

P V I S

1 6 2

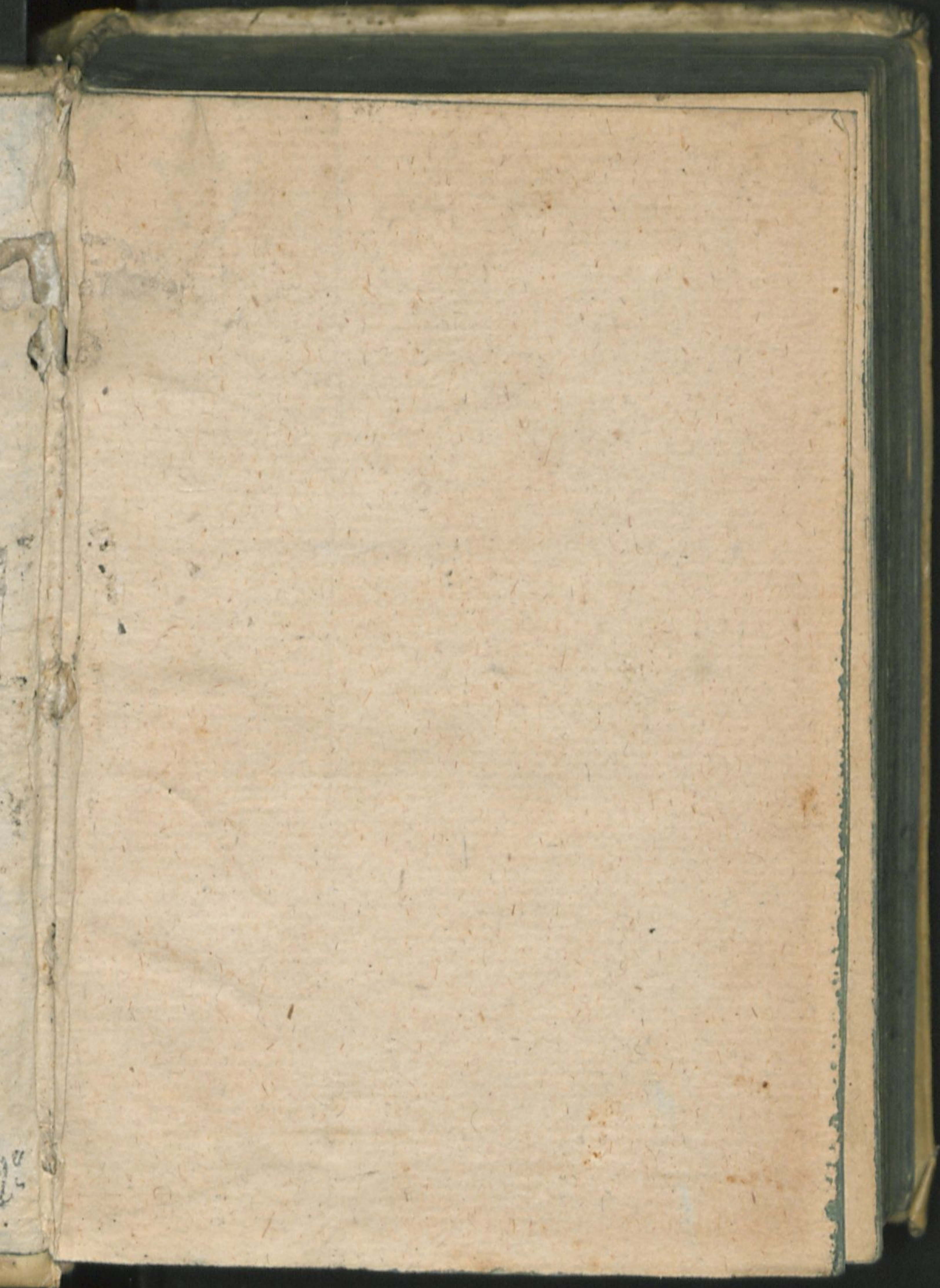

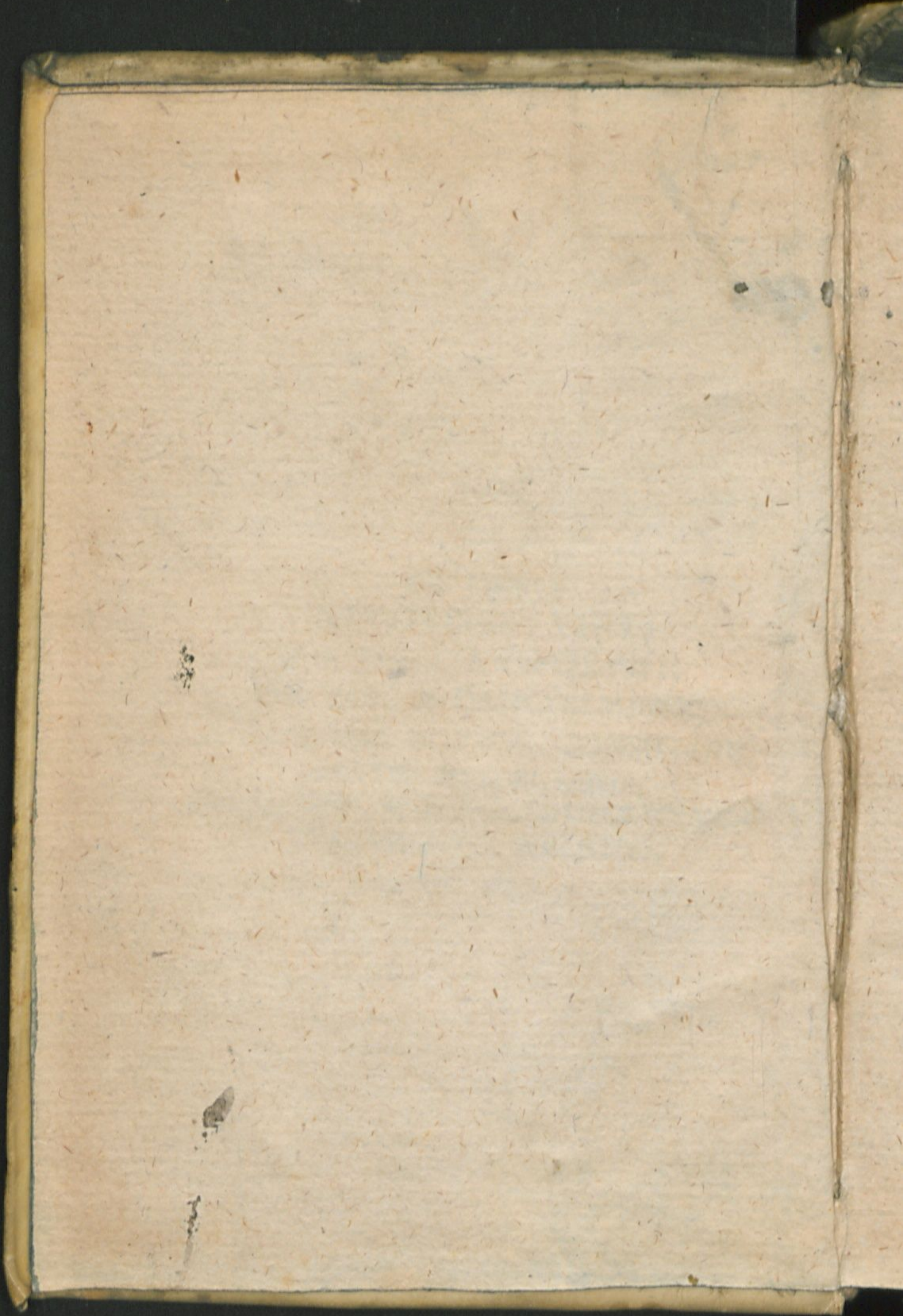
EX LIBRIS
ILLVSTRISSIMI VIRI,
DN. DAN. LVDOLPHI,
LIB. BAR. de DANCKELMANN,
S. REG. MAI. BORVSS. CONSILIARII
STATVS INTIMI, cetera,
BIBLIOTHECÆ ACAD. FRIDERICIANÆ
TESTAMENTO RELICTIS.

1716. 9. 12°

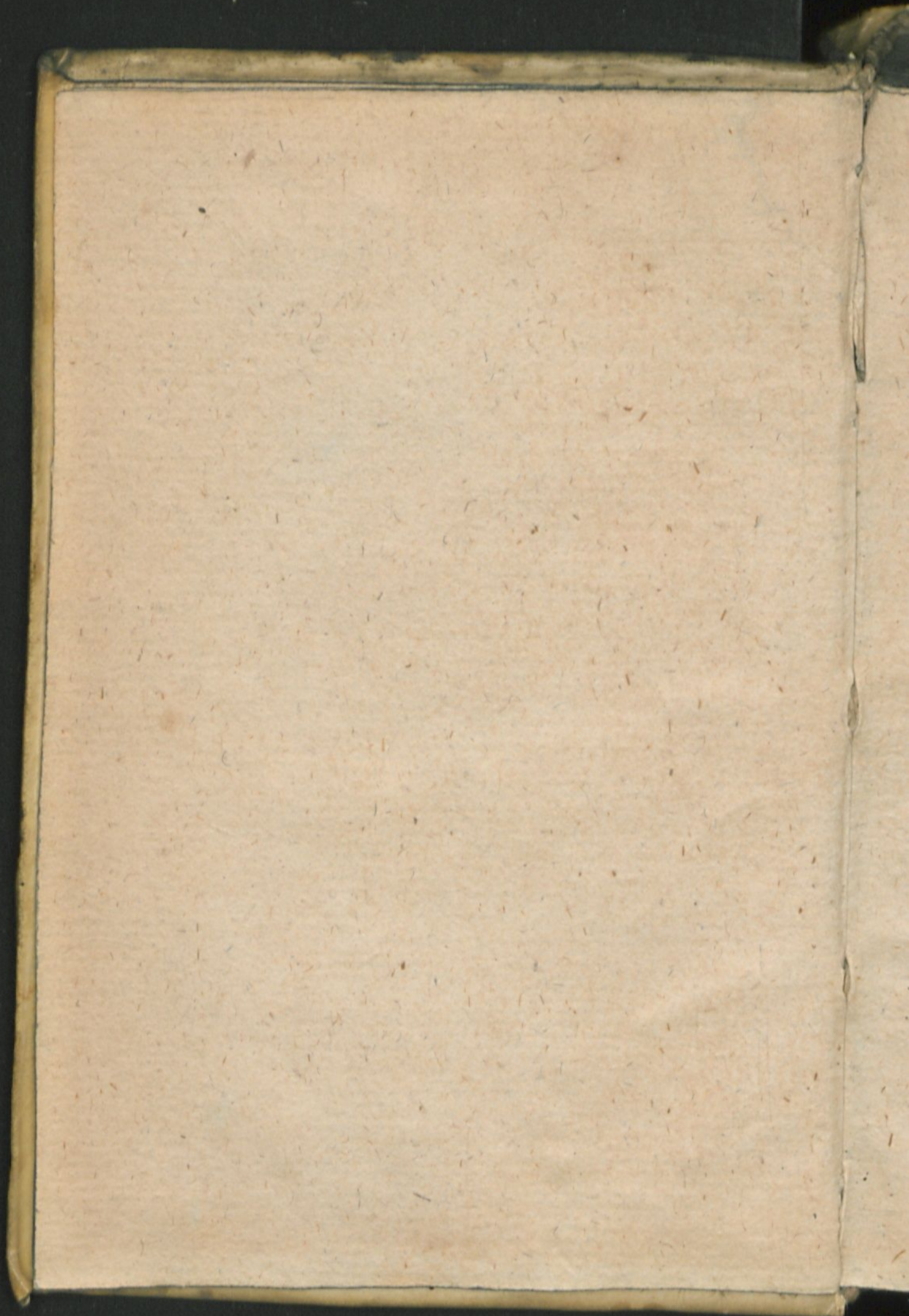

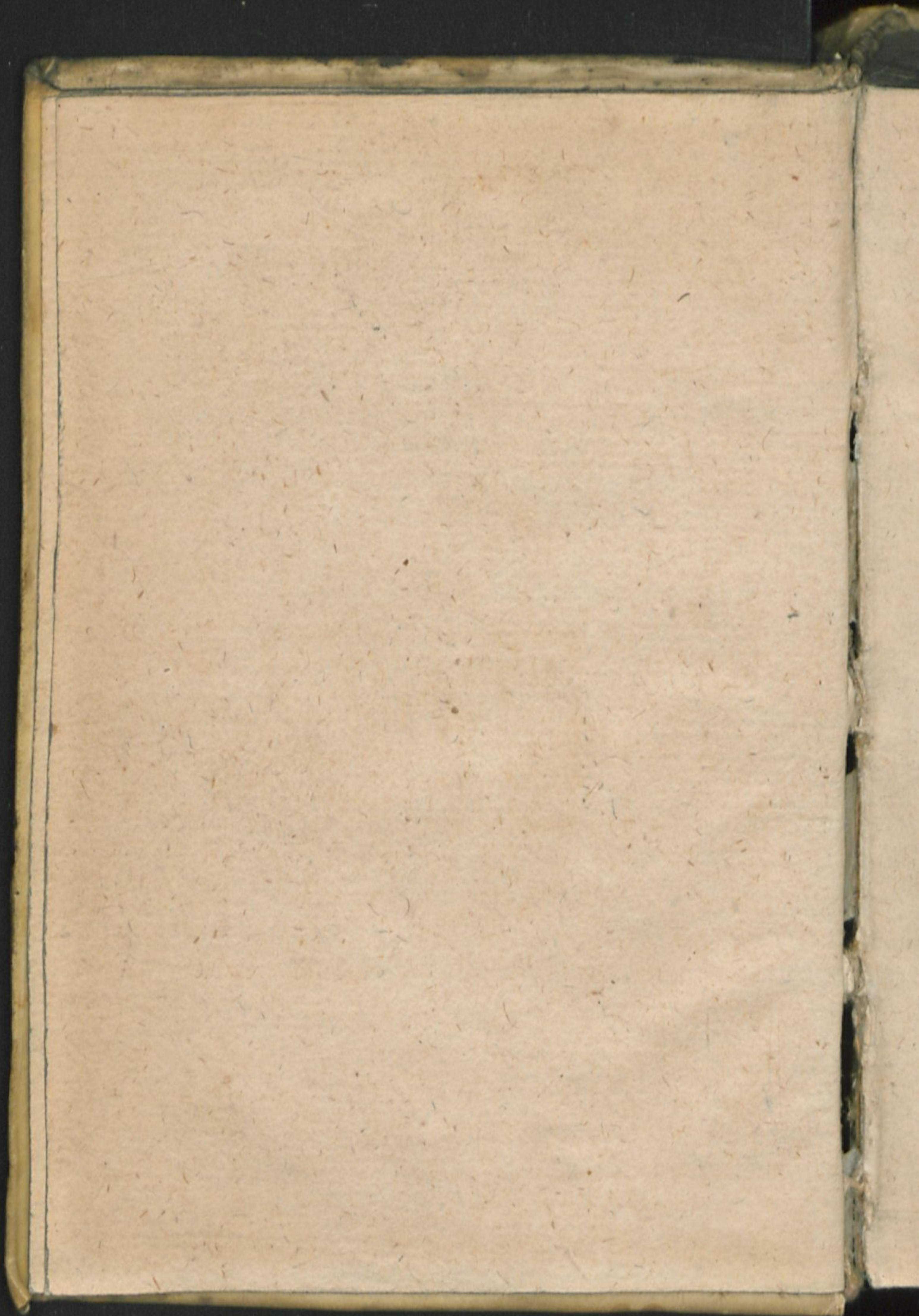

FORMVLÆ
PRECEVVM
SVMTARVM EXLE-
CTIONIBVS QVAE VSI-
TATO MORE IN ECCLĒ-
sia leguntur,

COMMONEFACIENTES
DE PRAECIPVIS DOCTRI-
næ partibus, & monstrantes vsum doctrinæ in
exercitijs veræ pœnitentiæ & inuocationis.
Conscriptæ per

D. Ioachimum Curæum.

Petrus Jnang
1624

CVM PRIVILEGIO.

KÖN. PR. FR.
UNIVERS.
ZV HALLE.

A D L E C T O R E M

A M A N T E M C H R I S T I A -
næ pietatis & modestiæ.

P R O O E M I V M.

ET SI INGENS EST HVMA-
ni animi superbia, & in rebus se-
cundis quasi in profunda temulentia,
Dei & rerum diuinarum neglectio &
contemptus: tamen rursus hæc infirma
natura hominum, tanta mole calami-
tatum aut etiam ærumnarum veluti
Oceano obruitur, vt omnes non cy-
clopice efferi, tandem cum humana
præsidia ipsos destituunt, in cœlum
suspiciant, oculis, mēte & lingua æter-
num illud numen, à quo hanc rerum
machinam gubernari statuunt, requi-
rant. Ita merito commendatur vox
sapientis senis præeuntis & præfantis
suæ familiæ ac soboli pias preces, qui
dixit. ὄχεως πάντες δὲ θεῶν χατέουσ' ἀνθρώ-
ποι. Laude etiam & memoria digna
sunt similia præcepta inuitantia homi-
nes ad pietatem ac inuocationis curā,
vt illa: εὐφημία εὐκολώτατος πόρων: εὐφη-

P R O O E M I V M.

μία παρὰ σπόνδαισι κάλλιπον, & illa Cygnæa
 vox Socratis morituri, δὲ τελευταίαν ἐν
 ὀφημία, Iubet decedentes ex hac vita
 emigrare inter pia suspiria, gemitus &
 compellationes ad Deum. Sed non
 est humanæ sapientiæ aut virtutis o-
 pus, vera Dei inuocatio. In poëmate
 Iupiter quæritur & cum magna solli-
 citudine colloquium ipsius expetitur.
 Sed ipse & cū eo totus Deorum cho-
 rus cœlo relicto vacuo fuerat ad epu-
 las Aethiopicas expatiatus, aut vt al-
 ter scripsit, nō audit nisi illos, qui tunc
 eum compellant, quando per cancel-
 los in terram despicit. Ideo illa ærum-
 nosa mulier in Tragedia horribiliter
 fremens queritur, se iam dudum allo-
 qui ignauos opitulatores. Pingunt iste
 imagines humanæ mentis cogitatio-
 nes, fluctus & dubitationes, quib. tan-
 dem omnis pietas & consolatio excu-
 titur & extinguitur. In sola vero Ec-
 clesia Dei monstratur verū & salutare
 iter in cœlū, ad colloquium & conspe-
 ctum diuinitatis. Habemus enim Pon-
 tificem

P R O O E M I V M.

tificem qui est *Ἰσαεχος* nostrarum pre-
 cationum, qui non solum verba nobis
 præfatur, sicut pia mater teneræ & bal-
 butienti infantie, sed etiam ipse lucens
 in mente piorum, monstrat essentiam
 & voluntatem veri Dei, ignotam om-
 nibus creaturis, & effuso suo spiritu
 qui est spiritus gratiæ & precum, exci-
 tat salutare motus, ardens desiderium
 illius suavissimi colloquij, dilectionem
 Dei, læticiam & alias virtutes: Ipse
 pavidas mentes ad Patrem ducit: lin-
 guam trepidantem regit: & in arcano
 consilio diuinitatis pro nobis interce-
 dit, & ipse simul spiritus Dei egredi-
 ens ex æterno patre & filio, & rursus
 regrediens & vniens pios cum Deo,
 interpellat pro nobis gemitibus in-
 narrabilibus, & pectus diuinitatis ad
 misericordiam mouet. Merito igitur
 piæ menti inter omnia huius vitæ bo-
 na, nihil suauius est illo ardente cum
 diuinitate colloquio, vbi, vt ille dixit,
 fit ascensus mentis ad Deum, vbi vt
 Dominus prope est his qui anxio sunt
 corde,

P R O O E M I V M.

corde, & vbi secundum dictum Petri, anima afflictæ est propinqua Deo, & quasi osculum & amplexum Dei petens, tribulationem suam certa fiducia exauditionis propter filium Dei mediatorem coram Deo pronunciat, & intra suspiria, lacrimas & gemitus diuina promissione nititur, has & similes fidei voces ingeminat, qui non diligit Dominum Iesum Christum sit anathema: Domine tu scis quia ego amo te: Credo Domine, sed opem fer imbecillitati meæ. Ad talia pietatis studia & exercitia, cum istæ formulæ precationū à prudentibus indicarentur esse profuturæ, ea simplici & bono consilio edidimus. Notum est breui apophthegmate Paulino describi officia & virtutes fidelis & salutaris doctoris in Ecclesia: Attende lectioni, doctrinæ, & consolationi. Non acie humanæ mentis excogitata est doctrina Ecclesiæ de Deo & Filio eius, neq; ex arbitrijs potentum, aut ex diuersis gentium naturis, morib. & inclinationibus

P R O O E M I V M.

nibus sculpuntur numina & cultus
Deo placentes. Sed sonat in Ecclesia
vox doctrinae, quae est sapientia ex ar-
cano sinu patris per Filium λόγον pro-
lata, eaq; commendata est Ecclesiae o-
mnium temporum, & Deus ipsa impe-
ria & Respub. vult esse custodes illius
codicis complectentis hanc salutarem
doctrinam de creatione & redemptio-
ne humani generis. Ista vox compre-
hensa in scriptis Prophetarum & Apo-
stolorum sola est rectorix & norma fi-
dei, secundum quam Deus vult agno-
sci, coli & inuocari, & non aliter.

Ad hunc Canonem, qui nequaquam
est similis regulae Lesbiae aut folijs Si-
byllae alligata est Ecclesia, non ad tra-
ditiones vel παραδόσεις, quas iactitant
Cynici Esauitici, qui hoc furore tegunt
totum chaos Idolomaniae pontificiae,
& vitiosam illam consuetudinem superi-
oris seculi, ortam partim ex inscitia
partim ex superstitione, nominant Ca-
nones Apostolicos, cum illa Idolorum
& abusuum portenta tam fuerint nota

P R O O E M I V M.

antiquitati sinceræ, quam nobis nota est Utopia, quam describunt fictæ narrationes Luciani. Ideo recte illa collegia, ne deesset illis domesticum elogium, ornauit quidã ex Antesignanis Pontificiorum. Linunt (scribit is) parietem inclinatum sed luto non macerato. Nomen Iesu fit ostentui, doctrinæ nulla ratio. Accendantur vero animi piorum doctorum ad curam lectionis & studiorum, & cogitent, opus esse varia & copiosa eruditione in explicatione doctrinæ sacræ. Quod Plato inquit, multos ut ex carcere, ita ex opificijs ad templa confugere propter quæstum & ocium, hoc nostra præsertim ætate accidit, à qua audacia nimis impia, abhorrere pias mentes oportet, & considerare, muneris illius magnitudinem, de quo dicitur, legatione pro Christo fungimur.

Amemus igitur assiduitatem lectionis sacræ scripturæ, cum ut in ministerio publico conseruetur veræ doctrinæ puritas, tum ut in nostris animis ac-

mis accendantur motus fidei, spei, timoris & dilectionis Dei. Hauritur enim, inquit Paulus, ex pia lectione & meditatione diuinæ vocis, per quam spiritus sanctus est efficax, doctrina & consolatio. Hic pius Euangelij minister allocuturus Ecclesiam, cogitet se esse vocem (vt Baptista modestissime dicit) clamantis, id est, canalem vel organum, per quod ipse filius Dei suam doctrinam sonat. Non afferat igitur ad populum suæ sapientiæ ostentationem, neq; etiam vt Platonis verbis vtar, indulgens suis affectibus patiatur se ab asino excuti, & à scopo abduci. Non loquatur ibi sua somnia, neq; etiam suos dolores priuatos, non captet aurem popularē, & *νεοροθόγου*, refutationes aduersariorum sint moderatæ & graues, non certet scurrilitate & maledicentia cum hostibus. Nam conuicia etiam cum vere dicuntur, non sine dolore audiuntur à sapientibus, multo magis odiosa est illa effrenis rabies, deformans non solum

PRŌŌEMIVM.

Innocentes sed etiam de Ecclesia Dei
 & tota posteritate optime meritos,
 quæ nunc in cathedris ebrietas domi-
 natur. Sed errant isti δήμου κόλακεις vel
 κόρακεις, cum putant in hoc sycophan-
 tico sæculo pleno fastus & maleuo-
 lentia, vbi singuli pugnant de ante-
 cellentia, vbi nullus est qui velit cede-
 re ingenio, sese posse crescere ex calū-
 nijs & maledicentia, & simul cogitent,
 apud piam & sapientem posteritatem
 pro illa fama, quam artib. Aristopha-
 nicis aucupantur, nomen ipsorum fu-
 turum infame & damnatum. Sit igi-
 tur pius Doctor tuba Dei, fideliter
 tradat auditoribus vniuersæ doctrinæ
 corpus, & hoc agat, vt singuli mente
 ideam vel hypotyposin salutaris do-
 ctrinæ complectantur. Ita enim men-
 tes ad amorem Euangelij flectentur,
 si fontes & summam doctrinæ recte
 intelligent, & ita contraria refutare &
 fugere discent. Non vero talis sit le-
 ctio vel meditatio doctrinæ cœlestis,
 sicut profana scripta, poëmata vel hi-
 storiæ

P R O O E M I V M.

ſtorix leguntur, delectationis cauſa
 aut imitationis, vt Demofthenes legit
 Thucydidē, aut Iulius hiftoriam Ale-
 xandri, quia cupiunt imitari virtutes
 in ſermone aut virtutes politicas &
 Ethicas. Sed fiat accommodatio do-
 ctinx ad conſolationem inquit Pau-
 lus, luceat in tali meditatione filius
 Dei ὁ λόγος οὐσιώδης præſentia & effica-
 cia ea, qua in illis, qui petunt Spiritum
 ſanctum, accendit noticiam veri Dei,
 timorem, agnitionem iuſticiæ & miſe-
 ricordix, dolores de peccato &c. &
 dato ſuo ſpiritu corda pauida ex in-
 feris retrahit, monſtrat voluntatem
 æterni patris, accendit corda ad in-
 uocationem & dilectionem Dei, de-
 nique inchoat in illis nouam vitam &
 læticiam congruentem ad illas pro-
 miſſiones ſonantes in miniſterio. Cū
 igitur exiſtimemus, vt dictum eſt, haſ
 etiam orationum homilias, poſſe in-
 uitare pios ad amorem lectionis, &
 rudiores de præcipuis doctrix par-
 tibus in qualibet lectione Euangelij
 commo-

P R O O E M I V M .

commonefacere, denique monstrare
vsum doctrinæ in exercitijs pœniten-
tiæ, inuocationis, & in ipso mortis
agone, censuimus sane eas non pre-
mendas esse, sed cōmunicandas plu-
rimis, Et optamus, vt illæ accipiantur
dextre à plerisq; & offendant nemi-
nem. Filius Dei Dominus noster Je-
sus Christus lacerum & languidum
corpus Ecclesiæ in hac mundi senectâ
foueat, gestet, & omnia vulnera
nostra, quæ profecto sunt
summa, sanct,
Amen.

EPI-

I

EPILOGI PRECAN-
TES HOMELIARVM DO-
MINICALIVM,

DIE PASCHATOS.

A G I M V S tibi gratias Fili Dei Domine Iesu Christe quod assumisti naturam humanam propter nos, factus es victima pro peccatis nostris, & deuicta morte reuixisti, ut sis perpetuo rex & sacerdos noster apud æternum patrem tuum: Precamur te supplices, laua nos tuo cruore, remitte nobis peccata nostra, extrahito nos è pauoribus mortis, inserito nos uiuificæ tuæ massæ, excita in nobis nouã & æternam vitam, renoua nos salutari tuo flatu: nostra etiam sepulcra munda ab omni spurcitie diabolorum, malorum serpentum: suscipe migrantes animas nostras in tuam manum, & sancti tui angeli sint custodes nostrorum cinerum, donec corpora nostra ad beatam vitam resuscitabis, ubi regnum æterno tuo Patri trades, & diuinitatem in clara luce latiintuebimur, Amen,

F E R I A S E C V N D A
P A S C H A T O S.

F I L I Dei qui docuisti infirmos viatores discipulos tuos. Mane etiam nobiscum Domine quia aduersperascit. Serua Ecclesiam tuam in
hac

2
hac mundi senectâ & caligine, & nos in ea do-
ce: medere nostræ imbecillitati: auge nostram
fidem languidam: da vt etiam corda nostra gau-
deant accensa viuifico igne tui spiritus, vt simus
hæredes æternæ vitæ & gloriæ tuæ, Amen.

F E R I A T E R T I A.

F I L I Dei qui post mortem rediuius o-
stendisti te tuo agmini, & præbuiſti gustum di-
scipulis tuis æternæ vitæ & scholæ, fac vt nos
etiam tuo conspectu lætemur, vera fide innita-
mur tuo beneficio, vocem tuam perfundentem
corda nostra grata pace audiamus, eluctemur
ex paoribus inferorum, & læti tibi in fide &
bona conscientia seruiamus.

D O M I N I C A P R I M A.

F I L I Dei Domine Iesu Christe crucifixe
pro nobis & resuscitate, Oramus te, inuoluito
anxia corda nostrâ in tua vulnera: laua nos ef-
ficaci vnda fluente ex tuo latere, auferente sor-
des nostræ inquinatæ naturæ, & pasce nos tuo
sanguine ad nouæ vitæ alimoniam: afflato nos
tuo sancto & diuino flatu: spira in nos flam-
mam substantialem tuam & æterni Patris tui, vt
vnum fiamus tecum, vt in nobis excitetur no-
ua lux, pax, vita, gaudium, vera fides, credens
ea quæ non cernit, vt toto pectore te vnum De-
um cum Patre & Spiritu sancto vere agnosca-
mus

3
mus & in te habeamus vitam æternam, Amen.

D I E A P O S T O L O R V M
P H I L I P P I E T I A C O B I .

F I L I Dei qui dixisti, Ego sum via, veritas & vita: Nemo venit ad Patrem nisi per me. Reduc nos errantes viatores in hoc tristi exilio in veram viam salutis: monstra nobis veritatem tuam: Viuifica nos tuo spiritu: adducito nos tuo Patri, vt per te & ex tua humana massa glorificata & exaltata propagetur in nos lux & vita æterni Patris tui, & nos miseros exules facito ciues tui regni: Para nobis mansiones & locū, vbi ex te vite æternæ vitæ in domo & mensa Patris tui hauriamus succum nouum, vt perpetuo simus ibi, vbi tu es, & vere in nobis glorificetur æternus Pater tuus. Amen.

D O M I N I C A M I S E R I
C O R D I A R V M .

P A S T O R bone & vnice animarum nostrarum Iesu Christe fili Dei viui, nos tuas ouiculas tenellas & imbecilles inserito tuo gregi: serua ministerium, mitte pios Doctores, qui à te vno pastore dictata sua accipiant: Loquere etiam intus in cordibus nostris vocem tuam & æterni Patris tui, & da vt eam vere agnoscamus & audiamus: Frigida etiam corda nostra in tuo gremio, tuo salutari calore, &

culas pendent ex tuo collo defende aduersus
rabiem diaboli & omnium satellitum eius, & in
illa tristi lucta non finas nos rapi ex manibus
tuis: sed da nobis vitam æternam, quæ hic in-
choëtur in tuo ouili, & deinde in regno Patris
tui, vbi erimus similes tui, perficiatur, Amen.

DOMINICA I V B I L A T E.

I E S V C H R I S T E fili Dei, qui vis in pas-
sione & cruce Ecclesiam tuam fieri tibi confor-
mem, non finas imbecilles animos nostros
frangi metu periculorum, teq; aspectu ne sub-
trahere nostro: sed inter medias etiam ærumnas
ostende nobis tuum vultum: mitiga nobis ca-
lamitates & suauilæticia extingue pauores no-
strorum cordium, vt in periculis & in ipsa mor-
te tuam præsentiam sentiamus, & cor inæstum
vere gaudeat, & gaudium nostrum nemo à no-
bis tollat, Amen.

C A N T A T E.

D O M I N E Iesu Christe, qui dixisti,
Quanto magis Pater cœlestis dabit Spiritum
sanctum petentibus, effunde in nos spiritum
gratiæ & precum, qui mentem nostram doceat,
inguat dubitationes de tua & æterni Patris
tate, deleat omnem incredulitatem, mon-
strat iusticiam veram, quæ est fiducia intui-
tansitum, tuam obœdientiam præ-
Patri pro redemptione nostri: ad-
das

dat etiam cordi nostro verum robur, vt non
expauescamus iniqua iudicia Diabolorum &
mundi, sed vere in nobis luceat tua claritas quæ
est radius lucis sparsus ab æterno Patre & ἀ λόγῳ
in tuam humanam naturam & ex illa in no-
stram, vt & in hac vita & in æterna in nobis
glorificetur æternus Pater tuus, Amen,

V O C E M I V C V N D I T.

A E T E R N E Pontifex noster Iesu Chri-
ste, qui es ad dexteram Patris semper interpel-
lans pro nobis, & qui dixisti: Amen Amen di-
cō vobis, Quicquid petieritis Patrem &c. Ac-
cende in mentibus & cordibus nostris spiritum
clamantem Abba Pater, vt cum fiducia acceda-
mus ad thronum gratiæ, & tu suscipe gemitus
afflictarum animarum quæ tibi prope sunt: mi-
serere nostri secundum tuam promissionē: de-
fende Ecclesiam tuam aduersus tyrannidem dia-
bolorum & hominum: Serua politias quæ præ-
bent hospitia Ecclesiæ, fac nos vna cum nostris
vasa misericordiæ & organa salutaria Ecclesiæ &
multis hominibus. Denique da vt gaudium tu-
um in nobis sit plenum, vt tibi seruiamus in fi-
de & læticia sine caligine idolatrica, & sine pec-
catis contra conscientiam, donec transferamur
in æternum tuum regnum, & fruamur conspe-
ctu diuinitatis in tota æternitate, Amen.

D I E T R I V M P H I F I L I I D E I
A S C E N D E N T I S I N C O E L V M.
B F I L I

F I L I Dei, Domine Iesu Christe, qui post resurrectionem tuam & 40. dierum dulcissimam consuetudinem cum matre & discipulis tuis, spectante magna multitudine, cum Augusto agmine sanctorum hominum in cælum visibiliter triumphans euectus es, vbi ad dextram æterni Patris exaltatus, in lucem inaccessibilem consedisti, ad regnum æternum, & Ecclesiæ tuæ spectanti ostendisti gustum æternæ gloriæ tuæ: supplices te rogamus, erigas oculos nostræ mentis, vt quæramus ea quæ sursum sunt, vbi tu es, Ecclesiæ tuæ in hac vita exulanti dato dona, serua ministerium & vocem tuæ doctrinæ incorruptam, da Doctores qui tuam veritatem foment, sine corruptelis idolatricis, & tu intus in cordibus nostris, instilla nobis gustum æternæ vitæ, & da vt decedentes in vera agnitione & inuocatione tui, resuscitati ex morte, te rursus in nube redeuntem læti conspiciamus, & ciues tui regni in omni æternitate simus, Amen.

DOMINICA EXAVDI,

I E S U C H R I S T E fili Dei inuoco te fide, quamuis languida, fide tamen. Spira ex æterni Patris & tuo pectore in cor meum Spiritum tuum sanctum, veracem, qui se meis spiritibus natis in mea natura permisceat, & mentem atq; cor meum ad verum Deum copulet, vt in me etiam luceat veritas Dei & in læticia accendatur in me conformitas cū Deo. Et quia mirando consilio
tu Fi-

tu fili Dei Ecclesiam tuam in hac vita vis esse
 subiectam cruci, largiatur mihi ille tuus spiritus
 verum animi robur, ne iniqua iudicia homi-
 num, contumelias, aut ipsam etiam mortem
 expauescam: sed facito vt inter medias ærum-
 nas vere meminisse possim eorum, quæ tu no-
 bis dixisti: Et quamuis tuo visibili conspectu
 nunc non fruor, effice tamen, vt timida & im-
 becillis mea natura in cruce & morte tuam præ-
 sentiam intus cernat & sentiat, & in constanti
 agnitione & inuocatione tui, ad visibilem con-
 suetudinem Dei & Ecclesie, angelorum & ho-
 minum, in cælos transferat, A M E N.

D I E P E N T E C O S T E S, Q V A E

E S T A D A T A L E G E 3 0 7 4.

anni vertentis 1 5 6 6.

S P I R I T V S sancte Deus, qui effusus in
 corda Apostolorum visibiliter in linguis eorum
 fulsisti, inuoco te: Accende etiam in pectore
 meo lucem veræ agnitionis Dei: Et tu, qui es
 flamma substantialis æterni Patris & Filij, copu-
 la meum etiam cor cum vero Deo, emenda fri-
 gus meæ naturæ, & fove eam tuo salutari flatu
 & igne, vt in ea excitentur tales motus, qualis
 tu es, vt ego vere sim domicilium diuinitatis in
 hac vita, militans bonam militiam & fruens pa-
 ce, qua filius Dei pectora credentium perfun-
 dit, & deinde in æterna consuetudine coram
 lucem & gloriam Dei cernam, Amen.

B 2

D I E

DIE SECUNDO.

ÆTERNÆ, viue Deus, Pater Domini nostri Iesu Christi, qui ex immensa bonitate filium tuum λόγον καὶ εἰκόνα σὺ constituisti mediatorem, & per & propter eum, genus humanum in gratiam recipis: Inuoco te, da vt luceat in mea natura, tua lux, filius tuus, qui me ex paucibus mortis extrahat, monstret mihi in agone tuum pectus & voluntatem expressam in hoc dicto: Sic Deus dilexit mundum &c. vt effugiam iudicium, & apprehendam fide filium tuum, liberer à terroribus mundi, & per eum habeam vitam æternam, Amen.

DIE TERTIO.

FILI Dei pastor fidelis, qui gregem generis humani turbatum à diabolo rursus ad Deum aggregas, reprime diabolum & satellites eius, qui veniunt vt furentur, mactent & perdant: Tu vero collige tibi semper inter nos Ecclesiã, serua nobis ministerium: sis noster saluator merito & efficacia, fac vt abluti tuo sanguine ingrediamur, & accedamus vera fide ad æternum Patrem tuum, cuius mentem & voluntatem tu sonas, & deinde egressi in hac vita propagemus tuam veritatem, & faciamus ea quæ tibi grata sunt: Et tribue nobis vt dulce tuum pabulum semper recreet ariditatem nostram, vt in cruce & morte vere habeamus gustum tuæ consolationis

tionis in hac vita, per inchoationem, in altera
vero de facie ad faciem, vt simus similes tui,
A M E N.

DIE SANCTAE TRINIT.

A E T E R N E, omnipotens & vere Deus,
pater Saluatoris nostri Iesu Christi, qui cum Fi-
lio & Spiritu sancto tuo, condidisti cœlum &
terram, angelos & homines, & Filium tuum λό-
γον ἡ εἰκόνα σὸς voluisti esse mediatorem, & pa-
refecisti per eum arcanum decretum de redem-
tione generis humani, & per eum dato Spiritu
tuo, sancto casto & veraci, corda credentium re-
nouas ad vitam æternam, accendis in ipsis ve-
ram lucem, agnitionem & inuocationem tuam.
Inuoco te toto pectore, collige tibi inter nos
æternam Ecclesiam, & idem tuus Filius, qui
descendens arcanam sapientiam Euangelij ex
sinu Patris protulit, & in cruce exaltatus est, vt
fieret victima pro nobis, & nunc exaltatus ad
dexteram Dei, dans nobis dona, luceat in cor-
dibus nostris, extinguat tenebras nostræ carnis,
& spiret in nobis nouam flammam agnitionis
Dei & nouæ vitæ tibi placentis, vt in hac vita
semper maneamus in cætu regnatorum, & hinc
decedentes in æternam vitam migremus, A-
M E N.

DIE PROFANATIONIS

SACRÆ COENÆ.

B 3

F I L I

FILII Dei, Domine Iesu Christe, qui assidens ad mensam sancti tui conuiuij, dixisti: Desiderio desideravi manducare vobiscum hoc Pascha antequam patiar: agnoscimus cum dolore vulnera nostra, quæ tanta sunt, vt si tantum flumen lacrimarum fundere possimus, quantum vndarum hic Viadrus noster vehit tunc, cum alueos suos excedens late vicinos campos implet, non possemus satisfacere huic tristissimo malo, quod in cultu Dei Maozim, quem colunt auro & argento, cum inenarrabili contumelia tui in Ecclesia tua hæret. Sed tu parce nobis qui gemimus propter idola, & repurga Ecclesiam tuam ab idolatricis & ethnicis cultibus: Excita vero in nobis suaue desiderium cœlestis tuæ nutritionis, vt ex te pane vitæ vera fide vescamur & ex te fonte æterno hauriamus succum æternæ vitæ. Et tu qui vere ades tuis mysterijs in tua cœna, te nobis communica, sis in nobis efficax, & insere nos viuifico tuo corpori, vt in hac & in æterna vita perpetuo in te viuamus & lætemur, Amen.

P A R A E N E S I S.

Circumgestatio & ἀπολατρεία instituta est ante annos 300. Anno Christi 1264. ab Urbano quarto, cum Thomas Aquinas excogitasset μεταβολὴν panis, quam nominant Transubstantiationem. Iste Deus Maozim, qui à placenta nomen habet, est idolum vastans totum cultum Dei, & propter illud grassantur in Europam

pam arma Turcica, sicut Oriens percussus est anathemate propter furores Arrij. Nos celebramus hoc tempore tanquam Encœnia memoriam repurgati templi. Nec deformamus sacramentum, sed taxamus hoc idolum, quod nullum est sacramentum. Sacramenta sunt talia in usu. Et nulli creaturæ licet instituere cultum extra & præter verbum Dei. Est Ethnica & Persica pompa, quam prorsus ignoravit vetus Ecclesia, & hodie eam non usurpant Græci. Fugite igitur idola, & animis atq; oculis à tam impio spectaculo abhorrete. Oremus Deum ut Ecclesiam suam liberet à tanta turpitudine idolatriæ: Et sicut in Propheta dicitur: Parcat nobis qui gemimus propter idolatriam: restituat vero nobis salutarem usum sui conuiuij, in quo verè adest credentibus & se eis communicat, A M E N.

D I E N A T A L I B A P T I -
S T A E.

T I B I æterne Pater Domini nostri Iesu Christi toto pectore gratias agimus, quod perpetuo per & propter Filium tuum in genere humano colligis Ecclesiam, & perpetua serie misisti doctores donis & testimonijs diuinis excellentes, qui fuerunt instauratores & propagatores tuæ veritatis, inter quos excelluisse scimus heroicum illum filij tui præcursores sanctum Iohannem Baptistam, qui primus doctor noui

testamenti doctrinam Euangelij ab erroribus
Pharisaicis repurgauit, omnes articulos fidei il-
lustrauit, & filium Dei digitis monstrauit: Sup-
plices te rogamus, collige tibi inter nos æter-
nam Ecclesiam, doce corda nostra tuo veraci
spiritu, vt vere assentiamur salutari tuæ doctri-
næ, quam sonuit Baptista, vt inserti tuo gregi,
faciamus fructus pœnitentia dignos, vt nobis
etiam illucescat diuinitas ostensa Iohanni, vt
vera fide amplectamur agnum tuum Christum,
illius augustissimi sponsi simus socij, & vt eum
possidentes liberemur ab ira Dei, & efficiamur
heredes æternæ vitæ tuæ. Amen.

DOMINICA LAZARI IACEN-
TIS ANTE FORES DIVITIS.

A E T H E R N E, viue, vere Deus, qui iusto
consilio tuo Ecclesiam tuam eiusque membra
in hac vita subiecisti cruci, vt tua castigatio il-
lis sit disciplina clamandi ad te, miserere miseri
& squalidi tui cœtus, qui spretus & neglectus
plenus vlceribus iacet ante fores magnorum
regum, qui te oderunt. Tu optime & benefice
Samaritane, sana vulnera nostra tua diuina me-
dicatione, & quia placuit tibi æternæ vitæ initiū
facere finita hac fragili, mittito quæsumus ali-
quos benefactores etsi humiles, qui lingant no-
stra vlcera, & suis officijs iuuent conseruationē
ministerij & scholarum, donec exhalantes ani-
mam excipiamur manibus illustrium tuorum
ministra.

ministorum, & transferamur in sinū Abrahæ, ubi coram adepti bona proposita in promissione, te & omnes electos in clara luce, liberati ab omnibus malis cernamus: flectito etiam corda hostium tuorum florentium gloria & opibus, ut cogitent de loco illo cruciatuum, & de vallo illo, quod eos excludet à conspectu tuo in omnem æternitatem, & quod implebit eos paoribus, fuga tui, fremitu & horribili consternatione, quam lingua hominum exprimere non potest: facito ut serio ad te conuersi, in ista vita audiant sermonem Prophetarum & Apostolorum, & opibus suis pie ad conseruationem ministerij, politici status & egentium necessitatem utantur, A M E N.

DIE RECORDATIONIS APOSTOLORVM PET. ET PAULI.

F I L I Dei Domine Iesu Christe, qui es λόγος αἰωνίου Patris tui & orator ab initio missus ad Ecclesiam, loquere intus in cordibus nostris tuam cœlestem sapientiam: illustra carnem & sanguinem nostrum & hanc imbecillam nostram naturam noua luce tui, ut interrogati in omni agone vere agnoscere & profiteri possimus, quod tu es Christus filius Dei uiuentis, Saluator & rex noster: Et quia magna rabies magnaue potentia est hostium, qui cum tua veritate pugnant, potenter defende Ecclesiam tuam sonantem hanc sapientiam contra omnes
 B 5 portas

pbritas inferorum, & sicut in Ecclesia recenti
 huius doctrinæ propagatores fuerunt illustra
 duo lumina Ecclesiæ Petrus & Paulus, ita no-
 bis etiam seruato ministerium, & mittito pios
 doctores, qui tuis clauibus pie & recte vtantur
 in consolando & castigando, vt in hac vita si-
 mus & maneamus ciues tui cœtus, qui à te ha-
 bet protectionem & in altera hæredes æterni
 tui regni, A M E N.

DOMIN. MAGNÆ COENÆ
 FASTIDITÆ AB INVITATIS.

A G I M V S tibi grâtiâs æterne Paterfamili-
 as, quod post delitias paradyfi turbatas à diabo-
 lo & homine, rursus ex immensa bonitate per
 Filium tuum magnâ cœnam apparas, & postea-
 quam tuus populus, in quo arcem harum epu-
 larum constituisti, vna cum mundi maxima
 parte tuam mensam aspernatur, & patitur se ad
 conuiuia diaboli & voluptates huius seculi rapi,
 nos tamen cœcos, claudos & sordidos ex mul-
 titudine ethnica vocas, & in hoc fine mundi, vt
 numerus electorum impleatur, aliquos in vijs
 publicis & ad sepes in hac imperiorum ruina
 iacentes, verbo tuo monstrante tuam iram &
 magnitudinem ærumnarum, qua vltimam æta-
 rem mundi propter peccata oneras, compellis
 ad societatem tui conuiuij: supplices te roga-
 mus, adhibeto nos infirmos tuæ mensæ, in ea-
 que semper nobis locum tribuito, & facito vt
 ex Fi-

ex Filio tuo, qui est panis vitæ & vitis viuifica,
 hauriamus alimentum & succum rigantem ari-
 ditatem nostræ naturæ, & tandem in mensa
 æternæ vitæ gustemus tuam cœnam, & biba-
 mus recens vinum tui Filij, fruentes conspectu
 tui visibili, in beata consuetudine angelorum &
 hominum electorum, Amen.

D I E C O N G R E S S I O N I S
M A R I A E E T E L I Z A B E T H A E,
 in domo Zachariæ.

VT tu æterne & omnipotens **D E V S** mira-
 bili bonitate texisti tuguria, quæ erant hospitia
 Mariæ matris Christi, sororis ipsius, Elizabethæ,
 Zachariæ, hominum forma corporis, pietate &
 vera agnitione tui præstantium, ipsasque cu-
 nas etiam recens nati Baptistæ, cum in Palæsti-
 na vagarentur exercitus pessimorum latronum.
 Ita toto pectore te rogamus, protege etiam no-
 stros cœtus in hac ruina imperiorum & postre-
 mæ ætatis calamitatibus grauissimis: Et facito,
 vt nostri etiam congressus sint scholæ, in quibus
 exaudiamus vocem matris Ecclesiæ, per quam
 Filius tuus in auribus nostris salutationem tuam
 sonet, vt inde corda nostra vero gaudio exilient,
 vt anima nostra illustrata vera agnitione tui, &
 perfusa tuo Spiritu, vere læteretur & acquiescat
 in te, vt inter miserias huius vitæ & inter infir-
 mitates nostræ naturæ impleamur viuifico ali-
 mento tuorum bonorum, & sentiamus gustum
 tuæ

tuæ misericordiæ promissæ Ecclesiæ tuæ ab ini-
tío in voce Euangelij, Amen.

DOMINICA OVIS ER-
RANTIS RECUPERATAE A
pastore suo.

TE FILII Dei pastor vigilantissime & mi-
tissime, qui teneros agnos in campo editos tuis
vlnis excipis, eosque tuo gremio suavissime fo-
ues, errantem etiam ouiculam tuis humeris im-
positam cum læticia in tuum ouile gestas, te in-
uocamus, complectere etiam tuis brachijs nos
imbecilles, fove nos in tuo sinu, tuo salutari
colore & flatu: Inserito nos tuis humeris tuæ
massæ humanæ, & reducito nos in tuum ouile:
In nobis etiam drachmis tuis, quibus in prima
creatione tui effigiem impressisti, eandem resti-
tue: fac vt admoniti à tuo Spiritu, serio peccata
nostra agnoscamus & deploremus: accende et-
iam lumen tuum, quod mentes & corda nostra
illustret, vt rursus in nobis splendeat tua imago,
vt efficiamur ciues regni tui: & omnes vicini
& contubernales tui, tota Ecclesia beatorū an-
gelorum & hominum tibi agat gratias, & tecū
læretur, qui in nobis miseris & infirmis poten-
tiam & audaciam diaboli superas, & errantes in
viam veritatis & salutis reducis, Amen.

DOM. MISERICORDIÆ
COELESTIS PATRIS.

FILII

F I L I Dei, qui es orator æterni Patris tui & verissimus legis diuinæ interpres, quam ab initio in creatione mentibus angelorum & hominum impressisti, eamque per peccatum diabolorum & hominum obscuratâ repetiisti, & eandem in cacumine montis Sinai clara voce pronunciaisti, dato etiam tuo Spiritu sancto & veraci, legem in credentibus restituis, atq; in illis motus congruentes cum eadem tua lege cies: Inuocamus te, miserere nostri secundum tuam promissionem: Excita in nobis verum amorem tuæ legis: facito vt sordes nostræ naturæ horribiliter inquinatæ serio agnoscamus, & deploremus, & inter illos pauores vera fide te, qui maledictionem legis sustulisti, apprehendamus: Restitue etiam in natura nostra ius tuæ legis & imaginem tuam: Extingue in nobis omnes flammæ malarum cupiditatum, vindictæ, odij, crudelitatis: Reprime etiam hypocritas, qui blandiuntur affectibus hominum, qui mala interiora harentia in nostra natura extenuant, & de lege tua falsa docent, da vero vt corda nostra ardeant diuino igne amante te verum Deum Patrem, Filium & Spiritum sanctum & omnes naturas quæ tibi sunt conformes: Iuuato nos, vt imitati tuum exemplum simus mites & humiles corde, vt hoc modo in hac vita inchoetur in nobis integritas æternæ vitæ, qualis lucet in cœlesti Patre nostro, & in omni Ecclesia beatorum angelorum & hominum, quæ tibi similis est, **A M E N.**

D I E

DIE PECCATRICIS CON-
VERSAE AD CHRISTVM.

FILII Dei, Domine Iesu Christe, cui gratissima sunt conuiuia, in quibus homines ad societatem cœlestium epularum accedunt: Inuocamus te, conuerte nos DOMINE & conuertemur, facito vt prouoluti ad pedes tuos fundamus lacrimas serio peccata nostra deplorantes: & rursus inclinati ad te nostrum caput, te arripiamus, vinciamus, & captemus tuum osculum. Tu etiam nos osculare osculo oris tui, & effuso Spiritu sancto tuo, excita in nobis nouam vitam, quæ te vngat vera agnitione tui, suauis odore veræ inuocationis & nouæ obedientiæ. Da etiam vt in hac vita veneremur pedes tuos, qui pacem annunciant: & cum in hac extrema ætate mundi angeli pacis amare sint ploraturi, iuuato, vt nos etiam ærumnis Ecclesiæ tuæ afficiamur, & eas nostris officijs sanare studeamus, atque ita vere efficiamur membra illius cœtus, cui multum remisisti, & qui te vicissim ardentem diligit. Et deinde euocati ex hac valle lacrimarum accumbamus ad tuum conuiuium, quod erit sine lacrimis & sine peccato in domo Patris tui, vbi sunt multæ & augustæ mansiones, AMEN.

DOM. RETIS EIECTI IN
NOMINE CHRISTI,

OMNIPOTENS, æterne, viue, vere DE-
VS,

v̄s, qui misso Filio tuo, æternam tibi ex gene-
 re humano colligis Ecclesiam, agnoscimus sine
 tuo numine nihil esse in homine: præluceat igi-
 tur nobis laborantibus in tenebris & confusio-
 nibus huius vitæ, Sol iusticiæ Filius tuus, qui in
 mentibus nostris accendat veram lucem fidei,
 nitentem tua misericordia & auxilio, Et tu iuua
 nos, vt in vocatione nostra simus felices, & tibi
 seruiamus in fide & bona conscientia. Mittito
 etiam continua serie fideles ministros, qui rete
 in tuo nomine eijciant, qui fundamentum veræ
 doctrinæ recte tradant & secent: Facito, vt eo-
 rum labor sit felix in te, neque verbum tuum
 ad te reuertatur vacuum. Infirmos etiam & va-
 cillantes, tuo Spiritu, & Ecclesiæ tuæ coniunctæ
 testimonijs confirma, vt inter nos seruetur con-
 cordia: Et vt sublatis omnibus dissidijs falso-
 rum dogmatum, quæ spargit odio tui, tuus &
 generis humani hostis Diabolus, perpetuo si-
 mus vnus in Filio tuo, & eluctati ex pauoribus
 conscientia, habeamus consolationem, pacem
 & læticiam in te, Amen.

**DIE RECORDATIONIS IACO
 BI APOST. FILII SALOMES.**

FILII DEI, Domine Iesu Christe, qui ve-
 nisti in hunc mundum, vt animam tuam pone-
 res λύτρωσις pro multis: Excita corda nostra ad
 veram cogitationem de tuo beneficio & obœ-
 dientia, quæ est æquiualens precium pro pec-
 catis

catis totius generis humani, placans iram Dei & reddens æternam iusticiam vera fide ad te accedentibus. Inuocamus etiam te, cum in nobis sicut etiam in discipulis amittinis tuis in hac vita hæreat ingens immundities, sana mentes nostras tuo Spiritu, extingue in nobis malas cupiditates superbiæ & ambitionis, quæ in animis hominum mirabiliter ardent. Facito vt tui ministri intelligant & retineant discrimen inter imperia politica & ministerium, vt tibi non per ludibrium iniiciant purpuram, nec corona spinea tuum caput pungant, sed in humilitate Ecclesiæ tuæ seruiant, sicut fideles dispensatores tuorum mysteriorum, imitati tuum exemplum, in quo humilitas in summo gradu conspecta est, cum te abiecisses infra omnes angelos & homines, Iuuato etiam, vt hauriamus tuum calicem, & tingamur tuo baptismo in vera inuocatione & patientia, donec nos sursum ad conspectum tui regni visibilis, quod est ad dexteram æterni Patris, attrahas, Amen.

DOM. IUSTICIAE CHRISTIANAE ET PHARISÆICAE.

AETERNE, viue, vere DEVS, qui Filium tuum misisti ex inenarrabili bonitate & misericordia, vt legem tuam impleret sua satisfactione, & eam in cordib. credentium restituat: Tu, qui hanc sapientiam homini in prima creatione impressisti, doce nos, vt eam agnoscamus,

mus, illique simus conformes. Tu dixisti, Non occides: qui patefecisti nobis, te Filium tuum qui est imago tua substantialis vere diligere, & nolle te eum à diabolis & hominibus trucidari, nolle te etiam interfici homines innocentes & pios, qui massæ tui Filij sunt inserti, & vitam ab eo hauriunt. Et sicut superstes est post interfectam naturam humanam in Filio tuo λόγος & natura diuina, quæ ordine iusticiæ vindictam poscit: Ita scimus animam piij hominis iugulati per iniusticiam, sociam massam desiderare, & vindictam abs te expetere, sicut dictum est: Vox sanguinis fratris tui clamat ad me de terra: Ideo tu extingue in nobis semina iniusti odij, vindictæ, crudelitatis, ne manu aut corde membra Filij tui iugulemus: sed simus omnes vnum in Christo, sicut ex vno pane vescimur & vni eidemque capiti inserimur, & ab eo ad vitam æternam gestamur, A M E N.

DOMINICA PIORVM
AUDITORVM SATVRATO-
rum in deserto.

TE FILII Dei, qui auditores tuos pauisti in deserto intus tua efficaci consolatione, foris vero cibo miraculose adducto: inuocamus, miserere etiam ex intimis tuis visceribus Ecclesiæ tuæ, quæ in deserto & Dalmanutha habitat, nec habet defensionem à magnis imperijs, sed ex tuo ore & collo solum pendet: Pasce
C eam

eam vera luce agnitionis & inuocationis tui :
 tribue etiam ex tuo consilio aliqua hospitia tuæ
 Ecclesiæ, & serua aliquos nidulos, in quibus so-
 net vox tua, sine corruptelis idolatricis, Iuuato
 nos, vt patienter feramus ærumnas, quæ nos
 propter confessionem veritatis premunt, & da
 vt læto corde in deserto & ieiuni etiam tuam
 vocem audiamus & discamus, vt tandem tuam
 præsentiam in liberatione tuorum læti agnosca-
 mus & celebremus, Amen.

DIE GLORIAE CHRISTI
 CONSPECTAE IN MONTE.

AETERNÆ Pater dilecti Filij tui, qui
 ex nube genus humanum clara voce allocutus
 es, & dixisti: Hic est Filius meus dilectus &c. da
 vt tuo mandato obsequentes, Filium tuum fo-
 ris in ministerio & intus in corde reuerenter au-
 diamus, vt simus tibi dilecti in dilecto: Et tu
 Fili DEI, qui gustum æternæ vitæ & gloriæ in
 monte ostendisti, transfundito in mentes & ani-
 mas nostras similem lucem, haustam ab æter-
 no Patre tuo, qui es lux incomprehensibilis,
 eamque in te deriuat, vt nos etiam diuinæ na-
 turæ fiamus participes, te per Spiritum sanctum
 corda nostra incitante, illustra ea splendore fa-
 ciei tuæ, intuentes mentem & voluntatem tui
 Patris, & circunda nos augusta & lucida veste
 tuæ iusticiæ in hac vita per inchoationem, tan-
 dem vero in glorificatione Ecclesiæ consum-
 mate,

mate. Splendorem illum in anima & corpore nostro etiam immutato ad nouam, cœlestem & lucidam naturam, vt inseramur isti scholæ, in qua sunt colloquia sanctorum hominum differentium de tuo beneficio & de miranda Ecclesiæ collectione, in qua exauditur tua vox ostendens omnem sapientiam creationis & redemptionis generis humani, quæ in te tanquam in imagine æterni Patris conspicitur, & simus contubernales tui & vniuersi agminis beatorum angelorum & hominum, vbi vere bonum est esse, in gloria & læticia inenarrabili, AMEN.

DOMINICA VERORVM
ET FALSORVM PROPHETARVM,
Matth. 7.

FILI DEI viui, qui per Verbum & Spiritum sanctum perpetuam tibi in genere humano colligis Ecclesiam, Miserere nostri secundum promissionem Euangelij, da vt simus ciues tui cœtus, qui te vere agnoscit & celebrat, Libera vero Ecclesiam tuam à furoribus diabolorum, hostium tuorum, qui in organis suis horribiles viulatus blasphemiarum contra veritatem tuam edunt, reprime falsos doctores, hypocritas & Enthusiastes, qui discedentes à norma tuæ doctrinæ, proponunt commentitias opiniones hominum, quæ fructum nullum ferunt, quæ in veris tentationib. & lucta, nullam firmam consolationem monstrant anxie menti, nec foris

ostendunt signa conuersæ mentis ad te vera penitentia: Tu vero doce corda nostra, vt ex te arbore vitæ, & vite æternæ vitæ, hauriamus dulcem & efficacem succum, pascentem animas nostras vera luce & vita, vt facientes voluntatem æterni Patris tui in cœlum ingrediamur, AMEN.

P A R A E N E S I S.

V N I C A est causa cur licet & necesse est discedere ab illis, qui præ se ferunt titulum Ecclesiæ & ordinariæ potestatis, idolatria: iuxta dicta: Hunc audite: Cauete vobis à Pseudo-prophetis &c. Fugite idola. Si quis aliud Euangelium docuerit &c. Sic nos seiunximus nos à Pontificijs, quia euertunt doctrinam fundamenti & stabiliunt idola. Euertunt primam tabulam Decalogi, quia obscurant doctrinam inuocationis & stabiliunt cultum hominum sanctorum mortuorum, & in adoratione Panis, qui est D E V S Maozim, confirmant tetra idola, obscurant & euertunt quintum & sextum præceptum in prohibitione ciborum & in vsu coniugij: Similiter, nonum & decimum, cum fingunt, concupiscentiam hærentem in nostra natura non esse peccatum: Euertunt articulum de gloria Filij Dei, cum constituent plures mediatores. Oppugnant articulum de Ecclesia, quia fingunt Ecclesiam esse regnum politicum, & alligant eam ad autoritatem hominum, quibus tribuerunt potestatem condendi novos articulos

iculos fidei. Euertunt articulum: Credo Remissionem peccatorum, quia dicunt, Non credas, sed dubites: dicunt de merito, non de gratuita Remissione peccatorum. Ergo graues causæ sunt, cur ab illis discessimus, & quærimus veram Ecclesiam, quæ audit vocem Christi.

Cum sectatorib. Schuuenckfeldij est nobis lis etiam de aliquibus articulis fidei. Istorum omnium doctrina nullum parit fructum, quia nec Pontificij nec Enthusiastæ monstrant veros fontes consolationis. Aut homo fit hypocrita, aut adigitur ad desperationem, *Unser lehre leret / wie man seliglich sterben soll.* Decerpamus ergo ficus & vuas non ex spinis & tribulis, sed ex arbore vitæ & vite vera qui est Christus.

DIE EMIGRATIONIS MARIÆ
 RIAE MATRIS CHRISTI
 ex hac vita, Luc. 10.

AETERNE, omnipotens, benefice DEVS, qui Mariam virginem, in cuius aluo carnem suam humanam assumpsit Filius tuus, posteaque eam cum suis inter ingentia pericula, bella, seditiones & famem clementissime tu protexisti, eamque 59. anno ætatis suæ ad visibilem tui consuetudinem euocasti, Collige etiam tibi inter nos Ecclesiam, eamq; gubernare & protegere tuo auxilio. Iuuato nos, vt imitati exemplum sanctarum mulierum, Filium tuum hospitio excipiamus, in vera conuersione ex-

petentes ipsius consolationem & praesentiam :
 & facito , vt nequaquam distrahamur ad plura,
 non agitemur omni vento doctrinae, non fran-
 gamur metu periculorum : sed assidentes ad pe-
 des Christi, vnum quod necessarium est, eliga-
 mus, vt vocem Filij Dei sonantem in ministerio
 reuerenter audiamus , & vera agnitione ipsius
 quae est vita aeterna, perfundamur, quae a nobis
 in hac vita non auferatur, & in aeterna perficia-
 tur, A M E N .

DOMINIC. IN IVSTI OE-
 CONOMI LAVDATI PRO-
 pter calliditatem, Lucae 16.

IVSTE tu quidem benefice Saluator nos
 obiurgas, & nostram segnitiem in quaerenda tua
 veritate vituperas : Procidimus supplices ante
 faciem tuam, & dolentes fatemur triste in nobis
 esse frigus & asperam glaciem nostri cordis , q̄
 te non ardenti desiderio prosequitur , sed bona
 & voluptates huius periturae vitae , tuae veritati
 antefert : Inuocamus te ex parua fidei scintilla,
 quae in hac vita etiam in filijs lucis imbecillis
 est , Facito nos prudentes, cum tu sis sapientia
 aeterni Patris tui , auge nostram fidem : Opitu-
 lare nostrae imbecillitati : Iuuato vt seruemus
 ordinem a te institutum , & nobis prima cura
 sit , te complecti & retinere. Da etiam vt bonis
 istius vitae fruamur secundum tuam volunta-
 tem , vt ea conferamus ad conseruationem mi-
 nisterij,

nisterij, ad propagationem tuæ doctrinæ: Fac
 ut inueniamus amicos illos qui in domo tua ha-
 bitant: Tu optime Paterfamilias, insere in librū
 vitæ nomen nostrum. Fac nos ciues tui regni:
 Et quia illud in hac vita inchoatur, largire ut illi
 tui amici, te præeunte & gubernante docendo
 communicatione ministerij nos recipiant in æ-
 terna tabernacula, in societatem bonorum Ec-
 clesiæ, extra quam nulla est salus, ut in tristi an-
 gustia nostri cordis, quando anima nostra, terri-
 ta tuo iudicio aduersus peccata deficit, inuenia-
 mus consolationem & æternam habitationem
 apud Patrem tuum, AMEN.

DIE RECORDATIONIS BAR-
 THOLOMAEI APOSTOLI.

QVANTA in tuis Apostolis Christe
 fuit imbecillitas & oscitantia, qui in suprema
 cœna instituerunt litem de antecellentia & de
 imperio mundano, deinde in ipso agone tuo
 cum anima tua tristis esset vsque ad mortem
 dormierunt: tanta vere est caligo & negligen-
 tia huius vltimæ ætatis, quæ præliatur de opi-
 bus sub prætextu Euangelij, indulget ambitio-
 ni & fastui, & interea altum dormit, non mo-
 uetur horribili idolatria, qua mundus implica-
 tus est, qua tu contumelia afficeris, neque ip-
 sa mole pœnarum, quæ nos premunt: Sed
 tu Fili Dei, excute nobis istum stuporem doce
 tuos ministros ne sint φίλονες, nō pugnent de

antecellencia, nec transforment Euangelium in regnum politicum, verum iuua nos, vt omnes cogitemus de tuo mandato, qui dixisti, Discite à me quia mitis sum & humilis corde, instilla nobis etiam similes virtutes, quæ in te sunt, in gradu excellentissimo. Tu non perdidisti genus humanum quod te offenderat, sed abiecisti te infra omnes angelos & homines, & hanc miseram nostram massam induisti, vt nos seruares, & nobis vere in altissima humilitate seruijsti. Tu, qui ab æterno assides ad mensam Patris tui, & in quo lucet omnis sapientia diuina, age nos infirmos etiam collocato in imis subsellijs tuæ mensæ, in qua tui Apostoli & Doctores, qui multos ad iusticiam erudierunt, fulgent vt lumina Ecclesiæ, & miranda claritate ab infirmioribus membris differunt. Verum sufficit nobis, si micæ colligimus ex tua mensa, quæ vescentes implet æterna beatitudine & gloria, Amen.

DIE NECATI IOAN. BAPTISTAE.

Meretrix suadet, puella saltat: Rex iubet, sanctus decollatur.

ITA tu decreuisti Fili Dei, vt excellentia membra Ecclesiæ fulgentia fide & donis spiritus sancti, tibi fiant conformia etiam in passione: Ideo tuus heroicus præcursor etiam iugulatur, cui inter epulas & ludos ceruices abscinduntur: Et tu ipse ad tam horrendum impietatis exemplum

plum nullam vocem minacem edis contra Tyrannum, cum te etiam sub manum Patris tui potentem humiliasses. Te inuocamus, adesto tuæ Ecclesiæ sub cruce, Et iuuato nos ne pudeat nos stare sub cruce, cum tu in cruce peperderis. Seruato tibi tamen aliquas reliquias ne omnes consumamur. Oneratos ærumnis iuua, vt respiciant ad te qui percutis. Sufficiat ipsis, etsi conteruntur, quod hoc tua manus facit. Reprime autem furores Diabolorum & Tyrannorum, qui conuiuia sua ornant sanguine piorum, quibus cariore sunt choreæ, delitiæ vitæ, conseruatio sui splendoris, quam totum tuum ministerium & Ecclesia. Largire aliquot Abdias qui Prophetas tuas suffurentur, qui tegant Ecclesiam tuam, vt multi in hac vita te cognoscant, & in omni æternitate celebrent, Amen.

DOMINICA CHRISTI
FVNDENTIS LACRIMAS PRO-
pter interitum suæ gentis, Luc. 19.

DVPLEX quidem te benifice Saluator bibentem ex torrente & gustantem mortem, oppressit dolor. Prior, sæuissimus sensus iræ Dei percellentis tuam animã & vires corporis, cruciatu & terrore inenarrabili: alter vero & item tristis cum præuideres maximam partem generis humani, & præcipue tuam gentem, spreto tuo beneficio perseueraturam in finali blasphemia & contemptu tui: Ideo ex consideratione
C. 5 horri-

horribilium poenarum, quæ Iudæos & partem
 generis humani damnatam opprimunt, tibi illo
 die, qui tibi in hac vita faustissimus illuxit, in
 medio triumpho copiosæ lacrimæ mitem faci-
 em rigarunt: & conquestus es gemitu & voce
 lugubri de rabie diaboli tenentis captiua corda
 miserorum hominum. Te vero alloquimur Fi-
 li Dei: Exaruit olea, transfer autem tuum il-
 lum affectum in oleastros, in nos miseros & im-
 becilles, qui tuo gregi & tuæ massæ inserimur:
 Tu es Pontifex noster, qui tentatus es per om-
 nia, vt posses affici nostris miserijs. Miserere
 tuæ Ecclesiæ quam immani odio hostes tui op-
 pugnant. Excute nobis profundum stertorem.
 Da vt cognoscamus diem visitationis, lucem,
 quæ te donante fulget, Tu tuo contactu aperi
 oculos nostros, vt ingrediatur lumen vitæ, &
 fruamur pace æterna apud te: Procul depelle à
 nobis barbara latrocinia, ne isti nidi qui præ-
 bent hospitia Ecclesiæ tuæ, fiant stabula imma-
 nium Turcorum aut aliarum gentium, quæ te
 oderunt. Repurga tuam Ecclesiam foris ab om-
 ni idolatria, Splendeat lux incorruptæ doctri-
 næ: & intus purifica vera fide corda nostra, ne
 illa sint spelunca diabolorum: qui sunt homici-
 dæ ab initio, sed sint templa diuinitatis, repléta
 fide & iusticia æterna, Amen.

DOMINICA PHARISÆI
 ET PUBLICANI PRECANTIVM
 in templo, Luc. 18.

F I L I

FILII DEI, Domine Iesu Christe, qui es
καρδιογνώστης & iudicas interiores motus cordi-
 um: Tu pronunciaſti: Quicumque ſe exaltat,
 &c. Da vt iſtam regulam vere exprimamus: Tu
 ab omni æternitate fuiſti exaltatus in loco ſu-
 premo, in regno Patris tui: tamen ex immenſa
 miſericordia humiliſti te, factus es minimus in
 regno cœlorum, non ſolum quia in te maior
 eſt reuerentia erga æternum Patrem tuum,
 quam in vlla alia creatura: ſed quia factus es
λύτρον pro genere humano lapſo: Induiſti hanc
 miſeram naturam, non rapuiſti uſum diuinita-
 tis tempore humiliationis, ſed teipſum exina-
 niſti uſque ad mortem: Ideo te Deus exalta-
 uit, & collocatus es ad dexteram æterni Patris
 tui, vt ſis rex & caput Eccleſiæ tuæ. Iuua nos
 dato tuo Spiritu ſancto, vt nos humiliemus
 in corde contrito & tremente tuos ſermones,
 vt ſerio agnoſcamus noſtram infirmitatem, &
 peccata: non tumeamus inani perſuaſione iuſti-
 ciæ humanæ, quæ eſt ſicut pannus menſtruatæ
 in conſpectu tuo: ſed vere eam habeamus vt
σκύβαλα, & clamemus: Non intres Domine in
 iudicium &c. imitati exemplum humilis pecca-
 toris, cum quo ſonemus, **DEVS** ſit propitiuſ
 in me peccatorem: Et tu qui ex cœlo humilia
 reſpicias, retrahe noſtra pauida corda ex dolori-
 bus mortis: Inſtilla nobis cœleſtem tuam con-
 ſolationem: Copula nos tibi ad vitam ſubli-
 mem: Da vt in cruce etiam nos reuerenter hu-
 miliemus ſub potentem manum tuam, in pre-
 mendo

inendo & liberando : Et tu porrige nobis dextram tuam ne succumbamus, & tandem in glorificatione & exaltatione Ecclesiae tuae adducito nos sursum, vbi tu es ad dextram aeterni Patris tui, vt perpetuo simus tecum, A M E N .

D I E N A T A L I M A R I A E
V I R G I N I S .

A E T E R N E D E V S , Pater saluatoris nostri Iesu Christi, qui ex immensa bonitate Filium tuum voluisti assumere nostram naturam in aluo virginis Mariae, da vt simus membra illius coetus qui haec tua beneficia agnoscit & celebrat. Edita fuit in hanc lucem optima virgo tempore calamitosissimo, cum Herodes tyrannus iam annos 16. in populum Iudaicum grassaretur immanem in modum, & totam terram exteris latronibus repleuisset. Accesserat illo ipso anno fames horrenda & saeuissima lues pecudum & hominum : & tamen tu manibus tuorum angelorum texisti cunas inopis infantis, & ab illis diabolos incitantes sua organa ad lanienam, & spargentes semina venenata in aërem depulisti : Ipsius etiam adolescentis formam & corpus mirabiliter defendisti : Sic custodi Ecclesiam tuam oppressam magna mole ærumnarum, in hac vltima mundi ætate. Et sicut tu iustissime Deus eodem die post annos 87. executionem iudicij tui contra synagogam hostem filij tui praestitisti, cum ista die sancta vrbs inflammata

mata tota arderet, & conflagraret, & totius illius
 politiae rudera & cineres in auram sparge-
 rentur, vt extaret memoria Filium virginis no-
 uae Ecclesiae esse autorem: Ita flectito corda no-
 stra vt Filium tuum reuerenter audiamus, ipsius
 doctrinam accipiamus, & in foedere nouo tibi
 seruiamus propter Filium tuum dilectum, qui
 nostram fragilem massam ex semine Abrahæ
 induit, eamque viuificat sua diuina natura, vt
 nos simul in ea gestet & seruet ad vitam æter-
 nam, A M E N.

Ewiger allmechtiger trostreicher Gott / du
 warer einiger Vater vnser lieben Herrn vnd
 Heylands Jesu Christi / der du aus vnendlicher
 Barmherzigkeit deinen Sohn vom geheiligten
 Leibe der Jungfraw Maria hast lassen vn-
 sere menschliche Natur warhafftig an sich ne-
 men: Verley vns müheseligen Sündern gne-
 diglich / das wir des seligmachenden Leibs
 deines Sohns ware Gliedmaß vnd Brüder
 werden / auch durch die krafft des heiligen
 Geists ewig verbleiben / Vmb deines Na-
 mens ehre willen / Amen.

PRECATIO AD DEVM CON-
 TRA RABIE M TVRCICAM MI-
 nantem excidia Ecclesijs & imperijs
 Christianis.

OMNIPOTENS, æterne, vere, viue DE-
 VS,

V s , Pater Domini & Saluatoris nostri I E S U
 C H R I S T I, qui vna cum filio tuo imagine tua
 substantiali, & cum Spiritu sancto tuo condidi-
 sti cœlum, terram, angelos & homines & singu-
 larum rerum substantias, ex liberrimo tuo con-
 filio, gestas, conseruas & gubernas : Tu progre-
 diens ex arcana sede sapientiæ tuæ per Filium
 tuum allocutus es genus humanum, & dixisti :
 Viuo ego nolo mortem &c. Item, Inuoca me
 in die tribulationis. Nos miseri, sordidi & rei
 homines, in corde contrito & tremente sermo-
 nes tuos, supplices procidimus ante faciem tu-
 am, agnoscimus & deploramus horribilia scele-
 ra nostra, quibus te ad iram prouocauimus, &
 fatemur, iustissimo tuo iudicio nos a te plecti,
 & vere nos commeritos esse ista supplicia, quæ
 in spectaculis tristissimarum pœnarum publica-
 rum conspiciuntur : quod gentes immanes &
 barbari latrones progressi in limites nostrarum
 regionum crudeles faciunt vastitates, delent vr-
 bes, scholas, Ecclesias, respublicas, mactant pro-
 miscuam turbam imbellium hominum crude-
 liter, ac miseros homines auulsos a mutuo com-
 plexu suorum abducunt in longinquas & bar-
 baras regiones ad seruitutem tristiore[m] ipsa
 morte. Tu prædixisti Gog & Magog, Mesech
 & Kedar gentes immanes & impias futuras esse
 vindices peccatorum, quibus postrema ætas
 mundi te offendit : Tibi D O M I N E iusticia,
 nobis autem confusio faciei nostræ, Iram D O -
 M I N I portabo quoniam peccaui ei. Verun-
 tamen

ramentum cum sedeo in tenebris, DOMINVS est
 lux mea, & ipse est consolator meus. Confu-
 gimus igitur ad te o mitissime Pater, qui peten-
 tes & supplices tibi porrigimus Filium tuum,
 quem vere diligis, & in quo diligis ad te vera fi-
 de conuersos: Misere nostri secundum tuam
 promissionem: laua nos sanguine Filij tui: re-
 mitte nobis peccata nostra propter obœdien-
 tiam nostri Mediatoris: Effunde in nos Spiri-
 tum sanctum tuum, qui inchoet in nobis no-
 uam & æternam vitam tibi placentem, & extin-
 guat omnes motus prauorum affectuum pu-
 gnantium cum tua voluntate. Mitiga nobis pœ-
 nas iustissimas, propter intercessionem vnige-
 niti Filij tui, qui est vmbraculum, ne ira tua de-
 leat totum genus humanum. Recordare D O -
 M I N E in ira misericordie tue: Ne accendas
 rotam iram tuam, quia Deus es & non homo.
 D O M I N E nos sumus lutum tuum, tu es figu-
 lus noster, ne irascaris nimium. Si iniquitates
 obseruaueris Domine, D O M I N E quis susti-
 nebit? Serua aliquas reliquias Ecclesie tue pro-
 pter Filium tuum, Collige tibi in hac nostra regio-
 ne semper aliquod agmen sanctum, quod te ve-
 re agnoscat & celebret: Arce a nostris & libe-
 rorum nostrorum ceruicibus truces acinaces &
 gladios barbaricos, non sinas extinctis studijs
 & doctrina de agnitione & inuocatione tui, tur-
 bata disciplina, euersis legibus, has nostras vr-
 bes, quæ sunt hospitia & nidi tue Ecclesie fieri
 stabula & mapalia immanium latronum, qui
 blasphem-

blasphemum os suum in cœlum ponunt & dilecto Filio tuo, tibi æterno Patri & Spiritui sancto conuitiū faciunt, & tibi aperte maledicunt, atque membra Filij tui crudeliter trucidant: Clamet sanguis filiorum tuorum ex terra in cœlum & impetret à te vindictam. Serua has politias & imperia quæ tibi aperiunt portas vt ingrediaris ò rex gloriæ: Armato dextram clementissimi nostri Cæsaris, & digitos militum, qui vere prælia domini præliantur, doce ad bellum. Instilla illis veros motus pœnitentiæ, & inuocationis, vt non inueniatur in illis iniquitas, & in animis accende verum animi robur & zelum, vt fortiter præliantur cum Turcis, qui sunt hostes Filij tui, & Ecclesiæ tuæ: Et tu da salutare euentus, rege manus pugnantium, & terreto hostes tua potentia, vt erepti ex periculis, vna cum sanctissimo nostro magistratu, tibi toto pectore gratias agamus & tibi in sanctitate & iusticia perpetuo seruiamus. Tu etiam Fili Dei Domine Iesu Christe æterne Pontifex & rex noster, qui stas ad dexteram æterni Patris tui semper interpellans pro nobis, Tu es tentatus per omnia vt possis affici nostris miserijs: Afficiaris periculis nostris ò misericors **D O M I N E**. Tu es magnus Michael, protector Ecclesiæ tuæ, tu stato in excubijs pro filijs populi tui, Reprime diabolum hostem tuum, qui in blasphemis Turcis sonat vlulatus impios contra tuam gloriam & maiestatem, & conatur delere nomen & agnitionem tuam in genere humano:

no:

no: Tu nos miseras ouiculas pendentes ex tuo collo suscipe, complectere nos tuo gremio, foue nos tuo calore, consolare nos tuo Spiritu sancto inter has ærumnas, & ne finas nos ab hoste tuo rapi ex tuis manibus, præliare tua potentia contra hostem, cui nos non sumus pares. Iuua nos, vt dixisti, auxilio paruo: & fortunato labores nostri Cæsaris. Excita in eo animum & suppedita robur, vt defendat tuam gloriam, tuam Ecclesiam, & nostra tuguria, in quibus sonat tua doctrina, & in quibus nostri parui nati suas palmas ad te inuocantes attollunt, ita te dante agnoscamus tuam præsentiam & opem in liberanda Ecclesia, & ex tua benignitate Reges & Principes abolitis omnibus falsis cultibus, conueniant in vnum & tibi seruiant, AMEN.

DOMINICA SVRDI ET

MVTI SANATI A DOMINO,

Marc. 8.

IESV CHRISTE Fili Dei, vnice medice animarum nostrarum: Tu omnia bene facis, furdos facis audire & mutos loqui: Agnosci- mus nos miseri ægroti, per peccatum primo- rum parentum nostram naturam esse ream: & cum tu hominem lapsum tua luce transfusa ab æterno Patre tuo & viuifico calore tui Spiritus nō amplius imples, nos esse miseros surdaftros, non exaudire nos tuam, qui es λόγος & orator
D æterni

æterni Patris, vocem : neque eam qua foris genus humanum alloqueris, tegens peccata & monstrans Euangelij promissionem : neq; eam qua intus in anima loqueris agnitionem, lucem & consolationem ab æterno Patre tuo. Lingua etiam nostra affecta paralyfi ex contactu & morfu vetiti pomi elanguit, nec exprimit voces fidei, inuocationis & confessionis, quas tu nostræ menti in prima creatione impresseras : Sed tu benefice Saluator, qui apparuisti denuo vt destruas opera diaboli & omnia rursus bene facias : Segrega nos à populo, à multitudine generis humani impia, & tuo digito, dato tuo Spiritu sancto tange aures nostras, aperi mentem nostram, vt vocem tuam loquentis ad nos, foris & intus audiamus, in vera fide & agnitione tui ad te conuersi. Solue etiam vinculum linguæ nostræ, eijce à nobis perniciosum excrementum, illud virus, quod vna cum succo pomi vetiti nobis instillauit diabolus. Confirmato linguam nostram calore tui Spiritus, vt tibi læti respondeamus : sonemus tuam gloriam, & seruemur in cœtu illorum, qui viuunt, audiunt & loquuntur ea quæ tibi grata sunt, A M E N.

DOMINICA OPTIMI ET
BENEFICI SAMARITANI,
Lucæ 10.

FILI DEI Domine Iesu Christe, gratias
tibi agimus toto pectore quod massam nostri
generis

generis induisti, & in illa visibili consuetudine apud Apostolos tuos præstitisti obœdientiam Patri tuo, qua meritus es nobis reconciliatione apud Deū, & communicationem tui spiritualē. Deploramus veris gemitibus nostras misérias quæ deserentes & turbantes integritatē, in qua conditi eramus ex statu innocentiae decepti à diabolo emigrauimus, & delicias prohibitas sectati fuimus, vbi demū à latrone hoste tuo, qui est mendax & homicida ab initio, qui calumniatus est verbum Dei in sese & homine, qui iugulauit sese & hominem, accepimus lethales plagas, & ab illo qui est ἐπιχαιρέων, & odio tui lætatur nostra calamitate, in media morte relictī sumus, ex qua nō lex quæ est fulmē aduersus peccatores, nec politia Leuitica, quæ est tantum vmbra & disciplina externa, nos eripere potuit. Sed tu optime & vetus ciuis Samariæ, qui olim in illa arce stans in fastigio scalæ viatorem tuum Iacob consolatus es, monstrata illi vnione, qua tu cœlum & terram copulas, opitulatus es faucio homini: Tu etiam benefice Samaritanæ afficiaris nostris morbis & ærumnis: tu sana omnia vulnera nostra, Repurga succo acriori tuæ legis sordes nostræ naturæ, & rursus suauissimo liquore tuæ consolationis mitiga dolores nostros: & glutinato lacera membra tua viuifica præsentia. Serua nobis ministerium incorruptæ doctrinæ, excita prudentes & fideles Pandocheos, qui in hoc tristi exilio & magno nosocomio tuos ægrotos foueant sana doctrina, admonitione &

consolatione, donec te redeunte tibi in cœlis
læti occurramus, resuscitati ad vitam quæ erit
sine vulneribus & ærumnis in regno Patris tui,
A M E N.

DIE QVO CELEBRATUR
MEMORIA MATTHÆI APO-
stoli & Euangelistæ, Matth. 9.

Vox tua est FILI DEI, ægrotis esse o-
pus medico: nos igitur miseros languentes &
poscentes opem, iuua tua diuina medicatione,
asside etiam nobis peccatoribus, & pasce nos
epulis tuæ consolationis & viuificationis: Mife-
rere Ecclesiæ tuæ, cui totum corpus in hac vl-
tima & delira mundi senecta oppressum est ma-
gna mole morborum & malorum: Sedent do-
ctores, vt in nundinis ad quæstum, Euangelium
tuum transformant in pompam & aucupia o-
pum: Tu igitur serua tibi aliqua membra inte-
gra, quæ te medicum vnicum & liberatorem
recte agnoscant, qui nos à maledictione legis li-
berasti & reddidisti iusticiam & vitam, placato
æterno Patre tuo: Tu etiam docuisti, Ecclesi-
am noui testamenti non alligatam esse ad poli-
tiam Mosaicam, neque ad ceremonias & tradi-
tiones excogitatas ab hominibus, & arguisti er-
rorem Pharisæicum, qui omnibus ætatibus lu-
cem doctrinæ tuæ obscurat, quod ceremoniæ
sint anteferendæ operibus moralibus. Serua no-
bis istam lucem. Facito vt te colamus non ge-
stibus,

stibus, non mandatis hominum: sed ambulemus in præceptis tuis, non patrum nostrorum, & te colamus in spiritu & veritate. Tu inchoato in nobis obcedientiam conformem tuæ legi in vtraque tabula, vt retinentes fidem & bonam conscientiam tibi in regno cœlesti restituti in integram libertatem, læti affideamus, Amen.

D O M I N I C A D E C E M L E -
P R O S O R V M I N T E R Q V O S S O -
 lus Samaritanus fuit gratus.

Nos quoq; lepram nostræ naturæ (ô Domine Iesu Christe) dolentes agnoscimus: Et iure genus humanum lapsum in peccatum, segregatum fuisse à coetu Ecclesiæ cœlestis fate- mur: sed simul ad te Medicum ex cœlo mis- sum raucam nostram vocem attollimus, te fide, languida quidem, fide tamen, intuentes & cla- mantes, Iesu præceptor miserere nostri, inuo- camus. Ablegas tu tuos ægrotos in hac vita ad ministerium, in quo sonat vox de sanatione eo- rum qui ad te conuertuntur. Tu iuua nos, vt in ista via & in hoc vitæ curriculo vera fide ap- prehendamus tuum beneficium: Et tu qui fa- ctus es victima & sanguinem fudisti, vt ex illius conspersione anima nostra à primi peccati ma- cula eluatur, & vt inserti tuo corpori viuamus & liberi demittamur: facito etiam, vt hæc bona grato animo retineamus: non imitemur par- tem generis humani damnatã, quæ denuo sper-

D 3 nit tu-

nit tuum beneficium, & seducta à Diabolo & impijs doctoribus in te est ingrata & ad te non redit: sed simus grati ciues Samariæ, procidamus ante pedes tuos, & tibi gloriam redemptionis nostri tribuamus, qui es misericors opitulor & saluator omnium qui à te petunt auxilium, A M E N.

DIE S. ANGELORVM ET
DEO OBOEDIENTIVM.

OMNIPOTENS, æterne, viuifice DEVS, qui ab æterno genuisti Filium imaginem tuam, in quo fulget lux diuina inaccessibleis creaturis, cuius gustum & scintillam aliquam homines credentes, illustrante eos Filio tuo in vera conuersione & consolatione sentiunt & hauriunt. Tu per Filium tuum pronunciaſti decretum, Fiat lux, vbi non solum condita sunt corpora fulgentia nobili luce, sed irrationali, verum alias naturas spirituales, angelos, produxisti, in quos transfudisti radios tuæ lucis, tuæ sapientiæ, tuæ iusticiæ & vitæ, & agmen eorum qui in sua integritate steterunt confirmasti ad perpetuam iusticiam & vitam, vt semper aspiciant vultum æterni Patris, impleti consummata bonitate: illamque naturam omnium præstantissimam ex inenarrabili consilio & misericordia ordinasti, vt sit serua Ecclesiæ, vt defendat hunc squalidum & imbecillem cœtum hominum, qui in hac vita ad Filium tuum conuertuntur

tūtur, & iubes heroicis & potentes illos spī-
 tus tueri Ecclesiam, politias, pias scholas & hos
 miseros nidos, & cunas, in quibus habitant ho-
 mines infirmi, te inuocantes in agnitione Filij
 tui: Tibi toto pectore agimus gratias pro tanto
 & tam immenso beneficio, & supplices oramus
 te, conuēte nos D O M I N E & conuertemur:
 Doce me etiam agnoscere tuum consilium, vt
 imitati exemplum sanctorum spirituum in vera
 humilitate seruiamus tibi & alijs hominibus, &
 perpetuo cingito nostras Ecclesias, nostras Res-
 pub. & œconomias præsidio angelorum tuo-
 rum. Arce vero à nobis & tugurijs nostris dia-
 bolos hostes tuos, spiritus mendaces, blasphe-
 mos, crudeles, homicidas, incestos, qui odio tui
 & Filij tui naturam humanam excruciant, illi
 insidiantur & hoc agunt, vt totum genus hu-
 manum fiat blasphemum in te: Reprime furo-
 res illorum grassantium in falsis doctoribus, in
 hostibus veritatis tuæ, in Turcis & alijs organis
 diaboli, quæ nos persequuntur: Iuua vero nos
 vt in hac vita inserti tuo agmini, quod à te &
 sanctis angelis habet protectionem, maneamus
 fideles vsq; ad mortem, & translati in æternam
 vitam fiamus similes angelis, tibi cum tota Ec-
 clesia cœlesti in omnem æternitatem gratias a-
 gentes, A M E N.

D O M I N I C A S O L I C I T V -
 D I N I S E X D I F F I D E N T I A
 vetitæ, Matth. 6.

D 4

F I L I

F I L I D E I, Domine Iesu Christe, qui dixisti: Scit Pater vester cœlestis, quod opus sit vobis his omnibus: Tu, qui es sapientia æterni Patris, intelligis quare hanc vitam nostram ita condideris, vt genus humanum ex paucis per generationem propagari oporteat, & cur nobis opus sit victu, defensione, institutione, cum alioqui magna agmina hominum sicut angelorum creare potuisses, & nos sustentare sine cibo sicut seruas stellas & corpora cœlestia. Cum igitur in hac vita hoc modo tibi velis colligere Ecclesiam inter magnos furores hostium tuorum, & nostro corpori, quod tuo erit conforme adiunxeris culinã: Oramus te, doce nostras infirmas mentes, rege voluntatem & corda nostra, vt ordinem abs te sancitum non interuertamus: sed primum quæramus tuum regnum & tuam iusticiam, vt tu in nobis fulgeas, vt vera fide tuam iusticiam apprehendamus & tibi vniamur, sicut subditi suo regi, & membra suo capiti: facito ne frangamur metu periculorum, inopiæ, persecutionum: & à tuo regno nos segregemus: Da vt inter istas metas sedulo discamus tuam voluntatem monstratam in verbo, & tu secundum promissionem tuam adijce nobis cætera: Largire nobis pacem, defensionem, victum: Da salutaria regimina, & serua nos in hac vita in tuo regno, donec mortui in Domino & resuscitati transferamur in aliud regnum, vbi culina nostri corporis cessabit & otiosa erit: Nos autem te monstrante, Patrem tuum de facie ad

cie ad

cie ad faciem intuebimur, & causas omnium
rerum & vniuersam sapientiam creationis &
redemptionis hominum in te conspiciemus,
A M E N.

DOM. VNICI FILII VIDVÆ
IN NAIM, REVOCATI IN VI-
tam à Domino, Luc. 7.

D O M I N E Iesu Christe, qui es dator æ-
ternæ vitæ, tibi gratias agimus toto corde,
quod vera viscera tua misericordia erga nos op-
pressos corporalibus & æternis ærumnis com-
mouentur: tu gustasti mortem, attigisti tua
massa humana sepulcrum & terram, quam isto
contactu tuo sanctificasti, vt pijs sit leuis, eosq;
in morte æterna retinere non possit. Stant ex
tuo mandato gestatores & ministri mortis, pec-
catum & Diaboli, & tu credentes tuos retrahis
ex faucibus mortis, reuocas eos ad nouam vitam,
monstrata illis tua consolatione, doces eos loqui
& sonare tuam gloriam: comendas eos in hac
vita matri Ecclesiæ, eosq; tandē superata mor-
te corporali & omnibus malis, adducturus es in
tuum regnū. Supplices te inuocamus, miserere
in hoc tristi tempore luctus, miserrimæ Eccle-
siæ tuæ, q̄ est Almanā & vidua orbata præsidijs
humanis: nititur vero tui solius auxilio & pro-
tectione. Affare illam dulci tua voce, Noli flere:
instilla tuis veram lucem fidei & consolationis:
erige nos in media morte fiducia tuæ præsentia
D 5 & spe

& spe æternæ vitæ: fugato satellites mortis: doce nos sonare tuam veritatem & nos cum suavissima matre omnium electorum tandem collocato in veram patriam, in amœnam illam civitatem, vbi tuo & totius cœlestis Ecclesiæ conspectu in omni æternitate fruemur, Amen.

DOMINIC. HYDROPICÆ
SANATI DIE SABBATI.

ÆTERNÆ Pater Domini nostri Iesu Christi, qui vna cum Filio tuo & Spiritu sancto in hunc mundum visibilem cōdidisti creaturam rationalem corporalem, hominem, & in eum ex immensa misericordia transfudisti similitudinem illarum rerum, quæ in te fonte omnis bonitatis sunt optimæ, & in illa natura tanquam in templo tuo, intuens in ea lucentē tuam imaginem, cum suavi læticia acquiescere voluisti, & dulcissimum celebrare Sabbatum: Te, qui etiam turbata illa harmonia, & homine auulso à te & tui vnione, mirando consilio Filium substantialem imaginem tuam voluisti assumere nostram naturam, & in ea fieri victimam pro peccatis generis humani, crucifigi, mori & die magni Sabbati legalis, eundem delitescere in sepulcro, vbi modo inenarrabili ὁ λόγος nunquam deserens naturam assumptam, quieuit, vt nobis reddatur societas noui & æterni Sabbati: Te inuocamus, da vt Filius tuus, qui est Dominus illius Sabbati, in hac vita in nobis incipiat quiescere, sanet illuui-

illuuiem nostræ naturæ Spiritu suo sancto, qui est flamma diuina, exiccet immundiciem & hydropem nostræ massæ, vt nos qui sumus de carne ipsius diligat, faciat nos vnum cum ipso per suum Spiritum, & tandem traducat nos in cœtum illum augustum, vbi est æternum Sabbatum, in tali gloria, quæ in cor humanum non ascendit: Iuua etiam vt interea in hac vita humiliemur sub tua manu potenti ad premendum & ad liberandum, vt agnoscamus nostram infirmitatem, tibi obœdiamus in castigatione & cruce, ad te vera fide & spe læti exitus suspiciamus, petamus & expectemus à te liberationem, quæ tunc erit consummata, vbi tuus Filius tuba sua nouum Sabbatum indicet, & electos rursus vbi ipse sedet exaltatus ad dexteram tuam attrahet, depressis omnibus hostibus, qui ex immani arrogancia tecum ausi sunt pugnare & sese extra suas metas efferre, Amen.

DOMINICA EX AEQVA-
TIONIS DECALOGI ET MES-
sæ Domini Dauidis.

DOMINE IESU CHRISTE, Orator æterni Patris tui, & verissimus legis diuinæ interpretres, tu pronunciaisti, præcipuum cultum esse vnionem hominis cum Deo, & illam ex tua sapientia fecisti exæquationē, quam nulla creatura facere potuisset, quod diligere proximum, sit diligere Deum, æternum & infinitum bonum:

hum: Tu exprime in nobis similitudinem tuæ legis, & nos in talem transforma effigiem, vt anima nostra te illustrante & spiritu tuo sancto mouente copuletur cum æterno Patre tuo, vt in nobis luceat imago similis integritatis, similis agnitionis, iusticiæ & motuum, qualis fulget in te, qui es ἀπαύγασμα æterni Patris tui: Da etiam, vt in hac vita maneamus coniuncti cum reliquis membris tui corporis, in simili dilectione & concordia, vt simus plura corpora, sed ex amore, vna anima, à te illustrata & viuificata per tuum spiritum, sicut in nostro corpore membra, positu, figura, & vsu, dissimilia, ex eodem fonte vitæ, eodem spiritu vitali viuificantur & sustentantur. Tu etiam Messia & Saluator noster loquere in cordibus nostris tuam sapientiam, vt territi voce legis accusantis nostra peccata ad te confugiamus, vt in omni agone compellati, quomodo tu sis noster D O M I N U S, non obmutescamus, sed te qui vere noster es, redigens omnia ad vnum caput, agnoscamus esse victorem mortis, datorem æternæ vitæ, Dominum & Saluatorem nostrum merito & efficacia, qui sedes ad dexteram æterni Patris tui, vt deleas hostes tuos, & credentes extractos ex morte, sistas in conspectum æterni Patris tui, A M E N.

DOMINICA PARALYTICI
 CI SANATI IN CIVITATE
 Christi, Matth. 9.

Tv

TV FILI DEI, qui fuisti ciuis Caper-
 naum, amicus Iairi & Centurionis, sis etiam in
 medio nostri: fac vt nostra ciuitas sit amœna,
 vt nostra Ecclesia & Curia te habeat amicum,
 sit concordia in vera agnitione tui, simus vnum
 in te, vt etiam post hanc vitam simus ciues æter-
 ni tui regni: & tu vnice Medice animarum &
 corporum languentium, qui ostendisti morbos
 & calamitates corporis esse pœnas peccati &
 commonefactiones de ira Dei aduersus pecca-
 tum: tollito in nobis radicem omnis mali tua
 diuina præsentia, affare in luctu conscientia &
 in agone, nostra anxia corda, tua hac viuifica cõ-
 solatione: Confide fili remittuntur tibi peccata
 tua, nostra frigida & tepida membra, nostra in-
 ercia corda, calefacito tuo Spiritu, & facito vt ea
 sint agilia, ad tuam obœdientiam: foris etiam
 mitiga nobis ærumnas, facito vt nobis tuum
 onus sit leue, gestemus nostrum lectum, nostra
 corpora obnoxia morti & ærumnis, nostram
 crucem, in nostra vocatione, fide & spe tui au-
 xilij patienter: & glorificemus æternum Pa-
 trem tuum, qui in humana tua natura tantam
 potestatem exercet, & nos insertos in ea facit
 consortes æternæ vitæ & gloriae tuæ, Amen.

DIE RECORDATIONIS APO-
 STOLORVM SIMON. ET IVDAB
 filiorum Mariæ, sororis matris Christi.

DOMINE Iesu Christe, qui mœstos tuos
 Apoſto-

apostolos, subituros odia mundi consolatus es
 hac dulci voce: Ego vos ex mundo segregavi:
 ideo mundus vos odit. Segrega nos etiam ex
 caligine, ex idolis & turpitudine huius mundi:
 & infere nos tuo cœtui, in quo habitat diuini-
 tas. Da ut simus coniuncti in vera dilectione
 copulati ad æternum Patrem tuum per tuum
 Spiritum, qui est vinculum coagmentationis.
 Fac ut non expauescamus iniqua iudicia mun-
 di, nec propter pericula à tua veritate deficiamus,
 sed patienter iniurias, quæ nobis tecum
 communes sunt, feramus: sicut præstantissimis
 doctoribus generis humani Apostolis & cogna-
 tis tuis impressisti symbola tuæ passionis, eosq;
 tibi fecisti conformes, A M E N.

DIE QVO CELEBRATUR
 GLORIA VNIVERSAE ECCLE-
 siæ viuentis in consuetudine cœlesti, Mat. 5.

AGIMVS tibi gratias æterne Pater Do-
 mini nostri Iesu Christi, quod ex immensa mi-
 sericordia per Filium tuum in Spiritu sancto
 perpetuam ex hac misera massa generis humani
 tibi colligis Ecclesiam, eamque contra furores
 hostium tuorum diabolorum, ac satellitum eius
 potenter defendis, quam deinde resuscitatam
 ex morte Filius tuus ornabit gloria inenarrabili:
 supplices te rogamus, miserere nostri propter
 eundem Filium tuum, quem constituisti nobis
μωιτλω ηγι ινιτλω. Collige inter nos tibi per-
 petuo

petuo aliquod agmen sanctum, quod tibi seruiat in fide & conscientia bona: Iuuato ut in hac vita inchoetur in nobis beneficium æternæ vitæ, tibi obœdiamus in corde contrito, patienter feramus ærumnas comitantes confessionem: simus mites, benefici, esuriamus & sitiamus tuam iusticiam toto corde, & ea pabula vitæ vnice queramus: facito ut gaudium nostrum sit perfectum: Vere lætemur fide intuente illum augustum cœtum beatorum angelorum & hominum, qui tua visibili consuetudine fruuntur: in quibus fulget Filius tuus, quem vident de facie ad faciem, & impleti inenarrabili læticia audiunt eum concionantem de miranda tua sapientia in collectione & conseruatione Ecclesiæ: ad illud gloriosum agmen facito ut nos aggregemus in hac vita, & deinde simus ciues illius æterni regni tui, cum omnibus sanctis angelis & hominibus: Beati qui habitant in domo tua Domine, in secula seculorum laudabunt te, Amen.

P A R A E N E S I S.

Ecclesia Catholica non significat cœtum qui retinet & defendit vitiosam consuetudinem multorum annorum pugnantem cum fundamento: cum vitiosa consuetudo non sit regula diuina, sed asperrima tyrannis: Sed significat agmen collectum ex toto genere humano, Iudæis & gentibus, non alligatum ad certum locum, aut ad politiam Mosaicam: quod retinet fundamentum sanæ doctrinæ congruens ad
normam

normam scripturæ Prophetiæ & Apostolicæ, quod alio tempore est frequentius & augustius, alio tempore obscurius & minus frequens. Manifestum est, paulatim creuisse abusus, inter quos multi sunt admodum recentes. Quare illi iactitant consensum Ecclesiæ Catholicæ? qui sciunt veterem Ecclesiam non ita prouoluisse sese ad statuas: non transformasse sanctam cœnam in opus toto genere diuersum ab institutione: non iugulasse innocentes homines propter veram inuocationem, propter coniugium aut usum ciborum à Deo concessorum. Teneamus igitur regulam: Si quis aliud Euangelium docuerit &c. Fugite idola. Hunc audite.

D O M I N I C A V E S T I S

N V P T I A L I S, Matth. 22.

A E T E R N E Pater dilecti Filij tui Domini nostri Iesu Christi, qui es conditor & Rex vniuersæ creaturæ tuæ, tibi toto pectore gratias agimus, quod genus humanum lapsum per peccatum in æternam mortem, non abiecisti in perpetuam damnationem sicut diabolos, sed ex inenarrabili bonitate ex arcano consilio tuo produxisti Filium tuum, eumque constituisti sponsum, ut assumpta nostra carne credentes sibi desponderet ad societatem indissolubilem: Tibi gloria & laus, quod hoc foedus subinde generi humano continua serie doctorum emissâ denunciaſti, & instituto ministerio publico ad
diuinas

diuinas istas nuptias omnes euocasti : Inuoca-
 mus te per & propter eundem Filium tuum ,
 qui stans ad aram & placans iram tuam aduersus
 nostra peccata, Ecclesiam supplicem recipit , &
 cum ea æternum foedus paciscitur : Exime nos
 ex numero ingratorum Iudæorum & aliorum
 hominū, qui hæc tua beneficia scelerate aspernā-
 tur & crudelitatem in ministros tuos exercent :
 Facito etiam, vt effugere possimus ventura ma-
 la, quib. tu mundum propter contemptum tuæ
 promissionis, propter idola & tyrannidem op-
 primis : Immutato corda nostra tuo Spiritu,
 vt auidi ad mensam tuam accurramus, ornati
 vestimento iusticiæ, fidei & bonæ conscientiaë,
 vt sine hypocrisi, sine erroribus in fundamento
 & sine peccatis contra conscientiam inuenia-
 mur in numero electorum & sincerorum : &
 effugiamus tenebras, in quib. est horribilis fuga
 tui, pavor & cruciatus inenarrabilis. Vere autē
 despondeamur in fide & virtute diuino sponso
 tuo, inseramur ipsius massæ humanæ, simus duo
 in vna carne, adhæreamus ipsi ita vt simus v-
 nus spiritus, quem ipse ex tuo pectore & suo
 spirat in membra sua, vt cum eo viuant simili
 vita, vt ex ipso hauriant diuinos motus fidei,
 consolationis, læticiæ & vitæ æternæ, vt ab ipso
 habeant in hac misera vita foris etiam protectio-
 nem, sicut tenera sponsa à suo sponso, cui sup-
 plex ad aram commendatur, vt omni tempore
 sint duo corpora & vnica anima : tandem ex-
 pleto curriculo hoc ærumnoso cum omnibus
 E electis

electis sistito nos ad consuetudinem tui visibilē,
 vt in æterna societate & læticia, apud sponsum
 vniuersæ Ecclesiæ commoremur, A M E N.

DOMINICA AVLICI CON-
 FUGIENTIS AD CHRISTVM FI-
 de languida, fide tamen, Iohan. 5.

V T pius aulicus in sua calamitate ex scintilla
 fidei, conuersus ad Christum, ab eo opem peti-
 uit, ita te inuocamus Fili Dei, facito vt nostræ
 aulæ te quærant, te recte agnoscat & celebrent.
 & tu qui obiurgas duriciem & frigus nostri pe-
 ctoris, quod non dicenti Deo firmiter assenti-
 tur: & tamen linum fumigans non extinguis,
 emenda caliginem nostræ mentis, extingue du-
 bitationes de tua voluntate hærentes in nobis:
 Opitulare clementer nostræ imbecillitati: fac
 vt assidue intueamur signum Ionæ, quod om-
 nium est euidentissimum in cælo & in terra:
 Loquere intus in cordibus nostris sapientiam
 tuam monstrantem voluntatem æterni Patris
 tui, qui nos recipit propter tuam obœdientiam,
 quod factus es victima pro nobis, passus es te
 absorberi à morte, & rediuiuus tuam massam
 ac nostram resuscitas: Inuato corda nostra tuo
 Spiritu, vt vera fide hoc tuum beneficium nobis
 applicemus, & tibi promittenti vitam æternā &
 auxilium etiam in corporalibus ærumnis vel in
 media morte assentiamur, credentes in spem
 contra spem: Et tu etiam mitiga nobis pœnas,
 Tribu-

Tribuito salutare euentus : facito vt nostræ etiam domus fiant Ecclesiæ, coniunctæ in eadem confessione & inuocatione cum pijs Galilæis, celebrantes tua beneficia hic & in omni æternitate, A M E N.

DOMINICA MYRIADIS
TALENTORVM DONATAE IN-
grato seruo, Matth. 18.

MAGNE Rex cœli & terræ, in cuius manu hæc tota mundi machina sita est, agnosci-
mus dolentes magnitudinem delicti nostri &
molem calamitatum, quibus genus humanum
propter peccatum subiecisti. Experimur in pub-
licis & tragicis pœnis hanc tristem & querulam
vocem: Iniquitates nostræ sicut venti dissipa-
uerunt nos. Euocas ex tuo iusto iudicio gen-
tes barbaras, crudeles & impias, quæ populum
tuum propter idolatriam, superstitiones, scelera
contra conscientiam & profanam securitatem
opprimunt, & miseras familias à mutuo com-
plexu auellunt & diripiunt, sicut ventus imma-
ni turbine cumulum pælearum in auras subla-
tum disijcit: Venduntur mariti, coniuges, parui
nati, miseri senes, ad seruitutem, ipsa morte tri-
stiores: Sed tu figulus noster es, nos sumus
tuum lutum, ne irascaris nimium. Procidimus
supplices ante tuam faciem, porrigimus tibi tu-
um filium, qui in suos humeros grande deli-
ctum deriuauit, qui æquali compensatione tuæ

iusticiæ satisfecit: Et nunc stat ad dexteram tuam interpellans pro nobis, & est umbraculum ne ira tua absorbeat totum genus humanum. Propter eum exaudi nos: Remitte nobis graua peccata nostra propter meritum Filij tui, mitiga etiam nobis pœnas, collige tibi inter nos perpetuam Ecclesiam: Serua aliqua hospitia, in quibus sonet vox de vera agnitione & inuocatione tui: Flectito etiam corda nostra ad veram pietatem, ad nouam obcedientiam, ut induamus viscera misericordiæ, iuuenus calamitosos, leniamus ærumnas miseris, simus misericordes, ut misericordiam consequamur, decedamus de nostro iure, sicut tuus Filius exinaniuit sese, & genus humanum ex æterna morte eripuit. Libera nos à tortoribus, à pauoribus conscientie accusantis ingratos sine intermissione, à pœnis æternæ mortis & cruciatibus, quos sustinent diaboli hostes tui, Amen.

DOM. CAESARIS CONFIRMATI
 TI à CHRISTO, Matth. 22.

FILII DEI, Domine Iesu Christe, ex corde sincero profitemur, te esse veracem & monstrare viam Dei in veritate. Tu es sapientia æterni Patris, per quam Reges regnant & iudices iusta decernunt: Per te Ecclesie tuæ patefactio facta est de successione Monarchiarum in hoc mundo, & de æterno tuo regno, quod post hanc vitam deletis omnibus imperijs, quæ te
 con-

contemserunt inchoabis : Tu voluisti etiam nominare Cæsarem & Romanum imperium sub quo Ecclesia noui testamenti in hoc mundo colligitur : Asperrime quidem crudele illud regnum in teneram & nascentem Ecclesiam sciuise, & innumerabilia membra tui corporis immani cum rabie trucidauit. Sed tibi gratias agimus, quod inter furores illos diabolorum & impiorum Cæsarum, tamen seruasti aliquas reliquias Ecclesiæ, & in ipso sanguine sanctorum tuorum veritatem confirmasti & stabilijsti : Tibi etiam toto pectore gratias agimus, quod tantum Gigantæ statuæ conflatum ex limo & ferro adhuc fulcis, quod hactenus à nostro magistratu & prouincijs arces tyrannidē Turcicam, quæ facit vastitatem in Ecclesia & politijs : stabilis blasphemias aduersus verum Deum : Et quod inter illas ruinas & inter rudera Romani imperij collabentis, colligis tibi aliquod sanctum agmen inter nos. Inuocamus te imis gemitibus, serua etiam deinceps has politias, quæ præbent hospitia tuæ Ecclesiæ, & defende nostrum propitium Cæsarem & hoc regimen contra omnes furores diaboli, Turcorum & aliorum organorum diaboli, vt in hac vita inchoetur in nobis regnum illud, quod generi humano palam ostendetur, cum lapis ex monte auulsus totum Gigantem concutiet & demolietur : Flectito nostras mentes, vt intelligamus & retineamus discrimen potestatis politicæ & Evangelij : Iuuato nos tua consolatione vt arumnas

E 3   quæ

quæ in hac vltima mundi senectâ crescunt, patienter feramus: Cæsari reddamus quæ Cæsaris sunt, tribuentes ipsi obœdientiam, honorem & tributum, & rursus sub alis Cæsaris, qui sit nutricius tuæ Ecclesiæ, tibi æterno Patri & spiritui sancto tribuamus debitum honorem agnitionis, inuocationis & obœdientiæ, secundum verbum quod tu protulisti ex sinu Patris tui,
A M E N.

**DOMINI. FILIAE IAIRI
 PASTORIS RESVSCITATAE
 ex morte, Matth. 9.**

VT pius pastor Iairus, perfusus luce veræ agnitionis tui, ad tuos pedes supplex procidit, & petiuit vt manum tuam mortuæ filiaë impone- res: Ita Fili Dei nos supplices oramus te, por- rige nobis tuam viuificam dextram, & tuo con- tactu redde nobis vitam & salutem æternam. Tu tibicines & turbam tumultuantē eijcis, quia sapientia humana non tollit mortem nec me- detur cordibus oppressis dolore mortis. Tu et- iam punies omnes profanas & epicureas men- tes, quæ tuum beneficium aspernantur, & arti- culum de immortalitate derident. Exime nos ex numero illorum, & fac nos socios illius cœ- tus, cui tu manum porrigis, & communicas illi sapientiam & vitam tuam. Vt etiam pia scemi- na inquinata immundicie & sordibus ad te con- fugit & ex tuo contactu sanitatem adeptâ est:
 Ita

Ita iuuato nos optime medice animarum nostrarum, vt agnoscentes nostram imundiciem, nostræ naturæ infirmitatem, ex qua propter peccatum sanguis & cœlestis calor infusus nobis in creatione effluit, & qui sumus cruenti in pœnis, sicut vermiculus, & sicut latro stillans sanguinem in supplicio, te quæramus: inuoluamus nos vera fide in tuam fimbriam, in tuam naturam humanam quam induisti propter nos, ex qua egreditur virtus viuifica, ex qua propagatur salutaris spiritus accendens in nobis lucem & vitam similem tibi & æterno Patri, & tollens morbos miseræ nostræ naturæ, vt tibi inferti & tibi adhærentes per eundem Spiritum in illa fide seruemur ad æternam vitam, vbi erit consummata sanitas, A M E N.

DOMINICA IDOLI VASTANTIS TOTVM CULTVM,
Matthæi 25.

Nos quidem incidimus in confusiones & calamitates vltimæ ætatis mundi prædictas tua, ô Christe, & Prophetarum voce. Stat in loco sancto, in cœtu qui habet nomen Ecclesiæ, idolum vastans omnem cultum, Deus Maozim, qui colitur auro & argento, cum horribili contumelia tui & profanatione tui nominis: Ideo veniunt pœnæ fatales super nos: Confirmatur dextera regni Turcici, vindex Idolatriæ & scelerum, quibus orbis Christianus inquinatus est.

Furit diabolus hostis tuus in spargendis corruptelis doctrinæ tuæ, in stabiliendis erroribus contra tuam gloriam & veritatem. Denique mundus vere volutatur in malo, & grauiſſime Spiritus ſanctus in pectoribus piorum turbatur. Ideo tu Fili Dei adesto miſero tuo agmini, Obſigna legem in auditoribus tuis, Seruato tibi aliquod ſemen ſanctum, quod genu ſuum coram Baal non curuet, quod te non quærat in deſerto, in cœtu ſegregato ab Eccleſia tua, qui nullam monſtrat firmam conſolationem anxijſ mentibus, non in cubilibus & in cœtu qui Eccleſiam alligat ad ſucceſſionem politicam Epiſcoporum & Principum. Mitiga etiam nobis calamitates, & largitor nobis verum animi robur, ne à te deficiamus propter opus, vel quietem huius mundi. Et tu Domine Ieſu Chriſte mane nobiſcum, quia adueſperſcit, non deſeras nos, ne nos te deſeramus. Fac vt quamprimum illuceſcat ille tuus fauſtiſſimus dies, in quo palam te angelis & generi humano oſtendes, & electis tuis tribues vitam ſine ærumnis & lacrimis. Cuſtodi nos vt pupillam oculi tui in tuo grege: Oriatur in nobis fulgur & Sol iuſtitiæ, perfundens noſtras mentes vera luce & agnitione tui, deletis omnibus tenebris & corruptelis idolatricis. Fac vt ex tuo cadauere, ex tua natura humana quæ propter nos maſtata eſt, ſugamus ſuccum paſcentem & conſeruantem nos ad æternam vitam, vt te fulgentem in nubibus, læti conſpiciamus: Et ſicut illuſtres aquilæ, elati in

ti in altum—in hac vita, fide quæramus ea quæ
 sursum sunt, vbi tu es ad dexteram Patris tui:
 Et deinde obuiam tibi progredientes, resusci-
 tati ex morte, ad consuetudinem tuam visibilem
 transferamur, sicut dixisti: Volo Pater, vt vbi
 sum ego, sint & ministri mei, vt videant glori-
 am meam, &c. A M E N.

Chryf. in epistol. 1. Cor. 10. homil. 24. Vbi
 enim Cadauer, inquit Christus, illic & Aquilæ.
 Cadauer, Domini corpus, propter mortem.
 Nisi enim ille cecidisset, nos non resurrexisse-
 mus. Aquilas autem appellat, vt ostendat, ad alta
 eum oportere attendere, qui ad hoc corpus ac-
 cedit, & nihil cum terra ei debere esse comune,
 neq; ad inferiora trahi & repere: sed ad supe-
 riora semper volare, & in solem iusticiæ intueri,
 mentisq; oculum acutissimum habere. Aquila-
 rum enim non graculorum hæc mensa est.

DIE QVO FIT RECORDA-
 TIO ANDREAE APOSTOLI
 fratris Petri.

T I B I toto pectore gratias agimus Fili Dei
 caput & custos Ecclesiæ tuæ, quod ex immunda
 massa generis humani perpetuo tibi excerpis
 sanctum agmen, agglutinatum tibi vera agni-
 tione iusticia ac vita, tu subinde promissionem
 de reconciliatione hominis lapsi repetiisti, illu-
 strasti, continua serie excellentium doctorum
 E 5 emissa,

Emissa, constituisti etiam eidem tuæ sapientiæ certam arcem in medio orbis habitati erectam politiam Mosaicam, vnde ea à toto genere humano exaudiri possit: tandem apparuisti in carne, sustulisti vincula veteris testamenti, & nouum fœdus tua voce exorsus es, & vocasti propagatores illius sanctos tuos Apostolos, quos voluisti esse testes tuæ veritatis sine potestate politica, habentes testimonia quod non errent: Seruato in nobis lucem istam vt istis tuis testibus & scriptis illorum tanquam voci de cœlo sonanti assentiamur, & simus ciues illius cœtus, qui extractus est super fundamentum Prophtarum & Apostolorum, in qua structura tu es lapis angularis, gestans totum ædificium verbo potentiæ tuæ: Da vt imitati sanctorum doctorum exempla te sequamur, de quibus dictum est: Euntes ibant & flebant mittentes semina sua, redibunt cum exultatione portantes manipulos suos. Dato etiam Ecclesiæ tuæ perpetuo sanctos & fideles doctores, qui sint piscatores hominum, qui retineant formam sanorum verborum, sint fideles œconomi tuorum mysteriorum, & magnum gregem tuo regno aggregent, donec consummato numero electorum, rete ministerij suspendatur, & tota Ecclesia conspectu tui visibili fruatur, Amen.

DOMINICA PRIMA IN
RECORDATIONE ADVENTVS
Christi, Matth. 21.

INSTAT

I N S T A T tempus quo Ecclesia proponit
 nobis commonefactionem de beneficijs Filij
 Dei, qui & assumpta nostra natura in hoc mun-
 do apparuit, & rursus resuscitato toto genere
 humano palam conspicietur, puniat hostes
 suos, & æterna gloria ornet Ecclesiam suam:
 Te igitur compellamus Fili Dei, Domine Iesu
 Christe, qui regia pompa sanctam urbem in-
 gressus es, vt extaret publicum testimonium
 tuæ exhibitionis, aggregato nos ad illud agmē,
 quod tibi canit gloriam, quod tibi ramos victo-
 riæ præfert, & vestes tuo iumento substernit.
 Iuuato nos, vt procul seiuncti à caterua diabo-
 lorum & hominum qui vlulatus blasphemos
 contra te edunt, sonemus tuam veritatem in ve-
 ra agnitione & iusticia: Sis tu noster Rex hic
 & in tota æternitate implens nos tua luce & tua
 vita, defendens nos aduersus omnes conatus
 hostium tuorum: perficias tibi laudem ex ore
 infantium & lactentium. Serua nos imbecilles
 qui sumus tua soboles, qui pendemus ex tuo
 collo & recurrimus ad tuum gremium, sicut in-
 fans ad suos parentes: Fac vt verba quæ in no-
 bis per spiritum tuum sonas, imitemur, & vt illa
 tua sapientia vagiens in nobis miseris confun-
 dat audaciam & potentiam inimicorum tuo-
 rum: Da vt tuam victoriam grata mente præ-
 dicemus, vt nostro loco conseruationem mini-
 sterij iuuenus, atque etiam vitam & fortunas
 nostras propter confessionem tuæ veritatis in
 discrimen ponamus: Et tu rursus benedictum
 semen

semen Abrahæ benedicito nobis tua efficaci
præsentia, & fac nos socios tuæ Ecclesiæ, quæ
nomen habet à tuo nomine: Et orna nos glo-
ria diuina, quam accepisti ab æterno Patre pro-
pter consortes tuos, vt in hac vita & deinceps in
æterna, læti tibi gloriam canamus, Amen.

DOMINICA SIGNORVM
QVAE ANTECEDENT FINEM
mundi, Lucæ 21.

VT RVNQVE tua voce FILII DEI præ-
dictum est, in hac vltima & delira mundi sene-
cta maiores & grauiores futuras esse in genere
humano confusiones & ærumnas: & simul te,
qui es custos Ecclesiæ tuæ, tamen inter illas rui-
nas imperiorum & hostium tuorum furores,
seruaturum aliquas reliquias Ecclesiæ tuæ, ne
inuocatio & agnitio tui vera ante finem huius
mundi prorsus deleatur. Nos igitur ad te con-
fugimus supplices oppressi magna mole calami-
tatum, quæ nobis ideo cumulantur, quod pec-
cata senescentis mundi grauiora sunt & tristio-
ra, & quia diabolus hostis tuus sentit præ fori-
bus esse diem iudicij, in quo turpitude ipsius
omnibus electis creaturis palam ostendetur, &
ipse in æternos cruciatus abijcietur: Ideo im-
mani cum rabie sæuit aduersus electum agmen-
tum, & vellet totum humanum genus à te a-
uulsam, fieri blasphemum aduersus verum De-
um. Gemit etiam vna cum electis tuis hæc tota
machi-

machina mundi, & cum desiderio inchoationem noui status expectat. Excruciantur animi hominum miseris intolerabilibus, dubitationibus de tua veritate & ærumnarum cumulo, quæ ruentibus imperijs singulis accidunt. Secundum igitur tuam admonitionem intuemur signa illa & consideramus dulcia germina tuæ vocis quæ hæc omnia prædixit, suspicimus & attollimus capita nostra ad te, qui sursum es ad dexteram æterni Patris, & expectamus lætum illum diem in fide & vera inuocatione, quando in nubibus cum gloria conspiceris, vt Ecclesiam ex tantis malis liberet. Tu optime protector tuæ Ecclesiæ, regito nos tuo verbo & spiritu, vt firmi vigiles, ne in hac auara & ebria mundi ætate inuoluamur curis huius mundi, quæ animos ab exercitijs pietatis abducunt, & motus à Spiritu tuo excitatos suffocant: neque etiam contaminemur luxu & crapula, nec illicitis voluptatibus & helluationibus Spiritum sanctum, qui se spiritibus natis in nostra natura permiscet, excutiamus, & nostra corpora faciamus domicilia spurcorum spirituum, qui ebrios & securos in tristem turpitudinem & æternum exitium rapiunt. Tu purifica nostra corda tuo Spiritu, & luceat in nobis tua agnitio, quæ tenebras nostras aboleat & sanctos motus in nobis accendat, vt omni tempore perseueremus in vera inuocatione tui, & tu qui promisisti nobis protectionem & mitigationem pœnarum, facito, vt effugere possimus ventura mala & stare

stare

stare ante tuum conspectum, A M E N.

DOM. CHRISTI QUI EST MI-
NIMVS IN REGNO COELORVM,
& Iohannis Baptistæ qui est maximus in-
ter electos Christi, Matth. II.

FILII DEI Domine Iesu Christe, qui in-
firmos discipulos Iohannis, quos ad te ex tristi
suo carcere ablegavit, clementer erudijsti, & illis
testimonia publice edita, de tua persona & offi-
cio propoluiisti. Fer etiam opem imbecillitati
nostræ, medere caligini & dubitationibus no-
stræ mentis. Confirma nostra anxia corda, ne
à tua veritate & Ecclesia tua propter scandala,
propter ærumnas, propter deformem speciem
tuorum membrorum deficiamus: sed innita-
mur tuo verbo & patefactionibus abs te editis,
& maneamus in cœtu illo qui te habet ducem,
& tuo dulci Euangelio cum spe læti exitus inter
medias calamitates fruitur. Tu etiam qui exci-
tasti eximium præcursores tuum, vt esset in-
choator noui fœderis, & munus præstantius
Propheta gereret, qui te iuuante curriculum
suum confecit, & tuam veritatem sine προσωπο-
ληψία & adulatione propagavit, & suo sangui-
ne te professus est: Rogamus te, mittito nobis
etiam salutare doctores, qui sint constantes in
confessione veræ doctrinæ, non sint arundines,
non agitentur omni vento doctrinæ, non lu-
dant opinionibus, nec inflectant doctrinam ad
volun-

voluntatem & cupiditates potentum, nec tibi
 oculis velatis colaphos impingant: sed sint fide-
 les Oeconomi, sonantes tuam doctrinam sine
 corruptelis, nec frangantur metu periculorum
 quæ ministerium comitantur. Et tu qui mini-
 sterij es Dominus, adesto tuæ Ecclesiæ, facito vt
 nostro etiam tempore veritas tua procedat for-
 titer, vt Ecclesia tua eluctetur inter fremitus dia-
 bolorum & hominum, qui te oppugnant. Da
 vt in extremis periculis, in ipsa morte etiam, su-
 perata omni violentia hostium tuorum, tuum
 regnum rapiamus. Tu etiam qui minimus es in
 regno cœlorum, qui ex inenarrabili bonitate &
 humilitate abiecisti te infra omnes angelos &
 homines, qui deriuasti in te iram Dei, aduersus
 nostra peccata, & factus es victima, vt nobis
 reddatur gloria & beatitudo æterna: largire no-
 bis vt bonum certamen certemus, retinentes fi-
 dem & bonam conscientiam, donec in regnum
 tuum visibile traducamur, vbi te palam in glo-
 ria electis ostendes, & credentes augusto illi ag-
 mini, in quo fulgent Baptista, Prophetæ & A-
 postoli tui, qui regnum cœlorum violenter ra-
 puerunt & custodierunt, aggregabis, Amen.

DIE THOMAE PERTINA-
 CIS QUIDEM SED TAMEN
 docilis, Ioh. 20.

TRISTES tenebræ, horribiles dubita-
 tionum & diffidentia fluctus etiam sunt in re-
 natis

natis, sicut Apostolus Thomas, qui coram hauserat vocem Filij Dei, & fuerat spectator miraculorum, quæ dicebant testimonium de ipso, quod vera doceret & prædiceret: ipse etiam senserat intus in suo corde præsentiam illius Domini cuius erat auditor: tamen præcipuum fidei articulum de resurrectione Christi non credit, & illis qui Dominum viventem conspexerant non assentitur. Sed tu Fili Dei qui arundinem quassatam non frangis, & linum fumigans non suffocas, nos etiam doce & confirma, sicut erudijsti & confirmasti infirmum discipulum tuum: Adesto etiam nostræ imbecillitati tua viuifica præsentia: appareto nobis sub noctem, ne caligo humana tuam lucem in nobis extinguat: transfer tua dona in domos clausas, in hæc misera nostra tuguria, quibus imminent grauissima pericula ab hostibus tuis: Affare nos tua beata voce foris annuncians per Verbum, & intus per Spiritum tuum in nobis efficiens pacem tuam, vt perfusi sensu tuæ præsentia acquiescamus, per te in spiritu tuo copulati ad æternum Patrem tuum. Suscipe etiam nos fragiles & hæsitantes in hac vita. Ostendito nobis tua vulnera, vt tui meriti, in lætu conscientia nostræ cum ira æterni Patris tui, recordemur, & nos pavidos & anxios in latus tuum & vulnera tua inuoluito, vt illud inuolucrum nos tegat ab ira Dei, & vt sugamus ex tuo corpore vnam lauandam omnem immundiciam nostram, & viuificum alimentum tui sanguinis, quod

quod nos alat ad nouam & æternam vitam, vt nos etiam non simus increduli sed credentes: & toto pectore imitemur illustrem confessionem tui Apostoli, vt contra omnes blasphemos diabolos & hostes tuos, qui tibi gloriam diuinitatis inuident, profiteamur te esse Dominum & Deum nostrum, illum Deum, qui ab initio affuit suæ Ecclesiæ, compellauit eam foris in ministerio, & intus se credentibus ostendit, qui Ecclesiam suam texit cõtra omnẽ rabiẽ inimicorũ, & fœdere facto cum genere humano credentes suæ massæ assumptæ vnit. Facito tu Fili Dei Iehoua, vt huic tuæ promissioni tanquam voci de cœlo sonanti constanter credamus, nitamur spe tui auxiliij contra spem, & salutẽ nostram à tuo verbo patefacto ordiamur, vt credentes in te Iesum, qui es Christus summus Pontifex & rex noster, in te vitam æternam habeamus, Amen.

DOMINICA MAGNAE LEGATIONIS MISSAE à Confistorio ad Baptistam, Ioh. I.

VT SANCTVS Baptista compellatus à senatu Sacerdotum accusatione de discessione ab ordinaria potestate & templo, opposuit mandatum Dei, & vocationem quæ cogebat ipsum aduersari idolatricis, & repurgare doctrinam de beneficijs Christi: Ita tu Fili Dei, Domine Iesu Christe regito nos miseros & imbecilles, ne fracti terribilibus criminationibus, quibus accusamur

F

mur

mur à potentibus tanquam autores dissidio-
rum, & hostes veteris Ecclesiæ communis ma-
tris à tua veritate deficiamus: sed in vera animi
constantia obœdiamus mandato vniuersali,
quod cœlestis Pater tuus edidit, qui mandauit
vt te audiamus, & fugiamus idola, & omnes qui
aliud Euangelium docent pro anathemate ha-
beamus. Maneamus vero in illa Ecclesia quæ
vere est Catholica, collecta ex membris multa-
rum gentium, sed coniunctis tibi in eadem con-
fessione. Et tu qui in hac vita tibi per vocem
Euangelij colligis cœtum electum: mittito fi-
deles ministros, qui verbum vitæ recte secent,
qui te monstrent baptizantem credentes igne
& spiritu: terrentem corda diuino iudicio, &
rursus eodem Spiritu viuifico sustentantem &
erigentem. Gerant ministri suos calceos, sint
cursores & legati tui, sint voces clamantes, scili-
cet tui ipsius per illos, non afferant suam sapien-
tiam, suam potentiam, cultus excogitados hu-
mano arbitrio: sed sonent tuam veritatem. Do-
ceant de te, qui es hospes implens beatam ani-
mam, in quam immigras simili luce & iusticia,
qualis in te conspicitur: Paratibi igitur viam
& semitas, vt tam sancta profectio & habitatio
nobis contingat. In nostris viuens mentibus
esto λόγος, A M E N.

P R E C A T I O A P O S T O -
L O R V M F E S T I S.

Ullmech

Allmechtiger / ewiger / warer / gerechter
 Gott / himlischer Vater / der du wegen des sel-
 ligmachenden gehorsams Jesu Christi deines
 lieben Sohns / durch deine lehre / in mitwir-
 ckender krafft deines heiligen Geistes / dir ei-
 ne ewige Kirche vnd Volck auff Erden zu
 deinem erkenntnis vnd preys kressstig beruffest /
 Versamle vns O Vater in die zahl deiner
 Außerwelten / vnd erhalt vns vnd vnsern Kin-
 dern für vnd für die lehre deiner Wahrheit /
 vnd hilff vns mechtig / dich hie vnd dort ewig
 zu loben vnd dir zudancken / Der du sampt dei-
 nem Sohne vnd dem heiligen Geist bist vnser
 lieber Vater vnd Herr in ewigkeit / Amen.

DIE ANNUNCIATIONIS MA-
 RIAE ET INCARNATIONIS
 Filij Dei, Messiae nostri.

Ewiger / allmechtiger / gerechter / trost-
 reicher Gott / du einiger Vater vnser lieben
 Herrn vnd Heylands Jesu Christi / der du aus
 vnendlicher Barmherzigkeit deinen Sohn
 vom geheiligten fleisch vnd blut der hochgelob-
 ten Jungfraw Maria hast lassen vnser mens-
 schliche natur ohne Sünde warhafftig an sich
 nemen vnd ewig behalten / Verleihe vns ar-
 men Sündern gnediglich / das wir deines
 Sohns vnser Heylands seligmachenden Lei-

bes vnd Bluts teilhafftig werden/ auch durch
die krafft des heiligen Geists ewiglich ver-
bleiben/ Vmb deines herrlichen Namens chre-
willen/ Amen.

DIE NATALIS SALVA-
TORIS INCHOANTE ANNUM
1566. Lucæ 2.

ILLVXIT fausta dies, qua Ecclesia in cœ-
lo & in terra prædicat beneficia Filij Dei nati
hoc die, ex aluo castæ virginis Mariæ, cui pro-
deunti in hunc mundum sancti angeli augu-
stum cecinerunt Hymnum. Neque dubium
est hodie Ecclesiam cœlestem viuentem in læto
conspectu Dei, perfusam æterna sapientia, luce
& iusticia, supplicem agere gratias Filio Dei li-
beratori & redemptori, pro inenarrabili consilio
ostenso in ordine redemptionis generi humano
& pro immenso isto beneficio, quod cum hac
nostra misera & immunda natura æternum ini-
uit fœdus, assumpta nostra massa fragili & misera
pellicula humana, obnoxia ærumnis & morti,
vt nos insertos suæ naturæ assumptæ sustentaret
& gestaret ad vitam æternam. Suspiciamus igitur
ad te optime Siloh, qui es fœtus virginis, Se-
gregamus nos à turpi & damnata caterua dia-
bolorum & hominum qui blasphemus ululatus
contra tuam gloriam & veritatem edunt. Ora-
mus autem te toto pectore, facito nos socios
castorum angelorum, qui tibi gloriam canunt,
&

& membra illius Ecclesiæ, quæ vera pace tibi
 vnita, tua beneficia agnoscit & grata mente
 prædicat. Tibi gratias agimus, quod genus hu-
 manū non abiecisti in æternam damnationem :
 sed factus es deprecator pro nobis & nostram
 naturam factō mirabili fœdere tibi copulasti. Ita
 congruebat vt ex ordine iusticiæ pœna innocen-
 tis hominis valeret pro alijs, & vt esset æquiua-
 lens precium, congruebat eundem Mediatorem
 esse Deum, qui iram Dei intolerabilem creatu-
 ris sustinere posset, qui posset vincere mortem,
 reddere iusticiam & vitam : esse perpetuus sacer-
 dos, ingredi in sanctum sanctorum : Intelligere
 arcanum consilium Patris, inspicere motus cor-
 dium, exaudire omnium hominum gemitus,
 esse rex sui gregis, eum defendere contra poten-
 tiam diabolorum : Et Ecclesiam resuscitatam
 ex morte collocare in æternum regnum Patris.
 Ista cum natura finita præstare non posset, toto
 corde gratias agimus tibi, quod tu, qui es λό-
 γος, imago substantialis & interpret tui Patris,
 factus es noster Mediator. Tu in nobis etiam
 tantum beneficium inchoato. Sumus imbecil-
 les. Sumus inquinati & sordidi : sed sicut tu
 editus in hanc lucem in nocte brumali vestitus
 miseris fascijs & amictus fascia miseræ naturæ,
 imbecillis infans, in stabulo inter præsepia, cum
 sis sapientia æterni Patris vagijsti : Ita vagiat tua
 sapientia in hac vita in nobis miseris, in tam tri-
 sti caligine nostra, inter tenebras deliræ ætatis,
 inter ruinas labentium imperiorum. Accende

tu in nobis initia illius sapientiae, quae erit perfecta in altera vita: adiungito nos choro angelorum. Da ut toto pectore & laeta voce tribuamus gloriam tibi vero Deo, qui es sapiens, iustus, omnipotens, castus, beneficus, misericors, secundum normam descriptam in Decalogo, qui misisti Filium tuum, ut gloriam tuam, qua genus humanum carebat redderet, & restitueret nos in integritatem amissam per peccatum. Tu Fili Dei ista in nobis obsigna, effuso in nos de tuo Spiritu, qui in nobis inchoet veram *Adoriam*, ut per eundem Spiritum, qui in tua natura assumpta fulget, tibi uniamur, a te sustentemur, vivificemur & gestemur ad aeternam vitam, ut constituatur illa vera pax inter Deum & nos, ut diligamur in dilecto: & aeternus Pater diligat nos illa dilectione qua te imaginem suam substantialem diligit. Non turbet hoc mirandum & salutare foedus diabolus, neque nos pendentes ex tuo collo, ruentes in tuos amplexus, captantes tuum osculum, sinas rapi ex tuis manibus. Serua nos in tuo sinu sicut fidus pastor fouet & gestat teneros agnos, & cum prima vox de tua natiuitate edita sit ad pastores, da ut ministri pastores & doctores sint fideles testes tuorum beneficiorum, sint praecentores angelici hymni, illustrantes tuam gloriam, & explicatores pacis, quam Deus per te nobiscum pepigit, ducant oves ad tua praesepia, ad tuam Ecclesiam. Monstra tuas fascias, tuum verbum, quod in hac vita in nobis vagit, ut nos etiam experiamur

mur

mur sensum dulcissimæ promissionis, quam æternus Pater de te edidit: Beati omnes qui confidunt in eo. Quia etiam ex veteri consuetudine ab hoc die qui tibi fuit natalis initium noui anni ordimur: Inuocamus te Fili Dei, facito ut hic veniens annus sit faustus, felix, fœcundus, tranquillus & salutaris Ecclesiæ, Reipub. & miseris nostris œconomis. Colligito inter nos tibi deinceps etiam Ecclesiam. Serua lucem Evangelij, nec sinas eam extingui potentia hostium tuorum. Serua etiam imperia quæ præbent hospitia Ecclesiæ tuæ, arce à nobis rabiem Turcicam, quæ minatur excidium Ecclesijs & politijs nostris: fœcundato terram: Custodi nos à venenatis contagijs & fac nos vna cum nostris vasa misericordiæ & organa salutaria Ecclesiæ & Reipub. A M E N.

S V B I E C T I O.

Natura humana erat orba, quia post lapsum & peccatum fuit proiecta à Deo Patre. Filius Dei testatus est se affici nostra miseria, fecit nobiscum fœdus, & nos suo Patri reconciliauit.

DIE STEPHANI QUI PRIMVS
PRO CHRISTO RESVSCITATO ET
exaltato sanguinem fudit, M. 23.

DOMINE IESV CHRISTE, qui tristi pectore ingritudinem populi Iudaici aspernantis tua beneficia & mactantis pios tuos docto-

res deplorasti : Oramus te flecte mentes nostras
 ad veram gratitudinem , vt magnitudinem tui
 amoris erga miserum genus humanum agno-
 scamus , & tua beneficia læti amplectamur. Tu
 es fidissima gallina matrix : Tu edita voce pri-
 mæ promissionis ex illo ouo & salutari semine
 Ecclesiam tibi subinde genuisti , Tu credentes
 & adhærentes tuæ promissioni tuis pennis te-
 gis , tua intercessione , aduersus iram Dei quæ
 est ignis consumens omnes , & tuo salutari ca-
 lore & flatu eos foues , effuso in eos Spiritu tuo
 qui est substantialis flamma emanans ex tuo &
 æterni tui Patris pectore , qui incubando frigus
 nostræ naturæ emendat & tibi insertos ad no-
 uam vitam viuificat , tu ingenti cum zelo præ-
 liaris pro tuis miseris pullis , pro tuo imbecilli
 grege aduersus vultures & Gypætos , diabolos ,
 tyrannos & omnes hostes tuos. Tu igitur ser-
 ua nos inter tuos pullos , qui tuam vocem vocan-
 tem cum admirabili φιλοσεργίᾳ agnoscant , qui
 sub tuas alas sese abdant , & ex tuo pectore hau-
 riant consolationem in veris doloribus cordis ,
 & defensionem contra omnes hostes tuos. Ne-
 que vero ô dulcis hospes animarum domos no-
 stras relinquas desertas , non desinas tua præsen-
 tia & in habitatione nos implere iusticia & vita
 tua , & præsta nobis verum animi robur , vt con-
 fessionem tuæ veritatis omnibus rebus huma-
 nis anteferamus , sicut sanctus senex , pater Ba-
 ptistæ in loco sacro inter media sacrificia suo
 sanguine tanquam preciosa victima testatus est,
 te esse

te esse Messiam missum ab æterno Patre tuo. Libera nos de sanguinibus Deus seruator noster, ne inuoluamur tragicis pœnis, quibus opprimuntur hostes tui, qui se contaminarunt innocenti sanguine tuorum testium. Vt etiam heroicus tuus martyr & fidus Ecclesiæ tuæ Diaconus Stephanus, cum in eum conijcerentur crimina, quæ in hac vita sunt atrocissima, quasi cum templo Dei & polluta bellum gereret, tamen veram constantiam præstitit magnifica oratione summam veræ doctrinæ exposuit, & inter supplicia cœlos apertos vidit, & te visibilter, cui etiam moriens animam suam commendauit, conspexit: Ita iuuato nos, ne iniqua iudicia mundi formidemus, & tu secundum promissionem tuam sis nobiscum in tribulatione: aperi nobis cœlos, ostende nobis tuam viuificam faciem tua salutaris præsentia, Consolare nostra mœsta corda, & ostende nobis quod æternum tuum Patrem placasti, animas etiam nostras emigrantes ex corpore suscipe in manum tuam omnipotentem. Da vt molliter obdormiamus & quiescamus, donec resuscitato genere humano, Ecclesiam ad consuetudinem tui visibilem, sursum vbi tu stas, ad dextram tui Patris, vigilans pro tuo grege, transferas, Amen.

DIE DISCIPVLI QVEM
DILIGEBAT DOMINVS,

Iohan. 21.

F 5

Iohan-

*Iohannes tempore resurrectionis Christi
natus fuit annos 22. Vixit annos 89.*

T O T O 3 annos 67. dilectus tuus discipulus
gnate Dei, Iohannes, inter graues ærumnas &
grauia certamina tuam doctrinam in Asia mi-
nori, vbi plurimum fuit idolatricorum cultuum
& plurimum curiositatis & leuitatis Græcæ,
propagauit. Recubuit is in tuo sinu non so-
lum corpõraliter cum abs te vt cognatus & ado-
lescens tenerius amaretur: sed etiam hausit ex
tuo sinu spiritum sapientiæ implentem men-
tem & cor ipsius luce diuina, robore fidei &
diuinis virtutibus. Fuit spectator tristissimi ex-
cidij suæ Patriæ & vidit tragicum interitum suæ
gentis, vidit rudera illius politiæ quæ à Deo
fuerat constituta, & illud templum in cineres &
flammas dispergi, quod vnicum fuerat veri Dei
templum in genere humano. Ipse luctatus est
cum sceleratis hæreticis Ebione & Cerintho,
qui erant tubæ diabolorum. Et sicut primus
Cain impulsus à diabolo filium Dei contume-
lia affecit, & ipsius promissionem derisit, & sicut
deinde magna colluies ethnica, excogitata por-
tentosa multitudine idolorum, Christum &
eius beneficia reiecit: Ita immani audacia os in
cælum ponentes Filio Dei diuinitatem suam
blasphemè detrahebant. Sed tibi gratias agi-
mus Fili Dei, qui es *εἰκὼν ὑφισταμένη* & *λόγος*
æterni Patris tui, quod voce & autoritate tui
Apostoli & testimonio tui iudicij, blasphemos
horribili

horribili pœna oppressisti, veritatem huius articuli nobis conseruasti. Serua etiam deinceps hanc lucem & non finas nos inuolui tenebris idolatricis pugnantibus cum tua gloria. Constituit diabolus aduersus hanc veritatem & gloriam tuam, horribilem potentiam regni Mahometici, quod tibi audacissime conuicium facit & Ecclesiæ tuæ confitenti veram sententiam cruciatus & mortem minatur. Sed tu gnate Dei, ne finas noticiam tui veram, potentia diabolorum & Turcorum deleri: sed serua tibi semen sanctum inter nos, quod contra omnes portas inferorum, te Filium Dei viuentem profiteatur, cui vniuersa vox diuina, magno consensu tribuit omnipotentiam, omniscientiam & omnes virtutes diuinas, & iubet ad te dirigi inuocationem, quæ debetur soli Deo. Serua etiam nobis intellectum discriminis inter iusticiam humanam & tuam. Facito vt tibi ducenti nos ad exercitia veræ pœnitentiæ, ad crucem, ad calamitates, & mortem, vbi nostra voluntas vere est vincta & sese nihil regit, libenter obœdiamus. Facito etiam vt simus ambitiosi in hoc, vt propria faciamus: non moueamus certamina non necessaria ex superbia, ambitione, vel curiositate, sicut Samosatenus, Arrius, & multi alij: sed te sequamur & in vocatione nostra docendo & discendo, veras sententias retineamus: vt nos etiam inueniamur in illo coetu, qui à te diligitur & seruabitur donec tu venias, Amen.

DIE

DIE BEATORVM INFAN-
TVM QUI STOLAS SVAS LAVER-
runt in sanguine Agni, Matth. 2.

VERE tu Fili Dei tempore humiliationis
 tuæ ab exordio tuæ natiuitatis vsque gustasti
 torrentem humanarum miseriarum, editus fui-
 sti inops, nudus, spretus, iacuisti in fœno &
 vagijsti inter bruta animalia. Exaruerat stirps
 Dauidica, Te optima mater tanquam virgul-
 tum in terra sitiente inter magnas ærumnas e-
 ducabat, & in ipsa tua ætate tenera, tyrannis
 diaboli & crudelissimi Herodis extrusit te in
 longinquum exilium, vbi senex tuus nutricius
 & dulcis tua Mater parentes mandato Angeli
 consternati metu imminentis periculi nocte te
 in vlnas suas sustulerunt, & longum iter ad cen-
 tum fermè milliaria gementes ingressi sunt, ge-
 starunt te in magna sollicitudine per aspera &
 inculta loca Arabiæ, per illius gentis colluuiem,
 quæ semper propter latrocinia & crudelitatem
 fuit infamis: Et tandem in prouinciam Roma-
 ni Cæsaris, quem Deus voluit esse tuum tuto-
 rem, collocarunt. Texerunt te vero cum matre
 tuæ excubiæ castorum Angelorum, qui fue-
 runt duces & comites tui exilij & procul à tuis
 cunis immanes latrones abegerunt. Ita quidem
 nos Fili Dei de nostra miseria & de tuo be-
 neficio commonefaciens imbuiisti. Exulabat
 genus humanum eiectum ex paradiso, ex statu
 beatitudinis & gloriæ in istius vitæ ærumnas.
 Exul

Exul est tua Ecclesia in hoc mundo, premitur
 à magnis monarchis, & præstantia membra tui
 cœtus priuatim sæpissime exulant. Sed tu mi-
 fertus nostræ calamitatis sponte factus es exul
 propter nos, factus es deprecator pro genere
 humano, Exinanijsti te, assumpsisti hanc miseram
 massam & pelliculam nostræ naturæ, fuisti exul
 in hoc mundo, non possedisti locum in quem
 posses reclinare tuum caput: non rapuisti po-
 tentiam & usum diuinitatis extra vocationem,
 mirando modo λόγος quieuit carne tua patien-
 te & moriente, vt nos in veram patriam, vnde
 est nostra origo & vbi est nostrum πολιτεία,
 reduceres. Toto pectore igitur inuocamus
 te Fili Dei, instilla nobis verum amorem illius
 cœlestis patriæ, accendatur in nobis verum desi-
 derium tuæ consuetudinis, Consolare nos in
 hoc exilio, addas etiam nobis custodes sanctos
 tuos angelos, qui à nobis immanitatem diaboli
 & hostium tuorum arceant, & nostras animas
 decedentes ex hac miseriarum valle colloca in
 tuam arcem & veram patriam. Vt etiam Eccle-
 siam tuam inter rabiem furentis Herodis texisti
 tamen, cum tu vna cum parentibus tuis fuge-
 res in Aegyptum, & Baptistam infantem pa-
 rentes in desertum vltra Iordanem abderent:
 Ita deinceps etiam nos defende aduersus furo-
 res diabolorum & hominum. Rapuerunt qui-
 dem truces & impij ministri regie crudelitatis
 infantes ab vberibus & complexu matrum ad
 tristem necem, & sæpe species tuæ Ecclesiæ ta-

lis est, vt de ea dicatur, Rachel noluit consolari : quia filij ipsius non sunt : Sed tu tamen seruas aliquas reliquias & hostes tuos abijcis in æternum exitium. Vt igitur infantes isti teneras suas stolas & pelliculas lauerunt in sanguine agni, & de tuo aduentu in carnem morte sua perhibuerunt testimonium, quos tu in meliorem vitam auexisti, vbi omnem lacrimam ab oculis eorum absterges, & in glorificatione Ecclesiæ hunc dulcem cœtum ostendes omnibus electis tuis in gloria, & increpabis diabolum, & satellitem ipsius Herodem propter scelera, vsque in æternos cruciatus merges : Ita serua nos in confessione tuæ veritatis : mitiga Ecclesiæ tuæ ærumnas, ne vniuersa intereat, & nos liberatos ex hoc tristi exilio adiungito ciuibus regni tui, qui agnum sequuntur quocunque ambulat, & læti tibi gloriam canunt, Amen.

DOMINIC. GLADII QVI
SAVCIAT ANIMAM MARIAE,
Lucæ 2.

AETERNÆ Pater dilecti Filij tui, iuuito nos dato Spiritu sancto tuo, vt imitati exemplum sancti Simeonis Filium tuum in vlnas læti accipiamus, cum osculemur, & ab eo æternam benedictionem consequamur. Facito vt segregemur ex damnata multitudine hominum, quibus tuus Filius est ruina, qui humilem formam Christi & deformem speciem Ecclesiæ fastidiunt,

unt, & professioni veritatis, opes, potentiam
aut voluptates anteferunt, qui bellum gerunt
cum filio tuo, & ab eo tandem in æternū exiti-
um præcipitantur, sit vere tuus Filius nobis re-
surrectio. Porrigat nobis lapsis suam manum,
erigat nos sua misericordi dextra, confirmet nos
suo spiritu, vt firmiter stemus erecti in vera fide
& inuocatione. Et fac nos etiam vt beatus Po-
lycarpus precatus est, participes resurrectionis
sanctorum tuorum. Quia etiam ex mirando
consilio tuo dilectam animam tuam dedisti in
medium inimicorum tuorum: Et quia dulcissi-
mæ matris Ecclesiæ pectus, duplex gladius Ec-
clesiasticus & politicus sauciat: Tu optime Sa-
maritane Fili Dei, sana nostra vulnera, mitiga
nobis ærumnas, sustenta nos tua consolatione
inter medias ærumnas, sicut sanctissima tua ma-
ter stans sub cruce spectatrix miserabilis necis
tuæ, etsi experiebatur dolores cordis inenarra-
biles, tamen te confirmante erecta est & veritatē
articuli de tua resurrectione constanter retinuit.
Iuua vt curriculum nostrum in vera pietate
conficiamus, non discedamus à tuo templo, à
confessione veræ doctrinæ: sed perseueremus
in fide & vera inuocatione, sicut sancta tua vi-
dua Anna. Et nobis etiam ostende tuam faci-
em, tuam salutarem præsentiam, & vere late-
mur in te. Fac vt tua sapientia, quæ in hac vita
in nobis est imperfecta, subinde crescat, vt ex-
tinguantur dubitationes in nostra mente, exi-
matur nobis caligo, emendentur peruersi mo-

tus cordis, vt subinde augeantur nobis dona Spiritus tui, donec in clara luce te & æternum Patrem tuum contemplantur, Amen.

DIE QVO PRAEDICATVR
BENEFICIUM CHRISTI IESV
circumcisi & facti sub legem, Lu. 2.

GRATIAS tibi agimus toto pectore Domine Iesu Christe Fili Dei viui, quod post decretum de redemptione generis humani a principio affuisti Ecclesiae tuae, eamque foris in ministerio affatus es, & intus in cordibus lucem tuam & iusticiam accendisti, & tuae promissioni addidisti *σφεαγιδας*, externas ceremonias, quibus fieret tuorum beneficiorum obsignatio & ad singulos credentes applicatio. Ita sacrificia & mactationes testificabantur de te, qui futurus eras victima, Et flammæ quæ ex cælo hostias inflammabant, testabantur de tua praesentia, quod intuentes vera fide tuum beneficium viuificare velis sacro igne tui Spiritus, qui veram agnitionem & sanctos motus in pijs accendit. Intelligebant primi parentes donari ipsis vitam ex tua misericordia, cum mulier diceretur esse paritura: Et quia mediator nominabatur, Semen mulieris, & simul promitteretur eum futurum esse victorem Diaboli, sciebant eum debere esse Deum & hominem. Repetita fuit eadem promissio magnanimo Abrahamo. Et quia fiebat restrictio ad certam gentem, addidisti

didisti nouū ritum circumcissionis, tunc, quando visibili specie hospes ipsius fuisti in cœna, cum ipse tuo conspectu effuse lætatus est, quando anus effœta est facta fœcunda, & quando paulo post Sodomiticam regionem terribili exemplo iræ tuæ ipse inflammasti: Non solum discernebat ille ritus posteritatem Abrahamæ à cæteris gentibus, sed etiam erat testimonium commonefaciens de venturo Semine Christo, qui assumpturus erat infirmam pelliculam, gestaturus nostram naturam, & redditurus æternam benedictionem omnibus Iudæis & Ethnicis in ipsum credituris. Gratias tibi igitur agimus quod hanc vocem de tua persona & officio inter magnos furores hostium tuorum seruasti, quod tandem in carne apparuisti, factus es sub legem, factus es maledictum, vt nos à maledictione legis liberares, & redderes integritatem amissam per peccatū. Ideo quidem circumcidi voluisti, vt ostenderes te esse propaginem ortam ex posteritate Abraham, & te subiectum esse legi propter nos. Oramus igitur te toto pectore, inferre nos etiā tuo cœtui: alloquere nos tua voce, illustra nos tua agnitione, confirma nos tuis sacramentis tanquā certis pignoribus tuæ veræ regenerationis & viuificationis: tollito maledictionem, iram Dei, damnationem, opera diaboli, & inchoa in nobis tuam benedictionem, dato remissionem peccatorum, iusticiam, vitam, Restitue in nobis tuam legem, & incipito illam conformitatem, quæ erit perfecta in æterna vita. Sis

G

ta. Sis

ta. Sis noster Iesus, Saluator, merito & efficacia
tui, vt experiamur tuum Patrem tuo merito es-
se placatum, & te habeamus manentem in no-
bis ad vitam æternam, Amen.

DIE THEOPHANIORVM
TRIVM REGVM, Matthei 2.

Tv æterne Pater Domini nostri Iesu Chri-
sti, qui in baptismo Christi stantis inter vndas
Jordanis, te mirando modo patefecisti, quando
de Filio tuo concionatus es, & Spiritus sanctus
visibili specie columbæ sese ostendit: Tu rege
nos dato Spiritu sancto tuo, vt tibi vera fide ob-
temperemus: accende in mente nostra veram
cogitationem de tuis beneficijs: Facito, vt acce-
dentes ad te in nostra inuocatione, te vnum ve-
rum Deum discernamus ab omnib. commen-
titijs numinibus, & mente nostra nos transfera-
mus in illam ripam fluminis, in cœtum illorum
piorum spectatorum & auditorum, quibus hæc
illustris patefactio ostensa est: appareat nobis
etiam lux: affare nos per Filium tuum in Spiri-
tu sancto, & flecte nos ad veram obœdientiam.
Et sicut auditores pios deduxisti ad aspectionem
Christi, q̄ assumpta humana natura factus est Me-
diator noster: Tu autem æterne Pater ex nube
locut⁹ es, & Spiritus sanctus in specie columbæ
apparuit: ita facito vt in hac vita innitamur be-
neficio tui Filij, qui nostram naturam sibi copu-
lauit, vt nobiscum æternum fœdus faceret. Fac
vt nq⁹

vt nobis etiam aperiatur cœlum, vt tuam vo-
 cem exaudiamus, vt super nos quiescat tuus
 Spiritus, accende in nobis initia vitæ æternæ,
 donec in cœlo in visibili consuetudine diuinita-
 tem intuebimur, non in ænigmate, non in nu-
 be, non in specie columbæ: sed de facie ad fa-
 ciem, similes tuo Filio. Vt etiam de nato Chri-
 sto illustre testimonium ediderunt Christiani
 Philosophi ex Persia, reliquæ ex schola sancti
 Danielis: Ita tu Fili Dei serua tibi perpetuo ali-
 quem cœtum, qui tua beneficia prædicet: Da
 vt nobis oriatur stella illa fausta lux fidei, quæ
 te quærit in Bethlehem in præsepi in verbo pa-
 tefacto, in ministerio, ne aberremus à vera via,
 nec quæramus commentitia diuerticula huma-
 narum opinionum & cultuum. Non finas tu-
 am lucem deleri vel tenebris hypocritarum &
 idolatrarum, vel furoribus tyrannorum, qui te-
 cum immane bellum gerunt: Sed facito vt per-
 fusi noua luce à te, Sole iusticiæ, lætemur toto
 pectore, & te ducem qui gubernaturus est po-
 pulum suum in veritate & iusticia, vere agnosca-
 mus, vt tibi etiam offeramus sinceram fidem,
 inuocationem, patientiam in cruce, tibi tribua-
 mus honorem Regis, cultum debitum Deo, &
 intueamur beneficium tuæ mortis & sepulturæ:
 Foris etiam nostro loco conseruationem mini-
 sterij iuuenus omnib. officijs, vt decedentes ex
 hac vita inter initia tuæ lucis transferamur in
 tuum regnum, vbi in nobis lucebit diuinitas si-
 ne tenebris in omni æternitate, A M E N.

DOMINICA CHRISTI
 AMISSI à MATRE IN DVODE-
 cimo Paschate, Luc. 2.

UT tua mœstissima mater te Fili Dei in duo-
 decimo Paschate ex incogitantia amisit, ita duo-
 decimo seculo à tua natiuitate Ecclesia intelle-
 ctum veri Paschatis amisit, & inuoluta est tunc
 præcipue tristi caligine & impio cumulo falso-
 rum cultuum, qui tua beneficia & gloriam ob-
 scurarunt, excogitatis opinionibus de inuoca-
 tione hominum, veneratione statuarum, &
 cultu Dei Maozim. Ut tamen dulcissimi paren-
 tes cum dolore quærerent te, in templo te do-
 centem adepti sunt, cum ingenti læticia: Ita ti-
 bi toto pectore agimus gratias, quod nobis lu-
 cem vere doctrinæ reddidisti, & Ecclesiam tu-
 am, quæ tibi est templum, repurgasti ab idola-
 tricis cultibus. Serua nobis istam lucem neque
 discedas à nobis. Refuta tua sapientia & poten-
 tia diabolum, qui per hypocritas suos & falsos
 doctores verbum tuum calumniatur. Et sicut tu
 cum dulcissimis tuis parentibus, cum Iudæa
 grata pace frueretur ad publicos congressus Ec-
 clesie in amœnissima illa terra, inter vestigia
 Patrum & Prophetarum suavissimorum tuo-
 rum collocutorum expatiatus es, nostra hac
 Germania interea ardente bello & horribilibus
 lanienis: Ita nunc posteaquam orientales pla-
 gæ à te propter contemptum tui, anathemate
 percussæ sunt, & Ecclesia tua in hæc horrida lo-
 ca ad

ca ad Arctum secessit : Serua nobis ministerium : Serua aliquas politias quæ præbeant hospitia tuæ Ecclesiæ. Da vt sonet in nostris congressibus vox veræ doctrinæ & iauocationis sine corruptelis, vt Reges & populi congregati Domino seruiant. Confirmato nos tuo Spiritu, vt simus vigiles, simus fideles custodes tui depositi, nō patiamur te elabi ex nostris manibus : sed vera fide agglutinati tibi tuo spiritu nos in tuos humeros proijciamus. Confugiamus ad tuum sinum, & abs te gestemur ad senectam vsq;. Tu etiam Fili Dei, in quo lucet substantialis radius diuinæ sapientiæ, qui assumpsisti nostram naturam vt similem lucem in nos propagares : Loquere etiam sapientiam tui Patris in cordibus nostris, augeto nobis fidem accedentem ad te & ad æternum Patrem tuum. Da vt in nobis crescat gratia tua & donum per gratiam, vt proficientes in virilem ætatem, tibi maneamus coniuncti in omni æternitate, A M E N.

S V B I E C T I O.

Duodecimo centenario maxime creuerunt idolatrici abusus in Ecclesia. Excogitatæ sunt impudentissimæ inuocationes mortuorum : peregrinationes ad statuas : cumulata idolatricæ missæ : Excogitata circumgestatio Dei Moazim. Ea etiam ætate cepit regnum Otomanorum inter Turcos : paulo post aliqui ex doctis, vt Gerson, & similes quæsiuerunt Christum

G 3 inter

inter notos & cognatos in libris doctorum, commentati sunt aliqua leuia remedia pia consolatione conscientiarum, & mitigationem illius horribilis carnificinae: Sed vera fundamenta doctrinae non potuerunt videre. Tertio die, tertio seculo post, inuentus est Christus in templo: Voce Lutheri & similium monstrata est vera sententia de Christo ex scriptis Prophetarum & Apostolorum, & reprehensi sunt impij cultus.

DOMINICA NVPTIARVM
IN ARVNDINETO, Iohan. 2.

AETERNE, vere & omnipotens Deus, qui in prima mundi creatione postquam produxisti naturam corpoream, quae esset imago tuae sapientiae & bonitatis, & gestaret talem formam qualem tuus Filius assumpturus erat, deinde arcana deliberatione loquente Filio tuo, dixisti: Non est bonum hominem esse solum. Tu voluisti propagationem generis humani fieri ex paucis, & tamen duos coniunxisti, vt esset Ecclesia, quae te recte agnosceret, inuocaret, & veram noticiam tui posteritati traderet. Istud est consilium tuum, vt haec imbecillis natura hominum in legitimo coniugio caste viuat, & tibi hoc modo perpetuo ex pijs familijs excerpatur Ecclesia. Tu, qui vis in nobis lucere intellectum castitatis, vt accedentes ad te in inuocatione te procul discernamus ab omnibus naturis

turis incoestis & pollutis, tuo spiritu casto & veraci purifica corda nostra, vt tibi in vita casta & munda seruiamus, non obsequamur hosti tuo diabolo, qui autor est incoestiarum legum, quæ tibi contraria dicunt, & hominibus coniugia prohibent, vt aucta spurcicie tu contumelia afficiaris, & magna agmina hominum à te auulsa in æternum exitum trahantur: procul arce à nobis tam terra scelera. Confirmato nos tua ope, ne inquinati malis libidinibus à te abducamur, ne turbetur inuocatio nostra, quæ sola nos miseros in hac ærumnosa vita erigere potest, ne accersamus nobis furores in anima & horribilem cœcitatem, quales multis incoestis acciderunt, neque inuoluamur tragicis & æternis poenis, quæ inobœdientes opprimunt secundum tristissimam comminationem: Omnis anima quæ fecerit abominationes has, peribit de populo suo. Tu etiam Fili Dei, qui amorem coniugalem ordinasti, vt esset mysterium rei arcanæ & admirandæ, instilla mentibus & pectoribus nostris intellectum illius cœlestis sapientiæ & verum desiderium coniunctionis cum te. Flagrat in te verus & ardens amor erga genus nostrum, cuius massam induisti, non secus ac dulce incendium est amoris in casto sponso erga suam dilectissimam sponsam. Tu carnem tuam vere diligis ac foues, gestas ac alis credentes infertos tuæ massæ vera fide, effusa in illos de tuo Spiritu, talia efficis, qualia fiunt in tua natura humana quæ λόγῳ vnita est. Ecce iacet Ecclesia tua

fia tua ex antiquo ritu desponsationum supplex
 ante aram : Tu placa nobis æternum Patrem
 tuum, recipe nos in tuam societatem : ô diuine
 sponse fac nos etiam participes fœderis quod
 cum nostra natura fecisti : dele sordes nostræ
 miseræ carnis tuo merito , & dato Spiritu tuo
 inchoa in nobis conformitatem diuinam, & fac
 vt tibi adhærentes per eundem Spiritum vnum
 tecum simus. Et quia tuo consilio in hac mi-
 sera vita , nuptias has diuinas vis celebrari in a-
 rundineto , inter magnas ærumnas , vbi vinum
 sæpe deficit , vbi sæpe talis species est Ecclesiæ ,
 quasi nostræ hydriæ , nostra testacea corpora
 pressa malis , aqua & lacrymis ad summum vs-
 que implentur, vbi etiam in inuocatione mora
 nos excruciat , quando non audis tuos ex con-
 silio ipsorum, & durum est expectare tuam ho-
 ram : Tu iua & confirma nos, ne istæ arundi-
 nes in quibus nidos suos habet tua Sponsa fran-
 gantur à diabolis & tyrannis : Da vt in cruce
 & ærumnis constanter nitamur tuo consilio &
 auxilio , & tantum faciamus quod tu iussisti.
 Cura vt nobis etiam in tua illa læta hora , tui
 œconomi, tui ministri, infundant suaue vinum
 tuæ vocis, monstrantes consolationem in maxi-
 mis malis , & ducentes ad te , qui es veritas &
 vita, donec tandem completis his nuptijs arun-
 dineis , in mensa Patris tui vinum nouum sine
 calamitatibus hauriemus , A M E N.

DIE

DIE QVO CELEBRATUR
 RECORDATIO PAULI COMPEL-
 lati ex coelo & conuersi ad Christum,
 Actor. 9.

T I B I vera fide & toto pectore gratias agi-
 mus Domine Iesu Christe Fili Dei viui, quod
 perpetuam tibi Ecclesiam in genere humano
 per vocem ministerij colligis, & quod præcipue
 vas electionis Paulum Apostolum tuum misi-
 sti, quem voluisti doctrinam de beneficijs tuis
 propagare inter gentes, inter populos, quorum
 tunc erat vita inquinatissima sub turpissima illa
 multorum diabolorum cloaca Nerone Cæsare,
 eiusque voce conseruata in scriptis suis Ecclesi-
 am oppressam tenebris errorum subinde qui-
 dem, & hac imprimis postrema ætate mundi de
 vero intellectu Euangelij voluisti erudire: Te
 inuocamus cum pio gemitu: Serua nobis tu-
 am lucem accensam ex ministerio huius heroi-
 ci tui Doctoris, fac vt multi extrudantur opera-
 rij in tuam messem, qui sint fideles custodes do-
 ctrinæ Paulinæ, qui conuersi ad te, vere quæ-
 rant quod tu ipsos iubes facere, qui tibi serui-
 ant in propagatione tuæ veritatis, recte secent
 verbum vitæ, illustrent discrimen legis & Euan-
 gelij, tribuant tibi tuum honorem, monstrent
 pavidis mentibus inter terrores conscientia
 consolationem tuam, sint ipsi typi fidelium in
 sermone & conuersatione, fiant omnia omni-
 bus, vt multi tibi lucrifiant, glorientur in affli-
 ctioni-

Etionibus, non formident odia, ingrati-
 tudinem mundi, & constantiam vsq; ad mortem in con-
 fessione veritatis præstent. Iuua etiam audito-
 res Paulinæ concionis, vt veri efficiantur imita-
 tores Pauli, militantes bonam militiam, retinen-
 tes fidem & bonam conscientiam, vt exuentes
 veterem hominem, induant te Dominum Ie-
 sum Christum, renouati tuo Spiritu ad veram
 lucem & vitam, vt vere tui desiderio tangantur,
 vere cupiant dissolui & esse tecum, vt translati
 ex hac caligine in illud lumē, te coram aspiciant
 & arcanarum rerum causas discant, quas in hac
 vita non intelligimus. Et quia hic vis disci initia
 tuæ sapientiæ, & ex te fonte iubes nos hauri-
 re riuulos, instituto ministerio docendi, fac vt
 multi etiam hac in parte fidelitatem & exercitia
 tui Apostoli imitentur, sint diligentes in lectio-
 ne, cognoscant in hac summam salutaris tuæ
 doctrinæ, & corpus suum frenent & castigent,
 vt in vera obœdientia tui perseuerent, donec in
 illam scholam adducantur, vbi omnes electi in
 clara luce te intuebuntur, A M E N.

DOMINICA ILLVSTRIS
FIDEI IN LEPROSO ET CEN-
turione qui ædificauit synagogam,
 Matth. 8.

Vt tibi Fili Dei placuit fides leprosi ad te ac-
 cedentis, & cum conditione sanationem corpo-
 rale certus de tua misericordia petentis: ita ac-
 cende

cende in nobis similem sapientiam, vt intuentes
 vera fide te datorem æternorum bonorum sine
 hæſitatione agnoſcamus : in præſentibus vero
 ærumnis ſciamus te ſeruaturum vniuerſum cor-
 pus Eccleſiæ : ſingulis vero mitigaturum ærum-
 nas tuo conſilio & bonitate, qui in hac vita viſ
 Eccleſiam tuam ſubiectam eſſe cruci : Extende
 igitur ad nos etiam tuam beneficam dexteram,
 abſtergito lepram & ſordes noſtræ miſeræ na-
 turæ : laua nos tuo cruore, qui nos mundat ab
 omnibus peccatis. Sanato eos dato tuo ſpiri-
 tu, qui es inchoator nouæ vitæ & ſalutis. Fo-
 ris etiam lenito nobis calamitates, nec patiaris
 nos tentari ſupra vires. Serua nobis miniſteri-
 um ſanctum & fidele, quod non ſit hypocriti-
 cum, non gerat tecum bellum, non deriuat glo-
 riam tuam in ſeſe : ſed tibi dicat teſtimonium
 verum & ſincerum ſecundum voluntatem tu-
 am à te editam in tuo verbo. Vt etiam ad agni-
 tionem tui vocaſti Romanum magiſtratum, in
 quo inſigne robur fidei fulſit, qui paſtorem &
 Eccleſiam ſuæ vrbiſ pie dilexit, & ſcholam ad
 propagationem tuæ doctri-næ ædificauit, & præ-
 cipue egregiam tecum coluit amicitiam : Sic
 oramus te ſupplices, largire nobis etiam pios
 magiſtratus, qui te ament, qui tuum auxilium
 expectent vera fide, qui benefaciant tuæ Eccle-
 ſiæ, iuuent & ornent miniſterium, plantent &
 conſtituant ſcholas, ſedes doctri-næ & Eccleſiæ
 ſeminaria, vt multi ſubinde ad te conuertantur,
 qui te in vera fide agnoſcant & inuocent, & in
 reſuſci-

resuscitatione generis humani adhibeantur tuæ
mensæ, in qua sedent veteres tui conuiuæ &
dulcissimi collocutores tui, Abraham, Isaac, Ia-
cob & multi alij electi tui. Ne vero proijce nos
à facie tua vna cum ingratis tuis Iudæis ad loca
tenebrarum, vbi homines damnati oppressi
horribili consternatione & cruciatibus animæ,
cum fremitu & fuga tristissima à tuo & omnis
Ecclesiæ cœlestis conspectu in omni æternitate
abiectioni sunt: Verum auge in nobis fidem, quæ
nitatur tua misericordia & auxilio, vt te agno-
scamus esse victorem mortis & diaboli, instau-
ratorem nouæ vitæ & dominum vniuersæ crea-
turæ tuæ, non alligatum ad causas secundas,
locorum, temporum vel occasionum: & vna
cum pio & constanti Centurione tuam opem
in sanatione animæ & corporum nostrorum
experiamur, A M E N.

**DIE QVO CELEBRATUR ME-
MORIA CHRISTI INFANTIS, AL-
lati à matre in templum & gestati in vlnis pij se-
nis, cui laticia carum expressit. Luc. 2.**

A E T E R N E Pater vnici Filij tui Domi-
ni nostri Iesu Christi, qui in policia Israël consti-
tuta ex tua sapientia & ornata dulcissimis legi-
bus, vtilibus ad vsus Physicos & politicos, & si-
gnificantibus res arcanas & diuinas: etiam le-
ges de immundicie & custodia puerperarum, &
alteram de primogenitis sanxisti, vt nos non
modo

modo ordinis in vita, & gratitudinis erga ministerium tuum commonefaceres: sed etiam doceres hanc nostram naturam, ream, immundam, quæ est sicut pannus menstruata, abluere sanguine Filij tui, qui est tuus primogenitus, imago tua substantialis, & λόγος sonans tuam voluntatem, de quo clara voce ex cælo locutus es, & ipsum audire præcepisti. Rege nos per Filium tuum primogenitum dato tuo Spiritu, ut serio nostram immundiciem deploremus, & à te sanationem petamus, mundemur sanguine Filij tui, & renouemur ab ipso ad veram integritatem tibi placentem, ut propter hunc primogenitum abs te adoptemur in filios & propter eum diligamur. Ut etiam sanctus Senex cum publice vera vox de tuis beneficijs pene rota euauerit oppressa tenebris & furoribus impiarum Sectarum, & horribili tyrannide gubernatorum, tamen à Spiritu sancto in vera sententia fuit confirmatus, & singularem promissionem de conspectu Messia acceperat: Ita tuo eodem Spiritu, qui credentes in omnem veritatem ducit, accende in nobis fidem, quæ elutetur ex caligine idolatrica, grassante in magna parte generis humani, & da ut apprehendamus tuum Filium, & in ipsius complexu latam & beatam discessionem adipiscamur. Iuua ut toto pectore sicut pius Simeon & sanctus tuus athleta Iacob hunc Seruatorem inter pauores conscientia & cruciatus mortis vera fide firmiter teneamus. Fac ut ipse sit nostrum lumen
 illu-

illustrans splendore suæ gloriæ tenebras nostræ imbecillis mentis, deleat in nobis dubitationes, emendet morbos nostræ animæ, & accendat illud beneficium & salutare lumen veræ agnitionis & inuocationis, vt socij effecti in spirituali communionem tui populi Israël, cui tuus Filius est gloria, dans testimonium, quod in hoc populo editæ & conseruatæ sint promissiones & patefactiones de essentia & voluntate veri Dei, etiam consequamur tuam gloriam, qua nostra natura eget, ornati à tuo Filio diuina benedictione remissionis peccatorum, donationis iusticiæ & vitæ æternæ, A M E N.

DOMINICA NAVICULAE
SERVATAE INTER SOEVOS
fluctus, Matthæi 8.

FILII DEI Domine Iesu Christe, tibi toto pectore gratias agimus, q̄ in genere humano semper seruas aliquã arcam & nauim, in qua tu es gubernator omniũ remigum & nautarũ. Tu stetisti apud ærumnosum Noham in arca natan-tem, cum sua Ecclesia domestica, tempore diluuij, quando genus humanum tristi exemplo propter scelera in vndis suffocatum perijt. Flecte animos nostros ad veram sapientiam, vt tuam arcam & nauim quæramus, vt sub tua gubernatione pœnas, quæ mundum propter contemtum tuorum beneficiorum opprimunt, efugiamus: Et sicut mœstissimi discipuli tui vi-
cti in

Et in lacera & fragili naui, inter terribiles tem-
 pestates turbinum & procellas obruentes nauic-
 culam te dormiente alta voce te inclamarunt :
 Domine perimus : Ita tu optime & fidissime
 custos Israel non dormias altum, miserere Ec-
 clesie tue quae quassatur horribili tempestate
 calamitarum excitata à diabolis & satellitibus
 ipsorum : audias vocem miserorum remigum
 qui tibi supplices palmas porrigunt, Increpa
 montes & mare, destrue potentiam diaboli &
 mundi, serena coelos, mitiga nobis & toti cor-
 pori Ecclesie foris ærumnas, reprime hostes,
 ne tuos cœtus deuorent, & suffocent intus in
 cordibus nostris vocem tuam. Erige nos tua
 præsentia, auge nobis imbecillem fidem nostram,
 medere nostræ trepidationi, Confirma nos ne
 frangamur metu procellarum & fluctuum. Sed
 sicut Noha inter aquas diluuij, aut populus in-
 ter vndas rubri maris, nitamur tuo auxilio, qui
 inter medias ærumnas Ecclesie tue præsens es,
 & quamuis dormire videris, tamen prope es
 tuis afflictis, quorum corda ad te respiciunt :
 hanc serenitatem accende in nostra anima, &
 seda tentationes & tela diabolorum, qui nos à
 conspectu tue præsentie abducunt. Libera nos
 etiam tuo consilio ex potentia hostium tuo-
 rum, & tota Ecclesia te vnum, in cuius manu
 non solum rerum natura sita est, verum etiam
 qui dator es æternorum bonorum, grata voce
 prædicet, & multi ad societatem tui cœtus in-
 iuitati exemplis tue præsentie flectantur, Amē.

DOMI-

DOMINICA ZIZANIO-
RVM QVAE INIMICVS SPARGIT
in agrum Domini, Matth. 13.

Tu Fili Dei bonum semen protulisti ex sinu
æterni Patris tui, salutarem vocem Euangelij de
tuis beneficijs, eamq; instituto ministerio sub-
inde in multum spargis, vt enascatur seges fe-
rens multum fructum, qui implere posset tuum
horreum. Te rogamus, riga ariditatem nostræ
naturæ tuo viuifico succo & calore, vt fiamus
ager fœcundus & gratus, vt tuum semen in no-
bis fructificet fidem & nouam iusticiam tibi
placentem. Et quia in hac vita tuæ Ecclesiæ
mixti sunt hypocritæ, sicut steriles auenæ vel
lolium, etsi habent speciem sanctitatis & iusti-
ciæ: da vt non contaminemur malis exemplis,
sed perseueremus in vera agnitione & inuoca-
tione tui, & fructum multum feramus. Tuba
etiam tui verbi & motu tui Spiritus excita nos
omnes, & imprimis agricolas doctores tuos, vt
simus vigiles. Excute nobis segnicium & veter-
num securitatis, ne dormientibus nobis insper-
gantur tuo cœtui zizania ab hoste tuo diabolo,
corruptelæ sanæ doctrinæ aut profanitas vel
peccandi licentia. Rege etiam tua sapientia do-
ctores Euangelij, vt recte fecent tuam doctri-
nam, retineant discrimen inter potestatem po-
liticam, quam armasti gladio ad defensionem
totius legis tuæ, & inter ministerium quod ar-
guit errantes verbo, sine vi corporali. Fac vt
in

in mansuetudine & patientia erudiant errantes, doceant infirmos, & lapsos in laqueos diaboli reuocent, vt non excitatis motibus & scandalis non necessarijs, triticum euellant cum lolio, nec somnient Ecclesiam Anabaptisticam, in qua nulli sint mali. Largire vt adolescentes in læta maturitate attingamus tuam messem, quando beati tui Spiritus grana ex terra colligent, & corpora hominum resuscitata ex morte & ornata noua gloria foecunditatis, ea collocabunt in tuum regnum, vbi tui electi fulgebunt sicut sol, impleti in anima diuina luce simili lumini æterni Patris tui, & corpore immutati ad talem nobilitatem æternæ vitæ, qualis in tua massa humana fulget, A M E N.

DOMINICA MAGNAE VIN-
NEAE IN QVA SVNT DISSI-
miles operarij, Matth. 20.

SEPTVAGESIMA.

AETERNÆ Paterfamilias conditor vni-
uersæ creaturæ tuæ, qui prodijsti ex arcana sede
tua & per filium tuum decretum de collectione
& glorificatione Ecclesiæ edidisti: Tu cõstituisti
ex tua sapientia & bonitate vineam hæreditatē
pro tuo Filio. Eiectum erat genus humanum
propter peccatum in solitudinem tristissimam
miseræ huius vitæ: sed tu per filium erigis ti-
bi verum paradysum & hortum, in quo educas
plantulas & vites impletas læto succo qui pecto-
ra om-

H

ra om-

ra omnium credentium læticia inenarrabili ri-
 gat. Tibi gratias agimus quod omnibus ætati-
 bus mundi vocasti colonos & vinitores, qui
 istum tuum succum quærunt, & aridam ter-
 ram, te dante, bona cultura emendant. Tuo
 consilio ex reliqua parte generis humani dam-
 nata segregasti tibi sanctos patres, vineæ tuæ
 præstantissima lumina, coëgisti cœtum tuorum
 operariorum, elegisti certam gentem quam vo-
 luisti distinguere ab alijs populis, ceremonijs &
 legibus politicis, exercuisti gubernatores tui po-
 puli pondere diei & æstu, onere legum & affli-
 ctionibus comitantibus gubernationem. Tan-
 dem vero die inclinato & accedente fine mun-
 di, Vocasti etiam miseros ethnicos, ignaros tuo-
 rum beneficiorum, ex immensa misericordia, &
 in promissione præcipua & finali fecisti exæqua-
 tionem gentium: Te oramus æterne & sapien-
 tissime agricola, retrahere nos ex deserto huius
 mundi: Facito nos ciues tuæ vineæ. Imo fac
 nos palmites in vite vera & viuifica in Filio tuo,
 ex quo bibere possimus vinum iusticiæ & vitæ
 æternæ. Da vt non solum simus in cœtu voca-
 torum nomine & specie, sed simus electi &
 sinceri, tibi agglutinati vera agnitione & inte-
 gritate. Et tu prudentissime Oeconome æterni
 Patrisfamilias Fili Dei, cui pulchra hæreditas &
 vinea à tuo Patre contigit, quando ingruit ve-
 spera, quando opprimimur caligine dubitatio-
 num, tenebris in mente, pauoribus nostræ con-
 scientiæ metuentis tuum iudicium & horribili-
 bus

bus turbationibus diaboli, tunc porridge nobis
 tuum denarium, quem credidisti tuis pando-
 cheis, Erige nos promissione Euangelij, quæ
 docet te esse *λύτρον* æquiualens pro peccatis
 mundi, & quæ monstrat tuam imaginem & ef-
 figiem oblatam in verbo, & quæ per tuum Spi-
 ritum in corda credentium imprimitur, vt con-
 stituatur vera conformitas cum te, qui es ima-
 go æterni Patris tui, redigens omnia ad idem
 caput. Iuua nos tua præsentia, vt accepto tanto
 beneficio non fiamus aduersus te ingrati, sicut
 impij Iudæi, qui tuum denarium fastidierunt,
 & tumidi persuasione suæ iusticiæ tecum ausi
 sunt litigare. Et ideo à facie tua reiecti sunt,
 nec valorem tui denarij adepti sunt. Aspice nos
 tuo beneficio & liberali lumine, & in hac vltima
 hora mundi infigito denarium tuum nostræ de-
 fatigatæ & anxie animæ, vt efficaciam illius in
 mœsta illa vespera gustemus, & demum vbi cla-
 rum mane illucescet, in vita æterna inter electos
 tuos perpetuo eam experiamur, A M E N.

DOMINICA MAGNÆ SE-
 MENTIS SPARSÆ IN DISSI-
 miles agros, Lucæ 8.

EXISTI tu Fili Dei missus ab æterno Pa-
 tre tuo à principio, & instituto ministerio, in
 quo sonat vox de tuis beneficijs, fecisti saluta-
 rem sementem Euangelij. Magna quidem tuæ
 glebæ est frigiditas & sterilitas, rarus est ager

gratus, neque tamen verbum tuum ad te reuertitur inane, & te foecundante alicubi tuum sanctum semen fructificat. Fatemur nos esse immundam massam, sterilem & ingratham: sed tibi toto pectore gratias agimus, quod prodijsti ex tuo arcano lumine & ex gloria tui Patris, passus es tibi de collo suspendi saccum plenum granis, assumpsisti humanam naturam quæ inserta λόγῳ efficitur foecunda, spargit grana Euangelij & Spiritus sancti, per quæ tibi crescit seges aliqua in genere humano, tibi dulcis & dilecta, ex qua deinde rursus grana in terram conduntur, quæ die ultimæ & gloriosæ messis proferent corpora tibi similia in lætissima foecunditate. Prouolumur ante pedes tuos supplices tibi benefice agricola: Tu formasti nostram naturam ex gleba terrestri & illi limo inspirasti spiraculum vitæ, animam, quæ viuebat vita ornata sapientia & gloria tibi simili, cum sis vita, & tua vita sit lux hominum, impleuisti hanc fragilem massam flatu tui spiritus, qui incubaret tuæ creaturæ, sicut fida gallina fouet suos pullos. Factum est genus humanum ingratham, rapuit tuus inimicus verbum ex cordibus primorum parentum, & secuta est tristissima sterilitas in natura abiecta à tua facie: Sed tu qui non cessas spargere tuum semen, tuo calore, tua dulci rigatione corrige ariditatem tuæ glebæ, scinde corda nostra aratro & ferro tuæ legis. Fac vt serio doleamus de nostris peccatis, sana nostra vulnera, pinguedine & oleo tui Spiritus, vt fiat salutaris sterco-

ratio

ratio & emendatio nostri sabuli frigidi & ingrati. Iunato nos vt tuum semen in nobis hæreat, foris tuam doctrinam serio amplectamur, & intus in anima tui efficaciam experiamur, vt erumpentes ex meatibus terræ, eluctati ex tentationibus, proferamus herbam, aristas, spicas & esculenta grana, confirmemur in vera agnitione & inuocatione tui, vt lux nostra coram hominibus luceat & glorificetur æternus Pater tuus, Et quia tuo consilio fit diuersa donorum distributio ad utilitatem Ecclesiæ, non sinas hoc vltimum mundi solum plane esse effectum. Serua etiam nobis aliquos doctores ornatos donis Spiritus sancti heroicis, vt tua veritas illustretur & ad nostram posteritatem sine corruptelis propagetur. Ne subtrahe nobis lumen & calorem tui Spiritus, ne destituti tua præsentia abijciamus confessionem veritatis, metu periculorum, neq; auaritia radix malorum radicem tui seminis in nobis suffocet. Tu etiam **FILII DEI** qui apparuisti vt destruas opera diaboli, procul depelle à nobis mendaces & crudeles spiritus, qui corda impiorum captiua tenent, ne tibi vniantur fructu fidei & iusticiæ: Da vt segregati ab hypocritis qui externo solum titulo tuus ager sunt, intelligamus tua mysteria, concionem arcanam quam protulisti ex sinu æterni Patris tui, de restitutione generis humani, & illorum tuorum beneficiorum vere fiamus participes, vt lux nostra clare luceat & nostro exemplo multi ad societatem Ecclesiæ

inuitentur. Augeto nobis fidem & dona Spiritus: Prohibe vt non congruat in nos illa tristissima & horribilis vox: Intrauit in eum Sathanas, vt non auferatur à nobis quod homo ex natura habet, vt non hæc misera natura & anima amissa naturali luce & intellectu pro- pellatur à diabolo in scelera & tenebras idolatricas, quales fuerunt ethnicorum. Tu prius communi incendio hanc mundi machinam deleto, quam patiaris nos opprimi tanta turpitudine cultuum & vitæ, qualis fuit inter gentes, & iuato vt absoluto nostro curriculo in patientia condamur denuo in gremium tuæ terræ, deponentes nostras animulas in tuum sinum, donec indicetur augusta tua messis, in qua electi tui resuscitati, sublata priori semente, abolito ministerio & omnibus peccatis in noua vita tecum viuent, A M E N.

DIE MATTHIAE APOSTOLI, ELECTI IN LOCVM proditoris, Matth. II.

TU FILI DEI noua læticia exilijsi de collectione Ecclesiæ, & tuo Patri egisti gratias cum gaudio, quod aliquod semen sanctum ex genere humano excerpit, nec tuum cursum patitur esse inutilem. Nos etiam toto pectore tibi agimus gratias, quod lætaris propter nostram salutem: & tua potentia diabolum reprimis, ne totum genus humanum absorbeat. Collige tibi dein-

bi deinceps etiam inter nos cœtum tibi placen-
 tem. Et quamuis misera & sordida est tuæ Ec-
 clesiæ species, & tuam sapientiam illi, qui viden-
 tur lumina mundi, fastidiunt, sicut te vagantem
 cum tua schola & pio auditorio, nec Tiberius
 cum suo senatu Romano, nec gubernatores &
 pontifices Iudæi audiebant: tamen iuuato nos,
 vt ista iniquitate iudiciorum mundi nihil moue-
 amur, sed mentes nostras in piam captiuitatem
 redigamus, vt vera fide te agnoscamus æterni
 Patris tui Filium, simus infantes tui, accipiamus
 à te sermonem & vocabula, qui ex sinu æterni
 Patris tui consilium de restitutione hominum
 profers, cui omnia in cœlo & in terra data sunt
 propter nos, q̄ sumus tui socij. Ducito nos tua
 manu, tuo verbo & spiritu ante conspectum
 Patris tui, monstra nobis in noua luce intus in
 anima præsentiam tui Patris, qui nobis est placa-
 tus per te. Sis tu nobis familiaris & domesticus,
 instillans nobis per tuum Spiritum initia illius
 lucis & iusticiæ, qualis in te ab æterno Patre tuo
 propagatur, cum sis lumen de lumine, & ἀπαύ-
 γασμα paternæ lucis & gloriæ. Illustret etiam
 beneficis radius huius gloriosi luminis tene-
 bras nostræ naturæ. Ecce sancte Samaritane,
 tu optime Medice animarum nostrarum, tibi
 manus nostras porrigimus, sumus saucij, labo-
 ramus & vagamur miserrime. Spoliauit nos
 tuus hostis & lethalia inflixit vulnera. Ita su-
 mus onerati mole & grauitate morbi, vt nostra
 anima sese colligere non possit, sed iamiam su-

mus expiraturi, merſi in mortem & damnationem: tu recrea noſtram anhelam & trepidantem animam, vino & oleo tuo lætiſſimo, tuo diuino & viuificante balaſamo. Erige nos ex morte: loquere tuam conſolationem in cordibus noſtris: fac vt anima noſtra in te habeat requiem & læticiam. Impone nobis tuum ſuaue iugum, domato noſtram carnem tuo ſpiritu: excita in nobis tuo flatu nouos motus & ſanctas agitationes tibi conformes. Tu vere es manſuetus, non cupidus vindictæ, non abieciſti miſerum hominem in æternam mortem, ſicut diabolos, ſed in tuo corpore ſupplicium pro nobis luſti & preces pro tuis hoſtibus fudiſti: Tu es humilis corde: Abieciſti te infra omnes angelos & homines: induiſti fragilem & immundam pelliculam noſtræ naturæ: non rapuiſti vſam diuinitatis tempore paſſionis, quieuit λόγος inenarrabili modo, vt natura humana pati & mori poſſet. Extingue etiam tuo ſancto ſpiritu in nobis horribilia incendia odiorum, cupiditatis vindictæ, (quæ vita ipſa vt homines dicunt, dulcior eſt,) & flammæ ſuperbiæ. Fac vt agnoſcentes noſtras ſordes, proſtrati ante faciem tuam in vera humilitate à te petamus opẽ, & vt ſanati perſeueremus in imitatione tui exempli obœdienter. Iuua vt in hac vita ſemper in omni tentatione & anxietate noſtra ex te fonte vitæ hauriamus rigationem, & potiamur deinde in æterna vita integra requie & perfecto Sabbatho, quando tuis electis Patrem tuum de
 facie

facie ad faciem monstrabis, A M E N.

DOMINICA CHRISTI
 PRAEDICENTIS SVAM MOR-
 tem & resurrectionem infirmis discipulis
 suis, Lucæ 18.

REFERT Fili Dei historia tuæ mortis ima-
 ginem generis humani distracti in duos diuersos
 cœtus. Procedis tu cum tuis auditoribus in Iu-
 dæa, vaticinaris tibi hoc iter futurum fatale, re-
 citas historiam tuæ passionis & resurrectionis.
 Imbecilles tui discipuli fascinati opinione & spe
 regni mundani, tua mysteria non intelligunt.
 Paulo post oppressus horribili dolore & sensu
 iræ Dei aduersus nostra peccata manans cruo-
 re, pendes in ligno medius inter duos latro-
 nes. Mœstissima mater tua stat sub cruce, disci-
 puli se abdunt, gemit tecum natura rerum, sol
 contra ordinem physicum amittit lucem, terra
 tremit & mugit, dehiscunt scopuli: Interea al-
 ter cœtus cuius dux est Diabolus, aut te fodit,
 fauciat, imponit tibi coronam ex spinis, iniicit
 tibi purpuram, ludit de tuis vestibus. Ethnici
 celebrant Bachanalia, discurrunt Romæ & alibi
 homines nudi vtriusq; sexus in publicis locis,
 ruunt in promiscuas & fœdas libidines, maledi-
 cunt vero Deo furentes idolatria, helluatione
 & libidinibus, & tandem omnes in æternum
 ruunt exitium, proiecti à beato conspectu Dei
 & cœlestis Ecclesiæ. Sed tu Iesu Christe fili Dei,

segregata nos à cœtu damnato, & aggregata nos ad
 tuum agmen, non proicias nos infirmos & im-
 becilles, perficias tibi laudem ex ore infantium
 & lactentium, medere nostræ caligini, auge
 nobis fidem, & accende lucem intelligentem &
 apprehendentem tua beneficia. Da ut non for-
 midemus cum tua sancta matre, cum tua Eccle-
 sia stare sub cruce, cum tu noster Dominus pen-
 deas in cruce. Procul arce à nobis furores Ba-
 chicos & turpitudinem ethnicam. Reprime et-
 iam hostes tuos, qui te in electis tuis fodiunt,
 qui tuum caput spinea corona configunt, qui
 tuam Ecclesiam in tyrannidem humanam trans-
 formant, ludunt de tuis vestibus, & bona at-
 tributa Ecclesiæ profundunt ad immania scele-
 ra. Gemamus cum natura rerum gemente no-
 biscum, & nunquam obscuretur in nobis sol
 iusticiæ, lucens ad æternam vitam. Imitemur
 pij Barthimæi vocem, clamemus: Domine fac
 ut videamus lucem: neque deterreamur à con-
 fessione vel iniquis iudicijs mundi vel vllis pe-
 riculis: sed te Filium David constanter incla-
 memus tanquam datorem lucis & vitæ. Et tu
 misericors Domine, consilte in afflictione no-
 stra, exaudi gemitus tuorum, educito nos ex
 profana turba ad tuum cœtum, & immitte no-
 bis radium tui luminis, imprime nobis fidem
 saluificam, & iuua ut grati tua beneficia cele-
 bremus & retineamus, & Patri tuo vera laus tri-
 buatur, A M E N.

DOMI-

DOMINICA CHRISTI
 VINCENTIS DIABOLVM IN
 terribili lucta, Matth. 4.

APPARVISTI Fili Dei, Domine Iesu
 Christe, vt destruas opera diaboli. Fuit diabo-
 lus congressus visibili specie cum primis nostris
 parentibus odio tui, & æterni Patris tui: instil-
 lauit præstanti illi naturæ suspiciones & dubita-
 tiones de tua voluntate, & eam titillauit cupi-
 ditate superioris & diuinæ gloriæ: impressit illi
 pruritum curiositatis & superbiæ, & genus hu-
 manum superatum sua fraude, tandem abs te
 auulsum, in æternum rapuit exitium. Sed tu in-
 census iusta ira aduersus tuum hostem, mise-
 rum hominem ex faucibus ipsius eripuisti, &
 in carne demum, cum ipse immani ex audacia
 tecum luctari & contendere auderet, eum pro-
 fligasti & procul à te & omnibus tuis depulisti,
 vt nos tua victoria muniti, tentationes ipsius te
 duce vincere possemus. Cum pio gemitu pre-
 camur te, ð Domine victor & triumphator, fac
 nos commilitones tuos, socios tuæ victoriæ, &
 armato nos tua diuina armatura, cognitione
 tui verbi & consolationum, vt ignita tela ne-
 quissimi Spiritus possimus repellere. Vniuer-
 sam Ecclesiam omnium temporum oppugnat
 tuus hostis istis machinis, quas in tua persona
 recens prodeunte à baptismo ad verum mini-
 sterium expertus es, cum suspicaretur tuum
 cursum ipsi futurum lethalem, & tamen Deo
 volen-

volente nondum te Messiam cognosceret. Ex-
 cruciauit te malignus spiritus hærentem in lo-
 co deserto, sine autoritate humana, sine præsi-
 dijs, sine potentia & opibus, horribilibus cogi-
 tationibus, tanquam telis suis, pulsantibus tuam
 animam, & percellentibus tuum cor anxietate
 inenarrabili. Ecclesia etiam tua iacet in deser-
 to, humilis, spreta, deformis, multa membra
 tuorum egent, premuntur iniquis exilijs & ma-
 ximis ærumnis. Ridet diabolus in hostibus tuis
 amarum sarcasum, ludit tuos sanctos stantes
 sub tua cruce, vult vt lapides vertant in panes,
 contemnit eorum miseriam & opponit sui re-
 gni gloriam & opes: Iuua nos vt in illa tenta-
 tione apprehendamus tuum salutarem clype-
 um, & intueamur tuam istam egregiam respon-
 sionem. Non in solo pane viuit homo, &c.
 Agnoscamus te vna cum æterno Patre & Spiritu
 sancto esse verum & omnipotentem Deum,
 qui nobis istum halitum vitæ impressisti &
 istum ordinem instituisti, vt in hac vita aliamur
 & sustentemur rebus corporalibus. Tu æterne
 Pater, qui scis quod nobis opus sit his omni-
 bus, & solus nouisti quare hoc ordine, & non
 sicut stellas sine præsijs corporalibus, nos vis
 sustentare: Dabis etiam tuo consilio Ecclesiæ
 ea quæ sunt necessaria ad conseruationem hu-
 ius vitæ, in qua voluisti fieri initium æternæ vi-
 tæ. Etsi vero destituunt nos aliquando præsi-
 dia humana, etsi tuus hostis nobis obijcit lapi-
 des pro cibo: tamen te iuuante à te non defi-
 ciamus.

ciamus : Tu es figulus noster, nos sumus lutum
 tuum, in tua manu posita est hæc machina re-
 rum, non retinetur vitalis flatus in corpore no-
 stro, solo panis usu, aut sola humana diligentia,
 neque tu fatali catena caussarum secundarum
 vinculus hæres, sed tuo decreto, tua voluntate
 spiramus, in te ipso vivimus & mouemur, te di-
 cente ingreditur nostra anima & vivit in hoc
 corpore, te euocante, emigrat. Vivemus igitur
 & superstites erimus, te dante, sicut volucres,
 quæ nullam habent protectionem, vivemus si-
 cut foetus in utero materno, qui non intelligit
 quomodo vivat : sedet in illa sua tristi caligine,
 tectus suis involucris, haurit per suum canalem
 succum vitæ à sua dulci matre, & si non rum-
 pit suas vestes ante diem, editur in hanc vitam
 integer & sanus. Ita sedemus nos in tenebris
 huius vitæ, in magna nostra caligine, in magna
 rabie tuorum hostium, muniti tuo verbo, tua
 promissione, haurimus consolationem ex tuo
 verbo, quod sonat in Ecclesia, habemus prote-
 ctionem à te mirabili modo, & læti expectamus
 egressum è nostro corpore ad vitam meliorem.
 Non enim solum ad miseras huius vitæ conditi
 sumus, sed largiris tuis vitam nobiliorem, quam
 hic vis inchoari : Vere vivimus ex tuo verbo
 æternæ Pater. Filius tuus est λόγος alloquens
 nos intus & foris, edit nobis tua decreta prolata
 ex tuo sinu, de redemptione nostri, & intus in
 corde loquitur tuam mentem & voluntatem,
 excitat in nobis vitam tibi placentem & con-
 formem,

formem. Seruatur igitur nobis vtrâque vita, corporalis & spiritualis, non propter panem, non propter nostra merita, sed propter tuum decretum reuelatum per Filium. Quia porro diabolus erga Ecclesiam tuam, collocatam aliquando in otium & pacem, alio genere telorum vtitur, pungit excellentia ingenia & doctores armatos autoritate publica, motu superbiæ & curiositatis, mouentur disputationes ex ambitione & odio, deiciunt se ex pinnaculo templi celebres homines, seruntur corruptelæ tui verbi. Reprime etiam hac in parte, quæ plus nocet quam prior, tuum hostem, qui deprauat tuam vocem, & ea ad stabiliendas prauas cupiditates vtitur, extingue in nobis flammæ superbiæ, ne inducas nos in tentationem, nec permittas vt te tentemus, vt tecum pugnare velimus superbia, tibi opponentes nostram sapientiam & astutiam, sicut iste aries primos nostros parentes prostrauit. Non sinas nos discedere à tuo verbo, nec permittas vt mendacissimus Spiritus verbum tuum in nobis calumniatur, sed innitamur tuæ promissioni tanquam sacræ anchoræ, & eam motibus curiositatis & superbiæ opponamus. Vltimo, procul arce à nobis horribile illud tormentum idolatriæ. Iacet mundus implicatus idolatria, etiam nesciens plenus est orbis terrarum idolorum cum ingenti contumelia tui nominis. Eriguntur commenticia numina, stabiliuntur idolatricæ inuocationes, obscuratur tua gloria, ornantur idolatriæ defensores

fores opibus & potentia, & mentitur vanissi-
 mus Spiritus, cum regna dicit esse præmia quæ
 ipse solet dare idolatris. Tu transfers &
 stabilis regna, quod aliquid ordinis est in im-
 perijs, hoc tuum opus est. A diabolo est *ἀνα-*
τασσία & turpitude generis humani, propter
 quam plectes eum iudicio ineuitabili. Miserere
 igitur nostri, libera nos ex denso cœno idola-
 triæ, fac ut oculos nostros attollamus ad te so-
 lum verum Solem, ut spretis omnibus numini-
 bus & cultibus impijs agnoscamus & inuocemus
 te solum verum Deum, Patrem, Filium &
 Spiritum sanctum, qui per & propter Filium
 tuum nos à potestate Diaboli liberas & facis
 nos ciues æterni regni tui, qui solus es *καρδιο-*
γνώστης, qui agnoscis & intelligis cogitationes &
 gemitus omnium creaturarum, qui tantum vis
 compelli in nomine tui Filij & propter eum
 inuocantes exaudire. Te igitur Iehoua Deum
 nostrum alloquimur, tibi soli, te iuuante, ser-
 uiemus, nec honorem tuum tribuemus alteri.
 Increpa Sathanam audacissimum latronem, qui
 tuæ gloriæ insidiatur, procul à nobis eum fuga-
 to, & munito animam & corpora nostra custo-
 dia sanctorum tuorum angelorum, qui castra
 sua prope nos locent, & aduersus diabolos qui
 ærem obsident, præliantur, ut nos suis manibus
 in istius vitæ lubricis vijs gestent, ut non impin-
 gamus ex errore consiliorum aut ex tragicis
 malis: & tandem emigrantes nostras animas
 suis manibus excipiant, & tibi ad societatem
 æternæ

æternæ vitæ tradant, A M E N.

DOMINIC. DVLCISSIMAE
DISPUTATIONIS CHRISTI ET
mœstæ matris Cananæ, Matth. 15.

IN tuo secessu FILI DEI ad Sidonium territorium, vbi in deletionem illarum urbium, quæ olim propter sapientiam & potentiam, in toto genere humano fuerunt celebres, horribile exemplū iræ æterni Patris tui aduersus peccata hominū cernebatur, cum lugeres necem dulcissimi tui cognati & præcursoris, accurrit ad te mœstissima mater, cuius illius soli, vbi olim pia Sareptana tuum Prophetam Eliam & scholam ipsius pavit, spectatrix eiusmodi vulneris in filia sua, quam cruciabat diabolus, quod in corde humano post sensum iræ Dei est maximū. Tu iuua nos vt in nostris ærumnis etiam ad te confugiamus, vt à te petamus opem contra diabolum, vt mente ad te ascendamus & anxia nostra corda coram te effundamus, vt etiam heroica mater, te sustentante ipsam per tuum spiritum, & accendente illustre lumen fidei luctata est cum tentationibus, horribiliter corda pulsantibus, & te præeunte vicit splendidissime: Ita tu loquere in anima nostra: Confirma nos tuo spiritu vt in vera inuocatione, sine fuga tui, sine trepidatione te accedamus, te præstolemur & expectemus in mora, speremus in te à custodia matutina vsque ad noctem, in media calamitate

mitate nitamur tuo verbo & promissione, spe-
 remus in spem contra spem, contemnamus om-
 nem catenam caussarum secundarum augen-
 tem nobis diffidentiam, & triti & inuoluti tua
 promissione credamus secuturū exitum, quem
 tu proposuisti. Non etiam frangamur tentatio-
 ne de particularitate, qua diabolus mentes ho-
 minum turbat, & à conspectu voluntatis reue-
 latæ abducit. Non scribis tu in arcano consilio
 tuo tabulas fatales Parcarum, nec ludis miseros
 homines simulatione: Ostendit æternus Pater
 tuus, vere omnium illorum nomen scribi in li-
 brum vitæ, imo in beneficam manum suam,
 qui ad te vera fide conuertuntur, & maior atq;
 ardentior amor est in æterno Patre tuo erga il-
 los, qui tibi inserti sunt, quam in parentibus
 pijs erga teneram, miseram & calamitosam so-
 bolem. Vere igitur statuimus mandatum argu-
 ens peccata, esse vniuersale, & promissionem
 de reconciliatione simul pertinere ad omnes
 homines. Et quamuis tu in hoc tuo curriculo
 visibili fuisti minister circumcisionis, neque ali-
 bi quam in Iudæa conspici debuisti, beneficium
 tamen tuum & benedictio tua ad omnes gentes
 pertinet. Confirmato in nobis hanc fidem in-
 tuentem tuam misericordiam amplissimam, nec
 finito nos disputationibus Stoicis vel Enthusia-
 sticis turbari aut abs te auelli. Repetimus cum
 optima matre subinde hanc vocem: Domine
 iuua nos secundum tuam promissionem, neq;
 absterreat nos conspectus nostræ indignitatis.

Facito vt infigamus nostræ menti ingeniosam
 & suauem argumentationem, quam ex sancta
 muliercula sonuit tuus Spiritus : Sumus indi-
 gni, sumus rei & immundi, sumus canes, abiecti
 fuimus à tua domo & aula, allatrauimus tuam
 & æternam Patris tui gloriam. Contaminati
 fuimus spurcitie idolatrica, horribili turpitudi-
 ne vitæ, gessimus bellum cum tua veritate. Sed
 tu **FILII DEI** qui apparuisti in carne, & fa-
 ctus es vermis, vt nos immunda animalia laua-
 res tuo sanguine, miserere nostri. Ecce accurri-
 mus ad te, vt parua catella delastata fame, siti,
 & cursitatione, & iam iam expiratura, procidi-
 mus ante tuos pedes, proijce ad nos vnã mi-
 cam ex tua gloriosa mensa, in qua est nectar &
 ambrosia immortalitatis. Sentimus pondus tuæ
 iræ, nostras miseras & immundiciem. Sedent in
 tua mensa Patres & Prophetæ, lumina Ecclesiæ
 tuæ, vescuntur cibo tuæ gloriæ : fac vt nos col-
 ligamus aliquas reliquias. Tu es panis vitæ, ex-
 ple nostram famem, nostrum desiderium tua
 præsentia, satia nos tua consolatione & cõmu-
 nicatione tui : Clamat ad te Ecclesia ex maxi-
 mo dolore, intuens in furores diaboli crucian-
 tis maximam partem generis humani, afficien-
 tis te contumelia cum horribili blasphemia. Re-
 prime hostem tuum, excerpe tibi aliquos ex
 illa damnata parte hominum, libera homines à
 potentia diaboli grassantis in tyrannis, in malis
 doctoribus, Sana nostra pectora tuo verbo,
 iuceto in anima nostra tuo spiritu. Inserito nos
 massæ

massæ tuæ, & sustenta nos ad vitam æternam.
 Fiat etiam nostra fides magna, & fiat quod peti-
 mus secundum tuam promissionem, vt multi
 sancti in hac vita per inchoationem, tandem in
 vita æterna læti tecum accumbant in augustam
 tuam mensam, & satientur tuo conspectu in
 omni æternitate, A M E N.

D O M I N I C A C H R I S T I

E I I C I E N T I S D I A B O L V M R E L V^m

stantem apud dissimiles spectato-
 res, Luc. II.

T V I E S V C H R I S T E Domine & Salua-
 tor noster, es illud benedictum semen conte-
 rens caput diaboli. Fuit hæc natura humana pe-
 culium tui æterni Patris, qui est noster posses-
 sor, optimus Baal & Paterfamilias: Sed impu-
 rus Beelzebub, immunda illa musca, inquinans
 suauia vnguenta, hostis tuus, & æmulus, suo
 murmure & strepitu aures & mentem nostram
 turbauit, & suaue verbum tuum calumniando
 in nobis contaminauit, linguam nostram liga-
 uit & nos ad interitum abripuit: sed tu qui ap-
 paruisti in forma serui, sceleratum latronem ex-
 pugnasti, armaturam ipsius peccatum & mor-
 tem dissipasti, & tua spolia, beneficia tuæ victo-
 riæ perpetuo distribuis, latronem autem cui
 nihil nisi pœna debetur, in æternos cruciatus
 abijcies. Tibi autem fortissime Michaël & bella-
 tor, gratias agimus pro tuo beneficio, fac nos

socios & participes tuæ victoriæ, procul nos se-
 grega à coetu blasphemio faciente conuicium
 tuo spiritui. Auferto etiam nos ab Enthusia-
 stis, qui discedentes à tua patefactione, tecum
 certant sapientia, & petunt signa è cœlo secun-
 dum suam imaginationem sine voluntate reue-
 lata. Insere vero nos tuæ simplici & obsequenti
 turbæ, quæ admiratur tua opera & ea reueren-
 ter complectitur. Procul procul à nobis depelle
 furores blasphemix, excitatos immediate à dia-
 bolo, qui intrat in corda impiorum, impellit eos
 in tristem caliginem & scelera, vt naufragiū fidei
 faciant, Spiritum sanctum excutiant, eum argu-
 ant mendacij, & amissis donis fidei & donis na-
 turalibus in finali contentu tui vsque ad mor-
 tem perseuerent. Firmiter nitamur tuo verbo
 patefacto in Ecclesia, & intueamur ordinem à
 te institutum. Non quæramus nouas illumi-
 nationes, aut miracula, nostro arbitrio, nec ex
 humana astutia conemur ingredi mediam vi-
 am, & quærere conciliationes dogmatum cum
 contumelia tui. Tibi est bellum ἀπο οὐδὸν cum
 antiquo Dracone. Sicut igitur eum vicisti in
 tuo corpore: Ita etiam jugula eum in nobis.
 Immani rabie in nos grassatur circumiens tuos,
 vt leo rugiens, magno studio cum suis in nos
 conspirat & insidiatur: Sed tu stato in excubijs
 pro nobis cum tuis sanctis angelis. Serua nobis
 semper incorruptam vocem in tuo ministerio,
 in quo sancti Prophetæ & Doctores monstrant
 te liberatorem generis humani, & de te testimo-
 nium

domus diuinitatis, & in altera vita in illa tua
dulcissima aula, impleri æterna beatitudine, ha-
bitemus, A M E N.

DOMINICA CHRISTI
PASCENTIS SVVM COETVM
miraculose in viridi gramine circa festum
Paschatos, Iohan. 6.

T V A est promissio æterne Pater edita per
Filium tuum de Ecclesiæ tuæ protectione &
nutritione. Leones esurierunt: timentibus au-
tem Dominum non deerit vllum bonum. Et-
iam magna imperia quassata tua vindice dextra,
propter scelera, corruunt, & potentissimi homi-
nes deserti ab omnibus rebus humanis misera-
biliter perierunt: sed quiescentes sub vmbra ala-
rum tuarum custodiuntur tamen & seruantur
mirabiliter: Tibi igitur gratias agimus quod
Ecclesiæ tuæ etiam promissiones de rebus cor-
poralibus patefecisti, & bona illa petentibus se-
cundum voluntatem tuam, largiris liberaliter.
Agnosimus, nos viuere non casu, nec casu bo-
na ista inter homines distribui, aut sola humana
industria vel potentia parari, sicut porci glandes
rapiunt. Accepimus vitam ex tuo afflatu, ser-
uatur ea in nostro corpore te benedicente:
vere tua benedictio facit diuites, nec humana
sapientia sine te felix esse potest. Dabis igitur
Ecclesiæ tuæ etiam ista bona, sine quibus hæc
vita stare non potest. Dabis nobis hospitia, pa-
nem,

nem, victum, defensionem, cum tribulatione
 quidem, ex tuo inenarrabili consilio, dabis ta-
 men. Inuua nos, vt vera fide ad te confugien-
 tes, sancto ordine abs te ista petamus & expe-
 ctemus. Præluceat fides accipiens tuam iusti-
 ciam, & deinde secundum tuum consilium pe-
 tens etiam corporalia, nec languescat illa vllis
 contrarijs spectaculis, etiam pugnantibus nobi-
 scum omnibus causis naturalibus, tamen ani-
 ma nostra in tuo verbo sustinebit. Seruasti po-
 pulum tuum stantem inter vndas maris rubri,
 seruabis etiam nos frementibus omnib. hosti-
 bus tuis. Attollimus igitur ad te corda nostra,
 & fundimus tibi gemitus quos in nobis ciet tu-
 us Spiritus. Tu es Pater noster, diligens nos ar-
 denter propter tuum Filium, & ideo impressisti
 nostræ animæ flagrantissimum amorem erga
 sobolem, vt ille nos commonefaceret de tuo
 amore erga nos. Si igitur nos complecteris si-
 cut pia mater teneram suam sobolem oppres-
 sam aliqua calamitate, vere nos exaudies. Tu es
 in cœlis, nobis certo præsens, & intelligis no-
 stra suspiria, & iudicas corda nostra: fulges mi-
 rabili modo in pijs hominibus, fruentibus tua
 visibili consuetudine, & nos in hac miseriarum
 valle vis facere ciues & hæredes illius beatæ pa-
 triæ. Sit igitur nomen tuum in nobis sanctum:
 Accende in nobis illam beneficam lucem quæ
 te agnoscat & inuocet sine caligine Mahometi-
 ca, idolatrica, & sine erroribus. Veniat nobis
 tuum regnum. Rege tu nos effuso in nostram

animam tuo sancto Spiritu, qui sese spiritibus natis in nostra natura permisceat & veram conformitatem cum te inchoet. Agnitionem & gubernationem sequantur salutares actiones. Fiant opera abs te mandata, fac ut tibi obcedamus sicut casti angeli tibi obcediunt. Fac ut similis obœdientia in nobis conspiciatur, qualis cernitur in pijs, viventibus in vita æterna. Quia igitur vitam æternam vis inchoari in ista vita, dato etiam præsidia, huic miseræ vitæ necessaria, victum, pacem, salutares magistratus, & non finas Ecclesiam tuam absorberi ab immanibus hostibus tuis. Sumus rei, inquinati peccatis: Sed tu dona nobis remissionem propter Filium tuum, accende in nobis veros motus pœnitentiæ, ut conuersi ad te, tecum & cum omnibus hominibus quantum in nobis est, pacem habeamus. Oppugnat nos tuus hostis calliditate & rabie terribili: sed tu porrige nobis tuam dextram, nec finas nos vinci aut succumbere in tentatione: sed supera Diabolum in nobis per tuum Filium. Depelle à nobis istum *πονηρὸν* & rabiosum spiritum, & nos liberatos ab omnibus malis, æternis & corporalibus, collocato in tuum regnum. Tu etiam Fili Dei eleua tuos oculos super tuam infirmam turbam, quæ pendet ex tuo ore, & à te alitur & defenditur miraculose, Iuua ut abducamus oculos nostros à numerationibus & consiliis & humanis, & illi in te sperent Domine: te dante & benedicente escam colligemus, & hanc vitam retinebimus. Si non defen-

defendent nos muri & arma, tamen tu eris murus in circuitu nostro igneus, & tuos in viridigramine tueberis, & paulo post ordieris lætium illud Pascha, & æternum Sabbathum, vbi nos ex deserto, ex mari & sterilitate, in vberimam tuam aulam educes. Interea fac vt tibi simus grati, colligamus reliquias proiectas ad nos ex diuite tua mensa. Serua nobis cophinos, scholas & artes, vt possit fieri propagatio tuæ doctrinæ. Neque solum te complectamur propter illam corporalem beneficentiam, sed facito vt fruamur te, qui es panis æternæ vitæ: sis tu noster Rex, defendens nos in hac vita contra potentiam diaboli, & pasce nos tuo cœlesti & viuifico cibo, qui animas nostras sustentet ad vitam & læticiam æternam, A M E N.

P A R A E N E S I S.

Aequum est vt Silesia retineat memoriam huius diei dominici, quia illo fuerunt quasi communia & publica encœnia in tota hac prouincia & toto regno Poloniæ. Nam cum annis superioribus primum in regione ista doctrina Christi publice esset cœpta doceri, hoc die dominico, anno 966. ex mandato principis Polonici Mieslai repurgata sunt templa ab idolis Ethnicis, & statuae idolatricæ affixæ magnis perticis sunt gestatæ per vicos, & tandem proiectæ in cœnum & combustæ. Ideo adhuc manet quidam mos inter pueros, qui representantes istam idolorum confractionem & detur-

deturbationem, circumgestant imagines mortis & sonant carmina de eiectione diaboli. Inchoarunt ministerium docendi in hac terra homines Itali, Germani, & Bohemi. Primus Episcopus fuit Godefridus Romanus: sed Episcopi tunc erant doctores, & collegia erant scholæ. Et quamuis iam ea ætate, puritas doctrinæ fuit corrupta per traditiones humanas, tamen nondum erant tales tenebræ quales posterioribus sæculis sunt secutæ. Sacerdotes habebant uxores. Nondum erat tunc profanatio sanctæ cœnæ. Nulla erat circumgestatio consecrati panis. Homines melius docebantur de beneficijs Christi. Nondum erant tot examina monachorum. Episcopus habitavit in Smogra, Pago, prope Namslavium & erat pauper. Illi homines exteri simul accendebant studia, flectebant homines ad ciuilitatem, curabant extrui oppida. Nam illo tempore Vratislavia, Glogonia & aliæ vrbes cœperunt. Agamus igitur gratias Deo, qui nostram gentem rapuit ex potestate tenebrarum & conuertit nos ad agnitionem sui Filij. Oremus eum vt suam lucem in nobis augeat, eijciat ex nostra terra omnia idola, & nunquam sinat eam denuo caliginè Mahometica, aut alia idolatria opprimi.

**DIE CHRISTI CONCE-
PTI IN ALVO VIRGINIS,
Lucæ I.**

TVA

T V A sapientia æterne D E V S distincta sunt
 tempora, quæ nos certiores faciunt de tuis be-
 neficijs & de æternitate quæ post huius mundi
 interitum sequetur. Nunc elapsi sunt anni
 5588. quando post creationem cœli & terræ
 angelorum & omnium creaturarum, dicente
 filio, hominem ex limo terræ formasti, & illi
 massæ, spiraculum vitæ, animam ornatam sapi-
 entia & iusticia tibi conformi inspirasti. Prolo-
 cutus est deinde Filius tuus arcanum decretum
 de restitutione hominis, lapsi per peccatum in
 æternam mortem, & pellicula detracta purissi-
 mæ ouiculæ nudam naturam vestiuit. Iugula-
 tus fuit eodem anni tempore innocens Abel,
 typus venturæ victimæ, cuius sanguis vere cla-
 mat in cœlum ad Patrem, & impetrat remissio-
 nem omnibus credentibus. Ductus fuit simili
 tempore ad maçtationem Isaac. Et in populo Is-
 rael tu hos dies iussisti agi solennes, in quib. so-
 nare voluisti vocem de tuis beneficijs. Hoc et-
 iam solenni & læto die æquinoctij verni filius
 tuus angelo nunciante & Spiritu tuo vterum
 virginis fœcundante, & massam purificante, na-
 turam humanam sibi admirando & indissolubi-
 li fœdere copulauit $\delta \lambda \acute{o} \gamma \circ$ ante annos 1507.
 Eodem die ante annos 1532. tuus Filius ge-
 neris humani redemptor, in infirma & cruenta
 sua pellicula verus Siloh in cruce pependit, &
 dum Sol gradens inter Orionem & Pleiadas
 splendorem suum amittit, ipse inter dolores &
 cruciatus intolerabiles creaturæ, expirauit. Ve-
 tus

tus etiam sermo est, hoc anni tempore rediturum in nubibus Dominum nostrum Iesum Christum, ut deuictis hostibus suis cum triumpho ostendat se toti generi humano resuscitato, & inchoet nouum & æternum regnum. **TU FILI DEI** sis efficax in cordibus nostris, & excita nos ad tantarum rerum considerationem. Te protegente & castris tuorum angelorum illa vilia oppida cingentibus, sanctæ familiæ castarum virginum & matronarum inter maxima pericula manserunt tutæ & inuiolatæ: tuo Spiritu veritas cœlestis in ipsis est obsignata, ut non seducerentur corruptelis Pharisæicis vel Sadducæis. Serua etiam in hac vltima mundi ætate tibi aliquot sanctos cœtus, & non finas totum mundum ante tuum aduentum fieri blasphemum. Eris ista sapientia æternæ vitæ, in qua tu coram nobis causas ostendes, cur hoc modo restitutionem generis humani fieri oportuerit, & quomodo Deus λόγος massam humanam sibi copulauerit. Iuua nos, ut in hac vita discamus elementa, & vera fide agglutinemur per Spiritum sanctum tuæ massæ, quam assumisti ex sanctificata carne virginis. Et sicut eandem tuam naturam gestas & viuificas, sic fac nos surculos insertos tibi arbori vitæ, ut viti fructiferæ, & perfundito nos simili luce, vita & gloria. Sis tu **I E S V S** Saluator noster merito & efficacia tui. Collocavit te æternus Pater in thronum David, ut sis caput Ecclesiæ perficiens omnia in omnibus, dator bonorum & benedictio

nedictionis promissæ Dauidi. Regnas igitur in
 hac vita per ministerium, colligens tibi æter-
 nam Ecclesiam, & reprimens potenti manu o-
 mnes hostes tuos. Sedes exaltatus in luce &
 gloria imperuestigabili ad dexteram æterni Pa-
 tris tui, semper interpellans pro nobis, donec
 Ecclesiam resuscitatam sursum ad te adduces,
 Modum regni mutabis, & in omni æternitate
 fulgebis in electis visibiliter & immediate: Su-
 mus os de ossibus tuis, & caro de tua carne Filii
 Dei. Non attulisti carnem tuam de cælo, nec ea
 genita est de essentia tui Patris: sed vere induisti
 carnem ex semine Abrahamæ, ex massa quam Spi-
 ritus sanctus in aluo virginis sanctificauit & ab
 omni labe peccati repurgauit. Hanc naturam
 copulauit sibi æterno scedere λόγος, & eam or-
 nat excellenti gloria, quam tempore humilia-
 tionis non ostendisti. Vere igitur Maria Deum
 peperit, personam, in qua vnitæ sunt duæ natu-
 ræ, λόγος & natura assumpta, sine confusione,
 perinde sicut anima & corpus in nobis homi-
 nibus copulantur. Accedimus igitur ad te Me-
 diatorem Deum & hominem, intuentes tuam
 promissionem inuocamus te vera fide: Mise-
 rere nostri, laua nos tuo cruore, & fac nos mem-
 bra tui corporis & naturæ. Nemo vnquam car-
 nem suam odio habuit: Fac vt nos tibi adhæ-
 reamus per eundem Spiritum, & abs te hauria-
 mus succum instillantem nostræ naturæ vitam
 & gloriam æternam, A M E N.

DOMI-

DOMINICA CHRISTI ACER-
RIME CONTENDENTIS CVM IV-
dæis de persona & officio suo, Ioh. 8.

TIBI FILI DEI hæc gloriosa vox vere
& iuste congruit: Quis me arguet de peccato.
Non diabolus, non totum regnum diaboli te
potest arguere, qui es viuens & vera imago tui
Patris, & in ministerio tuæ missionis sonas æter-
nam veritatem tui Patris, eamque in cordibus
credentium tuo Spiritu obsignas. Rege nos
eodem tuo spiritu, vt isti veritati tuæ assentia-
mur, & te loquente corda nostra non obdure-
mus. Tu es ex Deo lumen & splendor gloriæ
paternæ, & in genere humano perpetuo tibi
cœtum aliquem colligis, cui similem lucem &
bona cœlestia donas. Tu nos diuino illi agmini
aggregato, quod per te Deo adiungitur, &
procul nos segrega ab impia caterua, quæ est ex
diabolo, qui corda impiorum possidet, & ex-
tinctis etiam naturalibus potentijs eos in tristia
scelera rapit. Non negasti te esse Samaritanum,
qui vis ex gentibus etiam tibi colligere Ecclesi-
am, & qui fuisti vetus ciuis Samariæ, quando
in campis illis sanctum tuum exulem Iacob, o-
stensa illi diuina scala glutinante cœlum cum
terra consolatus es. Et tu optime Samaritane
sana etiam vulnera languentis tuæ Ecclesiæ, si-
cut saucio viatori opem tulisti. Reprime dia-
bolum spargentem blasphemias contra tuam
doctrinam. Tu quæris gloriam æterni tui patris,
redu-

reducens hominem ad Deum, instaurans glo-
 riam amissam per peccatum: & restituens in
 conuersis imaginem cœlestis gloriæ. Ille idem
 Pater tuus abiiciet in æternos cruciatus omnes
 qui tuum beneficium aspernantur, & tibi su-
 perbe contradicunt. Tu sonas verba vitæ, eri-
 gens mœsta corda ex pauoribus inferorum, &
 perfundens ea salutari læticia æternæ vitæ, &
 morientes recreas suauis conspectu tui, & æterni
 Patris tui, vt cum ingenti desiderio appetant
 migrationem & consuetudinem tuam æternā.
 Accendito etiam in nostris cordibus initium
 vitæ perpetuæ, vt eluctati ex morte, gustemus
 dulcedinem tuæ præsentia. Ornat te vera &
 immortalis gloria æternus Pater tuus, vt in tuo
 officio ornes & vngas consortes tuos. Tu in-
 gressus in sancta sanctorum, nouisti Patrem tu-
 um perfecte, intelligis arcanum pectus tui Pa-
 tris, & secundum illud immutas tua membra,
 satisfacis ipsius decreto & sermoni in tuo mini-
 stero. Age illud idem decretum etiam nostræ
 animæ imprime, & extingue in nobis omnia
 mendacia hostis tui diaboli. Excellenti læticia
 gestijt præclarum Ecclesiæ tuæ lumen, quando
 edita promissione de salutari semine, liberatus
 fuit à caligine idolatrica, sanctæ carnis tuæ pater
 Abraham, & sensit in suo corde tuam præsen-
 tiam, accendentem nouam vitam & iusticiam,
 & quando hospes ipsius profecturus ad pœnas
 impiæ gentis Sodomiticæ visibili specie dulcis-
 simos cum ipso miscuisti sermones. Age nobis
 etiam

etiam diem tuum, iusticiæ solem, tuam lucem
 infundito, vt depulsis tenebris cum vero animi
 gaudio ad te suspiciamus. Luceat nobis ille be-
 neficus dies tunc, quando tenebræ mortis no-
 stram vitam oppriment, vt anima nostra intu-
 ens tuam lucem vera cum læticia gestiens ad te
 traducatur. Tu fuisti ante Abraham natum
 λόγος καὶ εἰκὼν æterni Patris tui, & hanc no-
 stram massam ex semine Abrahamæ assumpsisti, vt
 nos tuæ gloriæ faceres participes. Mane nobis-
 cum Domine in hac ærumnosa vita, non rece-
 das à nobis, non abscondas tuam faciem à no-
 bis, prohibe vt non habeamus templum sine
 Iesu, sed perpetuo fruamur tuo conspectu &
 tua doctrina, monstrante vltimum fidei fru-
 ctum, æternam vitam, A M E N.

D O M I N I C A C H R I S T I
 I N G R E D I E N T I S C V M T R I V M -
 pho in sanctam urbem, inter ramos palmarum
 & olearum, inter faustissimas populi accla-
 mationes, Matth. 21.

T I B I F I L I D E I Domine Iesu Christe,
 qui es rex Ecclesiæ tuæ, gratias agimus, quod
 in medio inimicorum tuorum dominaris, & tu-
 um regnum aduersus omnem potentiam Dia-
 bolorum & hominum defendis & propagas:
 Non quidem gloria regni tui oculos hominum
 ferit, sicut victoriæ regum mundanorum per-
 currentium cum horribili fragore orbem ter-
 rarum

æternæ iusticiæ. Tu in sanguine testamenti tuî
 educis vinctos tuos ex tristi lacu. Inijsti pa-
 ctum & fœdus inter Deum & homines lapsos
 in æternam mortem, fudisti tuum sanguinem
 ad confirmationem illius noui & æterni fœde-
 ris, & tuos vinctos confugientes ad te inter pa-
 uores mortis eripis ex faucibus Orci, vbi sunt
 terrores inenarrabiles sine consolatione, in ab-
 iectione æterna à beato conspectu tuo. Serua
 nos in isto tuo fœdere, rumpe catenas diaboli
 & transferto nos in tuum agmen. Tu nos or-
 nas illustri vestimento iusticiæ tuæ: Dato eti-
 am, vt, volentes, tempore confessionis, exua-
 mus vestimenta circūdata nobis in prima crea-
 tione, cutem & carnem nostram: fundamus
 pro te sanguinem, & à te nunquam deficiamus.
 O benedicte Rex qui venis in nomine Domi-
 ni, qui missus es ex arcano decreto diuinitatis,
 cuius cursus à Deo regitur, qui aboles maledi-
 ctionem peccati, cui subiecta fuit hæc natura, &
 reddis benedictionem, reconciliationem cum
 Deo, inchoationem nouæ & æternæ integrita-
 tis: adesto etiam in hac vltima mundi ætate tuo
 regno: fortuna illud tua diuina ope: fac vt mul-
 ti ad te conuertantur, adipiscantur tuam bene-
 dictionem, & deinceps in regno nouo, vbi erit
 Deus omnia in omnibus, læti tecum viuant,
 A M E N.

DIE SALVBERRIMAE COE-
 næ Christi, I. Cor. II.

F I L I

F I L I D E I Domine Iesu Christe, tu in-
 grediens iter ad tristissimum agonem paulo an-
 tequam asperrima lucta & totus oceanus dolo-
 ris ex sensu iræ Dei aduersus peccata hominum
 incurrens in tuam animam, tibi *ἁγίου* sangui-
 ne expressit, assidens cum tuis dulcibus audito-
 ribus ad conuiuium, tamen dixisti: Desiderio
 desideravi manducare vobiscum hoc Pascha an-
 tequam patiar. Vero cum desiderio esurijsti no-
 stram salutem, & suauiter cum recordatione vesce-
 baris ex agno, qui te significabat, & expressisti
 imaginem illius conuiuij, quando tui viatores
 Israelitæ, te duce, emigraturi ex Aegypto, quib.
 tunc assedisti & affuisti, mirabile epulum ce-
 lebrarunt. Peracta deinde cœna veteris fœde-
 ris, exorsus es nouum conuiuium: instituisti ri-
 tum noui fœderis, testificantem de tua præsen-
 tia & beneficijs in Ecclesia. Excita tu nostras
 mentes ad veram gratitudinem, vt etiam simili-
 cum desiderio tuam mensam expetamus, & ali-
 menta æternæ vitæ auide quæramus. Depelle à
 nobis fastidia profanorum & curiosorum ho-
 minum, qui tecum litigant, & ordinem abs te
 sancitum asperrantur. Emenda etiam abusus
 & profanationes sacræ tuæ mensæ, quæ horribi-
 li spurcitie deformata est, propter quam orbis
 terrarum pœnas luit. Tua sapientia nostræ in-
 firmitati mederis & visibilibus, signis sacramen-
 torum nostram fidem tanquam certo pignore
 confirmas. Vere tuis sacramentis præsens es,
 & per ea in credentibus efficax vis esse secun-
 dum

dum tuam promissionem. Benedicimus panem
 & vino ex tuo mandato, ut in vero usu sint cor-
 pus & sanguis tuus. Non remouemus sanctissi-
 mam carnem tuam à cœna, sed tu vere & sub-
 stantialiter præsens es, testificans in hac sumtio-
 ne, te assumpsisse humanam naturam propter
 nos, ut nos tuæ massæ inseras, gestes & serues
 ad vitam æternam, & dato tuo spiritu qui effun-
 ditur ex tuo & æterni Patris pectore, similia in
 nobis efficias, qualia λόγος in tua natura assum-
 ta efficit. Hæc est vita æterna, quæ in hac vita
 inchoatur, qua anima renouatur ad vitam æter-
 nam. Hic benedictus cibus vere testatur, etiam
 corpora nostra, quæ contactu tuæ viuificæ car-
 nis perfunduntur, reuictura ad immortalitatem
 & perpetuam gloriam. Hanc lucem tu in no-
 bis in hac salutari sumtione alito & augeto Fili
 Dei. Fac ut hæc sumpta & hausta faciant, ut tu
 sis in nobis & nos in te. Iuuato nos tuos com-
 mensales ô suauissime Paterfamilias, ut digne
 vescamur tuo cibo, exploremus nostram ani-
 mam seria & non simulata conuersione, non si-
 mus hypocritæ, non profana securitate te & tua
 sacramenta ludamus, facito ut vere discernamus
 tuum corpus & sanguinem à profano cibo, non
 edamus corpus Domini contra Dominum:
 Da ut in vera & non simulata fide hoc sanctum
 fœdus tecum paciscamur, ut semper in te ma-
 neamus & tu in nobis. Tuo etiam spiritu, qui
 est vinculum dilectionis in hac communi &
 publica mensa, copula nos cum reliquis mem-
 bris

bris Ecclesiae tuae, fac ut omnes qui vescimur de
 vno pane, simus vnum corpus, agglutinati ti-
 bi, qui es caput perficiens omnia in omnibus.
 Hanc dulcissimam *κοινωνίαν* tecum, ut cum ca-
 pite nostro, & mutuam, inter membra eiusdem
 corporis, nunquam turbet hostis tuus diabolus.
 Testetur etiam haec suauissima *συνδή* nobis de
 tota summa tuae doctrinae, quae sonat in Eccle-
 sia: exuscitet nos ad gratiarum actionem pro
 tuis beneficijs, augeat inuocationem petentem
 bona aeterna, & defensionem Ecclesiae in hac vi-
 ta. Seruabitur hic ritus donec tu venies ad iu-
 dicium fulgens in nubibus. Seruabis igitur ali-
 qua hospitia doctrinae & piorum rituum, nec
 fines fieri infinitam vastitatem. Sit etiam haec
 salutaris actio symbolum nostrae professionis,
 aduersus diabolum & omnia organa eius. Ob-
 signa in nobis tuo spiritu hunc sanum & sin-
 cerum intellectum, non finas nos rursus oppri-
 mi tenebris idolatricis stabilientibus tetros ab-
 usus in oblatione, repositione, circumgestatio-
 ne & adoratione consecrati panis extra usum.
 Nulla syllaba est de istis spectaculis in tua insti-
 tutione: Reprime igitur diabolum afficientem
 contumelia tuam ordinationem. Et prius com-
 muni incendio hanc mundi machinam deleas,
 quam finas nostras Ecclesias denuo inuolui tam
 horribili superstitione & idolatriae caligine. Mi-
 tiga nobis pœnas, morbos, contagia, bella, quae
 propter hanc profanationem genus humanum
 opprimunt. Parcat Angelus percutiens his,
 K 3 qui

qui gemunt propter idola. Et nos tuos conui-
 uas pasce & satia tua viuifica præsentia : habita-
 to in nobis : sis in nobis efficax , acue in nobis
 commemorationem tuorum beneficiorum , &
 tandem resuscitatis nobis ex morte da locum
 in tua mensa , vbi nouum succum in regno tui
 Patris gustabimus , A M E N .

EX PRECATIONE CHRISTI
 ARDENTISSIMA RECITATA
 ante agonem.

N V L L A fuit ardentior vox audita neque
 in cælo neque in terra, quam tua precatio F I -
 L I D E I , quam ante agonem tuum difficilli-
 mum audientibus infirmis tuis discipulis clara
 voce pronunciaſti, effundens omnem impetum
 dilectionis tuæ erga Ecclesiam, eamq; cum sol-
 litudine & φιλοσοφία inenarrabili æterno Pa-
 tri tuo commendans. Accende nostra inertia
 corda ad tantarum rerum considerationem ,
 quæ longe supra & extra omnem conspectum
 creaturarum sunt positæ. Tuo diuino spiritu
 quæsumus ea quæ petijſti in nobis effice & ſta-
 bilito. Tu æterne & beate Pontifex abiecisti
 te infra omnes angelos & homines , non vſur-
 paſti tuam diuinam potentiam : mirando mo-
 do λόγος quieuit, vt humana natura poſſet cru-
 cifigi & mori. Tibi eſt data omnis caro propter
 tuam victimam & obœdientiam : placata eſt ira
 æterni Patris & datur reconciliatio omnibus
 qui

qui fide ad te confugiunt. Inserito nos tuo cœtui, qui in hac vita viq; ad resurrectionem mortuorum colligitur, in qua est inchoatio nouæ & æternæ vitæ, quæ est vera agnitio & vera notitia, de essentia & voluntate veri Dæi, qui se patrefecit misso Filio, & per eum recipit in gratiam conuersos, pronunciat eos iustos & implet illorum animas pace & læticia incomprehensibili. Abducito nos à mundo, à parte generis humani damnata. Iuua vt tuum sermonem seruemus, simus custodes doctrinæ tuæ in fide & bona conscientia. Ascendisti in cœlum & exaltata est tua natura humana in lucem & gloriam diuinam, vt sis perpetuo sacerdos & rex noster. Tu intercede pro nobis, neque nos numeres in cateruam eorum, quorum nomen non assumis per labia tua. Fac vt firmiter credamus te exiisse ab æterno Patre redemptorem & saluatorem nostrum. Iuua vt in nobis glorificeris vera agnitione & inuocatione tui. Non fruimur conspectu tuo visibili, sumus in mundo, cincti hostibus atrocissimis: Serua igitur nos in vera sententia. Da vt tuum gaudium sit perfectum, lætemur ex gustu diuinæ tuæ præsentia in anima, quæ vincat omnes tentationes diaboli & omnes calamitates. Non sumus ex mundo, sed iurauimus in tuum nomen, quod princeps mundi oppugnat. Custodi nos ab insultibus istius astutissimi spiritus, & fac vt in ipso mundo, quimersus est in malum, mente simus apud te. Sanctifica nos in veritate æterni Patris tui;

Sermo tuus est veritas. Nostra natura est rea & immunda, sed tu per verbum tuum illabere in nostra corda, ablue nos tuo cruore, & inchoato nouam & sanctam vitam, sanctos motus tibi placentes & congruentes ad normam tui verbi patefacti in Ecclesia, secundum quod fidem & obœdientiam nostram vis gubernari. Tu sanctificasti & obtulisti te pro tua Ecclesia, & vnica oblatione meruisti perpetuam reconciliationem. Ita congruebat satisfieri iusticiæ æterni Patris tui per *λύτρον*, & latroni diabolo eripi hominem captum sine precio, eumq; in æternos cruciatus abijci. Respice ad nos miseros & imbecilles, qui sumus infirmi discipuli & auditores tuorum Apostolorum. Tu hanc precationem exorsus es post primum decretum, editum de restitutione primorum hominum, & vna atque eadem tua vox est vsque ad consummationem Ecclesiæ. Include igitur nos squallidos etiam homines in illas tuas diuinas preces, & iuua vt in omni lucta, in cruciatibus conscientie in consternatione mortis hanc sacram anchoram apprehendamus, quod nominatim pro nobis miseris precatus es. Te exaudit æternus Pater propter obœdientiam tuam & vere dabit ea quæ postulasti pro nobis. Facito tu æterne **FILII DEI**, vt tua Ecclesia sit concors: reprime diabolorum furores, qui serunt dissidia turbantia fidem & inuocationem hominum, & tuam gloriam contumelia afficiunt. Maneat pius consensus in Ecclesia. Sit vna vox fidei, vna vox inuo.

inuocationis, glorificans te & æternum Patrem
 tuum: sint omnium nostrum corda per idem
 vinculum Spiritus copulata per te, ad æternum
 Patrem tuum, simus coagmentati ad vnum, vt
 nostra anima perpetuo sit gratum templum di-
 uinitatis, extinctis omnibus motibus pugnan-
 tibus cum tua voluntate, vt mundus & totum
 regnum diaboli cognoscat, vere Ecclesiam tu-
 am abs te diligere, abs te protegi & seruari. Sonui-
 sti tu Fili Dei ex abundantia amoris, iam instan-
 te tua læta vocem, quam nostra angusta corda
 nullo modo capiunt, petis vt dilectio qua æter-
 nus Pater te diligit in tuis sit. O sapientiam &
 amorem inæstimabilem. Vis vt æternus Pater
 tuus, creator cœli & terræ, ex cuius nutu hæc
 mundi machina pendet, miserum latronem ex-
 pirantem in tristissimo supplicio, miseram mu-
 lierem peccatricem prouolutam ad tuos pedes,
 sic diligat sicut te diligit, qui es imago ipsius
 substantialis & splendor gloriæ ipsius. Non igi-
 tur nos desereres, non abijcies nos, etiam cum
 tota rerum natura videtur nobiscum pugnare.
 Hoc tuo verbo freti, læti expectamus salutare
 euentus. Tu nos liberatos ex malis huius mise-
 ræ vitæ circumdabis nouo & glorioso corpore,
 collocabis nos in solium tui regni, vt tecum si-
 mus in omni æternitate. Hanc fidem & lætam
 spem tu in nobis alito, augeto, confirmato, vt
 cursum nostrum consummemus sine labe, &
 dissoluti ad te in perpetuam beatitudinem emi-
 gremus, A M E N.

DIE CHRISTI EXPIRANTIS
IN CRUCE INTER DOLORES
 scœuissimos, gemente tota re-
 rum natura.

Mors tua Christe mihi vita est, victoria, regnū.
Labe mea morior, sanguine viuo tuo.

DOMINE IESU CHRISTE, Fili Dei
 viui, tibi pio cordis affectu & clara voce grati-
 as agimus, quod factus intercessor pro genere
 humano, horribilem iram æterni Patris contra
 peccata nostra in te deriuasti, & factus es victi-
 ma, vt placata ira Dei, ornemur iusticia & vita
 perpetua. Tu pendens ex alta trabe, factus male-
 dictū a Deo, oppressus consternatione & dolo-
 re in animo, intolerabili omni creaturæ, luctans
 cum sensu iræ Dei, quæ est ignis consumens,
 stillans cruorem ex toto corpore, non solum
 quem laceratio membrorum euocauit: sed eti-
 am quem resolutio spirituum natura fracta, lan-
 guente propter ingentes cruciatus cordis, ceu
 nihil amplius gubernante aut retinente humo-
 res & sanguinem, eduxit: Tu inter illa tormen-
 ta sonuisti voces, quas tibi partim tuus scœuis-
 simus dolor, partim ineffabilis misericordia ex-
 pressit: Doce nos tua diuina sapientia, vt illas re-
 uerenter audiamus, easq; intimæ nostræ animæ
 diligenter inscribamus. Secesserat genus huma-
 nū te patiente in duo agmina. Tu caput ecclesiæ
 tuæ turbæ mœstissimæ pendes in cruce iam iam
 expiraturus. Sub cruce stat tua dulcissima mater,
 pauca

pauca piæ foeminae, Iohannes: Infirmi tui disci-
 puli lugentes propter furorem Iudæorum, ab-
 dunt se: Nicodemus, Ioseph senator, tacent
 & dolent de rabie suæ gentis. Impij Iudæi, im-
 pij satellites Pilati & Herodis te capiunt, ludunt,
 velant tibi oculos, faciem tuam cædunt pugnibus,
 fodiunt te, ludunt de tuis vestibus. Epicurei &
 tyranni pontifices & parasiti ipsorum, sarcas-
 mos tuos cruciatus exagitant, & in sinum plaudunt,
 quod nunc videatur libere dominaturus diabo-
 lus, princeps huius colluuei. Interea multitudo
 Ethnica, ferme in toto terrarum orbe celebrat
 turpissima & spurcissima bachanalia ad tui no-
 minis deformationem. Istam dissimilem speci-
 em tu intueris, qui omnia in cælo & in terra
 cernis, vere mitis & humilis corde, incipis pro-
 nunciare mirabilem precationem: Pater remit-
 te illis quia nesciunt quid faciunt. Hæc sunt ver-
 ba tui sacerdotij. Tu qui es summus Pontifex
 conspersus sanguine proprio, ingrediens in san-
 cta sanctorum, tangis pectus Patris tui & arca-
 num ipsius consilium exploras. Precaris non
 solum pro infirmis tuis auditoribus vt confir-
 mentur: sed etiam pro hostibus te interficien-
 tibus, si modo volunt redire ad pœnitentiam,
 imo pro toto genere humano, & nominatim
 pro singulis & pijs omnibus credituris in tuum
 nomen. Includimus nos benefice Pontifex in
 has tuas generales preces ante agonem recita-
 tas, repetitas in cruce, imo pronunciatas ab
 exordio mundi, & quas, stans ad dextram Pa-
 tris

tris semper interpellans pro nobis nunc etiam
sonas. Tu facito vt non inueniamur in nume-
ro illorum in quos intrauit diabolus, qui te affi-
ciunt contumelia, qui tua beneficia spernunt, &
præcipites in æternum exitium delabuntur.
Auge in nobis fidem & veram agnitionem tui,
vt æternus Pater placatus propter tuum sacrifi-
cium remittat nobis omnia peccata, & nos an-
numeret tuæ hæreditati, quæ pulchra est in ocu-
lis tuis.

Stat sub tua cruce, mœstissima sed heroica
mater tua, cum sorore sua & alijs pijs fœminis,
cum discipulo quem tu diligebas. Simus nos et-
iam te iuuante ciues illius tui cœtus: Fulget in
tua matre lumen fidei & robur inimitabile. In-
tuetur illa spectacula in te filio suo, quæ huma-
no pectori in hac vita sunt tristissima. Vidit fu-
rores hostium & tuos cruciatus inenarrabiles:
tamen statuit te manantem sanguine, desertum
ab omnibus rebus, morientem in terribili sup-
plicio esse natura Deum, te reuicturum & re-
gnaturum, vt sis in perpetuum victor mortis,
diaboli, & omnium hostium tuorū. Tu Fili Dei
etiam scintillam similem fidei in nobis accendas:
Dato vt cum tuis electis non pudeat nos stare
sub tua cruce: Et sicut tu ex *φιλοεργία* dulcis-
sima motus misericordia inter dolores tuos an-
xiam tuam matrem affatus & consolatus es: Ita
nos etiam & ærumnosam tuam Ecclesiam in ca-
lamitatibus alloquere, tua suauis voce, eamque
consolare tua præsentia. Commendas Aposto-
lo ma-

lo matrem tuam: Fac vt vere diligamus tuam Ecclesiam, veram & dulcem matrem, & singuli eam foueamus pia dilectione & omnib. officijs: Regito præcipue doctores vt illi ament matrē, tueantur concordiam doctrinæ, non serant dissidia, scandala impediunt fidem & inuocationem in auditoribus.

Pendent ad tua latera duo latrones, qui plectuntur propter sua scelera, ex quibus alter animam inter blasphemias exhalat, alter in media morte ad te conuertitur. Pendet totum genus humanum oppressum tristissimis pœnis propter peccata. Vagantur calamitares infinitæ in hac misera vita, circumferimus vtres impletos sordibus & ærumnis, & vere mors est in olla: & tamen tanta est rabies diabolorum, vt multorum corda ita captiua teneant, vt in ipso interitu suo scurrentur, tibi maledicant & in æternum pereant. Sed tu facito vt imitemur conuersionem latronis pij, qui paulo ante emigrationem suam motus euidentibus signis testantibus de tua omnipotentia & misericordia, supplex veniam petit, eamque præclare adipiscitur. Imitemur nos etiam, te dante, huius viri salutarem pœnitentiam, dolores de peccato, illustrem fidem, concionantem de beneficijs Messix, ex alto suggestu, tacentibus tuis discipulis, confessionem, & alia vere bona opera ipsius. Affamur nos etiam te misericors Domine: Memerito nostri Domine. Tu sedes in regno Patris tui, nos sumus in miserijs mundi: sed tu ne obliuiscaris

caris nostri. Inchoa in nobis regnum tuum in hac vita, & in omni lucta conscientiae nostrae, praecipue vero in mortis agone pronuncia nobis istam dulcem absolutionem: Hodie mecum eris in paradyso. Monstra nobis paradysum, ut discessuri non erremus, neq; simus sine hospitio. Aperi nostris animabus portas paradyfi, colloca eas in statum immortalitatis & statum beatitudinis, ubi tuus pater in clara luce conspicitur cum omnibus beatis angelis & hominib.

Interea dum Epithasis tuorum certaminum ingruit, edis querelam non solum mirabiliter patheticam, sed plane talē, qualem nullius creaturae mens coepit: Deus Deus meus quare me dereliquisti. Non fuit à massa tua humana separatus λόγος, qui quod semel assumpsit, nunquam reliquit, neque desinis vnquam vnum esse cum aeterno Patre tuo: sed erat ista hora humiliationis, qua admirando & arcano modo λόγος quieuit, voluit istam obœdientiam, non repulit ludæos crucifigentes & necantes Christum: Imo quieuit ut fluctus iræ Dei aduersus peccata hominum, ita in Christum incurrerent, ut luctaretur cum summis doloribus, qui tanti erant, & inciderent aliqua momenta, quibus non sentiebat consolationem. Sustentaui tamen humanam naturam λόγος, ad quem passionis Christi, cum propria natura humana sua pateretur, referebantur, & ideo sustentabat, ut esset æquiualens precium pro peccato hominum, & ut alij homines pij, qui in suis supplicijs
visi

vifi sunt fortiores, tantos dolores non sustine-
 rent. Nam percuti ab hominibus Deo conso-
 lante, tolerabile est, & tunc potest hoc accidere :
 Ibat ouans animis & spe sua damna leuabat :
 Sed percuti à Deo non est tolerabile creaturæ
 ad salutem. Tu igitur FILI DEI in ira mi-
 sericordiæ tuæ recorderis : sis vmbraculum no-
 strum, ne ira æterni Patris tui nos absorbeat.
 Etiam exiguus gustus iræ Dei conterit ossa hu-
 mana sicut leo. Ideo tu addidisti paulo post si-
 milem querelam : Sitio. Languefacta erat a-
 nima tua dolorum magnitudine. Resoluti erant
 spiritus cordis ex ingenti mœsticia, arescebant
 viscera tua, & in illis nulla erat rigatio. Vere
 igitur sitiebas efficaciam tui Patris & consola-
 tionem, & foris etiam languidæ naturæ recrea-
 tionem. O I E S V C H R I S T E qui es fons
 vitæ æternæ, qui distribuis aquam quæ extin-
 guit omnem sitim, ex cuius ventre manat pu-
 teus vitæ, non sinas nos experiri tam tristem si-
 tim, qualem patiebatur diues & ἀσούριος epulo,
 qui nullam impetrat rigationem. Adhæsit fau-
 cibus meis lingua mea. Non est pax ossibus
 meis. Domine in iudicio, non in furore corri-
 pe me, ne ad nihilum redigas me : si iniquitates
 obseruaueris Domine, Domine quis sustinebit?
 Clamant tui sancti in suo luctu : Tu igitur ne
 accendas totam iram tuam. Succo tui verbi &
 dulci rigatione tui spiritus, ne desinas sustenta-
 re nostram imbecillem animam pugnantem
 cum tuo iudicio.

Tibi

Tibi æternus Pater præsentiam & consolationem suam ostendit propter nos, cum paulo post iam lætior dixisti, **C O N S U M M A T U M** est. Egisti gratias æterno Patri tuo pro suo auxilio, qui te sustentavit ut impleretur sacrificium profuturum electis ad finem vsque mundi. Tu sanctissime Pontifex nobis infigito hanc divinam clausulam, hoc illustre epiphonema tui sacrificij, ut vere statuamus tuo sacrificio nobis esse impetratam remissionem peccatorum & æternam salutem.

Tu deinde eluctatus ex omnibus paoribus, magna voce clamas: Pater in manus tuas commendo spiritum meum. Da ut nos eandem tuam vocem in nostra migratione exprimamus. Sentiamus præsentiam tui Patris, qui nobis assit placatus propter te, sciamus animas nostras non extinguere cum corporibus, non evanescere in auras, non accidat nobis hoc: Vitaque cum gemitu fugit indignata sub umbras. Non ludamus ut Epicurei, Animula vagula, blandula, pallidula, rigida, nudula, quæ nunc abis in loca? Tu parasti nobis locum **F I L I D E I** amplum & iucundum: in domo Patris tui sunt multæ mansiones, nulla timemus tormenta. Liberasti nos à doloribus inferorum, Nullum tuis electis incendis purgatorium. Tuus Pater suis beneficiis vlnis, sua propitia manu nostras animas amplectitur, recondit eas in sinu Abrahamæ, implet eas pace, luce & læticia inenarrabili donec etiam corpora resuscitata denuo cum illis vniat ad æterna m

æternam vitam. Hac fide prælucente fac ut
etiam spiritum emittamus & perpetuo simus
tecum, A M E N.

D I E F A V S T I S S I M O C H R I -
S T I A N I P A S C H A T I S.

D E tua admiranda victoria, resurrectione
ex morte & glorioso regno F I L I D E I, dictū
est: In die illa stabit radix Iesæ, ut sit signū po-
pulis, ad eum gentes confugient, & requies eius
erit gloria. Tu es felicissima propago Dauidica,
assumisti naturam humanam ex stirpe Dauidis:
Sed fuisti tempore humiliationis tuæ virgultum
in terra sitiēti, eximia & diuina plantula, sed
oppressa ærumnis: exaruit anima tua concussa
ingentibus procellis iræ Dei aduersus peccata
hominum. Verum non fuit suffocata illa pul-
cerrima radix, quam diuina natura sustentabat.
Stas eluctans ex media morte & dominans di-
uina potentia, ut tuum vexillum erigas, & tuos
commilitones ex summis malis ereptos trans-
feras in tuum regnum, quod prorsus dissimile
est triumphis & pompæ regum politicorum.
Omnem fastum, potentiam & gloriam huma-
nam mors claudit: Sed tua mors & requies est
gloriosa: Tuum regnum & gloria post mortem
incipit. O quam arcana & admiranda fuit tua
requies Iesu Christe nate Dei. Fuit homo con-
ditus ut esset augustum & sanctum templum,
in quo esset perpetuum Sabbathum, in quo di-
uinitas

uinitas quiesceret, implens hominem commu-
 nicatione suorum bonorum, & lætans illa ima-
 gine sua. Sed hanc quietem & læticiam turba-
 uit hostis Dei diabolus, qui templum & Sabba-
 tum profanauit & horribilem ἀταξίαν & profa-
 nitatem inuexit. Sed tu FILI DEI missus
 es ex sinu æterni Patris tui, vt hoc Sabbatum
 denuo tuo sanguine sancires. Ideo mirando
 modo die magni Sabbati legalis tua massa hu-
 mana, à qua anima vere fuit separata per mor-
 tem, quieuit in sepulcro, & λόγος qui illam ip-
 sam naturam, ne tunc quidem deseruit, carnem
 suam illo triduo non viuificauit, donec comple-
 to ordine Redemptionis reuixisti victor ad no-
 uum regnum, & reddis æternum Sabbatum &
 quietem omnibus ad te confugientibus. Tu
 FILI DEI nos etiam squalidos & immun-
 dos voca ad tuum illud sanctissimum festum,
 quod in hac vita te summo Pontifice præeunte
 & præcinente inchoatur & consummabitur in
 omni æternitate, quando electi perpetuo co-
 mitabuntur agnum quocunque ierit. Indue
 nos veste festiua, vestimento iusticiæ tuæ & be-
 nedictionis, vt celebremus festum in azymis
 sinceritatis & veritatis.

Iam sunt anni 3075. (hoc anno 1566.) à
 primo Paschate, quod Israëlita exituri ex Ae-
 gypto celebrarunt. Tot annos continua serie
 seruasti tuam Ecclesiam. Seruabis igitur eam
 etiam deinceps, etsi magna diabolorum & ho-
 minum est rabies. Vt autem illos tuos conui-
 uas

uas & viatores vescentes agno texisti, & interea
 migrans per Aegyptum omnia primogenita
 iusto tuo iudicio iugulasti: Ita iuuato nos, vt
 te vero agno vescamur in vera fide: Et serua
 nos inter istas fatales pœnas vltimæ ætatis mun-
 di, quæ plectitur propter peccata horribiliter.
 Reliqua cadauera fuerunt damnata & abiecta:
 Sed tua victima grata est Deo, placat iram æter-
 ni Patris, & manducatione tui, qui es agnus
 Dei tollens peccata mundi, redditur credenti-
 bus iusticia & vita. Resuscitat & viuificat tuam
 massam humanam λογος, vt nobis insertis tuæ
 massæ per fidem, similis donetur vita, & vt mor-
 tificetur in nobis corpus peccati, & tu in nobis
 deinceps viuas & regnes. Sit igitur nobis etiam
 tua requies gloriosa. Sumus formati ex gleba
 terrestri & post peccatum corpora nostra sunt
 destinata terræ: Impios etiam terra in perpetuū
 retinebit, nec vnquam eos ex inferis ad tuam
 sedem eniti sinet. Sed tu postquam tua viuifica
 carne terram attigisti, fecisti eam leuem, ade-
 misti illi omne pondus. Propter afflatum pri-
 mi serpentis etiam cadauera humana saepe in
 phisicos serpentes mutantur. Et in sepulcro
 impiorum longe tetrior est spurcicies spiritali-
 um draconum & serpentum, qui eos absorbue-
 runt & in perpetua morte retinent. Verum tu
 FILI DEI sepulera tuorum piorum facis dul-
 cia cubilia, procul inde fugas omnem immun-
 diciem diabolicam, collocas in illas cameras, in
 illa cœmeteria, sanctos tuos vigiles, castos tuos

angelos, qui ad tuum monumentum excubabant. Illi pias animas deducunt in paradysum, commendant nos manui & sinui tui Patris, beatos etiam cineres & exuias obseruant, quæ fuerunt & rursus te redeunte, erunt Spiritus sancti domicilium. Nos etiam ornato ista tua diuina gloria veræ agnitionis & inuocationis tui: adesto nobis in morte, suscipias migrantes animas nostras in tuam manū. Ostende illis tuam consolationem & læticiam, donec in resurrectione generis humani electos coronabis gloria consummata & nunquam desitura, quam ostendisti in spacio illorum quadraginta dierum, vbi fuit gustus & idea consuetudinis futuræ in vita cœlesti. Nunquam fuit pulcrius sæculum in genere humano quam ver illius anni, quando tu reuixisti ex morte, & simul tecū magna agmina sanctorum resuscitata sunt, sicut scriptura aperte quidem hoc, sed breuiter propter homines profanos significat. Familiariter tecum assederunt apud tuam dulcissimam matrem & pios Apostolos sæpe totos dies sancti patres & sanctæ matronæ Eua, Sara, Rachel, fuerunt suauissima colloquia de generis humani miserijs, de tuo beneficio inenarrabili & gloria futuræ vitæ, cuius iam cernebatur exemplum. Tu nostra corda exuscita, vt vero desiderio hanc pulcherrimam societatem appetamus. Transferamus nos cogitatione hisce diebus ad illos sanctos collocutores, audiamus & discamus tuam sapientiam monstratam in verbo: In hac vita
 tua

tua Ecclesia est in tenebris, est in miserijs. Homines sunt occupati in observatione externorum rituum, sicut piæ mulieres, volunt ungeretuum cadauer. Sæpe ærumnosa tua Ecclesia dulci tuo conspectu orbata esse videtur, & hoc triste sonat: Tulerunt Dominum meum & nescio quo posuerunt eum: Sed tu FILI DEI emenda in nobis naturalem caliginem, accende in nostra anima veros cultus interiores tibi placentes, & in afflictione te nobis ostendito, affare nos in calamitate hac suavi tua voce erigente mœstas animas: Noli flere, vt statuamus etiam in media morte te nobis esse præsentem, & reuiuiscetes fruamur tua consuetudine in vita perpetua cum tuis electis, A M E N.

D I E S E C V N D O I N P A -
S C H A T E, LUC. 24.

D O M I N E I E S V C H R I S T E Fili Dei viui, tibi toto pectore gratias agimus pro tuis beneficijs erga Ecclesiam, quod hanc massam nostram induisti, factus in ea *λύτρον* pro peccatis hominum, & reuixisti ad nouam & æternam vitam, vt perpetuo sis sacerdos & rex noster, fac vt tuam misericordiam grati celebremus, & efficiamur socij illius cœtus, cui te ostendis & quem de tuis beneficijs erudis. Familiariter ambulasti cum infirmis viatoribus Emaitis, qui in illa sua caligine & timiditate inter illa sua somnia de regno politico tamen de tua persona & officio

officio querulo sermone inter se colloqueban-
 tur. Huic disputationi te miscuisti, vt eorum
 infirmitati medere possis. Nos etiam tuo spiri-
 tu regis, vt amemus tuum verbum patefactum
 Ecclesie. Sint tui Prophetæ, tui Apostoli nostri
 domestici cohabitatores: habitet tuus sermo
 inter nos in omni sapientia, cum vero intellectu
 tuæ doctrinæ, eaque vtamur ad ædificationem
 piarum conscientiarum, ad eruditionem, ad
 consolationem, ad accendendos pios motus in-
 uocationis, timoris Dei & patientiæ, non ad
 curiositatem, hypocrisin, & ad velandas impias
 cupiditates. Tu sis efficax per ministerium &
 flecte nostra corda ad veram assensionem. E-
 menda stulticiam nostræ imbecillis animæ:
 mollito tua præsentia duriciem nostri cordis.
 Fac vt pectora nostra incensa tuo Spiritu arde-
 ant sapientia & agnitione tuæ voluntatis, vera
 cupiditate tuæ gloriæ, vera dilectione & omni-
 bus sanctis moribus tibi placentibus. Tu es λό-
 γος æterni tui Patris, tu sis etiam noster inter-
 pres. Serua puritatem tuæ doctrinæ, foris in mi-
 nisterio, & intus in corde loquere sapientiam
 Euangelij prolatam per te ex sinu æterni Patris
 tui, & traditam in scriptis Moyfis, Prophetarum
 & Apostolorum. Inuato vt te primum & vni-
 cum scopum in sacris libris inueniamus & in-
 tueamur: intelligamus illam arcanam sapienti-
 am, ignotam omnibus creaturis de tua missio-
 ne, humiliatione & exaltatione ad gloriosum
 regnum. Spiritus sanctus ex tuis docilibus au-
 ditori-

ditoribus sonuit hanc precationem accommo-
 datam huic ultimæ & deliræ mundi senectæ, in
 quam nos incidimus. Imitamur itaque toto
 pectore hanc ardentem vocem: Mane nobis-
 cum Domine, quia advesperascit & inclinata
 est dies. Te expirante in cruce Sol in medio
 die subito contra ordinem naturæ, splendorem
 suum amisit, & tristes tenebræ mundum op-
 presserunt. Tremuit terra, dissilierunt scopuli,
 rota natura luctum suum testante. Talis est fa-
 cies postremi temporis, quod proxime tuum
 aduentum ad iudicium antecedit. Oppressus
 est mundus caligine densa & horribili, sunt con-
 stituta contra tuam gloriam magna imperia,
 quæ tibi audacissime & impudenter maledicunt,
 quæ tua beneficia, tuum cruorem terra blasphe-
 mia derident, & terribili potentia agnitionem
 veram & inuocationem tui in genere humano
 delere conantur. Impendet finis monarchis
 & Rebus publicis. Tristes in imperijs sunt con-
 fusiones, graues seruntur & vagantur calamita-
 tes, infinitæ poenæ nostrorum peccatorum. Na-
 tura rerum fessa & defatigata propter hominum
 ingratitude & contemptum tui gemit vna
 cum tuis electis, & desiderat liberationem ex
 tantis malis. Audi igitur preces quas in cordi-
 bus tuorum, Spiritus, gemitibus inenarrabili-
 bus ad te sonat. Mane nobiscum Domine iam
 venit vespera, ingruit caligo, mundus est Epicu-
 reus: Sed tu quæ es Sol iusticiæ, ne finas extingui
 tuam lucem in nobis. Serua tuam veritatem

aduersus omnem potentiam diabolorum, lucto in animis nostris: Vre corda nostra igne tui luminis, & non patiaris nos opprimi Epicureis & blasphemis tenebris. Fac vt tuum diem continuo videamus, & toto pectore propter tuam præsentiam lætemur: Emigremus te prælucente ex hoc loco caliginoso & transferamur in veram & nouam lucem, quam cupide appetimus, non secus ac miseri viatores in longis & caliginosis hybernis noctib. ante diem in locis ignotis oberrantes magno cum desiderio auroram & lucem expectant. Ibi postquam hoc onus caliginum, dubitationum & prauorum affectuum deposuerimus, intuebimur te in claro lumine, de facie ad faciem. Mane igitur nobiscum sicut affedisti in hospitio ad tuos amicos conuictores. Frange nobis tuum panem, agnoscamus te ex fractione, ex communicatione tui & tuorum beneficiorum, & aperi oculos nostros, vt semper te cernamus, conferamus nos & maneamus in illo agmine, quod tuam resurrectionem prædicat, in quo inchoatur ver illius aureæ ætatis, quæ in tua consuetudine semper est futura,
A M E N.

DIE TERTIO IN PASCHATE, Iohannis 20.

Ostendisti te in diuturna & crebra familiaritate tuis discipulis & alijs pijs spectatoribus Iesu Christe, vt tua Ecclesia certo confirmaretur
 de

de tua resurrectione, & scirent discipuli tui non vidisse se spectrum. Tibi igitur gratias agimus, pro tuo amore immenso erga nos. Obfigna etiam in anima nostra huius articuli assensum, vt certo credamus reuixisse tuam naturam humanam, & collocatam esse ad dexteram Dei in gloriam Patris, vt nos in ea gestes & sustentas ad vitam æternam. Maneamus igitur vt palmites in te vite perpetuæ vitæ, viuas tu in nobis, gubernes nostras cogitationes, nostros motus per tuum sanctum Spiritum, vt fiat inchoatio illius consuetudinis & gloriæ quæ conspicietur in cœlo. Transferto etiam te in nostram mœstam Ecclesiam: Ostende nobis tuam præsentiam in ærumnis: compellato nos tua viuifica voce, perfundito nostra corda in veris doloribus, in agone mortis, efficaci sensu tuæ pacis, vt iustificati fide pacem habeamus, acquiescentes in te, qui nos vnis & reconcilias cum Patre tuo & per Spiritum sanctum tuum ad tuum Patrem adducis, vt sine fremitu & sine hæsitatione clamemus: Abba Pater. Vere profitemur aduersus omnes portas inferorum, te gestare nostram carnem, nostram naturam sedere ad dexteram Patris, vt illa tua viuifica carne nos alas & serues ad perpetuam vitam. Et tibi verocum gemitu gratias agimus, quod illam veritatem tuæ carnis claris & euidētibus documentis ostendisti. Non quidem tuum corpus glorificatum eget corporali alimento, sed in tota natura humana in cœlo culina nostri corporis

erit otiosa, cessabit etiam generatio, erimus si-
 miles angelis, fulgebit in nostra anima diuinitas
 coram, nostra massa corporea immutabitur,
 circumdabitur noua luce qualis fulget in stel-
 lis, lucebimus sicut Sol & luna, erimus agiles,
 expediti, sine morbis, sine peccato, sine ærum-
 nis, sine usu ministerij. Absorptæ fuerunt illæ
 particulæ alimenti in tuum gloriosum corpus
 subito, sicut exigua gutta aquæ infusa in grande
 vas vini subito in vini naturam transit. Veris
 suspirijs illam augustam consuetudinem tuam
 in vita æterna, quæ istis corporalibus oculis non
 est visibilis, expetimus, eam inchoato per tuum
 verbum in nobis, in hoc mundo. Reserato tua
 clauis, tuo digito, tuo Spiritu sancto nostras
 mentes, vt scripturas quæ de te testimonium
 dant, intelligamus, vt in ea te apprehendamus,
 & summam Euangelij quam tu recitasti in
 nostris sensibus insigamus. Te qui eras Media-
 tor inter Deum & hominem lapsum congrue-
 bat mori vt satisficeret iusticiæ æterni Patris tui,
 te congruebat reuiuiscere, vt perpetuo facias
 applicationem tui sacrificij, & sis efficax in con-
 solatione & defensione Ecclesiæ tuæ. Exaudia-
 mus & reuerenter accipiamus, te iuuante, tuam
 doctrinam, arguentem immundiciem & pecca-
 ta nostræ naturæ, & monstrantem remissionem
 propter tuum meritum, & donationem nouæ
 iusticiæ & vitæ efficiendæ per tuum Spiritum,
 in nostra anima. Hanc fidem in nobis subin-
 de alito & augeto Nate Dei, fac vt discessuri ea
 luceat

luceat in nobis, vt non inueniamur nudi, sed
superinduamur iusticia & gloria æterna, Amen.

DOMINICA QVAM VE-
TVS ECCLESIA NOMINAVIT
in Albis, Iohan. 21.

VT TU FILI DEI resuscitatus ad nouam
& æternam gloriam inuestissimo cœtui tuorum
discipulorum ostensa luce tua te immiscuisti.
Ita oramus te, vt nostris congressibus etiam
interfis in nostris doloribus, ostende nobis tu-
am manum & tuum latus, vt vere statuamus
propter tuam obœdientiam nos recipi, & tuo
auxilio nos regi & regi. Fac vt cum tuis Apo-
stolis serio de tua præsentia gaudeamus, & sonet
vox tuæ salutationis in auribus & in anima no-
stra, vt in hac vita inchoetur in nobis pax Dei,
quæ superat omnem intellectum humanum, &
ea confirmetur in vita cœlesti. Tibi toto pecto-
re gratias agimus, quod in hac vita ordinasti an-
gelos pacis, instituisti ministerium, per quod in-
credentibus, meditantibus tuam doctrinam, v-
tentibus sacramentis, & annuentibus Spiritui
sancto mouenti per verbum, vere vis esse effi-
cax. Mittis tuos Apostolos sicut te misit æter-
nus Pater tuus: tua sapientia prolata ex sinu
æterni Patris tui instituisti hunc ordinem, vt
homines de tua voluntate doceantur, & visibili
pignore gratiæ languida fides confirmetur: Et
sicut æternus Pater tuus vere fuit efficax per
tuam

tuam vocem & pronunciauit ciues æternæ vitæ, qui tuæ doctrinæ crediderunt, ita vere vis efficax esse per Apostolos tuos quos vocasti immediate, & quos ornasti singularibus testimonijs vt essent primi propagatores Euangelij, & similiter per alios doctores & pastores vocatos ab Ecclesia; quorum ministerio tu sedens ad dexteram Patris & dans dona hominibus vere præsens es. Et sicut tu missus fuisti sine potestate politica, sine armis: ita mittis tuos ad docendum, nec vis transformari Euangelium in regnum. Tu vniuersam tuam Ecclesiam docentes & discentes affla tuo salutari flatu, tua diuina aura; quæ prodit ex tuo & æterni Patris tui pectore, & est tuus fulgens Spiritus & emanans ex tua essentia, tua flamma substantialis vniens credentes cum Deo. Ardeant nostra corda illo diuino igne, qui delet sordes nostræ naturæ, spiret in nobis talem lucem agnitionis, & tales motus fidei & dilectionis, quales in tua massa, cui nos per tuum Spiritum inseris, conspiciuntur, vt tibi nos fiamus similes, hic per inchoationem, ibi in consummatione. Loquere in cordibus nostris tuam dulcem vocem de remissione peccatorum & foris in ministerio, serua nobis illam doctrinam incorruptam, quæ remissionem gratuitam annunciat, & perseuerantes in sceleribus denunciatione iræ tuæ terret. Deploramus etiam, intuentes magnam caliginem Apostoli Thomæ, nostram inscitiam, tenebras, dubitationem, & profanitatem, & serio
abs

abs te petimus sanationem. Hoc anni tempore
 in festiuo paschate verus Ecclesia in fonte &
 lauacro regenerationis Catechumenos & re-
 centes Christianos Ecclesie inferebat & adhi-
 bebat ritus, testificantes de beneficijs **F I L I I**
D E I, de inchoata veritate in nouo foedere &
 de nostra imbecillitate. Vestiebant eos candi-
 da veste, significante vestem iusticie, gestabant
 in manibus lampadas commonefacientes nos
 de flamma ac luce veræ agnitionis Dei & inuo-
 cationis & motuum accensorum à Spiritu san-
 cto, pascebantur melle & lacte, nominabatur
 ista Dominica, quæ erat dies publicæ pompæ,
 Quasimodogeniti, vt doceamur omnes nos esse
 infantes, accipere nos reuerenter tua dictata
 Iesu Christe, quæ protulisti ex sinu tui Patris,
 Pendemus ex tuo ore, vt tu loquaris in nobis
 per tuum spiritum. Sumus imbecilles, fides
 nostra est tenera & infirma, alimur dulci lacte &
 melle tuæ vocis, nondum vescimur cibo solido,
 quo potiemur in æternitate. Tu igitur suscipe
 & fove nos sicut blanda nutrix tenerum in-
 fantem, nos etiam inuoluito in tua sancta vul-
 nera. Fac vt ex illis sugamus vndam abluentem
 omnia peccata nostra, & viuificum sanguinem,
 qui nos alat & seruet ad vitam æternam. Fac vt
 nos etiam imitemur & exprimamus vocem,
 quam te præeunte sonuit tuus Apostolus iam
 immutatus à Spiritu sancto: Dominus meus
 & Deus meus. Tu es ille verus & vnicus Deus
 Iehoua, qui te patefecisti ab initio Ecclesie
 tuæ,

tux, qui missus es à principio, qui semper affuisti generi humano. Tu es omnipotens, ad te Ecclesia omnium temporum direxit suam inuocationem, Tu eripis homines ex summis malis, reddis credentibus iusticiam & vitam. Hanc fidem in nobis obsignato tuo Spiritu. Iuua nos vt tibi credamus etiam sine miraculis, abducamus nostras mentes à processu physico, non appetamus nouos raptus aut apparitiones, sed satis sit nobis signum Ionæ, tuo verbo in ministerio vere sicut voci sonanti de cælo credamus, nec ille salutaris assensus productus à tuo spiritu vllis contrarijs spectaculis excutiatur. Tu es verax & in illis qui tibi credunt etiam in media morte vitam & illa bona quæ tuum verbum promittit, inchoabis. Hanc fidem sequitur pax & læticia accedens per te ad æternum Patrem tuum. Ingens beneficium tuum est, quod Ecclesiæ tuæ tradidisti & commendasti librum Propheticum & Apostolicum, da vt ille sit norma fidei & inuocationis nostræ, vt credamus te Iesum esse Christum, regem & sacerdotem nostrum, natura Deum & verum hominem, & in illa fide vera & viuua, non historica, non simulata, inueniamus in te vitam & gloriam in omni æternitate, A M E N.

DOMINICA BONI ET
FIDI PASTORIS,
Iohan. 10.

MAGNA

MAGNA est miseria generis humani, sed maior est bonitas tua FILI DEI. Iacent tui electi in mundo sicut teneri & imbecilles agnediti in aspera aura, in medio campo inter terribilia agmina scœorum luporum insidiantium vitæ & salutis ipsorum. Sed tu fidissime pastor hanc orbam naturam humanam desertam ab omnibus præsijs tibi æterno fœdere copulasti, & in ea nos miseros seruas & defendis, gestas nos in tuo gremio, sicut pastor teneram & ægram ouiculam. Foues nos tuo salutaris calore, & defendis nos aduersus omnem immanitatem tuorum hostium. Tu es pastor verus & vnicus longe discernendus ab omnibus alijs gubernatoribus & pastoribus. Tu es pastor bonus bonitate perfecta, & communicans tuam bonitatem credentibus. In te fulget idea & imago bonitatis æterni Patris tui, te loquente similis bonitas in prima creatione in hominem recens conditum est transfusa, quia bonum est communicatum sui. Amissa illa prima bonitate & integritate, tu ex bonitate inenarrabilis oues amissas recuperasti, factus es pastor precipuus, redemptor & saluator merito & efficacia tui. Ponas animam tuam pro ouibus tuis, soluis æquiualens precium æterno Patri tuo pro peccatis totius generis humani, eripuis electos ex tyrannide diaboli, monstras illis Patrem in noua luce, assuefacis eos ad tuam vocem, illosque contra omnem potentiam diaboli & omnium luporum tueris. Oramus te veris gemitibus

ribus miserere nostri. O bone pastor animarum
 nostrarum, sumus immundi, sumus contaminati.
 Iacemus sicut ægræ & sauciæ ouiculæ, pro-
 iecti à tota natura rerum, circumdati grege dia-
 bolorum & impiorum hominum. Tu vero nos
 suscipe tua benefica dextera, gestato nos ad tu-
 um gregem. Præfice nobis pastores bonos &
 fideles, qui dictata abs te accipiant, qui tua ver-
 ba exprimant, sint fideles dispensatores tuorum
 mysteriorum, non sint lupi iugulantes miseras
 ouiculas veneno mendaciorum & falsæ doctri-
 næ, non sint mercenarij qui sese pascant, qui
 hominibus placeant, qui auram popularem ca-
 ptent & religionem ad voluntatem hominum
 inflectant. Retineant formam sanorum verbo-
 rum tui pastoris, & sint exemplum sanctitatis
 pijs auditoribus. Et tu qui vniuersi gregis Do-
 minus es, sis efficax per ministerium tuorum
 pastorum, loquere intus in cordibus nostris vo-
 cem æterni Patris tui, fac vt eam vere cognosca-
 mus & distinguamus ab omnibus vlulatibus lu-
 porum & infidiosis cantilenis mercenariorum.
 Iuua vt cognoscamus te, sicut tu cognoscis æ-
 ternum Patrem tuum. Accendatur in nobis illa
 lux, & veritas, quæ fulget in te & Patre tuo,
 frigida nostra corda stupefacta ex sensu iræ Dei,
 oppressa ærumnis & malis inextricabilibus, ca-
 lefacito & fove tuo flatu, salutari tuo Spiritu
 & calore, emenda gelu nostræ naturæ, contine-
 to nos in tuo gremio, & effice in nobis iustici-
 am & vitam tibi placentem. Sumus ex Ethni-
 cis,

cis, ex parte generis humani blasphemia in tuam gloriam: Sed tu qui ex immensa misericordia tibi etiam ex illa immunda massa hominum Ecclesiam colligis, eamque cum agmine Sanctorum Patrum & Prophetarum vnis: Serua tibi semper inter nos sanctum semen, fac ut semper tuam vocem sonet, & intus te loquentem nobis exaudiamus. Sit vnum ouile, vna Ecclesia collecta ex Iudæis & gentibus & vnus pastor. Grauis tibi est lucta cum inimico tuo diabolo, qui rabie & audacia impia conatur timidam ouem rapere ex tuis manibus: Sed tu in æterno Patre tuo eris victor. Nos igitur miserrimas ouiculas obsessas à tanta potentia hostium, pendentes autem ex tuo collo, fugientes in tuum sinum defende aduersus omnes portas inferorum, Non sinas succumbere, non sinas nos rari ex tuis manibus, tege nos in tuo gremio, Osculare nos osculo oris tui, inspirato nobis robur & vitam, quæ in hoc sæculo in tuo ouili inchoatur, & in regno cœlesti apud Patrem tuum æternum consummatur, A M E N.

DIE RECORDATIONIS
APOSTOLORVM PHILIPPI
& Iacobi, Iohan. 14.

Te præcinente & præeunte sonat assidue in auribus & anima nostra tua cygnea cantio **FILII DEI** recitata in vltima cœna ante tristissimum agonem. Repetit homo φιλόσοφος cum sua-

M

sua-

suavi desiderio voces & actiones sui morituri pa-
 rentis aut amici: Nobis igitur etiam dulcis sit
 recordatio illius sermonis, qui tibi fuit postre-
 mus in hac vita, in quo Epilogo vere admiscu-
 isti ardentia tua *πράδι*, pronunciaſti verba tui
 æterni testamenti, repetiuiſti summam Euan-
 gelij, descripsiſti Eccleſiam, inſtituiſti miniſte-
 rium, docuiſti quæ & qualis ſit futura Eccleſia,
 recitaſti prædictiones de cruce & dulci conſola-
 tione. Hæc tu inſcribe noſtris mentibus, & fa-
 cito vt perpetuo tui & tuæ doctrinæ memori-
 am retineamus. Tu Apoſtolos tuos mœſtos
 & conſternatos proptertuum abitum & mor-
 tem, propter ſuam orbitatem & propter peri-
 cula, quæ ipsis erant ſuſtinenda propter tuam
 confeſſionem, affatus es hac heroica & forti vo-
 ce: Non turbetur cor veſtrum, credite in De-
 um & in me Vagabantur tui Apoſtoli, vagan-
 tur multi pij doctores in hoc mundo extorres,
 exules, ſpreti ab omnibus hominibus, Eccleſia
 tua eſt humilis, ærumnoſa, premitur à magnis
 imperijs, ab illis qui florent opinione ſapientiæ
 & virtutis. Sumus *κατάρατα* & *περιψήματα*
 mundi, noſtra umbra iudicatur nocere bonis,
 Dicimur turbare conſenſum generis humani,
 pacem publicam, attrahere cōfuſiones & exitia
 regnis & patriæ. Tu iuua nos, ne frangamur hac
 iniquitate iudiciorum in mundo, & non ſuc-
 cumbamus oppreſſi mole calamitatum, ſed in
 medijs malis recordemur tui, & non turbetur
 noſtra fides, noſtra inuocatio, noſtra vocatio
 pro-

propter persecutionem mundi : sed erigamus
 nostras animas ad te & ad æternum Patrem
 tuum. Sumus exules, sumus inopes, excuti-
 mur ex nostris sedibus propter tuam veritatem:
 terra non capit nos, tamen cœlum capiet. In
 domo Patris tui sunt multæ mansiones. Non
 sumus conditi ad miseras huius vitæ, nolumus
 accipere à principe mundi opes, oportet nos
 fieri cõformes tibi exuli propter nos. πολυδου-
 μια nostrum in cœlis est, ibi habemus ius ciuita-
 tis in augusta domo Patris tui. Inde est origo
 animarum nostrarum, ista est patria parta sangui-
 ne tuo. Eam igitur desideramus & expectamus,
 ibi fruemur quiete & beatitudine in cœtu Pro-
 phetarum & Apostolorum tuorum, haurientes
 tuas voces, qui nobis interpretaberis sapienti-
 tiam tui Patris conspectam in ordine creationis
 & redemptionis hominũ, & docebis nos ea quæ
 in caligine huius vitæ non possumus intelligere.
 Expetimus igitur illam lucem in tua domo, vbi
 tuus Pater est paterfamilias, & tu es xenodo-
 chus adducens electos ad Patrem, & distribuens
 tuis gratis hospitibus & conuiuis mansiones &
 locum in tua mensa. Tu antecessisti vt præcur-
 sor, collocasti tuam naturam humanam in glo-
 riam & beatitudinem diuinam, vt nos bees in
 illa. Parasti nobis locum, redibis & nos attrahes
 ad te, emigrantes nostras animas in agnitione &
 inuocatione tui commendas manui & sinui tui
 patris, redibis fulgens in nubibus, etiam & nos
 resuscitados ex morte collocabis in tuam aulam

M a ad

ad conuictum & læticiam perpetuam, vt in omni æternitate tecum simus, in mansione vbi vere est bonum esse. Sunt in hac lubrica vita multa diuerticula, obsidetur aditus ad te ab immundis prædonibus. Mundus est plenus caligine & mendacijs, terribilis mors totum genus humanum iugulat, tamen te præeunte tenebimus illud iter ad cœlestem Academiam. Tu dixisti: Ego sum via, veritas & vita, nemo venit ad Patrem nisi per me. Tu præfers facem tuis miseris viatoribus in hoc ærumnoso exilio, monstras illis lucem tui Patris, tuo Spiritu confirmas eos in vera agnitione tui, ne deerrent ad impias semitas obsessas à diabolis. Tu es fausta aurora & Sol iusticiæ discutiens tenebras in hac mundi caligine, & erigens mentes nostras conspectu veræ lucis. Tu es verus interpretis tui Patris & λόγος sonans veritatem foris & intus, veras noticias de Deo & sanctos motus obsignans in credentibus: Tu deles mendacia diaboli decipientis impios falsis præstigijs. Tu es vita erigens nos in media morte, accendis in electis sensum nouæ vitæ, eosque perfundis dulci desiderio consuetudinis cœlestis, extingujs omnes paures mortis, & ex morte facis gratum & iucundum somnum. Non est aliud nomen datum sub cœlo, per quod saluos fieri oportet homines, quam tuū. Monstra igitur nobis tuum Patrem in salutari lumine veræ agnitionis & nouæ vitæ. Vere profitemur te esse vnum cum æterno Patre tuo in vnitæte essentiæ & voluntatis. Es vera
& vi-

& viua imago tui Patris, conditor cœli & terræ,
 cum Patre tuo & Spiritu sancto. Tu ita pate-
 fecisti te generi humano, quod sis persona per
 quam placata est ira Dei aduersus nostra pec-
 cata, propter quam recipiuntur omnes creden-
 tes & conuersi ad te. Hæc est congruens vo-
 luntas diuinitatis, vt ad te confugiamus, & in
 veris doloribus conscientiæ luctantis cum ira
 Dei abs te opem petamus. Credimus tibi quod
 verax es, & eruditi à tuo spiritu non solum mo-
 uent nos miracula, sed opera interiora. Viuifi-
 catio animæ mersæ in æternam mortem dat
 testimonium de tua persona & beneficio. Hoc
 miraculum perpetuo exerceas in nobis, quod
 omnium summum est in cœlo & in terra. Maius
 miraculū est quod miser latro pendens in cruce
 in gratiam recipitur & seruatur ad æternam vi-
 tam, quam quod tua natura humana, quæ nullo
 peccato inquinata fuit, reuiuiscit. Generis hu-
 mani lapsi in peccatum & in mortem restitutio
 per tuam præsentiam, magis mirandum opus
 est, quam creatio rerum, aut resuscitatio homi-
 nis mortui. Hæc tua beneficia Fili Dei à te qui
 sedes ad dextram tui Patris, vt des nobis dona,
 supplices petimus. Sumus in tenebris, in tristi
 exilio, onerati grandi mole peccatorum, dubi-
 tationum, caliginis & ærumnarum, non relin-
 quas nos orphanos: Veni ad nos & viuifica nos
 tua diuina præsentia. Tu es frater noster, gestas
 nostram carnem & ideo hoc fœdus iniisti, vt
 nos fiamus tui fratres, efficiamur participes di-

uinæ naturæ per te. Effunde igitur in nos de tuo Spiritu, qui semper maneat nobiscum, qui accendat in nobis similem lucem & iusticiam, qua lem æternus Pater in te imaginem suam propagat, qualis ex tua natura diuina emanat in humanam, & ex ea in nos. Inchoa in nobis tuum regnum in hac vita, & excita desiderium æterni regni, scribe nostram nomen in cœlo, para nobis locum & mansionem in tua domo, vt emigrantes ex hac valle miseriarum, acquiescamus in tuo conspectu, in vera patria, impleti luce, vita & iusticia, vt perpetuo in hac vita & in cœlo glorificetur æternus tuus Pater in nobis, A M E N.

DOMINICA CHRISTI
MODICVM SE OCCVLTANTIS
Iohan. 16.

CONDITA fuit nostra natura vt perpetuo frueretur beato conspectu Dei, & sine vllis ærumnis viueret in læticia æterna. Sed propter tristem secessionem hominis, desijt Deus hominem viuificare & beare, & amisit homo dulce gaudium sui cordis, & fuit oppressus consternatione & pauorib. inenarrabilibus: Sed ô Fili Dei te restituente ordinem priorem, tui electi recipiunt consuetudinem & familiaritatem tuam, & denuo suauis sensu tuæ præsentis perfunduntur. Abducis te à parte damnata generis humani in perpetuum, merguntur impij in hac
vita

vita in æternam mortem, terretur tuo iudicio
 aduersus peccata sua, sine consolatione exha-
 lant blasphemias animas inter horribiles fremi-
 tus desperationis, & in omni æternitate abijci-
 entur à conspectu Dei & cœlestis Ecclesiæ in
 cruciatus horribiles. Nec vero ita à nobis profi-
 ciscere Iesu Christe, nec punito nos tali orbita-
 te, vt salutarem tui conspectum & vsuram tuæ
 lucis amittamus. Occultas te etiam quidem Ec-
 clesiæ tuæ, & sancti mersi in tristia mala sæpe
 anxij tuam præsentiam requirunt, sed abscondis
 te modicum, & hoc modicum nobis bonum
 est: Bonū mihi Domine quod humiliasti me,
 vt discerem iustificationes tuas: Sed in tempore
 te nobis denno ostendes. Vis hanc inquinatam
 massam nostræ carnis castigari sub cruce, vt ex-
 pauescamus cogitantes de mole iræ Dei aduer-
 sus peccata hominum quam tu sustinuisti, ne
 nos redigeremur in nihilum. Vis etiam inter il-
 los dolores serio nos confugere in tuas vlnas,
 abs te petere opem & in calamitatibus ardenti-
 us te inuocare. Segnis est nostra natura, vita ista
 est lubrica, secundæ res etiam sapientum & pi-
 orum animas fatigant, & socordes atque magis
 effrenes reddunt. Sed anima anxia tibi est pro-
 pinqua in cruce, in tua castigatione nostra mens
 per precessionem ad te ascendit, destituta causis
 secundis, quibus falso adhæserat, coram te sese
 effundit, & tu ex immensa bonitate prope es
 omnibus qui tribulato sunt corde. Tuo etiam
 consilio inexplicabili, excellentia membra vis
 fieri

fieri conformia tuo corpori in passione, vt ex-
 tet testimonium illustre de veritate tuæ doctri-
 næ, de futuro iudicio & gloria. Tu iuisti ad
 Patrem, collocatus in gloriam Patris, non frui-
 mur conspectu tui visibili, regnum tuum non
 est de hoc mundo, nos autem in mundo sum-
 mus, Ideo oppugnamur à principe mundi &
 satellitib. ipsius, & tu sæpe videris emigrasse ex
 medio nostri. Disputant tui electi in sum-
 mis malis, anguntur propterea quod tu videris
 latere, & species Ecclesiæ sæpe est talis vt videatur
 interitura. Mundus ærumnas Sanctorum
 prosequitur sarcasmis & ronchis, sicut tibi pen-
 denti in cruce accidit: Sed tamen tempus hoc
 breue est, tu reuerteris in hora oportuna. Vere
 tua hora est tarda, sed iucundissima. Sustine-
 mus in hac misera vita dolores parturientis,
 premimur sensu nostrorum peccatorum, ærum-
 nis, morbis, morte: sed tu iuua vt in nobis
 nascatur nouus homo, restitutus ad imaginem
 tuam, qui tecum viuet in perpetuum. Hæc fi-
 des, hæc spes futuræ liberationis extinguat in
 nobis tristitiam omnem: Ostende igitur no-
 bis tuum vultum, & fac vt feliciter tua noua
 creatura crescat: sedeamus in tuo verbo inuo-
 luti, sicut foedus inuolucris suæ matris, hauri-
 amus per tuum spiritum ex tua massa succum
 vegetantem nos ad nouam & æternam vitam,
 non rumpamus hæc vincula tuæ ordinationis
 ante tempus, audiamus, discamus reuerenter ea
 quæ tu sonas in ministerio doctrinæ, sentiamus
 in

in istis tenebris, in illa caligine initia tui gaudij. Suspiciamus oculis fidei ad illam lucem quæ nobis illucescet tunc quando redibis visibiliter. Fac vt primordia illius læticiæ gustemus in hoc mortali corpore, vt perpetuo in consternatione animæ nostræ, in nostra decessione, experiamur præsentiam tui spiritus, qui est substantialis læticia inter te & æternum Patrem tuum, ille sua flamma, suo salutari flatu corda nostra dilatez & expandat, vt te complectantur, vt fiamus vnum tecum, vt hoc gaudium semper retineamus & omnia nostra damna læta spe leuenius. Tu in illo fausto tuo reditu ornato nos læticia consummata, vbi delebuntur omnes dubitationes, omnes tenebræ, omnes ærumnæ, vbi tu lucebis in nobis perfecte, & immutabis nos ad imaginem conformem tuo glorioso corpori,
A M E N.

DOMINICA SPIRITVS
SANCTI ARGVENTIS MVNDVM
de peccato, de iusticia, de iudicio,
Iohan. 16.

Tu Fili Dei Iesu Christe sedens ad dexteram æterni Patris exaltatus in gloriam & lucem diuinam: tua Ecclesia viuit in exilio, gemit & desiderat tuam consuetudinem inter ærumnas huius miseræ vitæ, tu consolare nostra mœstacorda, imprime nobis sensum huius tuæ viuificæ promissionis, fac vt vere credamus quod
M. 5 nobis

nobis tuus discessus utilis sit. Tu es exaltatus ut
 sis caput omnia complens. Totum genus hu-
 manum funditus perisset, nisi tu nostram mas-
 sam assumisses. Vere igitur tuus abitus nobis
 est fructuosus. Sedes ad dexteram Patris, ut in
 nos effundas de tuo spiritu. Hoc igitur donum
 abs te cum desiderio petimus: Iuua nos ut tuo
 Spiritui nos reuerenter subijciamus. Fuit
 mundus inquinatus idolatriæ & horribilium
 scelerum turpitudine: Etiam sapientes & mo-
 desti non intelligunt & deplorant huius miseræ
 naturæ immundiciem & caliginem, ingrati ho-
 mines tuum beneficium aspernantur, aut etiam
 tuam missionem derident. Da ut nos inuenia-
 mur in numero illorum, qui vocem tui Spiritus
 accusantis nostras sordes, nostram ignorantiam,
 & nostra peccata audiamus, & nostros morbos
 serio agnoscamus, & medicinam abs te peta-
 mus. Caro & sanguis sapientiam Euangelij non
 capit, tegit suam immundiciem folio fici: dispu-
 tat de frenatione Locomotiue, ostentat glorio-
 se illam suam squallidam iusticiam, quæ nec pec-
 catum nec mortem tollit, nec reddit vitam an-
 xio cordi. Tu nos doce, nostram iusticiam esse
 tuum transitum ad Patrem, qui est meritum &
 efficacia tui. Tuo transitu ad Patrem placata
 est ira æterni Patris tui, tuo transitu in vitam
 reddita est nobis iusticia & æterna vita. Magna
 quidem rabies est diabolorum & organorum
 ipsius, sed te iuuante vincemus. Iniquissima
 sunt iudicia sapientum in hoc mundo de tua ve-
 ritate

ritate & de tua Ecclesia: sed Spiritu tuo sancto reuelante, sequimur sapientiam patefactam, in Euangelio, quæ longe posita est supra captum creaturarum, & scimus, diabolum non futurum esse victorem, tua præsentia & efficacia caput ipsi conteris, & eum ad æternam damnationem adiudicasti, tandem etiam toti generi humano turpitudinem ipsius ostendes. Sumus infirmi, oppressi tetra caligine, non possumus portare excellentiam tuæ lucis, sed tu auge nobis fidem & nos infirmos tuo Spiritu obsigna, ille nos ducat in veritatem agnitionis & inuocationis tuæ, excitet in nobis verum robur fidei nitentis in tuo verbo, in summis malis, credentis remissionem peccatorum, & firmam spe expectantis integram liberationem. Ille nobis monstret tuam gloriam, tuam & æterni Patris tui voluntatem & similem conformitatem in nobis accendat, vt perpetuo vnum simus cum Deo, A M E N.

DOMINICA QVA PRO-
PONITVR MANDATVM ET PRO-
missio de inuocatione, Ioh. 16.

FILI DEI DOMINE IESV CHRIS-
TE dulcis est tua vox ad Ecclesiam tuam ante
vltimum agonem pronunciata: Amen, Amen
dico vobis, quicquid petieritis Patrem in no-
mine meo, dabit vobis: Non fruimur tuo con-
spectu visibili, non te amplectimur brachijs, cu-
mulati sumus hostibus sæuissimis, sola oratione
& gemi-

& gemitibus accensis à tuo Spiritu nostra anxia
 corda sursum transferimus, ea coram te effun-
 dimus, & opem ab æterno Patre tuo tui fiducia
 poscimus. Tu es caput Ecclesiæ tuæ, tu impe-
 trasti remissionem peccatorum & æternam vi-
 tam credentibus, te Pater semper exaudit: ideo
 te nominato & interpellante impetrabimus ea
 quæ petimus secundum tuam voluntatem. Ut
 tui Apostoli confisi tua præsentia erant segnio-
 res: ita sæpe res secundæ timorem Dei & in-
 uocationem etiam in electis debilitant: Sed tu
 excutias nobis istam securitatem. Fac ut sen-
 tiamus nostram imbecillitatem, ut assidue peta-
 mus incrementa læticiæ inchoatæ in nobis. So-
 net in nostris auribus & cordibus perpetuo tua
 promissio: Petite & accipietis. Loquere in no-
 bis **FILII DEI** tuam veritatem aperte, sine
 tenebris idolatricis, & tuo Spiritu corda nostra
 ure, ut in tuo nomine cum fiducia ad thronum
 gratiæ accedamus, ut vere statuamus nos etiam
 diligi ab æterno Patre tuo, & nostras imbecilles
 voces & nostra infirma suspiria tecum, qui stas
 ad dextram Patris tui semper interpellans pro
 nobis, coniungamus. Reliquisti mundum cor-
 pore, sed præsens nobis es virtute eiusdem cor-
 poris, & viuis apud Patrem, ut simili vita tecum
 viuere incipiamus. In tua difficili lucta tecum
 fuit Pater transfundens in te radium suæ lucis
 & gloriæ, nobis etiam in nostro agone adesto &
 non relinques nos orphanos. Fac ut alte infiga-
 mus animæ nostræ Epilogum dulcissimum san-
 ctæ

tæ tuæ valedictionis. Habemus in mundo affli-
 ctionem, gerit tecum & cum tua Ecclesia per-
 petuū bellum diabolus: sed satis sit nobis quod
 in te habemus pacem: Te iuuante vincimus in
 media morte, habebimus protectionem abs te
 in hac vita, secundum tuam voluntatem, & de-
 cedentes etiam sentiemus læticiam cordis ac-
 quiescentis in te, & cum sanctissimo desiderio
 expetentis migrationem & beatam tui consue-
 tudinem. Tu vicisti mundum, qui apparuisti vt
 destruas opera diaboli, tuo spiritu incende hanc
 fiduciam tuæ victoriæ in nobis, & da vt ea frua-
 mur hic & in æternitate.

DIE FILII DEI EX HOC
 MUNDO VISIBILI CVM TRIUM-
 pho ascendentis sursum in locum
 cœlestem, Marc. 16.

P O S T suauissimam & augustā quadraginta
 dierum consuetudinem FILII DEI cum bea-
 to agmine tuorum discessisti ex hoc visibili
 mundo ad vitam & regnum cœlestē. Tibi toto
 pectore gratias agimus pro tuo beneficio, & te
 supplices oramus, nos etiam tuo exercitui &
 agmini inscribe, quod te triumphantem co-
 mitatur: Pendet Chirographum scriptum ex
 testimonio reæ nostræ conscientia in nostram
 condemnationem, ex tua cruce, abolita est sen-
 tentia damnationis, inducta tuo cruore, qui
 nos mundat ab omnibus peccatis. Ducuntur
 YA-

vincti hostes electorum, diaboli & mors, & vni-
 uersum agmen cœlestis & terrestre impletum di-
 uina læticia, tuam victoriam & beneficia præ-
 dicat. Ecclesia cœlestis truitur tuo triumpho
 visibiliter, Ea quæ in terris est, spe salua facta
 est, & ornatus filæ regis est intus. Tu magna
 multitudine piorum auditorum & sancta tua
 matre spectante visibiliter ex loco inferiori ad
 nubes & in locum cœlestem translatus es, osten-
 disti gustum æternæ vitæ tuis Apostolis admi-
 rantibus, & per angelos illis de tuo reditu ad
 iudicium es concionatus: Tu naturam tuam
 humanam glorificasti gloria inenarrabili, qualis
 creaturis alijs non potest competere, & præte-
 rea eandem collocasti ad dextram Patris tui ad
 regnum æternum. Sursum sunt etiam alij pij
 homines, ornati luce, gloria & vita perpetua
 apud te: sed tua natura humana non solum
 sursum est, vt sancti, sed exaltata est in lucem
 inaccessibilem omnibus creaturis. Regnas apud
 Patrem tuum visibiliter implens totam Ecclesi-
 am cœlestem iusticia & gloria diuina. Regna
 etiam in hac vita, foris in ministerio & intus
 in anima. Ascendisti in altum, duxisti captiuam
 captiuitatem vt dares dona hominibus. Ante
 tuum abitum repetiisti institutionem ministe-
 rij Euangelici: dedisti mandata de docendis
 omnibus gentibus. Pro quo beneficio læti tibi
 gratias agimus, quod nos etiam ad societatem
 Ecclesiæ vocas. Iuua nos tuo Spiritu, vt tuo
 Euangelio assentiamur, vt fœdus quod in laua-
 cro

ero Regenerationis tecum pacti sumus perpe-
 tuo custodiamus. Tu munus Apostolorum tuo-
 rum circumferentium nouum genus doctrinæ
 in orbe terrarum ornasti singularibus testimo-
 nijs miraculorum, vt Ecclesia certa esset ipsos
 non errasse. Tu nobis etiam serua ministerium
 & vocem doctrinæ incorruptam. Mitte nobis
 Euangelistas, Pastores, Doctores, qui se con-
 iungant cum doctrina Apostolorum eamque
 fideliter propagent. Et tu qui Dominus es mi-
 nisterij, intus in cordibus tuam vocem loque-
 re, & similes flatus & motus per spiritum tuum
 excita. Tu euectus es in altum, vt sis caput Ec-
 clesie tuæ omnia complens. Comple etiam tuas
 effectiones in nobis, insere nos tuæ glorificatæ
 & exaltatæ massæ, effunde ex ea in nostram mi-
 seram naturam de tua diuina essentia similem
 spiritum, qui se cum nostra anima permisceat,
 qui in hac vita in nobis inchoet æternam vitā,
 qui creet in nobis hominem nouum factum ad
 similitudinem & imaginem tuam, qui spiret in
 nobis talem integritatem & iusticiam, qualem
 tu ex pectore æterni Patris tui profers, qualem
 tuæ humanæ massæ imprimis, illam lucem se-
 quantur sancti motus congruentes cum volun-
 tate Dei. Emenda tenebras nostræ animæ, ex-
 tingue vitiosos motus nostri cordis, suscipiat
 quotidie sua incrementa nouus homo foris:
 defende etiam tuam Ecclesiam tua dextera ad-
 uersus omnem potentiam diabolorum & ho-
 minum: Euolantes animas nostras perfunde
 gustu

gustu nouæ vitæ, & complectere tua manu, & facito vt in resuscitatione & glorificatione Ecclesiæ læti te, qui in nube redibis & fulgebis, intueamur, ad te etiam euehamur & in regnum nouum, quod tunc Patri tuo trades, ad perpetuam beatitudinem transferamur, A M E N.

DOMINICA SPIRITVS
VERITATIS ET SANCTAE
crucis, Iohan. 15.

N I H I L præstantius æternus Deus homini condito communicare potuit, quam sese: Ita rursus tu Fili Dei nullum nobilius donum tuis electis omnibus promittere potes, quam transmissionem tui Spiritus, procedentis ex tuo & æterni Patris pectore. *ἐπιπέσει* ille salutaris Spiritus ex Patre, & à te credentibus mittitur: Iste est ille substantialis amor, ille sanctus agitator, inter Patrem & Filium in eadem essentia, easdem excitans virtutes, illum eundem diuinum flatum æternus Pater & Filius spirant in corda piorum hominum, vt similem nouitatem animæ renatæ imprimat, qualis lucet in essentia veri Dei. O bonitatem excellentem, O munus nobilissimum: Ista est vita & læticia æterna viuere vita conformi Deo, esse vnitum cum Deo & beatis angelis in simili agnitione & simili iusticia. Iste est paracletus piorum in hac miseriarum valle. Nostra natura est orphana, amittit propter peccatum suum patrem, est muta
&

& elinguis : excussit λόγος Oratorem & sapien-
 tiam æterni Patris , excussit Spiritum sanctum
 rectorem , est timida , nuda , pauida , fugitans
 conspectum Dei vindicis. Filius Dei tollit no-
 stram orbitatem, reddit nobis patrem, Patris &
 sui societatem per eundem Spiritum : Ille est
 noster Paracletus , aduocatus, illustrat nostram
 animam diuina luce , quam loquitur λόγος ex
 sinu Patris : suscitatur motus & agitationes con-
 formes illi luci & sermoni : Consolatur pauida
 corda , erigit ea conspectu Dei, interpellat pro
 nobis gemitibus inenarrabilibus : Opitulatur
 nostræ infirmitati : Quæ nostra infirma mens
 & lingua non potest capere & effari, ipse implet
 in arcano pectore Patris. Vestit nos luce sua, &
 iusticia: & regit nostram immundiciem. Diabo-
 lus suo blasphemio afflatu turbat animas homi-
 num mendacijs contra legem Dei, & afflat agi-
 tationes & appetitiones sceleratas. Iste est au-
 tem Spiritus veritatis , docens mentes piorum,
 imbuens eas vera noticia Dei, flectens animam
 ad veram iauocationem, ad veram obœdientiã,
 imprimens cordi sanctos motus congruentes
 cum lege Dei. Hoc tantum munus abs te Do-
 mine I E S U C H R I S T E poscimus. Tu dixi-
 sti : Quanto magis dabit Pater cœlestis spiritum
 sanctum petentibus. Effunde igitur in nos de
 tuo spiritu , qui testimonium de te dicat : qui
 ea efficiat rata in natura nostra , quæ sonant in
 voce tuæ promissionis : qui nos confirmet vt
 etiam simus testes intrepidi de tua veritate , &
 N abs

abs te nunquam deficiamus. Ardet odio tui immani diabolus: Ecclesia tua ex arcano tuo consilio est subiecta cruci. Conijciuntur in tua membra à sapientibus huius mundi crimina, quæ in hac vita sunt tristissima. Dicuntur esse desertores veteris Ecclesiæ, turbatores pietatis, concordiæ, pacis: Projiciuntur à potentibus tanquam *καθόστρα* & piacula: Iudicantur tollendi, ut Deus desinat irasci toti populo, optant ut in cruore illorum natare possint. TU FILI DEI tuo spiritu adde nostro anxio cordi verum robur, ut non frangamur propter pericula illa, nec abs te deficiamus. Non illa accidunt nobis merito nostro, sed ideo quia tu eos repugnantes tuæ voluntati deseruisti, & tradidisti in potestatem diaboli, qui eos excecavit, ut nec te, nec Patrem tuum agnoscant. Iuuato nos ut in medijs ærumnis erecti tua voce, meminisse possimus eorum, quæ tu nobis dixisti, ut sentientes tuam præsentiam intus in anima, in te inueniamus pacem, & intixi perpetuo tuo verbo, finem fidei nostræ æternam vitam adipiscamur.

[D O M I N I C A I N P E N -
T E C O S T E .

S I quis diligit me, sermonem meum serua-
bit, & Pater meus diliget eum & veniemus ad
eum & mansionē apud eum faciemus. In Pen-
tecoste Iudaica post exitum populi ex Aegypto
ante annos 3075. tu FILI DEI Domine
Iesu

Iesu Christe, qui tuum exercitum in deserto vagantem visibili specie comitabaris, stans in cacumine montis Sinai inter tonitrua & fulmina ardente toto monte, propositiones legis pronunciaſti, & pectora rea ex agnitione peccati arguiſti & terruiſti, eaq; denuo tua praesentia erexiſti, & errabunda tua agmina texiſti. Tu idem Mediator & Rex Ecclesiae tuae, in Pentecoste noui testamenti impleuiſti promiſſionem tuae valedictionis, effudiſti in visibili specie flammaram Spiritum sanctum in Apostolos, & eos armaſti dono multarum linguarum, ad doctrinae tuae propagationem. Haec tanta bona nobis etiam dato & ſeruato perpetuo. Fac vt tuam legem amemus, intellectum illius ſincerum retineamus, voce legis arguentis peccata noſtra agnoſcamus, & abs te opem expetamus. Tu etiam tuo Spiritu renoua immundam noſtram naturam. Te dicente aeternus Pater tuus hanc mundi machinam produxit: In te lucet idea omnis ſapientiae Patris: Tuus Spiritus obumbrans reſconditas fouet, & ſicut gallina matrix incubando vitalem flatum illis inſpirauit: In hominem vero inprimis transfudit ſpiraculum vitae, animam rationalem, ornatam ſapientia & iuſticia diuina. Idem ille ſalutaris ventus ſuo flatu corda ſanctiſſimi coetus tuorum Apoſtolorum & piarum matronarum impleuit, & in linguis eorum ſpecie flammaram viſibiliter fulſit. Tu Fili Dei eodem tuo flatu & flamma emenda frigus noſtrae imbecillis naturae, vte noſtra corda

N 2 igne

igne tuæ legis, sana ea tua consolatione, eam firmiter loquere in nobis per tuum Spiritum, foueat ille nostram animam, sicut teneri pulli hauriunt vitalem calorem ex pectore suæ matris. Ex tuo & æterni Patris tui pectore procedat ista sanctissima agitatio, quæ nos ad Deum verum copulet, vt perpetuo tibi adhæreamus, vt surculus suo trunco, vt membrum suo capiti. Regat linguam nostram etiam illa salutaris flamma, vt vox nostra seruiat tuæ gloriæ: nunc etiam donum linguarū Ecclesiæ tuæ seruato. Mittere multos sinceros interpretes tuæ doctrinæ, qui sonent ea quæ sunt analogæ fidei. Et quia patefacta semel doctrina vis Ecclesiam ad illam normam esse alligatam, serua studia & scholas in quibus docentur linguæ, quibus vox tuæ doctrinæ comprehensa est, & artes quas tu generi humano, tanquã instrumenta necessaria ad docendum monstrasti. Petimus hoc tantū munus ex tua promissione: O vocē dignam æterna memoria: Si quis diligit me &c. pronuncias seruantes tuum sermonem, illos qui sunt custodes tuæ doctrinæ in fide & bona conscientia vere diligi à tuo Patre, & talium pectora esse domicilia diuinitatis. Nihil tristius est quam abiectum esse à Deo in pauores & cruciatus æternos. Nihil dulcius est quam habere placatum Deum & diligi à Deo. Hoc tantū bonum promittis tuis auditoribus. Nos igitur etiam beato tuo cœtui insere, quem amat Pater tuus, qui habet remissionem peccatorum: propter tuum
 me-

meritum & in gratiam & hereditatē vitæ æternæ recipitur. Neq; solum vis nobis præsens esse dilectione & iusticiæ tuæ imputatione : sed etiã naturali participatione & reali conformitate cum Deo effectione. Homo deceptus à diabolo Deum rectorem excussit, & talem superbiam induit, quod velit se gubernare etiam sine Deo. Tueatur Deus vitam tuam, cætera à te ipso pete, dicunt Sapientes huius sæculi, & prædicant eum virum, cui omnes spes ex se ipso pendent. Sed ô cœcitatē deplorandam, quam miserabiliter & turpiter humana sapientia sine Deo impingit, in quam triste exitium diabolus hominem desertum à Deo proijcit. Tu igitur misertus nostræ infirmitatis ordinem interruptum per peccatum restituis, vis corda credentium rursus fieri domicilio & templum diuinitatis. Vbiq; quidem præsens est diuinitas totam mundi machinam & singularum rerum substantias sustentans, quam diu vult : destruens etiam easdem vbi vult, & seruans ordinem politicum in vita : sed in sola illa anima habitat, quæ Christum accipit, in illam spirant Pater & λόγος de suo Spiritu, eam sibi agglutinant in simili luce, iusticia & vita. Fulget in Filio gloria paternæ lucis, massam humanam quam sibi æterno foedere λόγος copulauit, eodem spiritu perfundit, eundemque in pectora credentium effundit vt similia in ipsis efficiat. Nam & suam & nostram massam λόγος per eundem Spiritum viuificat. Hoc est initium æternæ vitæ in hac

miserā & caduca vitā. Iste spiritus imaginē Dei
 quam λόγος præsens in nostris mentibus loqui-
 tur, animæ nostræ imprimit, accendens lucem
 & agnitionem conformem Euangelio, flectit
 nos ad veram inuocationem, excitat in volun-
 tate sanctos motus, cōgruentes cum Lege Dei,
 quales in ipsa natura humana glorificata Christi
 lucent: Iste medetur nostræ infirmitati. Egre-
 ditur à Patre missus per Filium, vt nos renouet
 ad imaginem Christi: Regreditur ad Filium &
 Patrem, vt nos cum Deo copulet, & gemitu
 inenarrabili pro nobis intercedat, & pectus æter-
 ni Dei ad misericordiam erga nos stimulet. Ita
 condita est nostra natura, vt ex bonis spiritibus
 fiat bonæ ratiocinationes & concinni motus:
 Quomodo igitur non optimas cogitationes &
 optimos motus gignet iste optimus spiritus, qui
 natura Deus est? & ideo se nostris spiritibus
 natis in nostra natura & discurrentibus in cor-
 pore à se renatis substantialiter permiscet, vt
 imprimat lucem & nouitatem aliam à sapientia
 & iusticia naturali. Sæpe igitur hos gemitus re-
 perimus: Tuq; λόγος viuens nostris in menti-
 bus assis, & flatu accendas pectora nostra tua.

e. dei du
 exat Irist
 o vatter
 qv
 nberm ber
 andet, sic
 d doret
 us mit
 em sei lye
 cisse deyn
 und du zu vatter
 fenten geyn

Conuerte nos Domine & conuertemur: flecte
 nos ad agnitionem nostrorum peccatorum, eri-
 ge nos voce Euangelij, & fac vt promissionem
 Spiritus accipiamus per fidem. Tu nos confir-
 ma, vt tantum donum retineamus, vt non
 implicemur laqueis diaboli, non effundamus
 tam augustum hospitem nostris sceleribus,

vt am-

vt ambulemus accurate, non vt facti indulgentes omnib. stultis cupiditatibus, vitemus occasiones lapsuum, & subinde feruenti oratione hoc tantum donū nobis seruari & augeri petamus. Reuocet nobis ille tuus Spiritus in memoriam ea quæ tu dixisti. Firmiter retineamus fundamentum sanæ doctrinæ prolatæ ex sinu tui Patris, non quæramus nouos & Enthusiasticos raptus extra & præter verbum: Non excogitemus commentitia numina & cultus, sed tantum sequamur ea quæ tu dixisti. Mundus quærit voluptates, quærit conseruationem sui status, suæ gloriæ & opum: præcipue vltima ætas delira est & epicurea. Sed tu corda nostra perfunde vera pace, qua nos sustentemus in lucta conscientiæ pugnantis corā iudicio Dei, & in agone, quando fiet separatio animæ & corporis: Tunc dato vt memores simus tuæ vocis, Non turberur cor vestrū: Vado & redeo ad vos. Nunquā subtrahes nobis tuum dulcem conspectum in anima, & certo redibis, vt nos resuscitados in tuum regnum colloques. Lætatur igitur de tuo abitu ad Patrem, quia Pater maior te est. Tu nobis parasti locum & beatam mansionem in domo Patris tui, euectus ad dexteram Patris, & retines respectus personæ missæ vsq; ad finem mundi. Non desine nobis applicare merita tui sacrificij, semper pro nobis interpellas, manes sacerdos & rex noster, donec regnum Patri tuo trades. Vere igitur vt Mediator à diuinitate mittente impetras illa bona, quæ promisisti credentibus. Tu fuisti

victor in lucta cum Diabolo, vt nos fruermur tua victoria: posuisti animam tuam volens vt esset λύτρον pro multis, præstitisti obcedientiam æterno Patri in illo cursu humiliationis, vt tua morte nobis restitueres vitam. Ob signa igitur in nobis hanc fidem & iusticiam. Facito vt perpetuo maneamus fideles custodes tui sermonis, vt fruamur tua pace, vt perpetuo in nobis habitet diuinitas in hac vita per primitias, donec in vita æterna adipiscamur decimas, & tibi similes, cernentes Deum facie ad faciem, efficiamur, A M E N.

DIE SECUNDO IN PEN-
TECOSTE.

F V I T Nicodemus homo Philosophus eruditus inter Phariseos in doctrina Græcorum: audiuit igitur philosophiam esse meditationem mortis: quia homo modestus assuefactus ad commonefactiones de virtutibus rectius communes ærumnas vitæ tolerat, & minus formidat mortē, quam iudicat esse iter vel ad immortalitatem, vel ad talem statum, qui erit sine sensu malorum. Sed ista puerilia δεικνύειαι non magis tollunt pauores cordis, quam folium fici tegebat nuditatem primorum nostrorum parentum. Tu autem Domine I E S V C H R I S T E infirmo huic scholastico monstraisti alexipharmacum indubitatæ efficacitæ: Sic Deus dilexit mundum, &c. Pondera verborum sunt admiranda,

miranda, Tu nate Dei ea infigito nostræ ani-
 mæ tunc, quando luctabitur in terribili agone
 coram iudicio æterni Patris tui. Terret nos aspe-
 ctus & sensus nostræ indignitatis: Ante tuos o-
 culos nil nisi culpa sumus. Sumus rei, immundi,
 inclinati sceleribus horribilibus: Vniuersa di-
 sciplina & iusticia humana etiam in melioribus
 in conspectu tuo est sicut turpis pannus mulie-
 ris menstruatæ. Sumus *ἐντέλωματα* similes im-
 perfecto foetui, quem languida mater ante ma-
 turitatem projicit, spectaculo tristi & abomina-
 bili. Deus autem ignis consumens est, & ira ip-
 sius creaturis non est tolerabilis. Aduersus hunc
 arietem quatientem animam luctantis peccato-
 ris tu pronunciaisti hoc mirabile axioma. De-
 us bonum infinitum, qui nulla alia re ad bea-
 titudinem suam eget, qui ex ordine iusticiæ
 hominem lapsum perdere poterat & debebat,
 dilexit, admiranda *σοφῶν* complexus est mundū,
 Genus humanum reum & damnatum, auer-
 sum à Deo, expugnatum à diabolo, qui est ho-
 stis Dei: tamen viscera æterni Patris misericor-
 dia mota sunt propter interitum hominis, qui
 non peccauerat peccato blasphemix, sed fuit
 deceptus à diabolo, & pro quo Filius erat de-
 precator. Ita vero & ardenti & flagranti amore
 dilexit, vt Filium suum vnigenitum daret. O
 enallagen admirandam. Impressit Deus huma-
 no cordi *σοφῶν* amorem ardentissimum erga
 sobolem, vt sint commonefactiones de amore
 æterni Patris erga Filium *εἰκόνα καὶ λόγον σε*, in
 N 5 quo

quo lucet integra & substantialis imago æterni Patris, qui est ἀπαύγασμα gloriæ & lucis æterni Patris, in quo tota sapientia Patris fulget, & vt sint commonefactiones de amore Dei erga miserimum genus humanum. Iam cogita, hunc suum vnigenitum Filium, qui omnia fecit & sustentat verbo potentia suæ, Deus dedit. Donauit eum nobis & mirabilem fecit permutationem. Vnum est pulcherrimum in cælo in conspectu Dei: Iusticia Dei. Vnum est tristissimum & teterrimum in inferno, peccatum. Rem damnatam & execrabilem æternus Pater in Filium proicit. Eum qui non nouit peccatum, in quo est illa integritas quam essentia diuina postulat, quæ descripta est in lege, eum fecit peccatum, eum voluit esse hostiam & victimam pro peccato. Neq; enim ira Dei aliter placari potuit, nisi per sufficiens & æquiualens precium, per mortem Filij Dei. In nos vero transfertur ornamentum omnium summum, iusticia Dei. Ideo enim missus est Filius Dei, vt omnis qui credit in ipsum non pereat, sed habeat vitam æternā. Non sedet Deus in cælo, & condit fatales tabulas parcarum, hominum saluandorum aut damnandorum. Non est in Deo προσωποληψία. Filius Dei persoluit æquiualens precium pro peccato totius mundi. Meritum Filij Dei in infinitum maius est quam totum regnum peccati. Ideo mandatū arguens peccata hominū vniuersale est: Promissio etiam remissionis peccatorum & vitæ æternæ vere & sine simulatione vniuersalis est. Non sunt

sunt in Deo voluntates contradictoriae. Est Deus verax. Te igitur Iesu Christe iuuante in omni tentatione nos in hac vniuersale includimus, & articulum fidei ex tua declaratione constanti mente ita pronunciamus. Credo remissionem peccatorum dari non tantum Abraham, Paulo, Petro aut paucis quibusdam, sed mihi etiam, sine dubitatione Pyrrhonia aut pontificia. Tua missio & egressio ab aeterno Patre est opus misericordiae, totum Euangelium tuum est miranda *ἐπιείκεια* legis, non vox damnationis & iudicij. Ordo redemptionis est declaratio immensae tuae bonitatis. Tu missus es in mundum, ut mundus per te saluetur: pereuntes sua culpa pereunt, tu nec vis nec efficis, nec approbas peccatum, nec impellis ad peccatum. Perditio tua ex te est Israel, ex me tantum salus. Nec credens in nomine unigeniti Filij Dei, manet in numero damnatorum, libera sua voluntate. Declaratio vero iudicij illius non petitur ex arcana tua voluntate, sed ex voluntate reuelata & patefacta. Tua lux, vox tuae promissionis ab exordio mundi publice sonuit, arguens peccata humani generis, & monstrans sanationem: sed peruersi homines fascinati a diabolo luci praetulerunt tenebras. Maxima pars hominum mansit idolatrica, discessit a veritate ad mendacia, & mersa est in retrum chaos idolorum & turpitudinis. Te ipso in carne docente, docentibus tuis Apostolis, diabolus multorum corda tenuit captiua, ut veritati non assentiretur. Regeneratio requirit nouam obedientiam. Non enim tu Fili Dei sudasti sanguinem,

aut

Aut ideo passus es, vt homines furentes suis im-
 pijs cupiditatib. indulgeant. Sed homines pro-
 fani nolunt accusari suam imundiciem, nolunt
 Euangelio obcedere, nolunt luctari cum diffi-
 dentia & malis inclinationibus, ideo lucem o-
 derunt. Veram faciens veritatem, ille in quo lu-
 cet veritas æterni Patris, Filius Dei per Euan-
 gelium & Spiritum sanctum veras noticias &
 veros motus accendens luce Euangelij, lætatur,
 Spiritui arguenti reuerenter se subijcit, illi obce-
 dit, & opera sua Deo conformia effici patitur.
 Nunc te FILI DEI oramus, luceto in nostra
 mente, accende veram agnitionem tui & æter-
 ni Patris tui in nobis, in agone loquere hanc
 voluntatem tui Patris in nostra anxia corda, &
 hanc veritatem tuo Spiritu confirma, vt hanc
 sacram anchoram constanter retineamus, vt ef-
 fugiamus iudicium, & te vera fide apprehen-
 dentes liberemur è tenebris mundi, & per te
 habeamus vitam æternam, A M E N.

D I E T E R T I O I N P E N -
T E C O S T E .

Tu es Dominus noster, nos sumus oues
 pascuæ tuæ. Ideo fuit conditum genus huma-
 num, vt Deus haberet gregem cui communica-
 ret pascua æternorum bonorum, in quo ouili-
 ianua fuit Filius Dei λόγος, patefaciens om-
 nem voluntatem Patris, & implens hominem
 societate illarum rerum, quæ in Deo sunt opti-
 mæ;

mæ. Hanc harmoniam turbavit impius & bla-
 sphemus Latro Diabolus: Is fastidijt ianuam
 Dei, superbe Filium Dei contempsit, pugnavit
 cum eo de antecellentia, abiectus fuit ex grege
 angelico in æternam damnationem: Is odio
 Dei inuasit gregem alienum, ascendit aliunde,
 abduxit hominem à verbo reuelato, à manda-
 to Dei ad proprias speculationes, rapuit Deo
 suum peculium, & miseros homines captos
 spoliauit & mactauit. Sed tu **FILII DEI**
 non es euersus potentia & calliditate diaboli,
 Tu manes via veritas & vita. Tu rursus consti-
 tutus es vt sis porta cœli, reuocans errantes o-
 ues in veram viam, & reddens illis pabulum vi-
 tæ, manans ex mente & pectore æterni Patris
 tui. Tu idem es bonus pastor, ornatus substan-
 tiali bonitate Patris tui, ardens bonitate erga
 homines, tibi ianitor aperit, te æternus Pater
 exaudit, dedit tibi omnem potestatem in cœ-
 lo & in terra, de te dicit testimonium Spiritus
 tuus, aperiens corda credentium, & ducens
 eos per te, qui es porta veritatis, in æternam
 vitam. Tua vox dulcis est in auribus tui gregis.
 Oues tuæ vocem tuam audiunt. Soli illi sunt
 membra tuæ Ecclesiæ & gregis, qui ample-
 ctuntur vocem abs te patefactam, & tuo Spiri-
 tui obœdiunt. Tu oculos tuos mœstos & lan-
 guidas affatis foris tua dulci voce sonante in
 ministerio: Intus tuus Ianitor corda reserat, vt
 te loquentem exaudiant, & sermonem tuum
 esse verba vitæ intelligant. Tu oues tuas nomi-
 ne com-

ne compellas, nomine longe suauissimo. Dediti eis potestatem vt Filij Dei nominentur. Baptizati sunt in nomen diuinitatis, adoptati sunt à tuo Patre ad hæreditatem æternæ vitæ. Nati sunt ex Deo. Hoc dulcissimum nomen discernit eos ab omnibus impijs cateruis, quæ sunt ex Patre diabolo. Tu oues tuas insignitas tuo nomine, tuo caractere, educis in mundum, vt sint testes de tua persona & officio. Non autem tuos relinquis orphanos, non discessisti à nobis, ita, vt tibi bene sit, nobis male. Vere nobiscum es vsque ad consummationem seculi. Præcedis tuum gregem, doces, regis & regis tuam Ecclesiam, pascis tuos credentes tua viuifica præsentia, tua consolatione, reprimis tyrannidem diaboli, qui conatur delere veram tuam agnitionem in genere humano: Te dociles tuæ oues sequuntur, ex te hauriunt alimenta vitæ, & te docente & gubernante vitant omnes voces discrepantes à tua. Sola tua vox est norma veritatis, regula fidei & inuocationis. Secundum eam & non aliter vis coli & inuocari. Est alius grex magnus & formidabilis, quem ducit latro diabolus. Is venit ante TE, antequam tu fuisti constitutus Mediator, in statu integritatis auulsit hominem à tuo grege, & subinde in genere humano stabilit blasphemias contra Deum & præcipitat homines in tristia scelera odio Dei & in æternum exitium. Habet is suos ministros, falsos doctores & Tyrannos, qui omnes veniunt ante TE, te non præeunte
& mit-

& mittente : Sed vt cura vigilis & fidi pasto-
 ris etiam in media rabie luporum aliquæ ouic-
 ulæ gregis seruantur : Ita tua potentia & bo-
 nitate **FILII DEI** reprimis fures & latrones,
 vt non possint facere vniuersales dissipaciones,
 vt non totum genus humanum possint perde-
 re. Tu sedes ad dexteram tui Patris, & subinde
 mittis fidos (doctores) pastores , per quorum
 ministerium tu potenter es efficax & credenti-
 bus verè & substantialiter præsens es. Iuua nos
 ô fidissime Pastor , vt tuis beneficijs recte frua-
 mur : Fac vt per te , qui es via & ianua salu-
 tis ingrediamur. Fuimus proiecti foras ad æter-
 num exitium propter peccata : Tota cohors
 etiam impiorum diabolorum & hominum pro-
 ijcietur in tenebras exteriores à beato conspe-
 ctu Dei : sed te ducente redibimus in viam. Tu
 ducito nos ad tuum Patrem tuo verbo & tuo
 Spiritu. Via illa ignota est creaturis omnibus :
 Tu illam sapientiam quam protulisti ex sinu Pa-
 tris tui nobis patefacito : Ita saluabimur : Tu
 enim es saluator noster merito & efficacia : Do-
 nabis nobis remissionem peccatorum , & ha-
 bitabis in nostra natura per tuum Spiritum ve-
 ra & reali communicatione. Illo Spiritu tibi
 vniemur : ingrediemur te monstrante & lo-
 quente , cernemus pectus æterni Patris tui, in-
 telligemus Deum nobis esse placatum tuo me-
 rito : ingrediemur secundum tuam veritatē, eri-
 mus propagatores tuæ doctrinæ in fide & bona
 conscientia, inueniemus pabulum inter ærum-
 nas,

nas,

2009

nas, inter pericula, quæ comitantur confessionem, in moestitia & anxietate cordis experiemur tuam præsentiam, quæ est gustus æternæ vitæ & læticiæ. Procul depelle à nobis immanem latronem, qui venit ut perdat & mactet, multos tua potentia eripe ex faucibus istius. Nihil ipsi debetur nisi pœna. Sed tuo Patri debebatur λύτρον, quod abs te sufficienter est persolutum: Ideo tu, qui venisti ut habeamus vitam, & vitam abundantem, talem beatitudinem quæ in cor hominis non ascendit, nos miseros & infirmos seruato in tuo ouili: defende nos aduersus omnem potentiam hostium tuorum: Rege & rege nos semper: Compellato nos dulci nomine tuo: Sumus os de ossibus tuis & caro de carne tua: non igitur carnem tuam deseres, sed eam pascas, sustentabis & seruabis ad vitam æternam & gloriam perpetuam, Amen.

DOMINIC. TRIVM PERSONARVM DIVINITATIS.

AETERNÆ, viue, vere & omnipotens Deus, æternæ Pater Domini nostri Iesu Christi: qui cum Filio tuo & Spiritu sancto mundum & omnes res creasti, Te alloquimur secundum verbum abste patefactum, & segregamus nostram inuocationem ab omnibus compellationibus Ethnicis, Iudaicis & Mahometicis. Vagantur impiæ & profanæ mentes, excogitant noua & commenticia numina, aspernantur Filium Dei

Dei dominum nostrum Iesum Christum : Maledicunt spiritui sancto , contaminant se horribili idolatriæ & scelerum turpitudine. Sed nos compellamus te verum & vnicum Deum patefactum generi humano in creatione & in promissione de redemptione hominis. Tu es æternus Pater qui ab initio genuisti Filium imaginẽ tuam , & in illam transfudis tuam essentiam , omnipotentiam , omniscientiam & omnes virtutes : Ille est λόγος non solum quia cogitatione gignitur , sed quia in ipso lucet omnis sapientia tua , & per eum patefit creaturis. A te & ab æterno Filio egreditur substantialis flamma & agitator Spiritus , copulans tres personas distinctas in vna & eadem essentia. Tu vna cum Filio & Spiritu sancto hunc mundum & naturas in illo , verbo omnipotentia tuæ ex nihilo produxisti , & singularum rerum substantias seruas , quoadiu vis illas esse superstites : destruis etiam illas vbi vis , tueris ordinem politicum , & quicquid est ordinis in vita , manet & custoditur te custodiente & protegente. Tu in prima creatione transfudisti in naturam rationalem , angelos & homines , radios tuæ sapientia & bonitatis , & postea promulgata lege tua descripsisti te qualis sis & quales velis esse omnes creaturas rationales , vt tibi sint conformes. Tu es mens æterna , intelligens , sapiens , omnipotens , iusta , benefica , casta , verax , amans creaturarum , quæ tibi sunt similes : irascens verè omnibus naturis contaminatis , & delens eas tuo iudicio immu-

O tabili

tabili : Te inuocamus supplices, miserere nostri
 secundum promissionem tui Filij : ablue nos
 cruore tui Filij ab omnibus peccatis nostris :
 Effunde in nos de tuo Spiritu , & fac nos parti-
 cipes tuæ diuinæ iusticiæ : Semper collige tibi
 inter nos Ecclesiam : serua tibi aliquod semen
 sanctum in genere humano. Serua politias quæ
 sunt hospitia tuæ Ecclesiæ : fac nos vasa miseri-
 cordiæ & organa salutaria Ecclesiæ , Reipub. &
 animabus nostris. **FILII DEI** Domine Iesu
 Christe , tu es εἰκὼν & λόγος æterni Patris tui,
 in te lucet plenitudo essentia, sapientia & boni-
 tatis Patris : Tu es lumen de lumine, ἀπαύγασ-
 μα lucis paternæ : In te fulget essentialis radius,
 manans & propagatus ex mente tui Patris : Tu
 es λόγος & ita nobis patefactus es, quod sis per-
 sona (loquens,) per quam Pater omne decretum
 de creatione & redemptione hominum loquitur.
 Tu ex bonitate inenarrabili factus es deprecator
 pro genere humano lapsio : factus es Mediator
 & Saluator merito & efficacia tua : Induisti no-
 stram naturam, & in ea persoluisti precium pro
 peccatis nostris : & nunc sedes ad dexteram tui
 Patris , vt sis perpetuo Rex & Sacerdos noster ,
 semper viuens & interpellans pro nobis. Tibi
 pro tuis beneficijs agimus gratias, & te oramus,
 adiungito nos tuæ Ecclesiæ , remitte nobis no-
 stra peccata : sanctifica nos tuo spiritu , inchoa
 in nobis initia æternæ vitæ , & nos liberatos
 ab omnibus malis transferas in regnum tuum.
 Spiritus sancte Deus , qui es substantialis flam-
 ma

ma & amor inter æternum Patrem & Filium, egrediens & ingrediens in eiusdem essentiæ cōmunicatione, qui visibili specie columbæ in Baptismo Christi apparuisti, & in linguis Apostolorum specie flammaram fulsisti, tu nobis es patefactus, quod sis persona, quam æternus Pater & Filius mittunt in corda credentium, vt in eis veram iusticiam & vitam inchoares: Nostras igitur etiam mentes illustra lumine veræ agnitionis Dei, nostram voluntatem flectito ad veram assensionem & fidem, renouato nostra corda ad veram obœdientiam, vt perpetuo maneamus copulati cum vero Deo, in simili luce, iusticia, integritate & læticia, A M E N.

EXLECTIONE DOMINICAE TRINITATIS.

D V L C I S & erudita fuit tua nocturna homelia cum pio Nicodemo, FILI DEI: Tu arundinem quasiatam non frangis & linum fumigans non extinguis. Gestas & ducis nos infirmos, & vis vt tua Ecclesia etiam infirmos in fide suscipiat, & errantes in mansuetudine arguat, donec ex tua voluntate veritatē agnoscant, & ex laqueis diaboli liberentur. Conuictus miraculorum euidencia docilis Nicodemus statuebat te esse Doctorem à Deo missum, similem Moyfi & Prophetis, & te futurum esse instauratorem illius politix, & monstratorem honestæ vitæ & disciplinæ, quam somniabat esse iusticiã

O

2

Dei,

Dei. Huic opinioni Pharisaicæ Filius Dei opponit propositionem egregiam: Nisi quis renatus fuerit &c. Nostra hæc natura est mortua, est rea in conspectu Dei, est quiddam damnatum, & sensus carnis est inimicitia aduersus Deum. Opus est igitur Regeneratione & conuersione hominis ad Deum. Iusticia Dei & regnum Dei non est opus humanæ naturæ, nec bonū quod hæc natura aut intelligere aut efficere potest sua vi. Tu existimas me esse Doctorem Socraticum & Philosophicum, sed ego afferō sapientiam longe positam supra & extra conspectum creaturarum: concionor de corruptione & reuocatione hominis. Hæsitante deinde & hallucinante tuo infirmo discipulo & eodem in rebus diuinis cœcutiente modum etiam ei reuocationis exponis: Nisi quis natus fuerit ex aqua & Spiritu &c. Tua bonitate institutum est ministerium Christe, cui tuus ille Spiritus vere est præsens. Soli igitur illi vident Regnum Dei, qui sunt in cœtu vocatorum, qui audiunt, discunt & amplectuntur tuam vocem sonantem in ministerio, in illis Spiritus sanctus est efficax: Abluuntur à sordibus inquinatæ naturæ, & renouantur ad nouam & spiritualem vitam. Nostra tota natura caro est, omnis iusticia humana est tantum rectio externorū gestuum, & intus in illis qui sunt optimi, assuefactio potentiarum naturalium ad quandam modestiam & ordinem conuenientē vitæ: sed in electis oportet vt nascatur nouus homo, conditus ad
 imagi-

imaginem tuam, qui producitur à Spiritu sancto transformante nos ad nouam sanctitatem, spirante in nobis tuam lucem, & tales motus quales in Deo & in natura humana Christi fulgent. Arcana res est illa salutaris agitatio in homine. Et umbram rerum diuinarum Deus in creatione pinxit. In nostra natura mens cogitando format imagines rei cogitatae, voluntas mota eligit, & in corde per effusionem spirituum cidentur motus. Ita & Filius Dei est imago aeterni Patris, & inter Patrem & Filium substantialis unio per eundem Spiritum; & sanctis Patrem suum ostendit λόγος, & illi patefactioni excitat congruentes motus per suum Spiritum. Ita flatus ex tua ordinatione excitati in hominibus aliquo modo pingunt sanctas agitationes effectas à tuo Spiritu. Tu producis ventos ex tuis thesauris, & mirabiliter hanc mundi machinam concutis & repurgas. Ita ex tuo & aeterni Patris tui pectore egreditur arcano modo tuus sanctus flatus, cuius effectiones non intelliguntur & capiuntur à sapientia humana, & non est visibilis aspectus rerum diuinarum in hac vita: sed satis est, quod vocem eius audimus quod docente & regente nos tuo spiritu tuae voci assentimur, & ad aeternam vitam renouamur. Magnae fuerunt tenebrae, deploranda caecitas fuit, quod doctores in illo populo non intelligebant doctrinam de poenitentia. Similis caligo etiam nunc est in mundo, in illo loco qui habet nomen ordinariae successionis; Tu FILII DEI

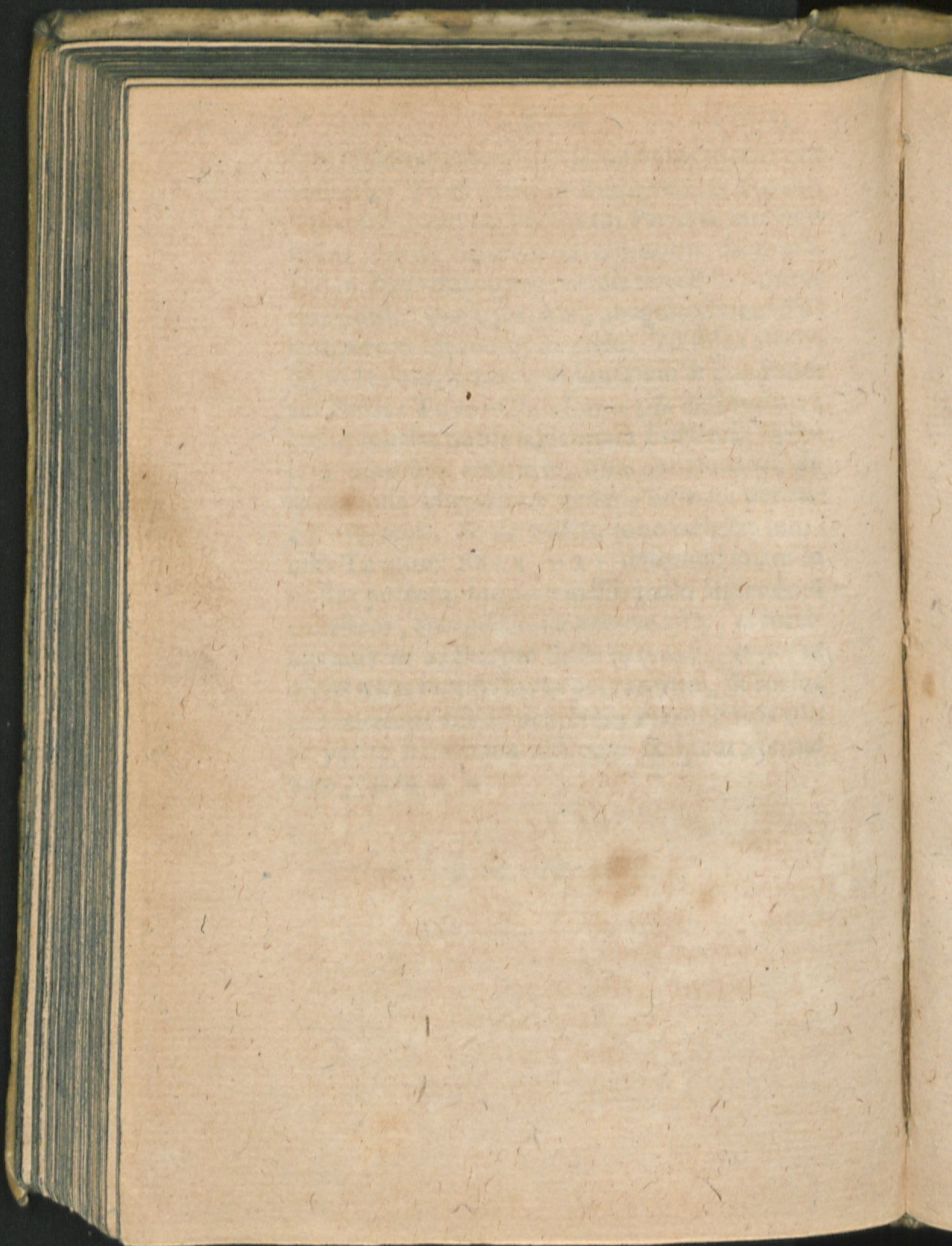
illas tenebras emenda, & serua nobis lucem tuæ
 veritatis: Tu es testis de bonis veris & æternis.
 Tu vidisti arcanum pectus tui Patris & intelligis
 ipsius immota decreta de restitutione hominū.
 Sed in hac vita loqueris nobis terrestria: doces
 nos riuulos tuæ sapientiæ, magnitudinem illa-
 rum rerum cernemus in cælo. Tu solus ascen-
 dis in cælum, scrutaris voluntatem & consilium
 tui Patris: Tu es in sinu Patris, & descendis ex
 cælo, reuelas nobis sapientiam Euangelij igno-
 ram omnibus creaturis, quæ concionatur de
 admiranda liberatione generis humani per tu-
 am mortem, & de restitutione cœlestis iusti-
 ciæ. Tu igitur **FILII DEI** descende etiam in
 nostra pectora, loquere in illis tuam sapientiam
 cœlestem, accende initia æternæ vitæ, vt intel-
 ligamus te exaltatum fuisse in cruce, vt per te
 accipiamus remissionem peccatorum, & rursus
 te exaltatum esse ad dexteram æterni Patris tui,
 vt per te habeamus iusticiam & spem æternæ
 vitæ, **A M E N.**

F I N I S.

T Y P O G R A P H V S.

E T S I non ignorabamus has preces non esse scriptas eo ordine quo solent lectiones Euangeliorum diebus Dominicis & alijs Festis in Ecclesia proponi: tamen nolimus recedere à serie seruata in manuscripto, & malimus potius subiungere indicem, in quo lector si vellet posset ipse per numerum pagellarum diebus dominicis assignatum indagare, quæ preces sint cuiq; lectioni Euangeliorum dominicalium seu aliorum Festorum accommodandæ. Et quia aliquoties occurrunt chronologica notationes, voluimus etiam hoc monere lectorem, esse has preces scriptas circiter ann. 65. 66. & 67. à quibus tanquam terminis retrò numerari debet supputatio, ne quis ignarus ab editionis tempore fortassis eam inchoet. Euocatus est autem ex hac mortali vita author harum preces, Medicus præstantissimus & Theologus optimus, anno DOMINI M. D. LXXIII. die 21. Ianuarij, cum vixisset annos XL. & menses circiter tres, septimo anno post, quàm has pias meditationes concepisset, quibus tamen non plane extremam manum adhibuit, sublatus nimirum immatura morte, non sine suspitione veneni clam illi subministrati.

I N D E X P R E C A
T I O N V M S E C V N D V M
S E R I E M E V A N G E L I O R V M D O -
minicalium & Festorum.

D ominica Aduen- tus pagina 62	Dom. I I. post Epi- phan. p. 90
Dom. I I. Aduentus p. 64	Dom. I I I. post Epi- phan. p. 94
Dom. I I I. Aduentus p. 66	Die conuersion. Pau- li p. 93
Dom. I I I I. Aduen- tus p. 69	Dom. I I I I. post E- piphan. p. 98
Die Thomæ Apostoli p. 67	Dom. V. post Epipha. p. 100
Die Natiuitatis Do- mini p. 72	Dom. Septuagesimæ p. 101
Die Stephani proto- martyris Christi p. 75	Dominica Sexagesi- mæ p. 103
Die Ioannis Apostoli p. 77	Dom. Quinquagesi- mæ p. 109
Die puerorum inno- centium p. 80	Die purification. Ma- riæ p. 96
Dominica post nata- lem Christi p. 82	Dom. Quadragesimæ seu Inuocauit p. 111
Die circumcisionis do- mini p. 84	Domin. Reminiscere p. 116
Die Epiphaniarum Domini p. 86	Dom. Oculi p. 119
Dom. I. post Epipha- nia p. 88	Die Matthiæ p. 106
	Dom. Latare p. 122
	Dom. Iudica p. 130
	Dom. Palmarū p. 132
	Die

Die institutæ cœnæ p.	180
134	Die Pentecostes pag.
& effusæ ardentissi-	7. & 182
mæ precatationis in	Feria I I. Pentecostes
horto p. 138	p. 8. & 188.
Die Christi expirantis	Feria I I I. Pentecostes
p. 142	p. 8. & 192
Die Paschatos p. 1 &	Dom. Trinitatis p. 9.
149	& 196. & 199
Feria I I. Paschatos p.	Die corporis Christi
1. & 153	p. 9
Feria I I I. Paschatos	Dom. I. post Trinita-
p. 2. & 156	tis p. 12
Die Annunciationis	Dom. I I. post Trini-
Mariæ p. 71. 126	tatis p. 14
Dom. Quasimodoge-	Dom. I I I. post Tri-
niti, siue in Albis	nitatis p. 16
p. 159.	Dom. I I I I. post Tri-
Dom. Misericordias	nitatis ibid.
p. 3. & 162	Dom. V. post Trinit.
Dom. Iubilate p. 4. &	p. 18
170	Die natali Ioannis Ba-
Dom. Cantate p. 4. &	ptistæ p. 11
173	Dom. V I. post Trini-
Dom. Vocem Iucun-	tatis p. 20
ditatis p. 5. & 175	Die Petri & Pauli A-
Die Ascensionis Do-	postolor. p. 13
mini p. 5. & 177	Visitationis Mariæ p.
Die Philippi & Iacobi	15
p. 3. & 165	Dom. V I I. post Tri-
Dom. Exaudi p. 6. &	nitatis p. 21
	Dom-

I N D E X -

Dom. VII I. post Tri- nitatis p. 23	Domin. XVII I. post Trinit. p. 46
Dom. IX. post Trin. pag. 26	Dom. XVIII I. post Trinit. p. 47
Die Mariæ Magdale- næ p. 18	Die Matthæi Apostoli p. 40
Die Iacobi Apostoli p. 19	Dominica XIX. post Trinitatis pagina 48
Dom. X. post Trinit. p. 29	Die Michaëlis Arch- angeli, siue sancto- rum Angelorum p. 42
Dom. XI. post Trini- tatis p. 30	Dominica XX. post Trinit. p. 52
Dom. XII. post Tri- nitatis p. 37	Dominica XXI. post Trinitat. p. 54
Die assumptionis Ma- riæ p. 25	Domin. XXII. post Trinit. p. 55
Dom. XIII. post Tri- nitatis p. 38	Dom. XXIII. post Trinit. p. 56
Domin. XIII I. post Trinit. p. 41	Die Simonis & Iudæ Apostol. p. 49
Die Bartholomæi p. 27	Dom. XXIII I. post Trinit. p. 58
Die decollationis Io- annis Baptist. pag. 28	Die omnium Sancto- rum p. 50
Dom. XV. post Tri- nitatis p. 43	Domin. XXV. post Trinit. p. 22
Dom. XVI. post Tri- nitatis p. 45	Domin. XXVI. post Trinit. p. 59
Die Natiuitatis Mariæ p. 32	Die

I N D E X.

Die Andreæ	p. 61	Precatio contra rabi-
Precatio Apostolorum		em Turcicam pagi-
Festis	p. 70	na 33.

L I P S I A E

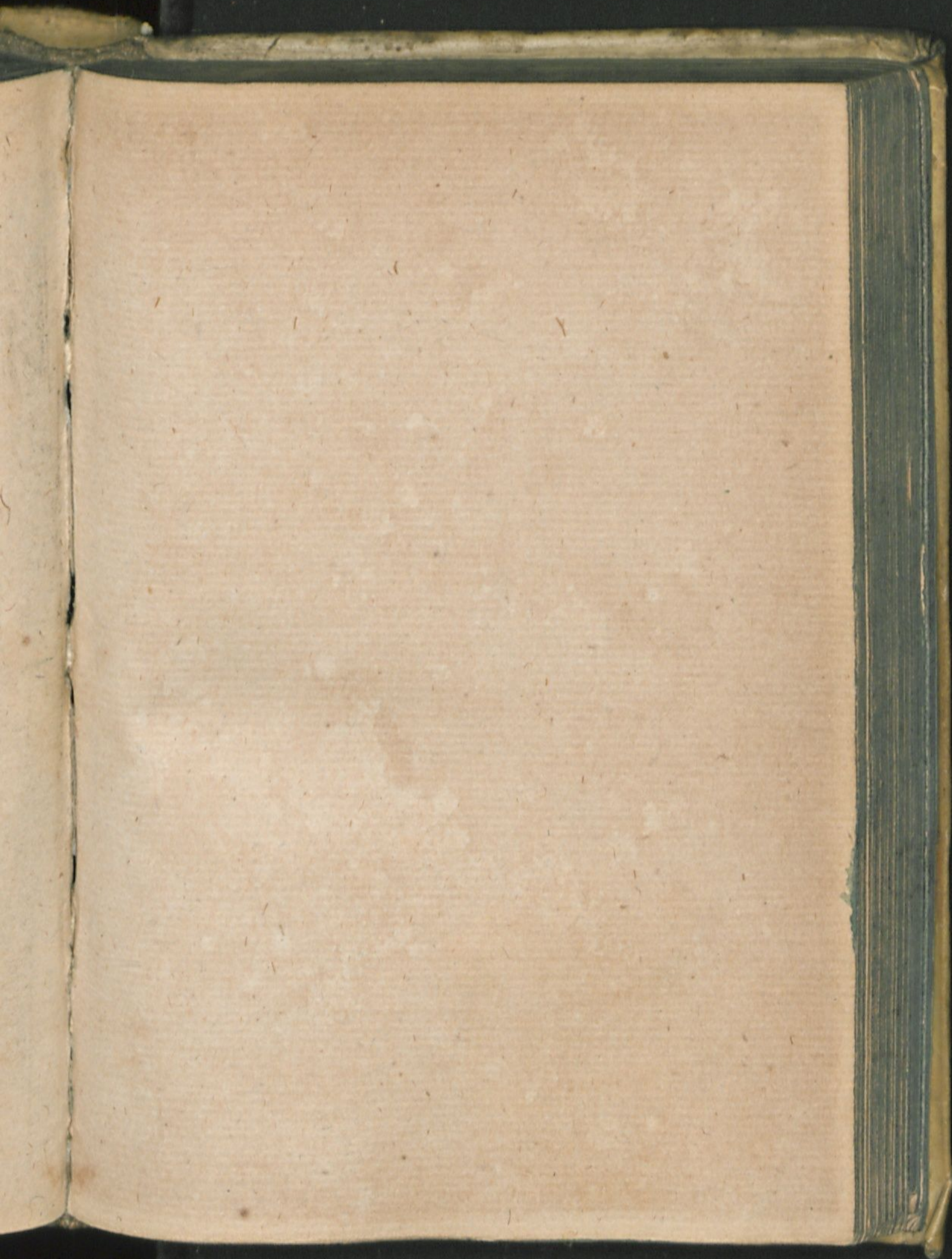
IMPRIMEBAT IOHANNES
STEINMAN.

Anno

M. D. LXXVIII.

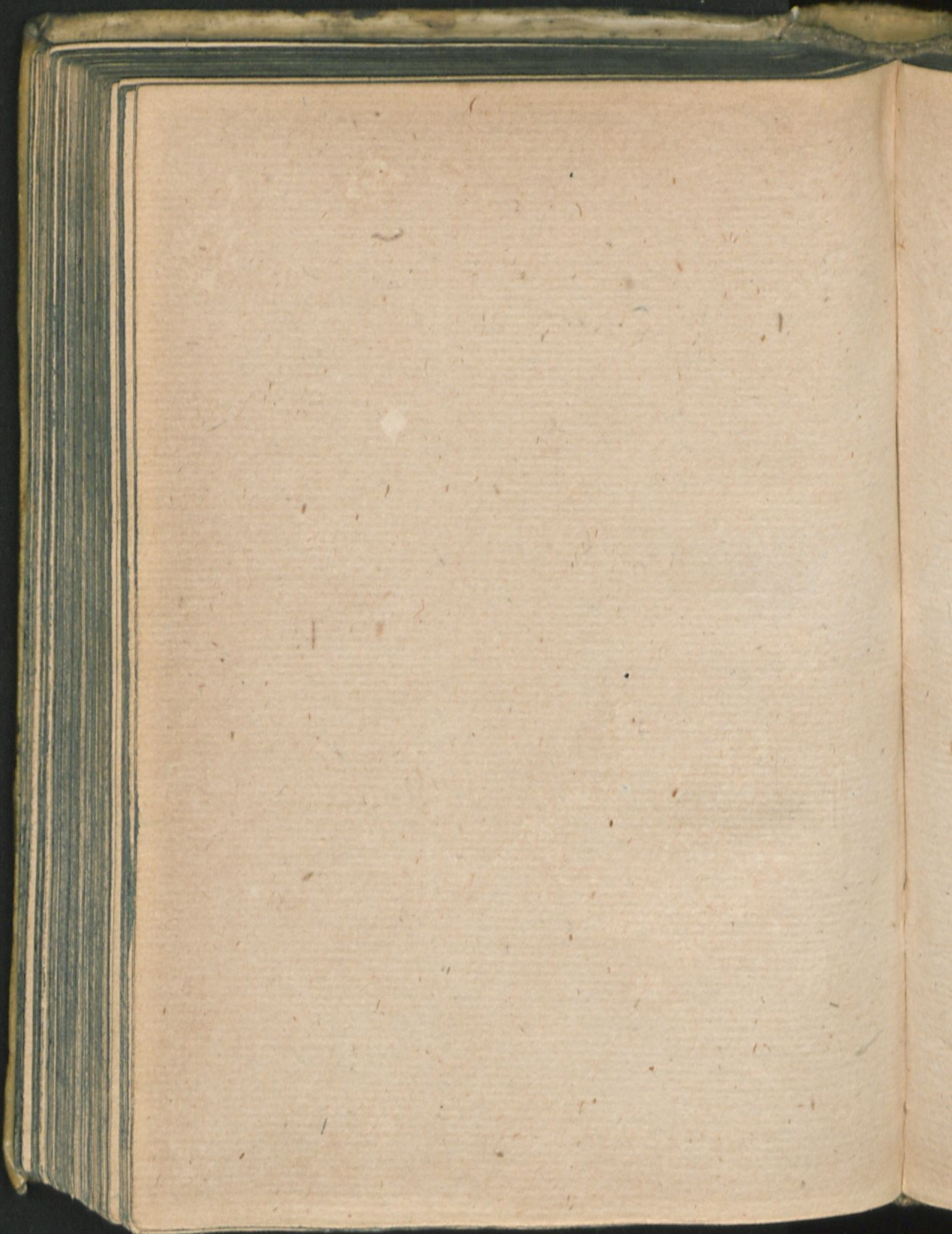

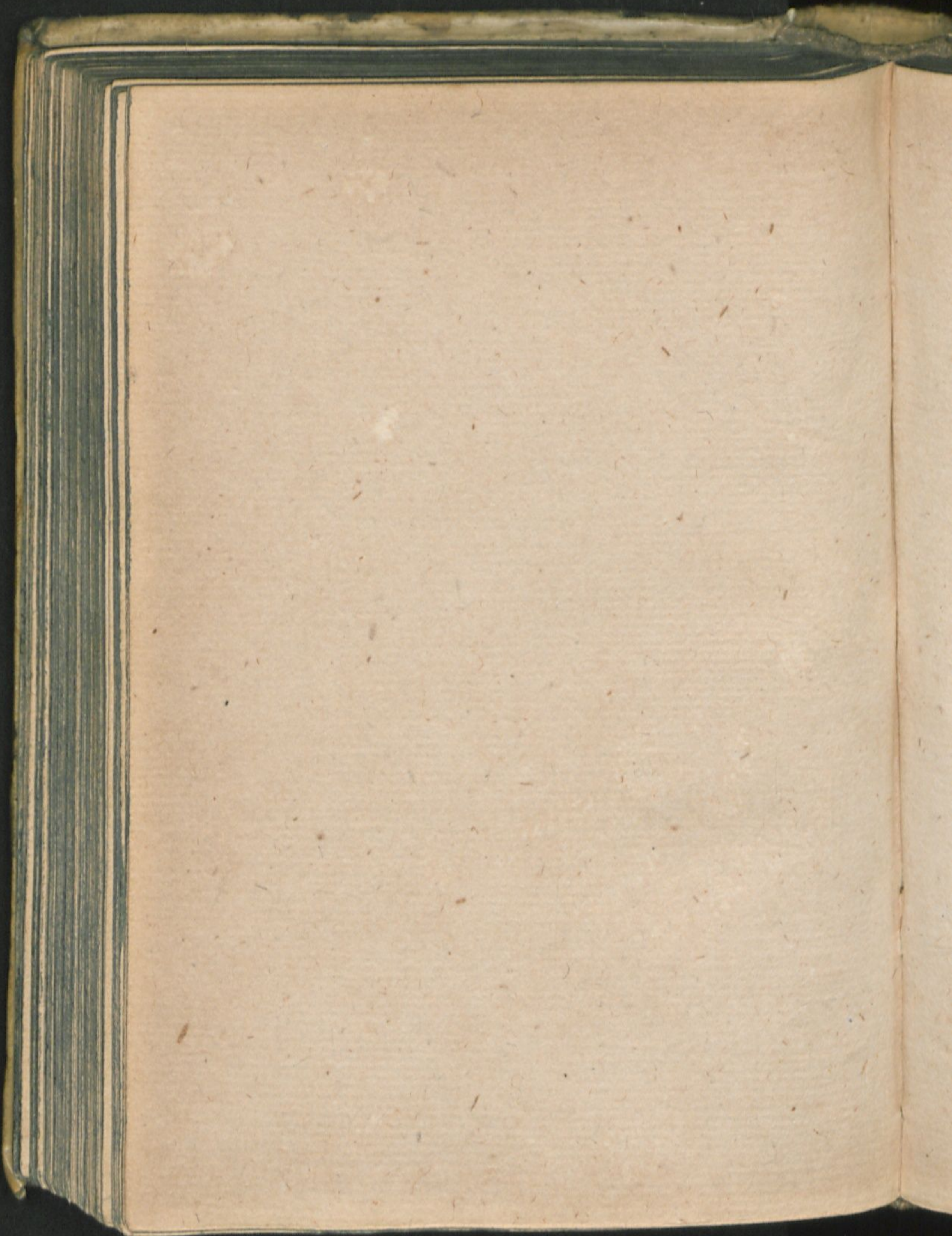

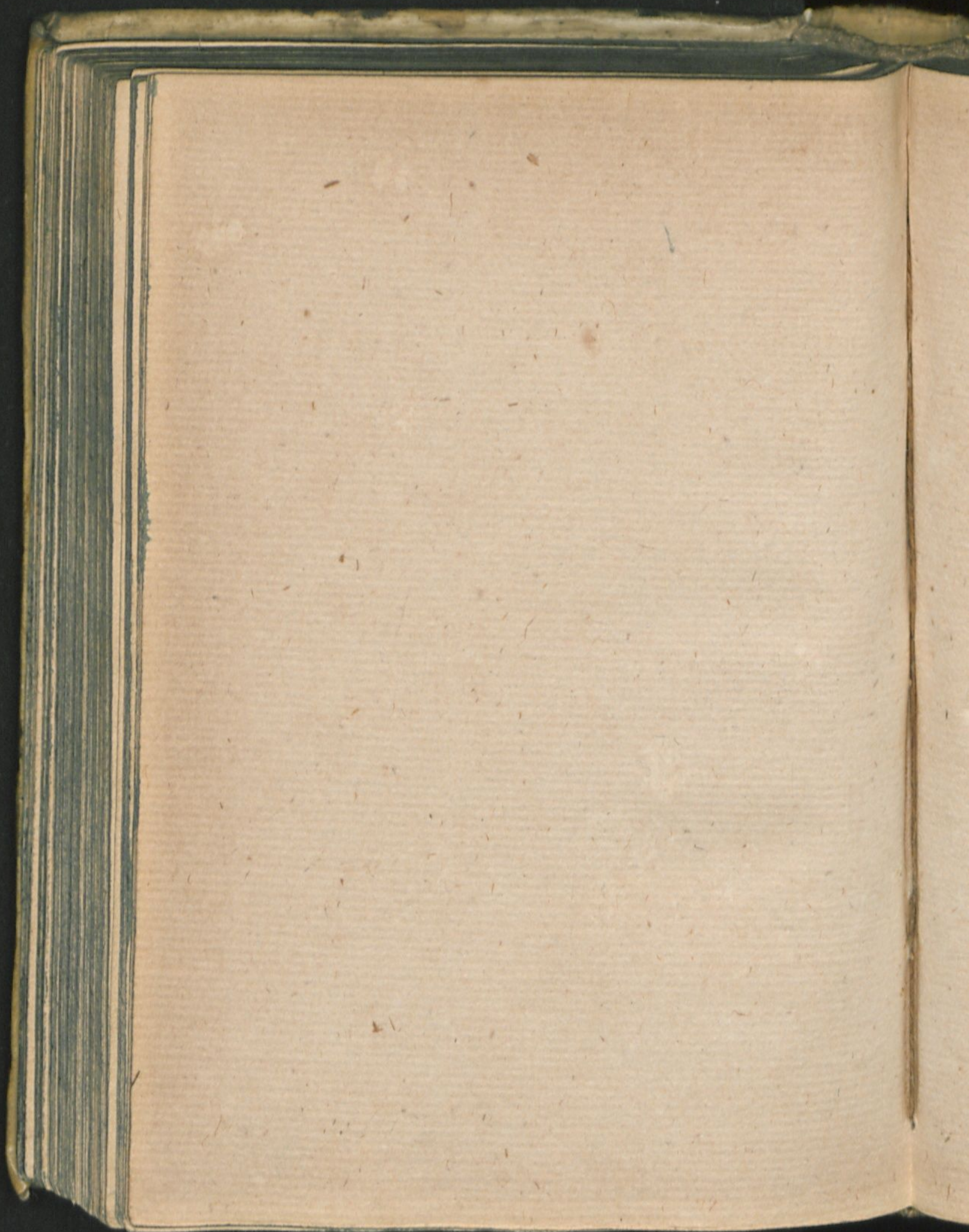

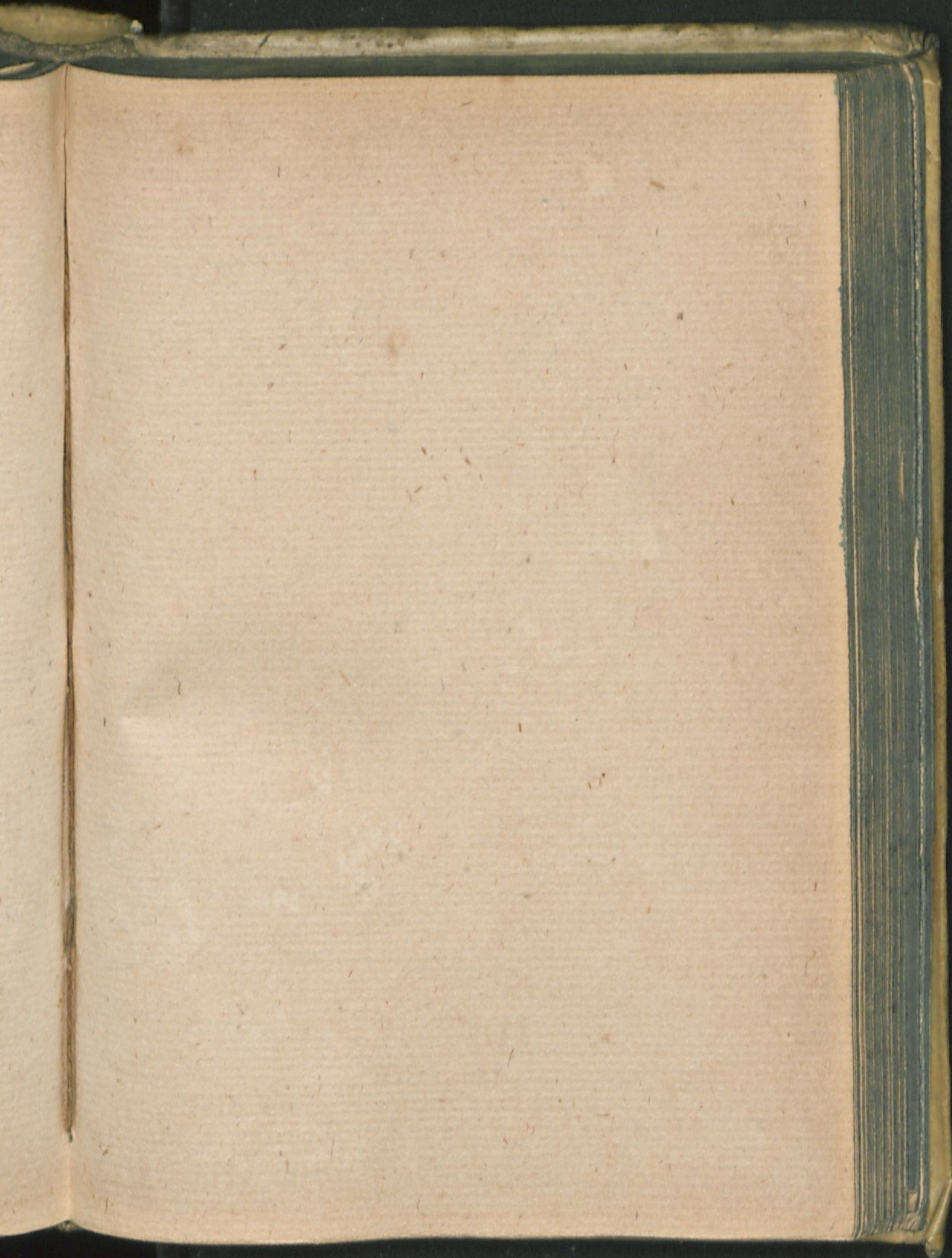

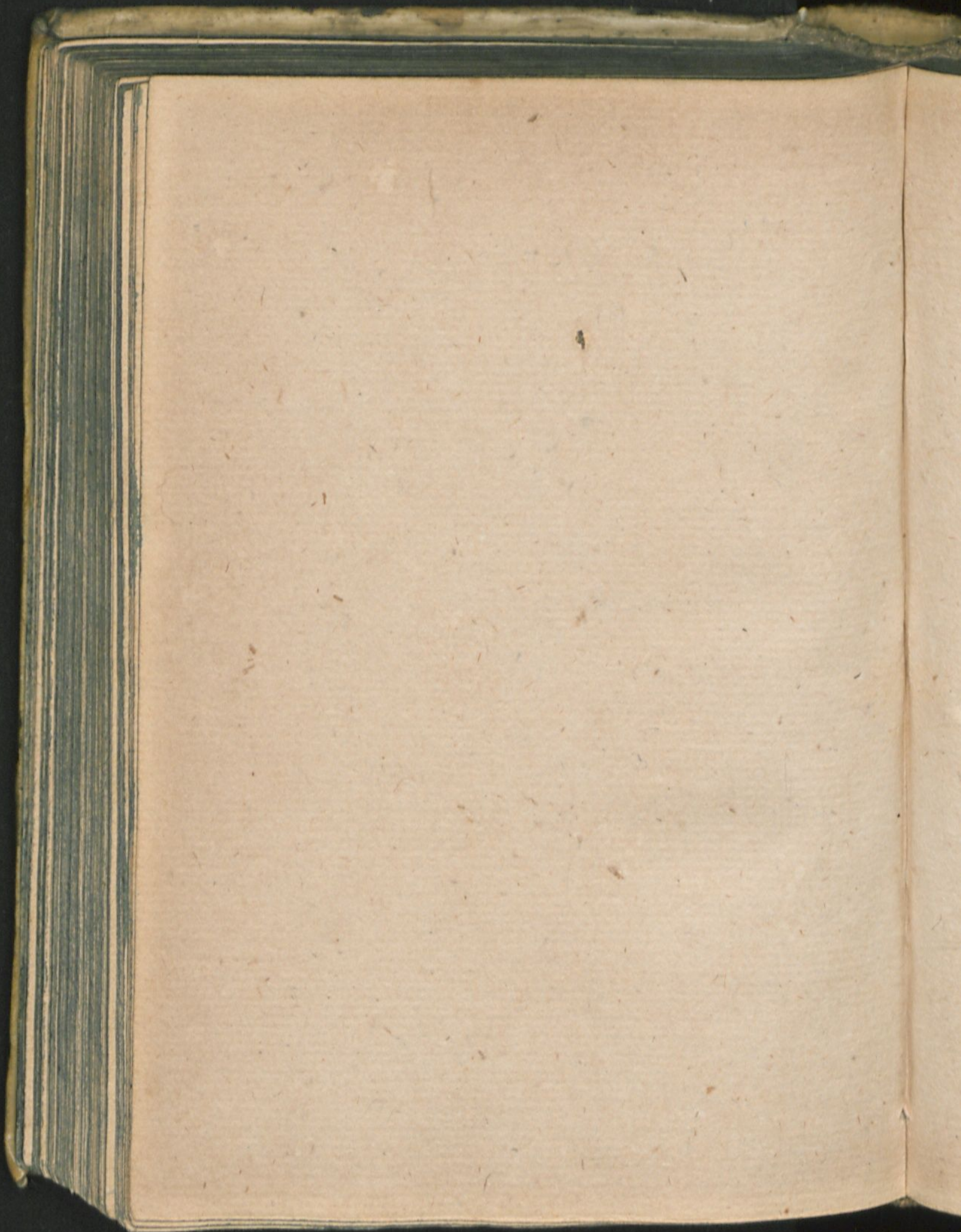

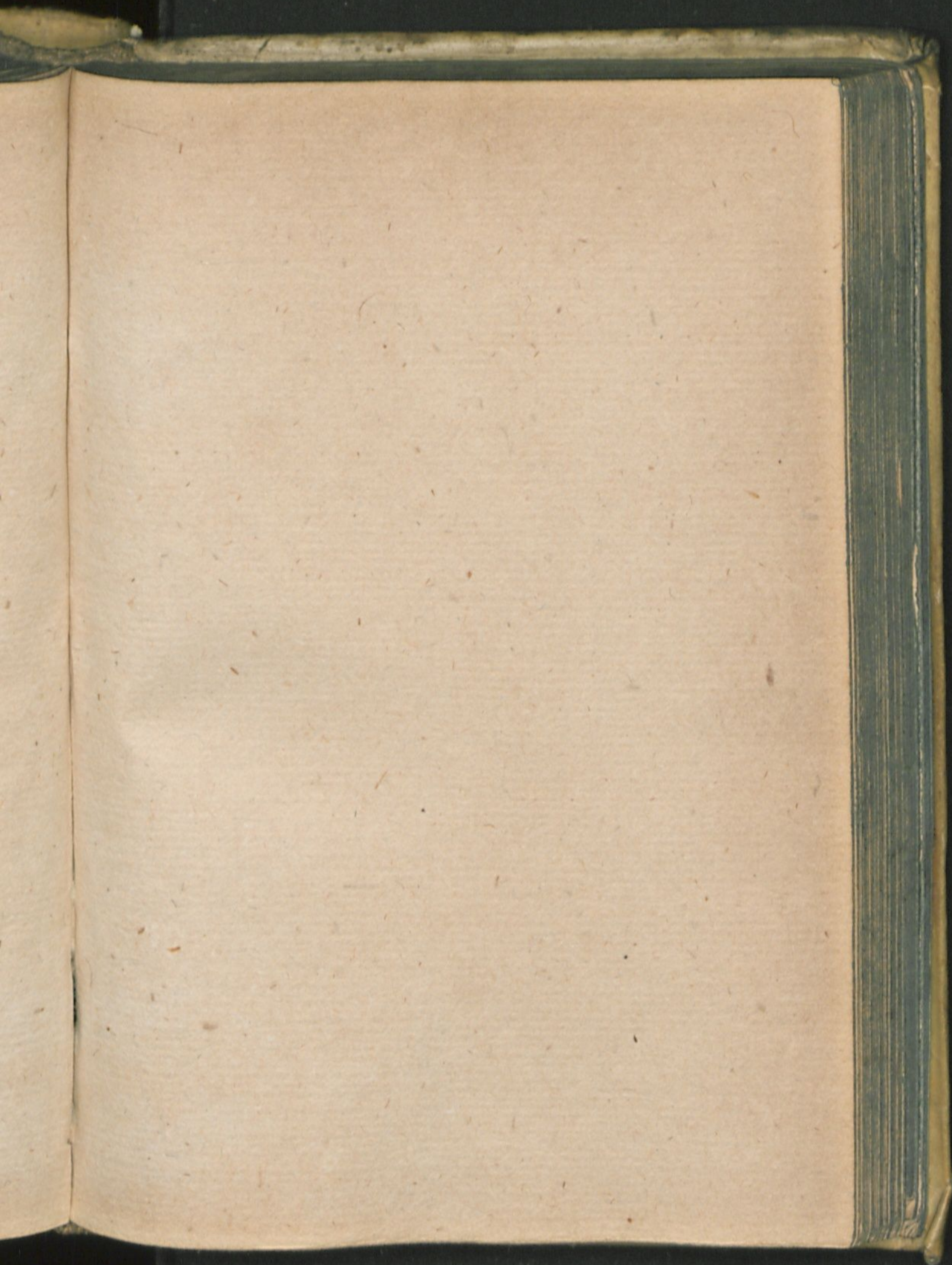

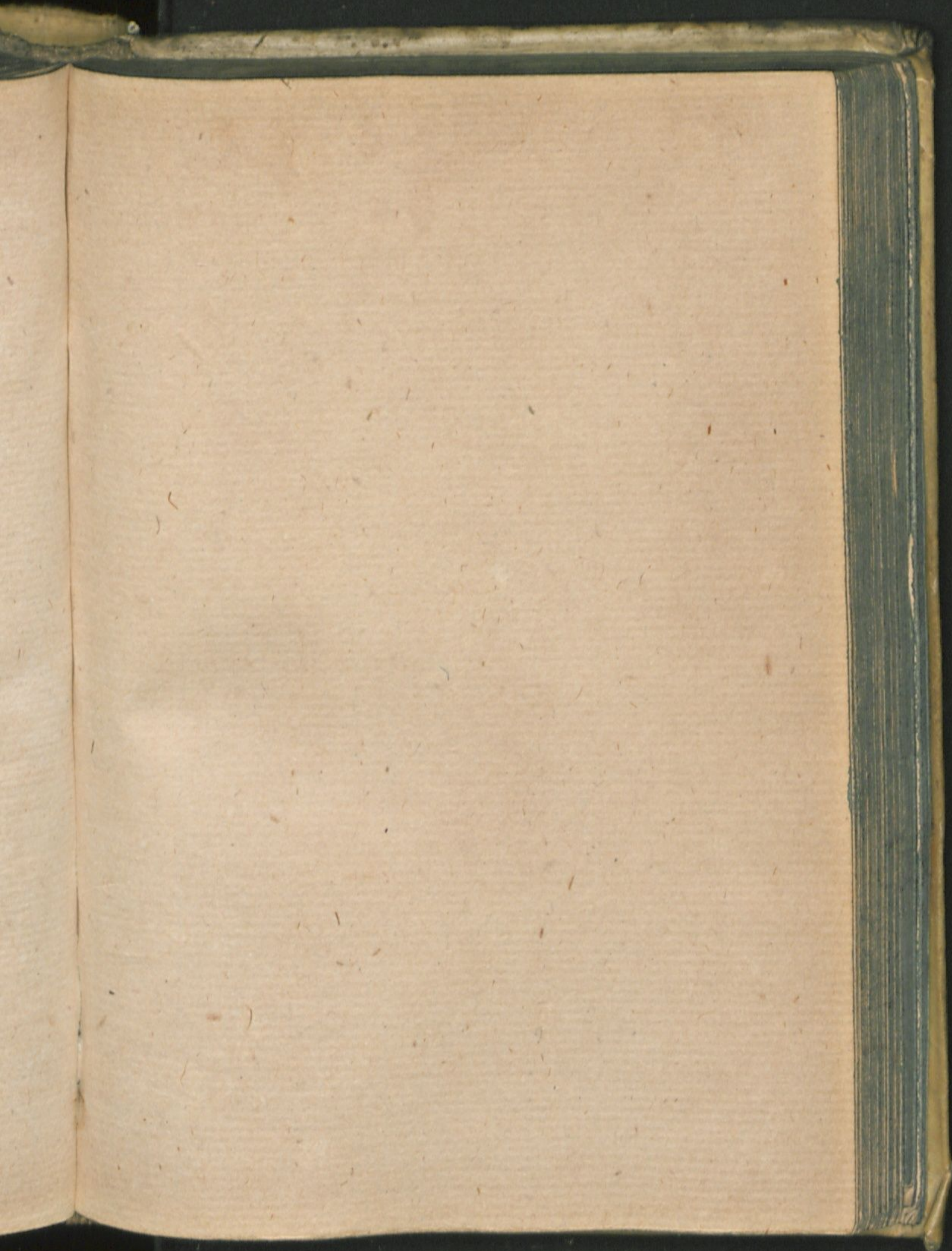

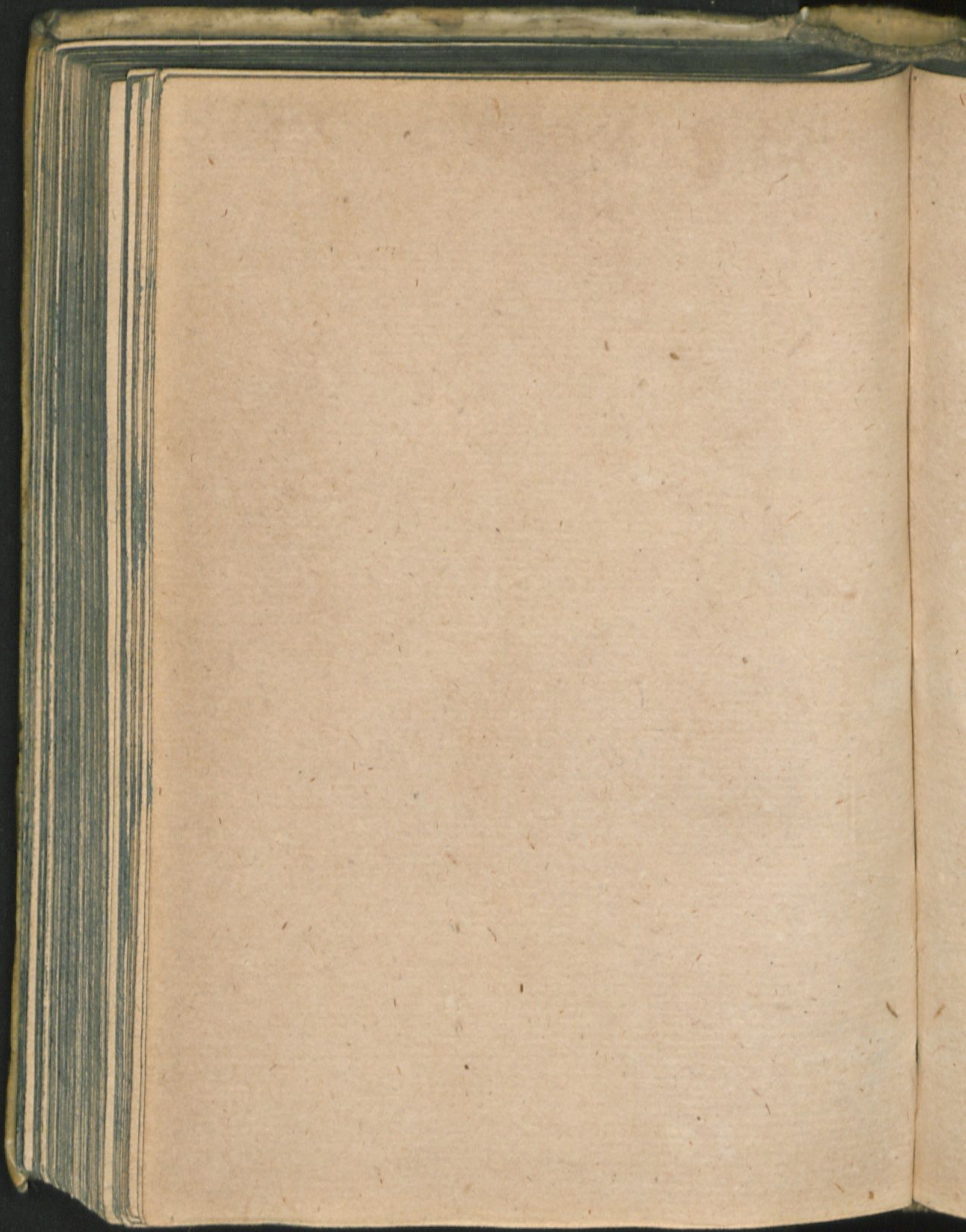

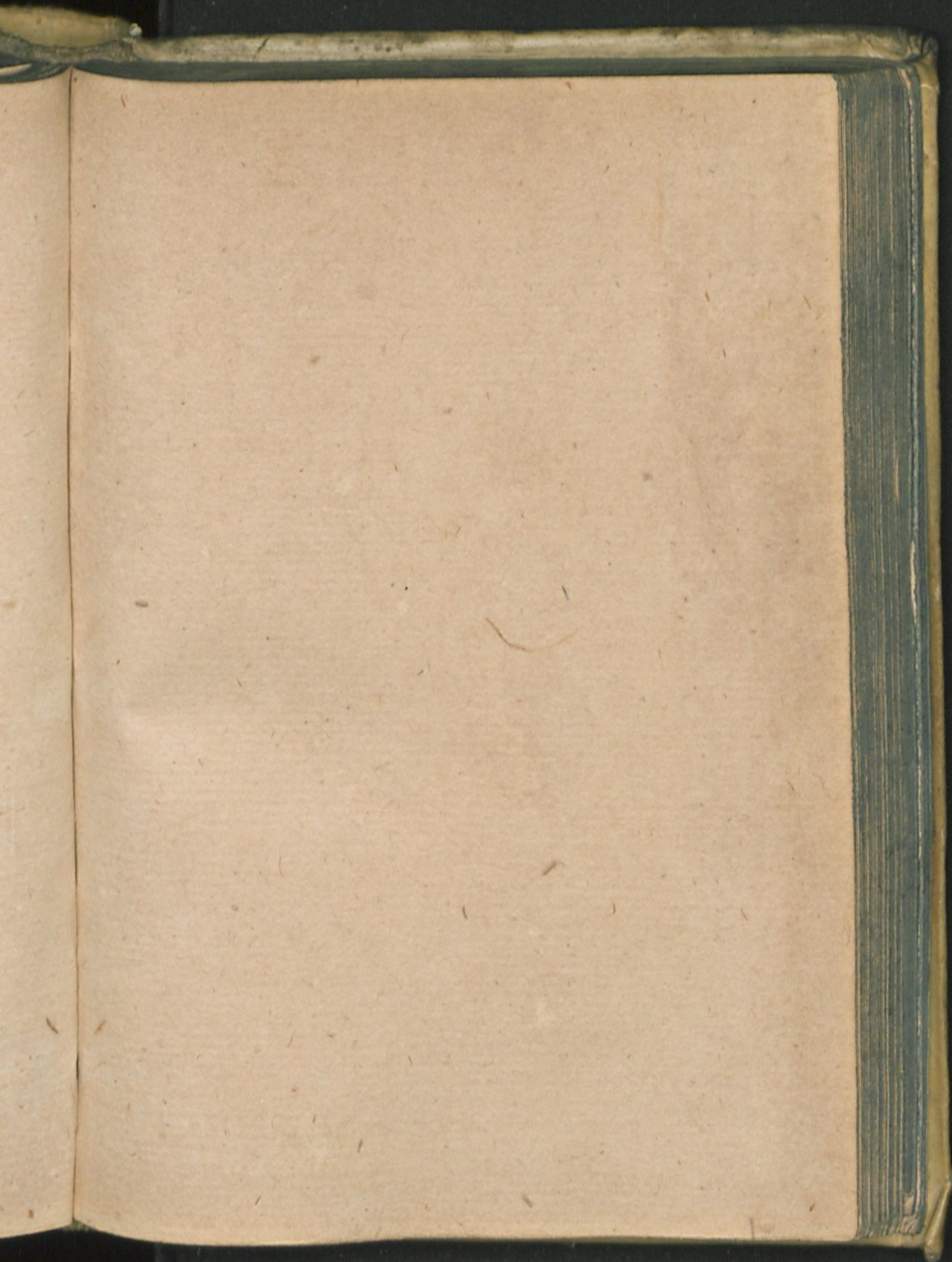

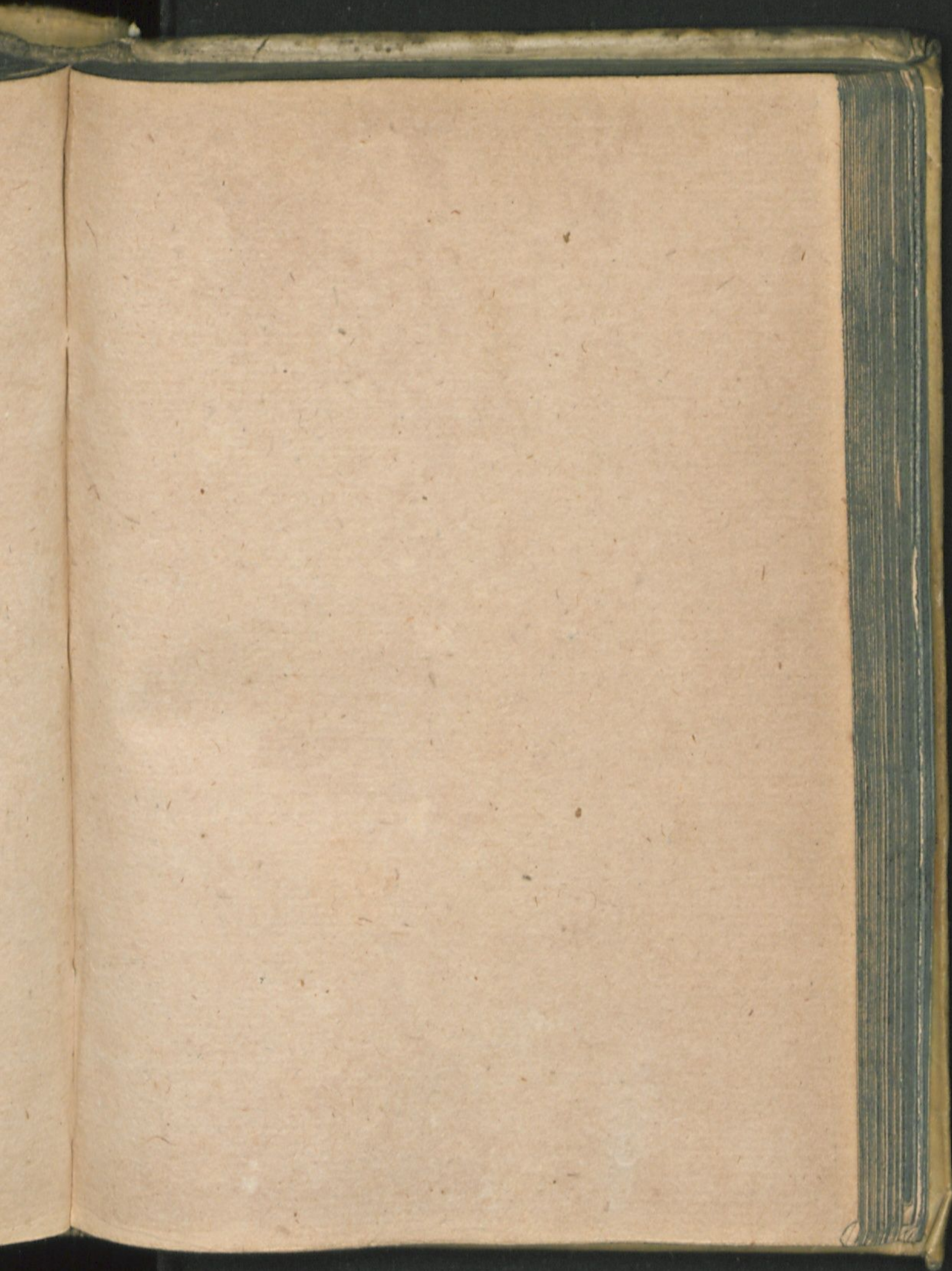

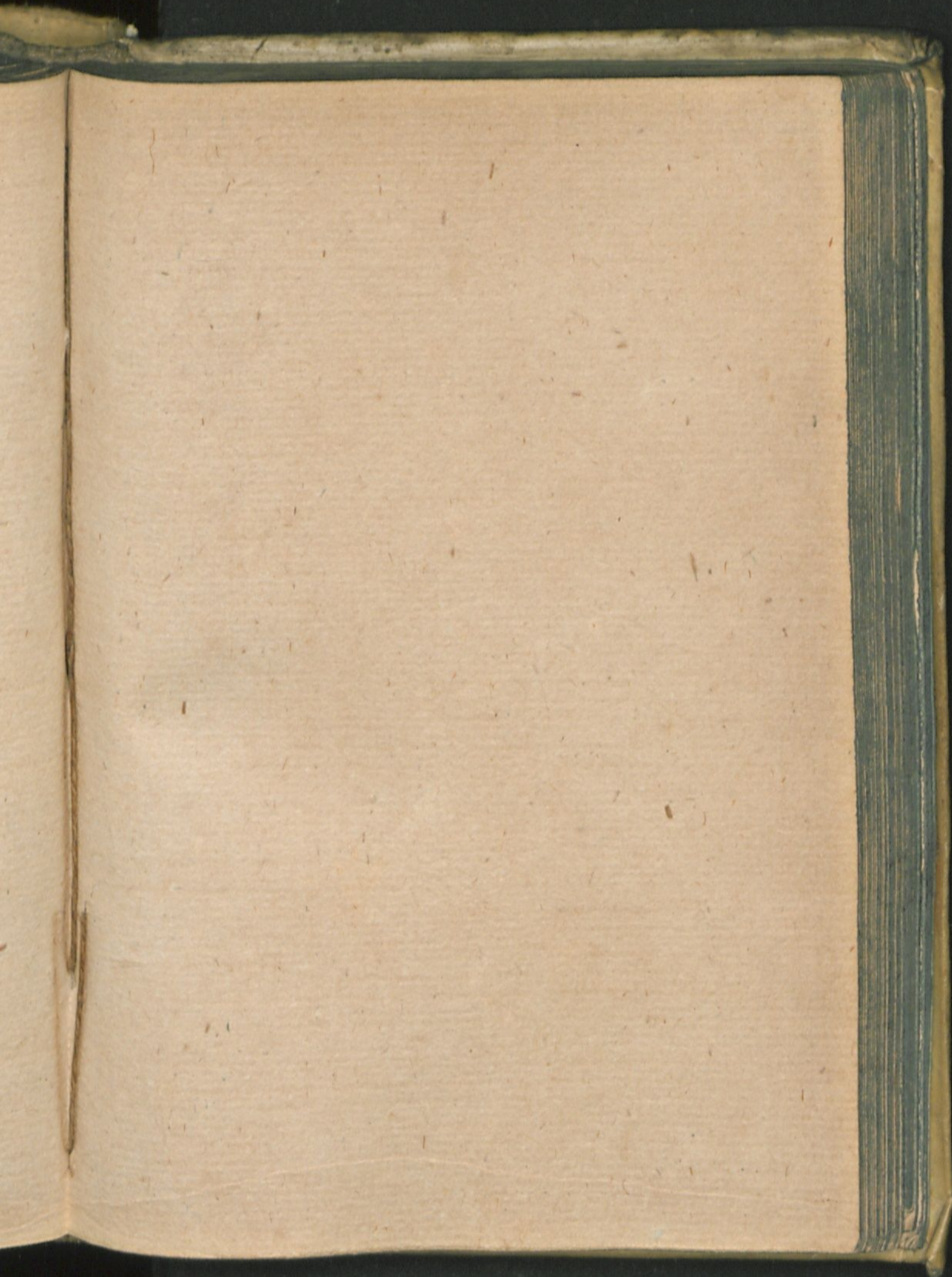

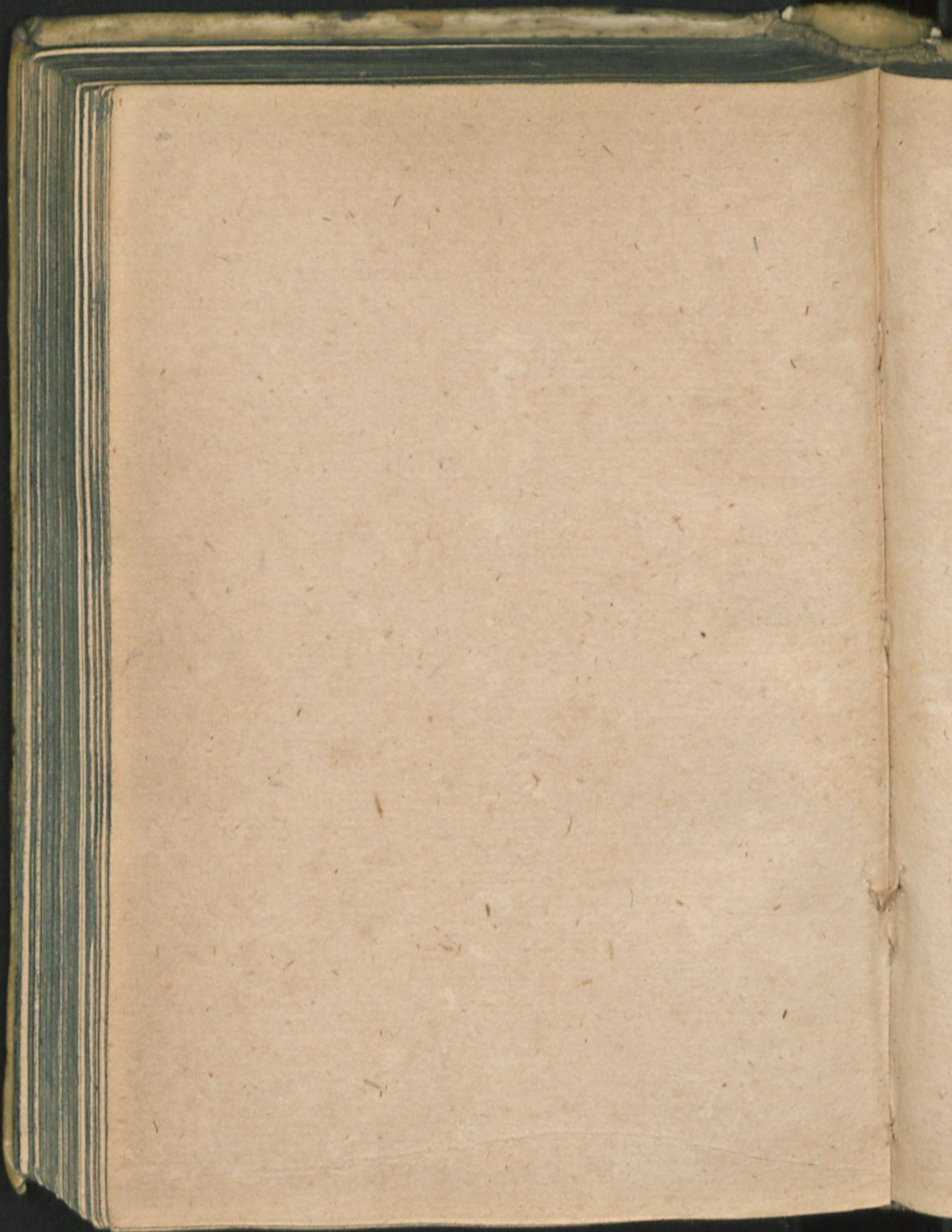

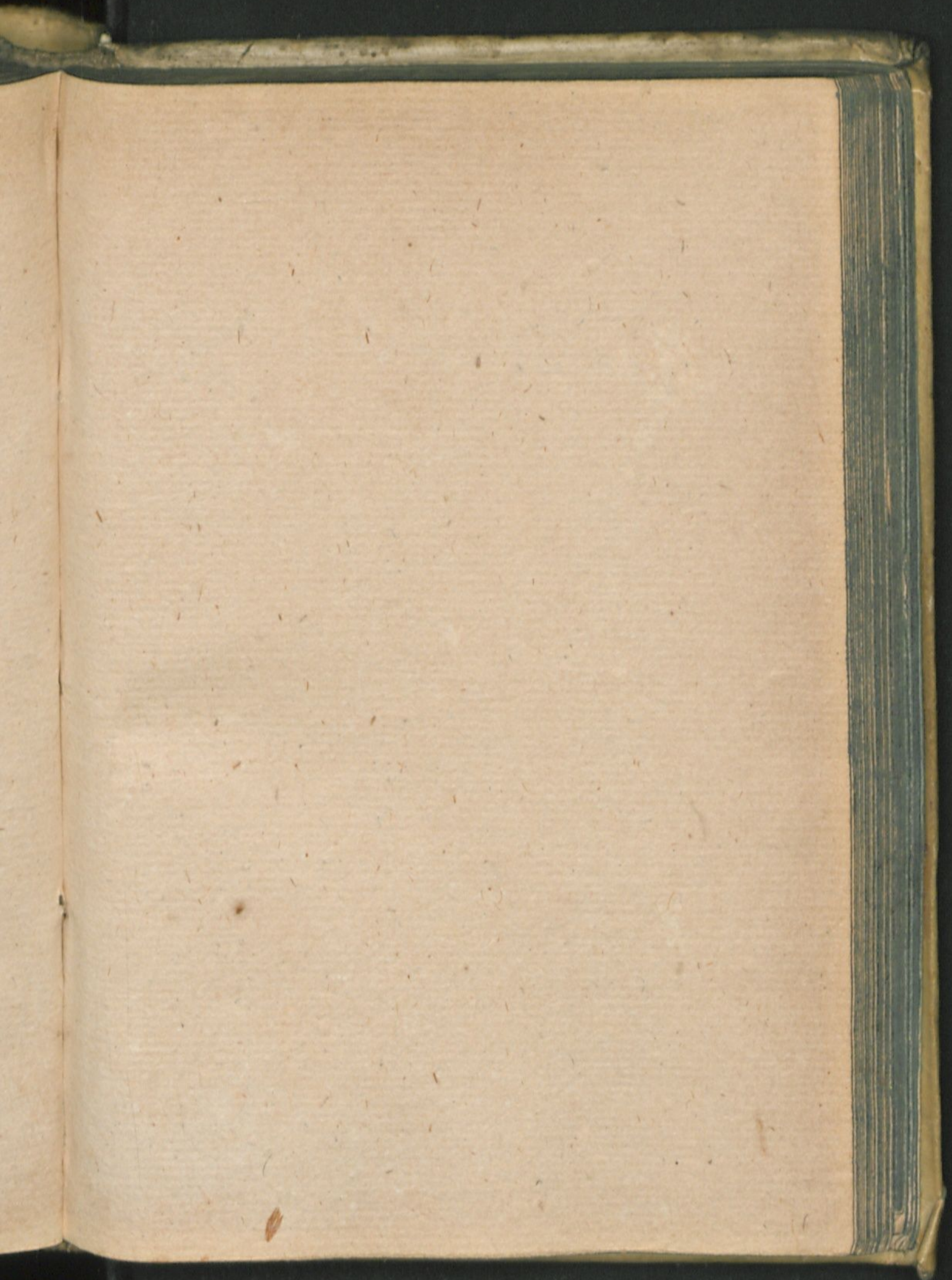

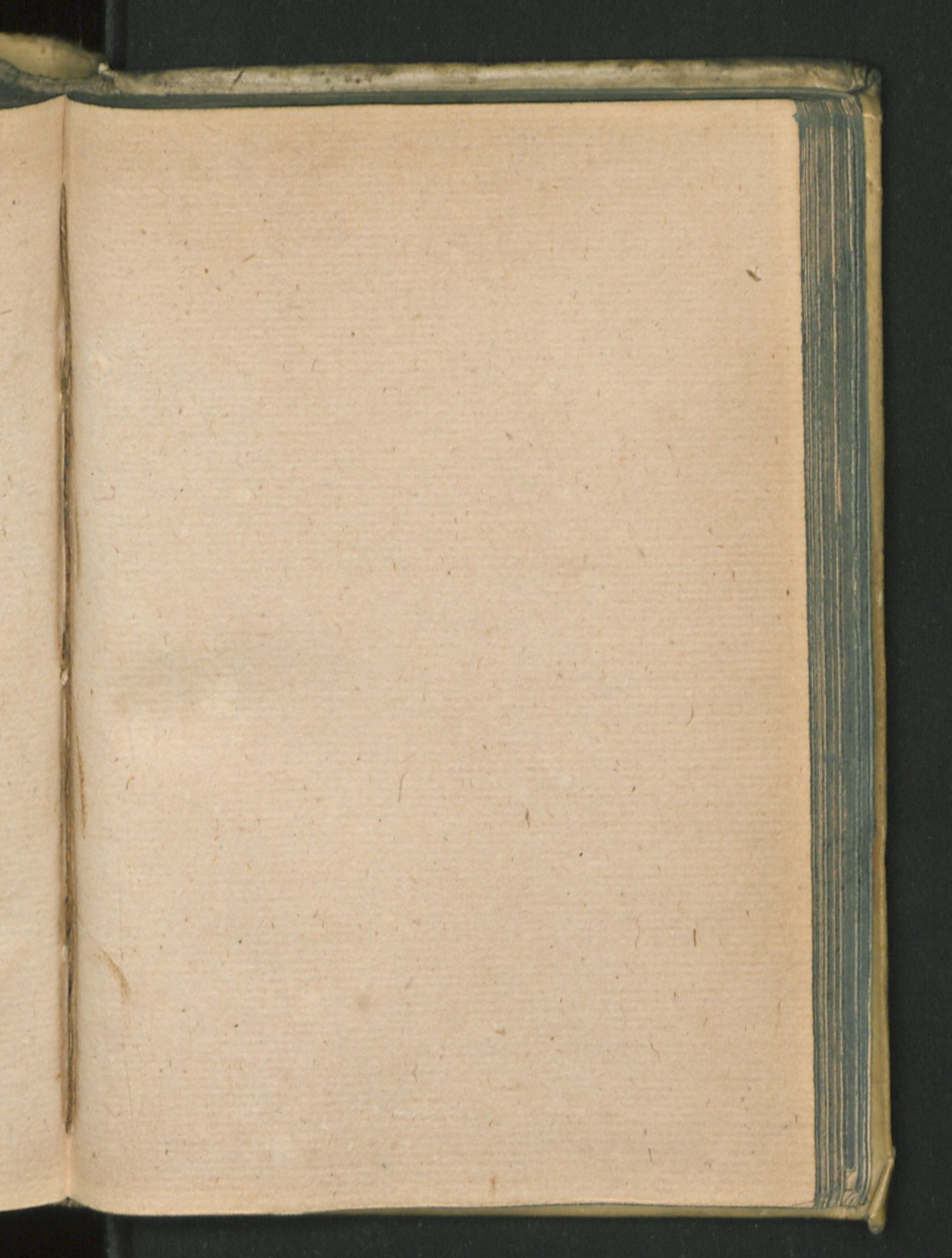

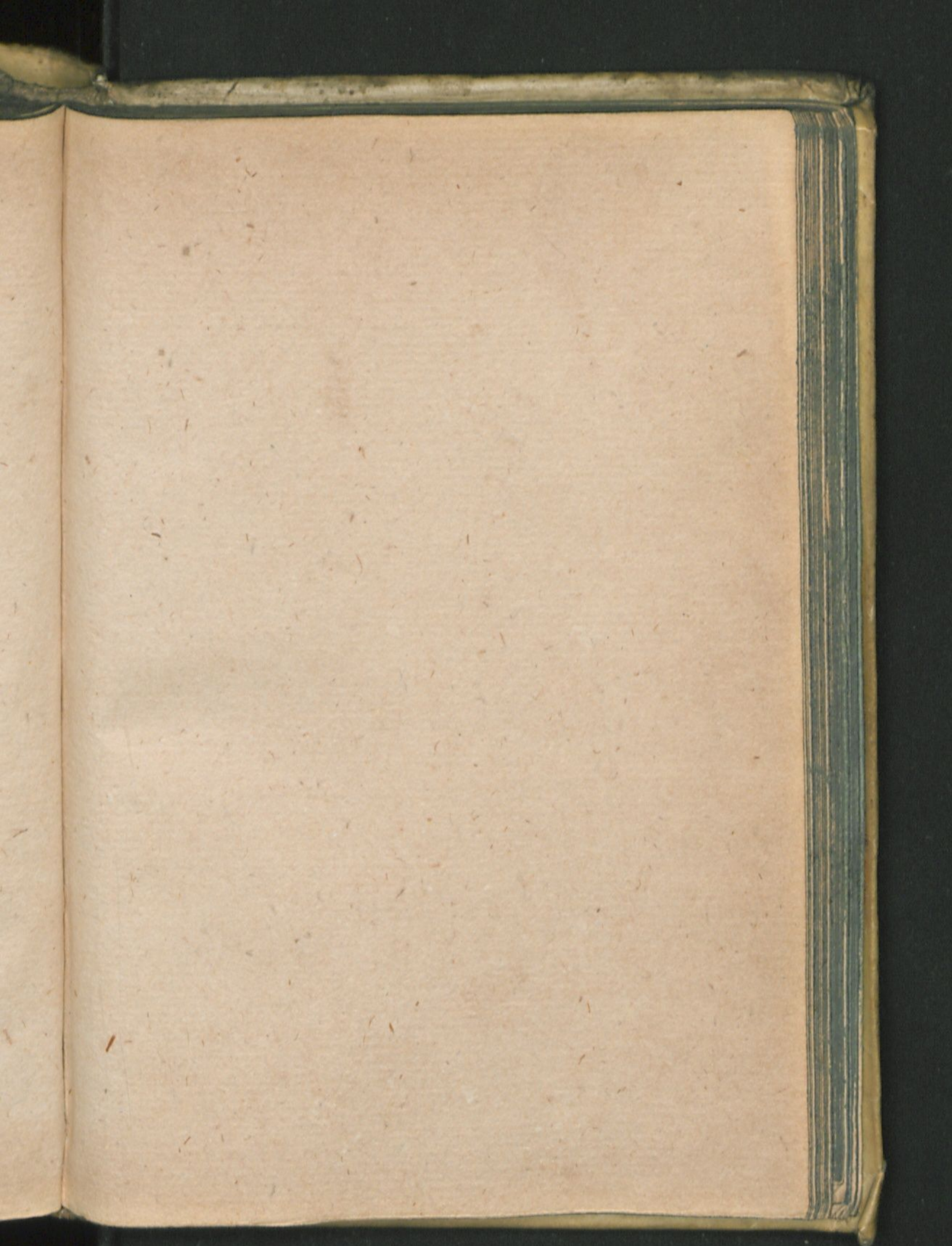

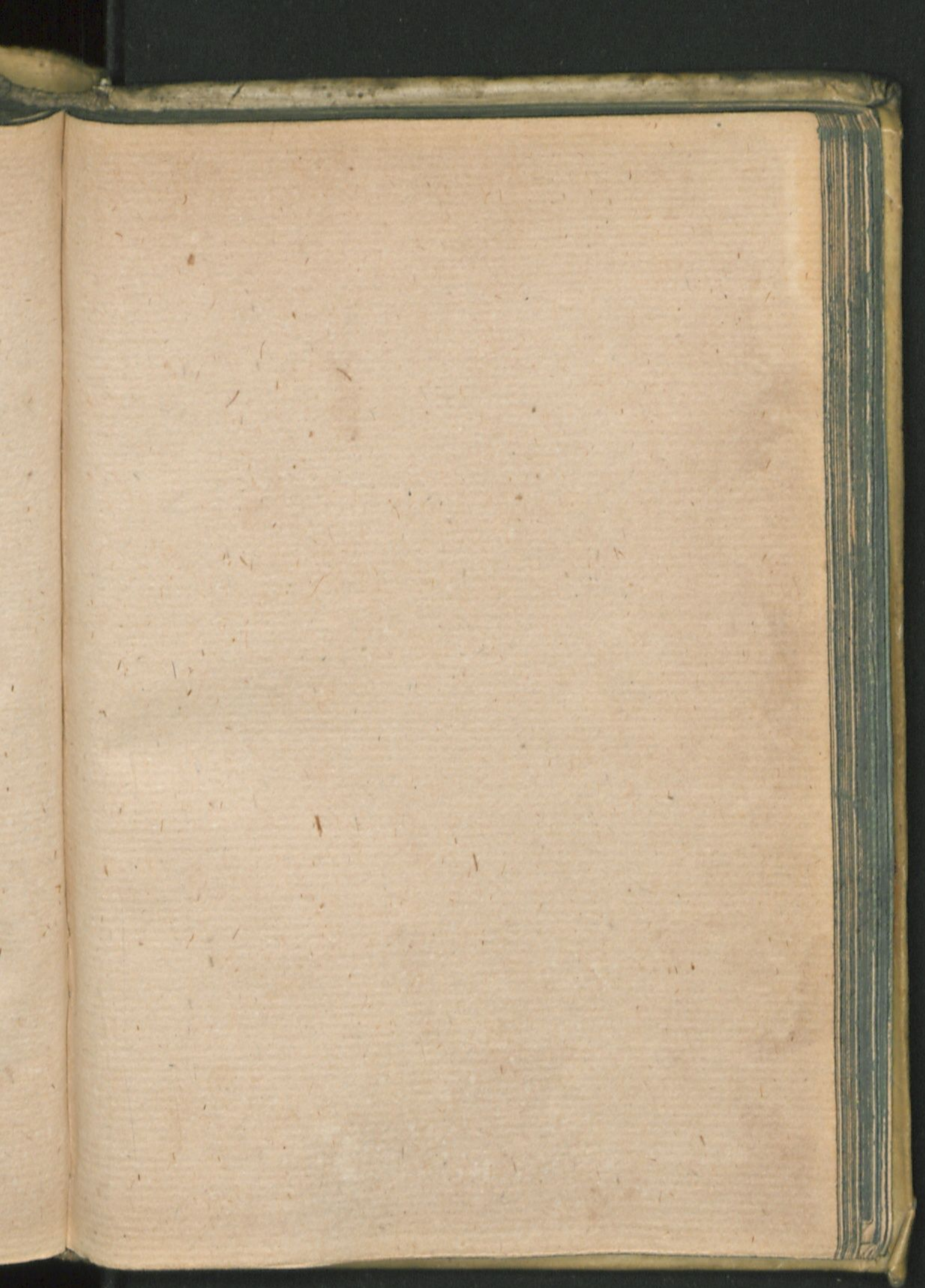

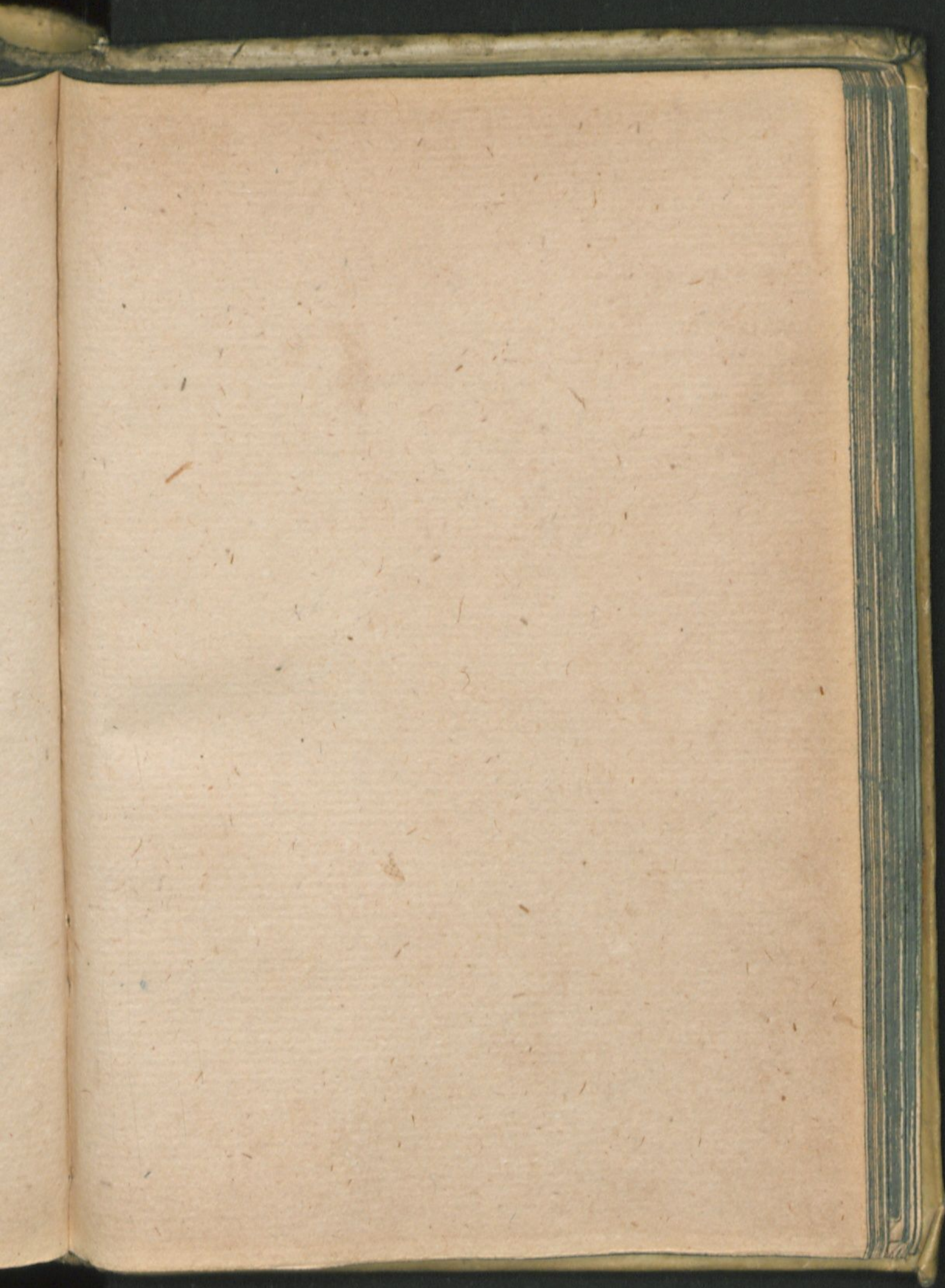

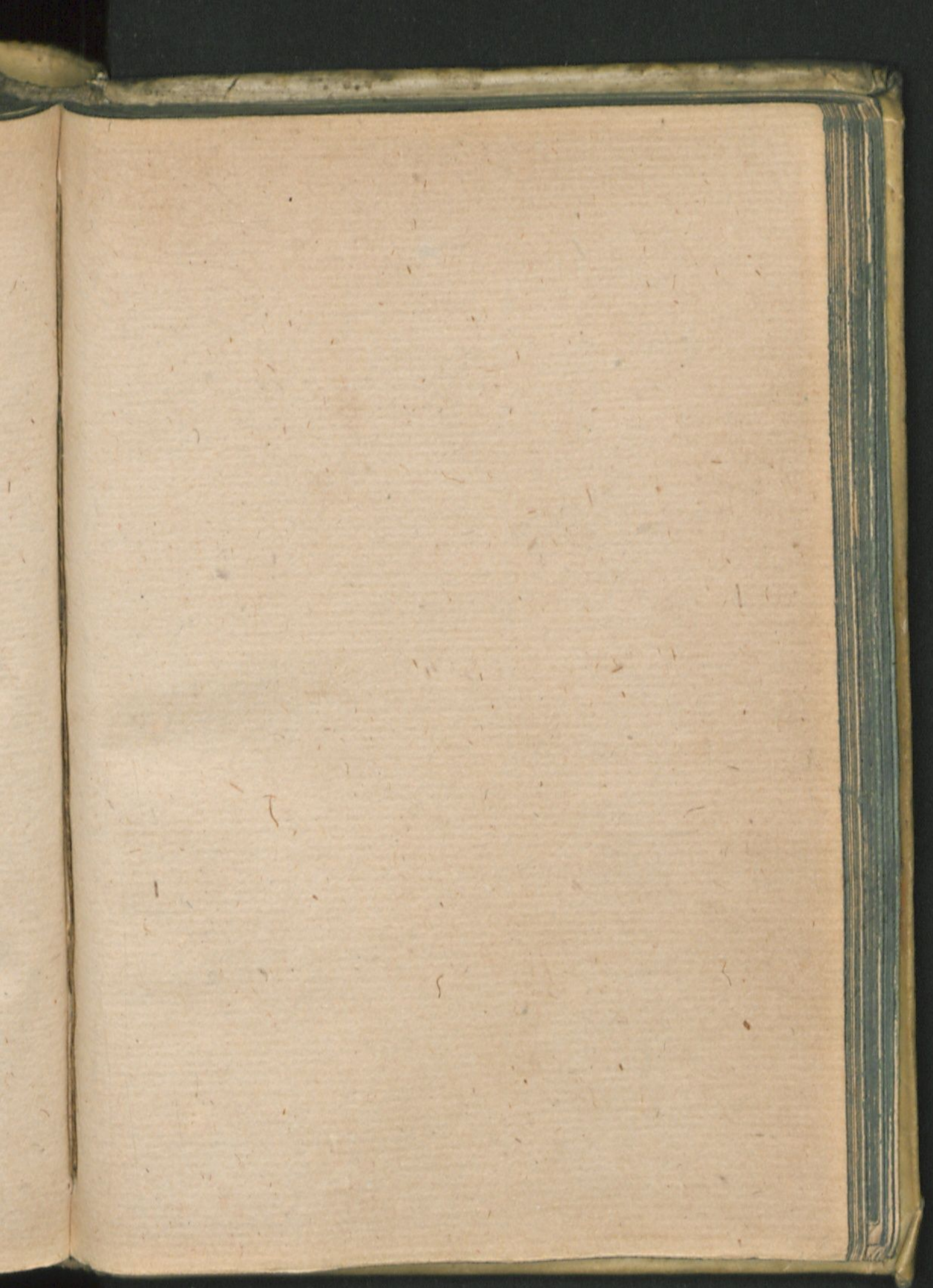

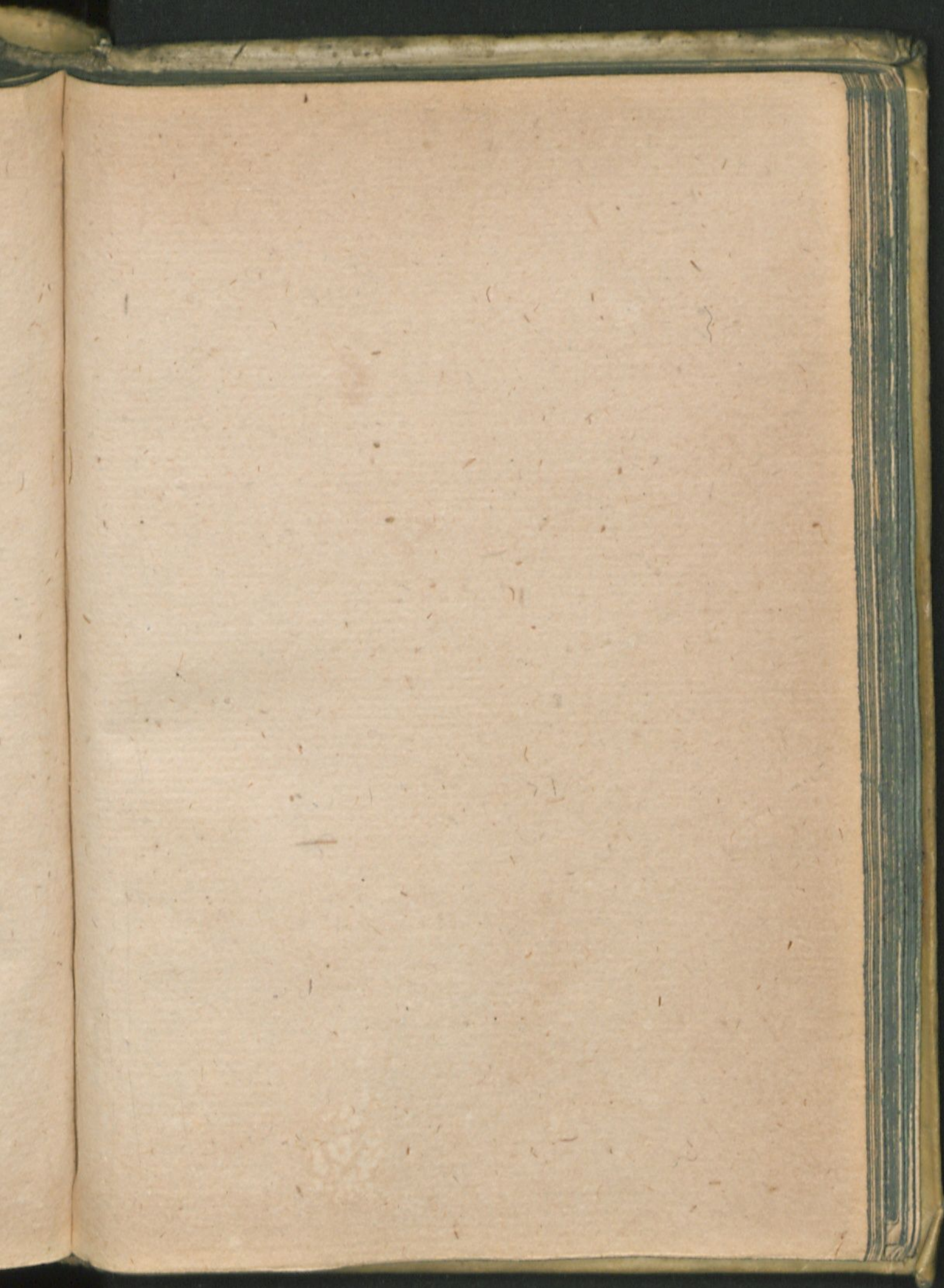

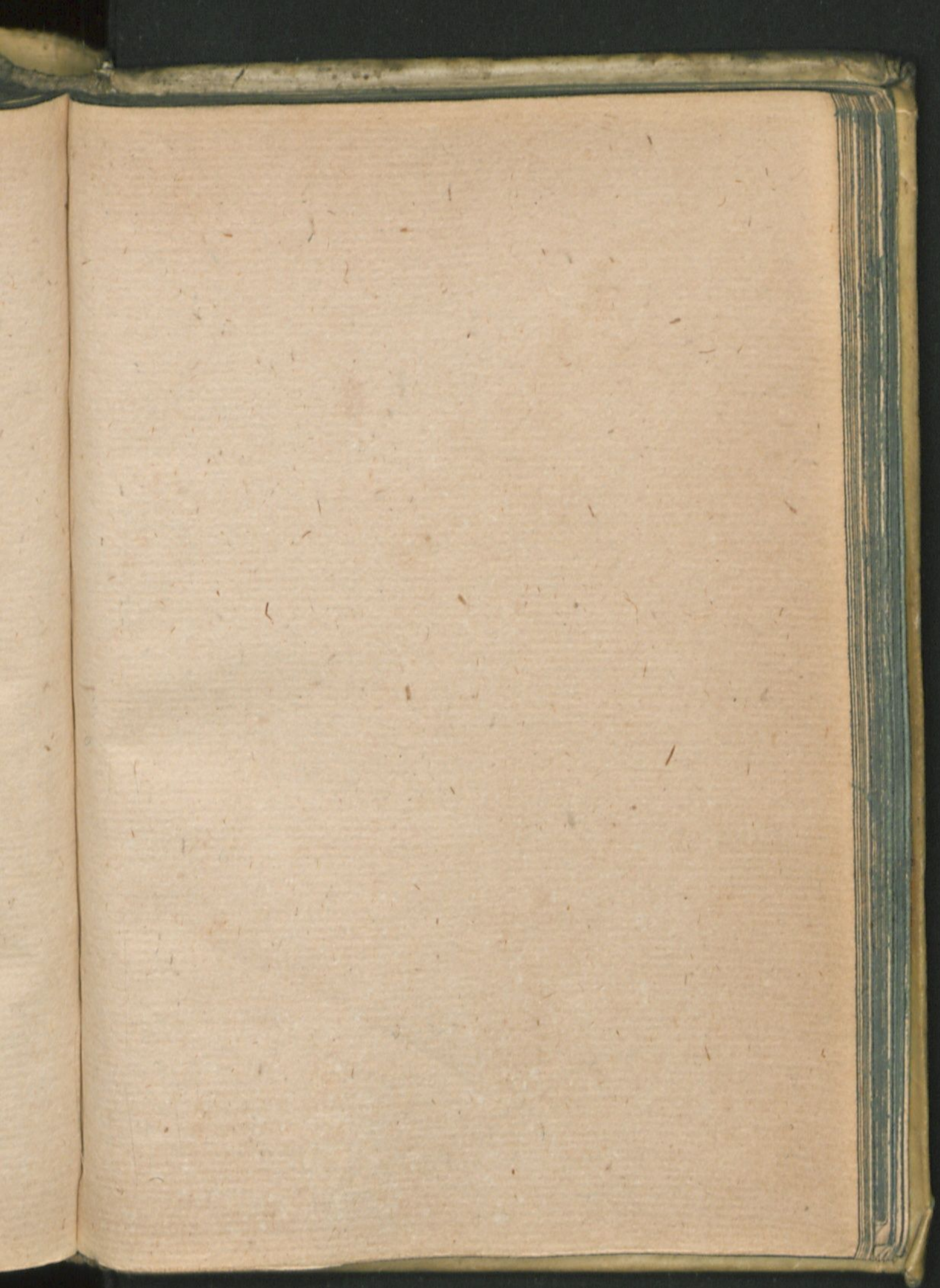

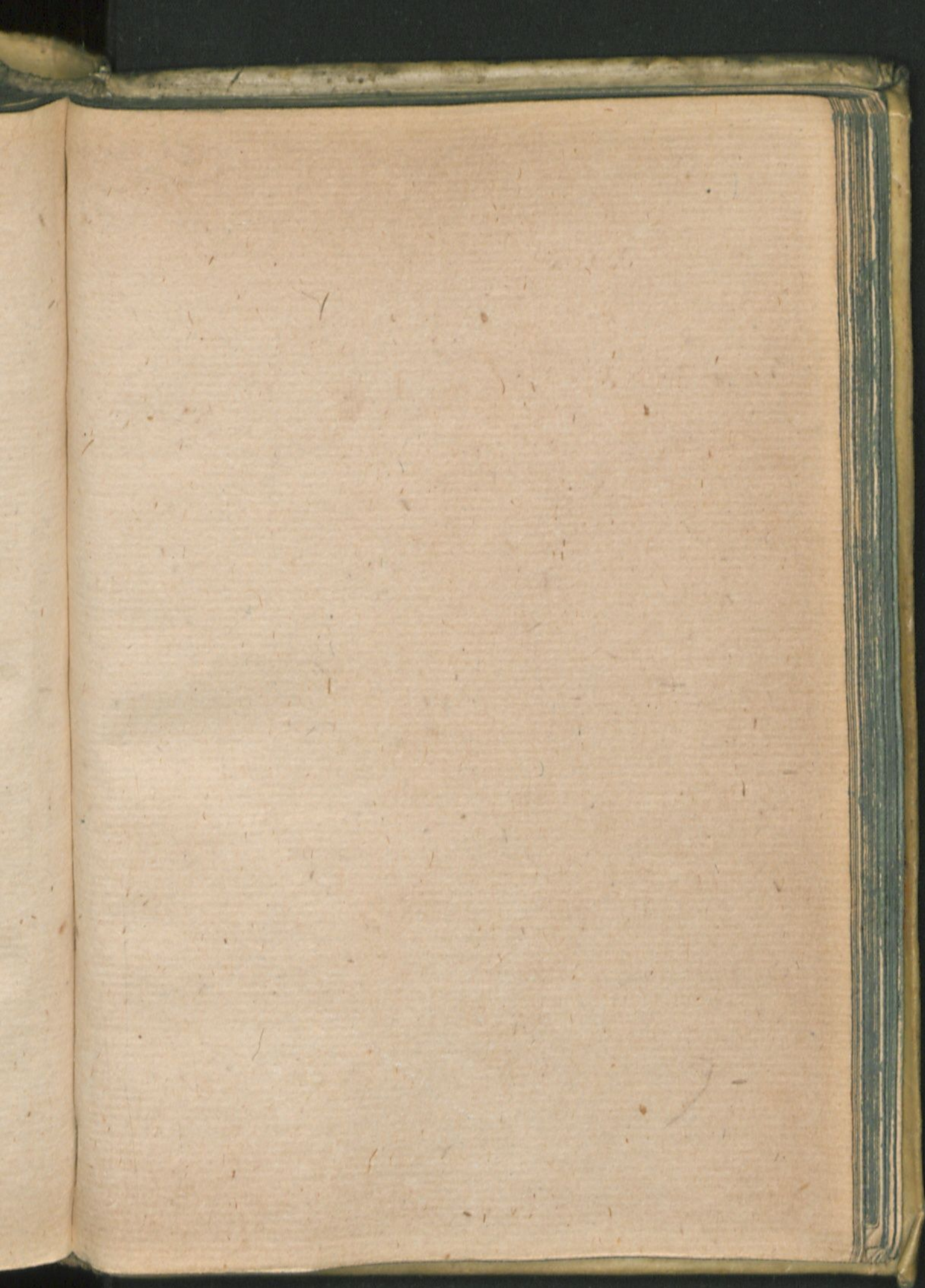

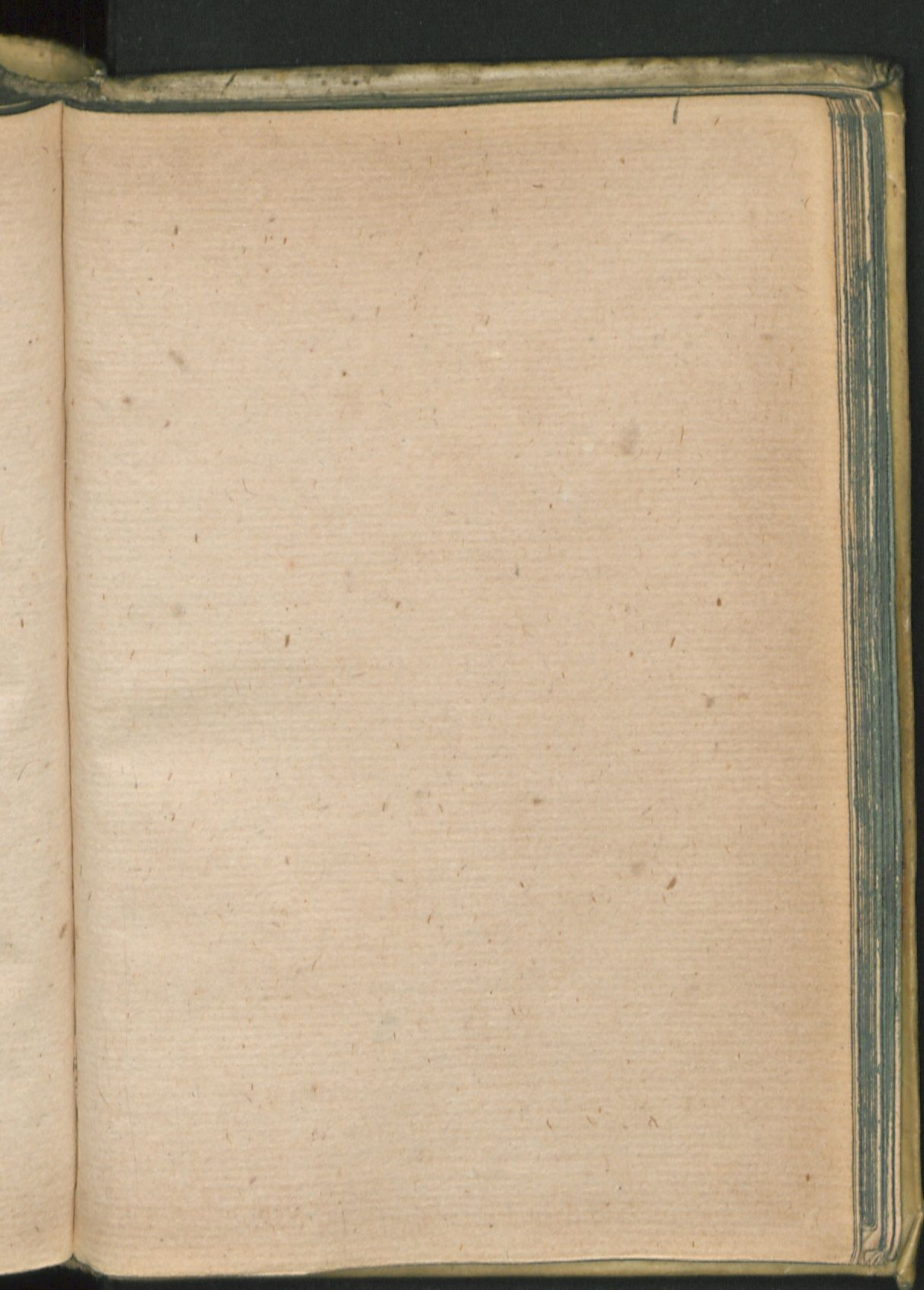

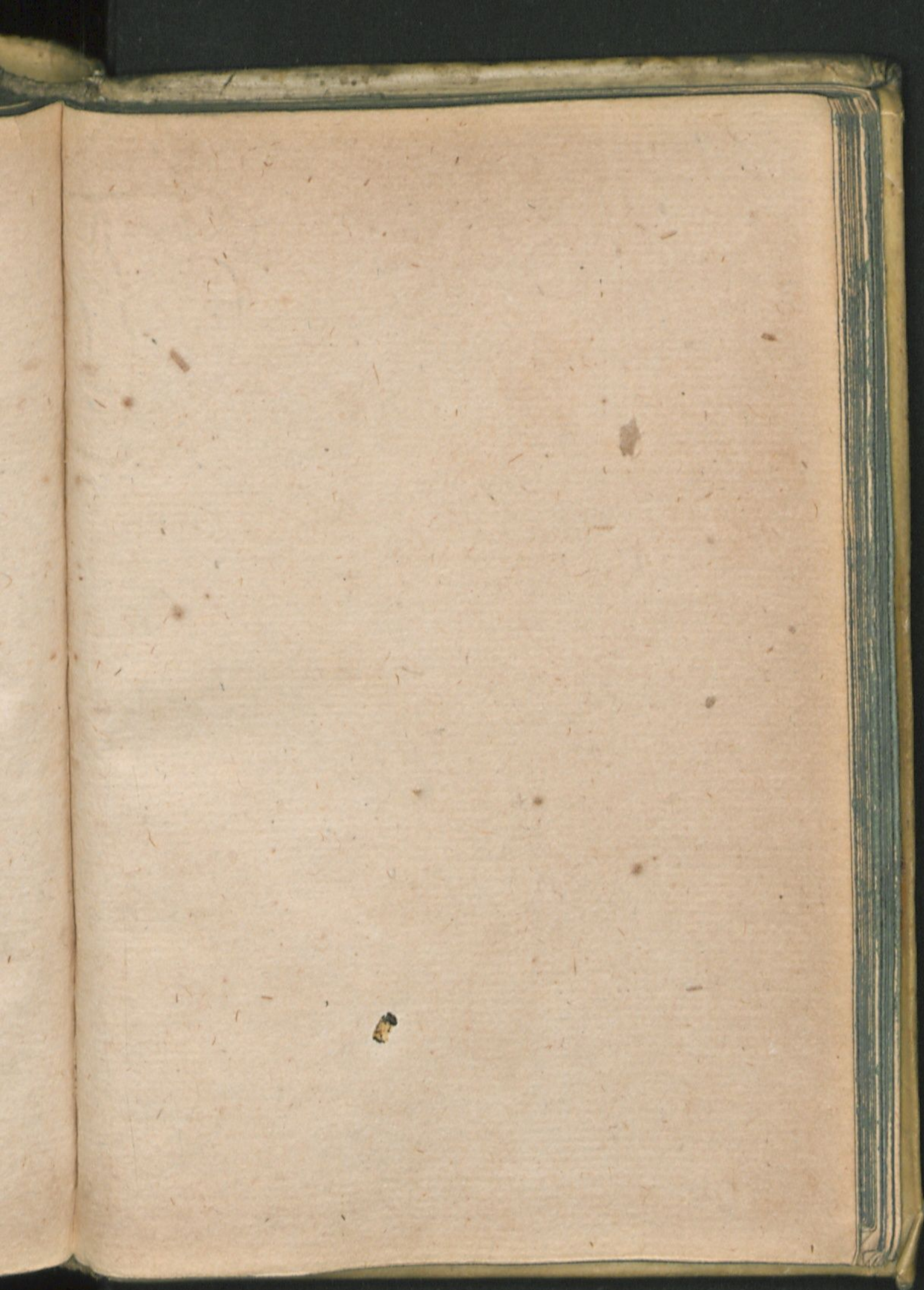

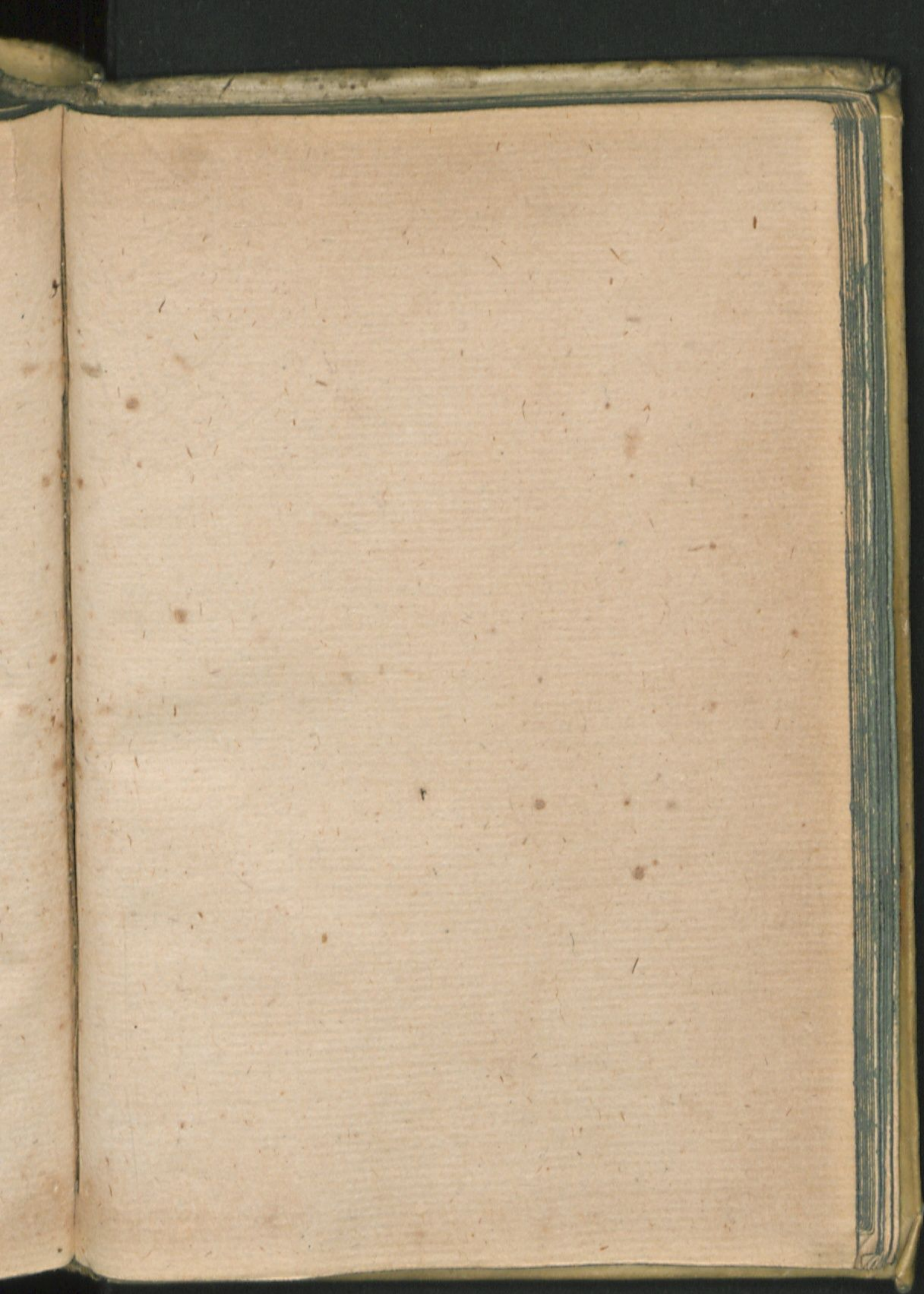

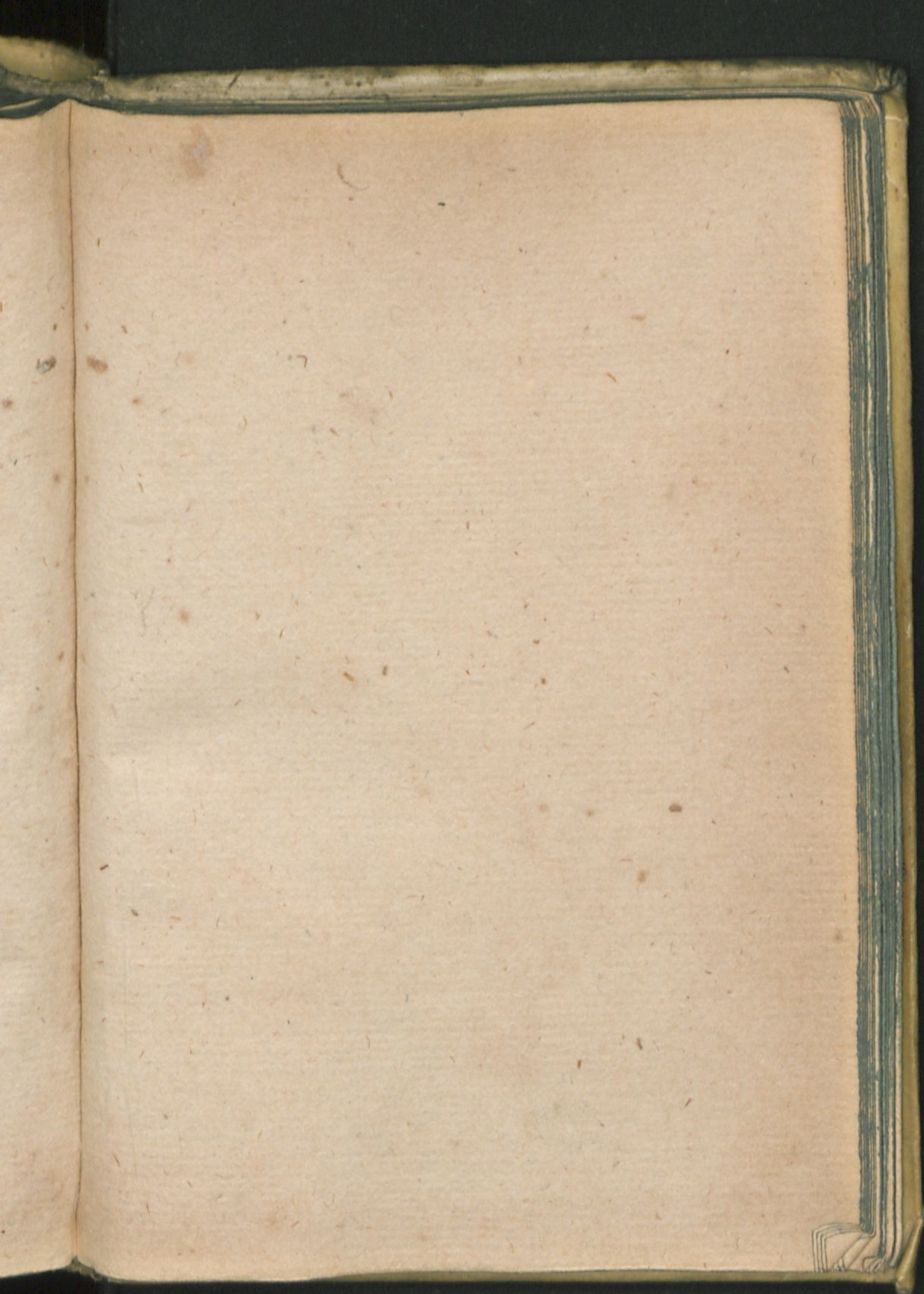

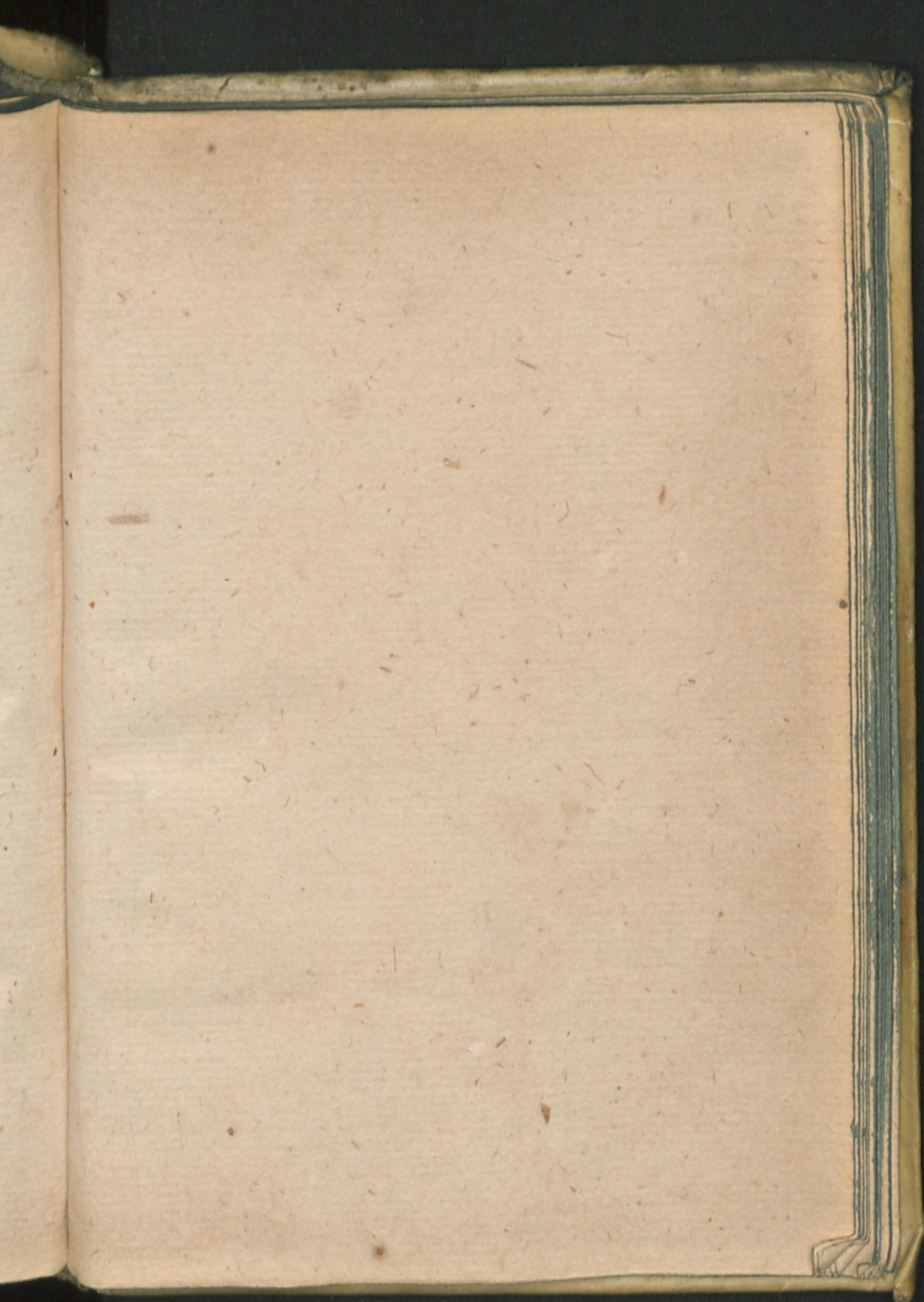

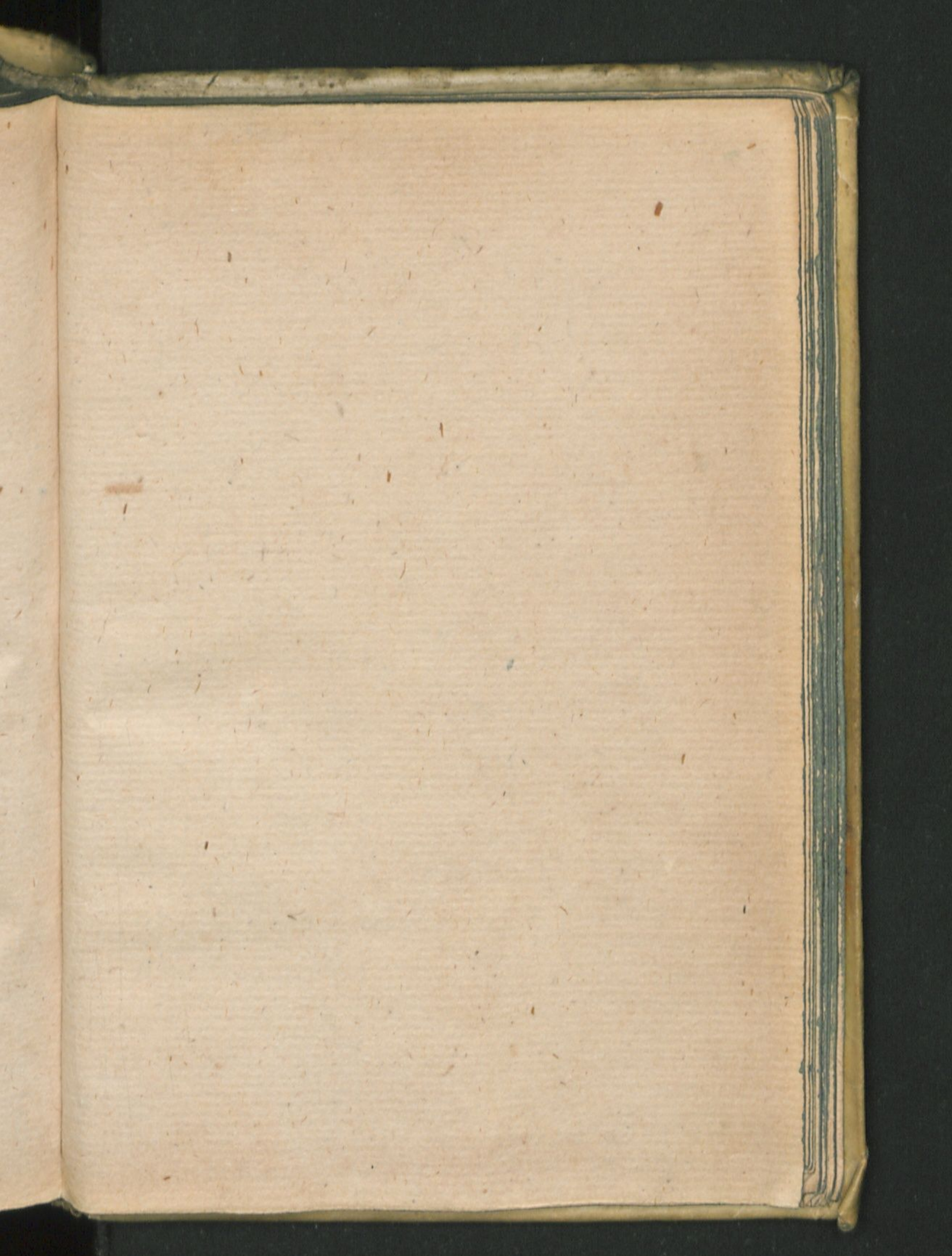

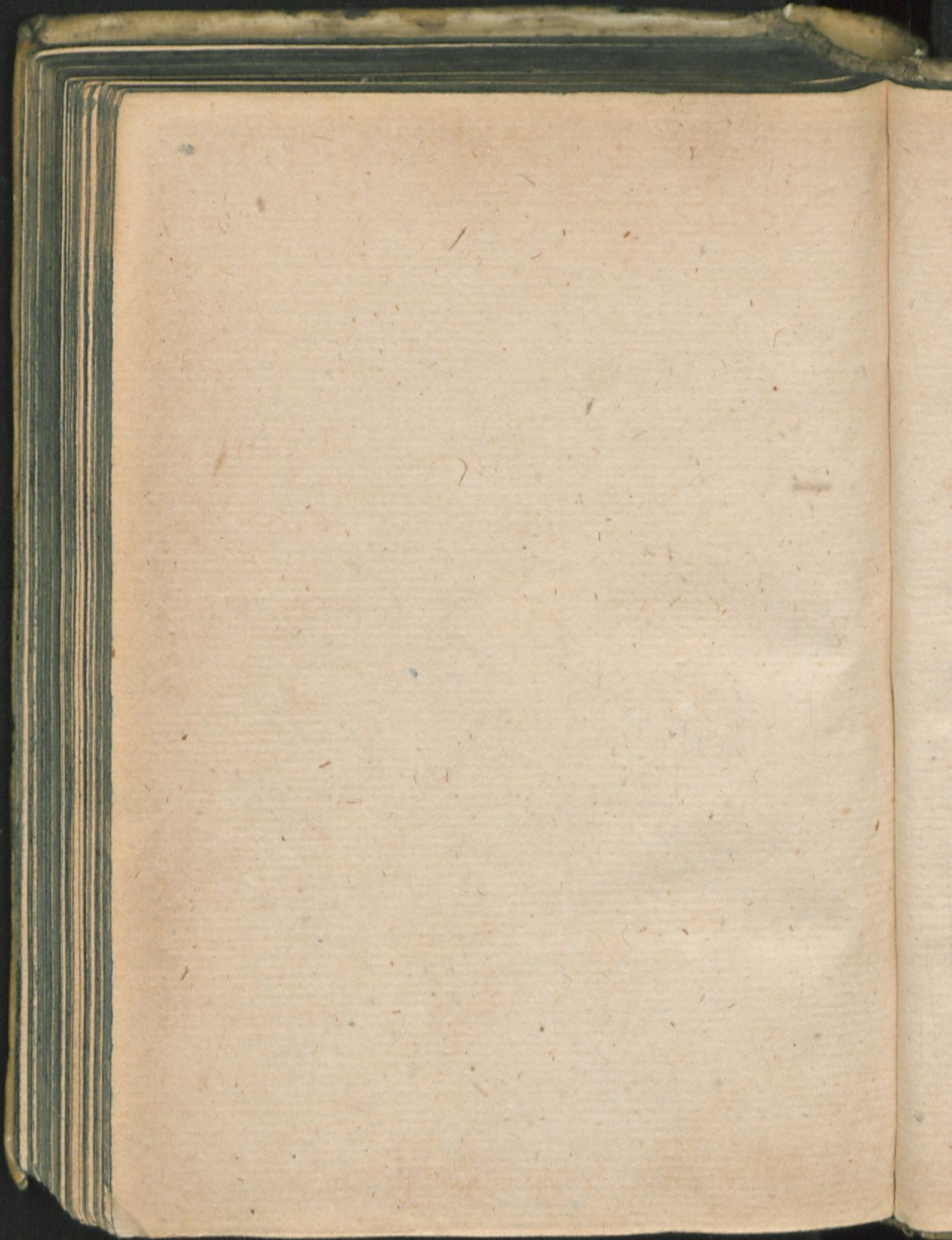

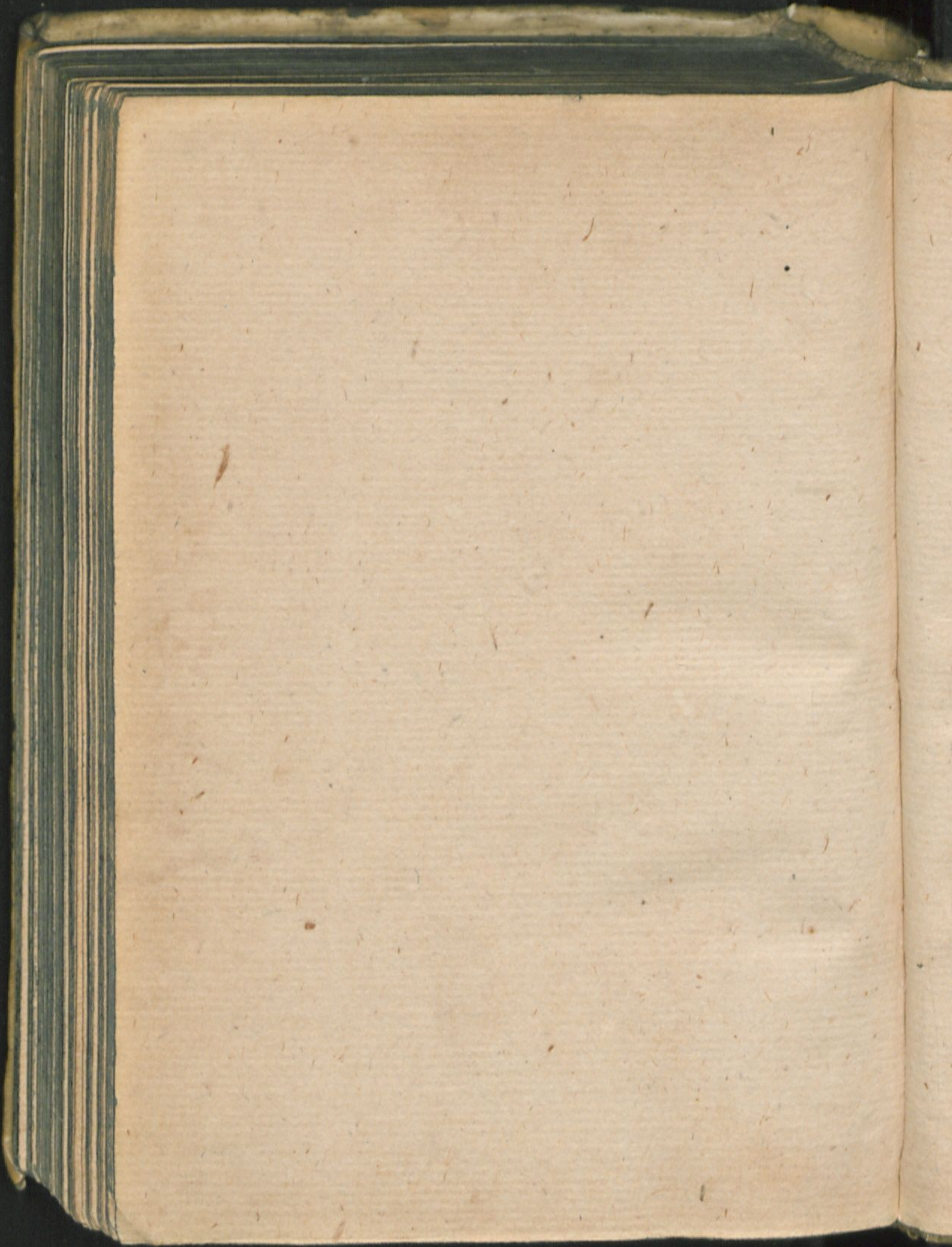

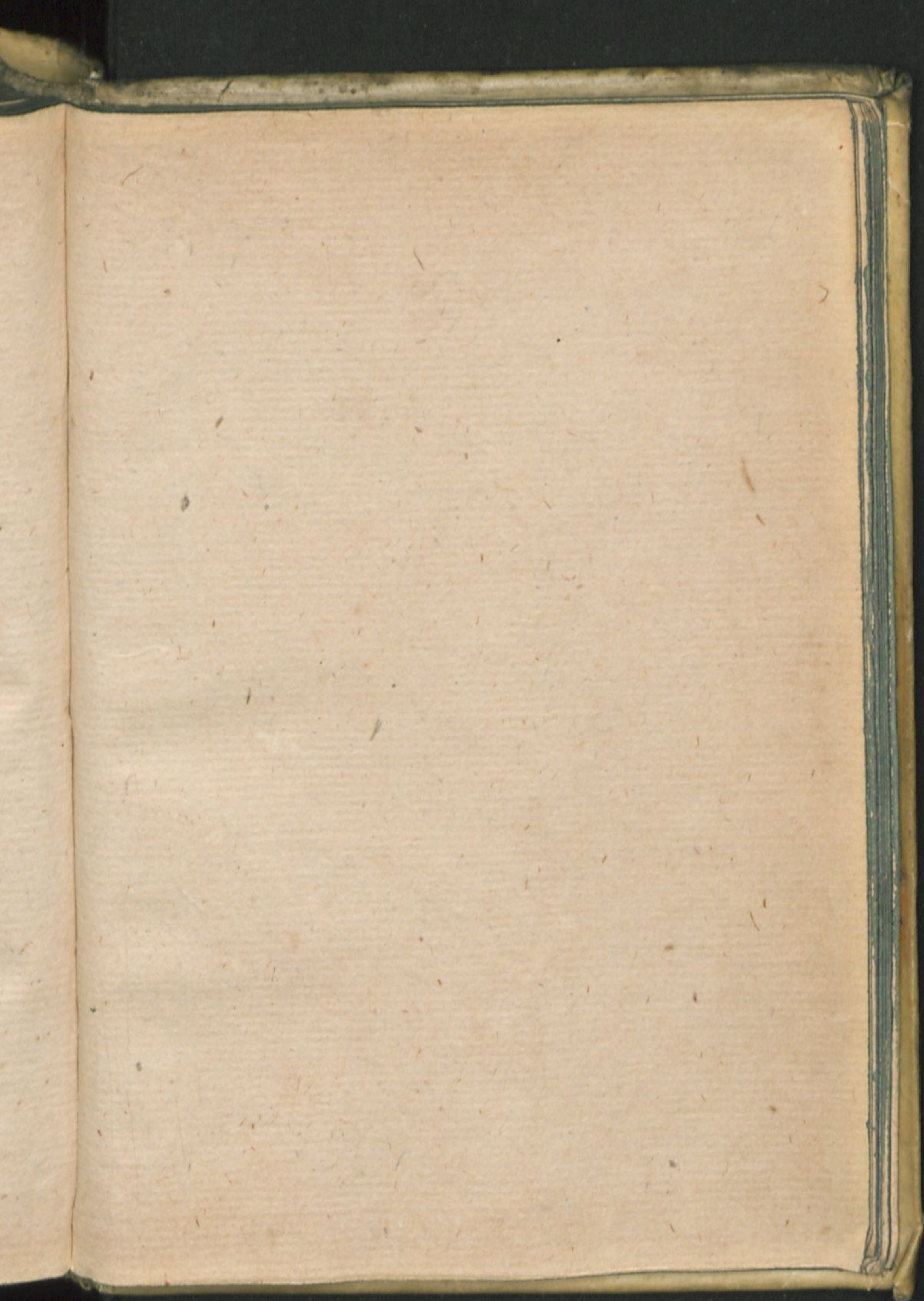

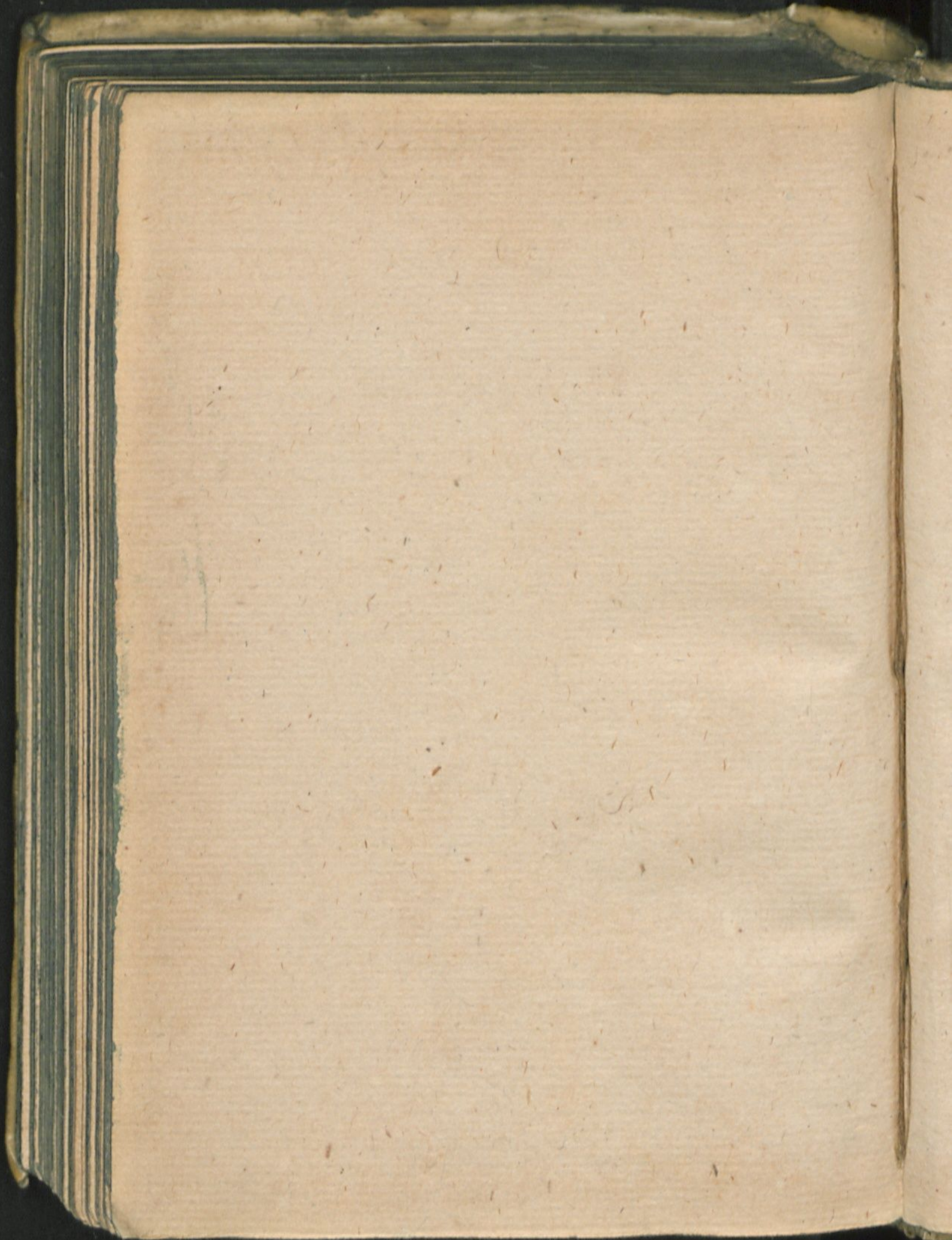

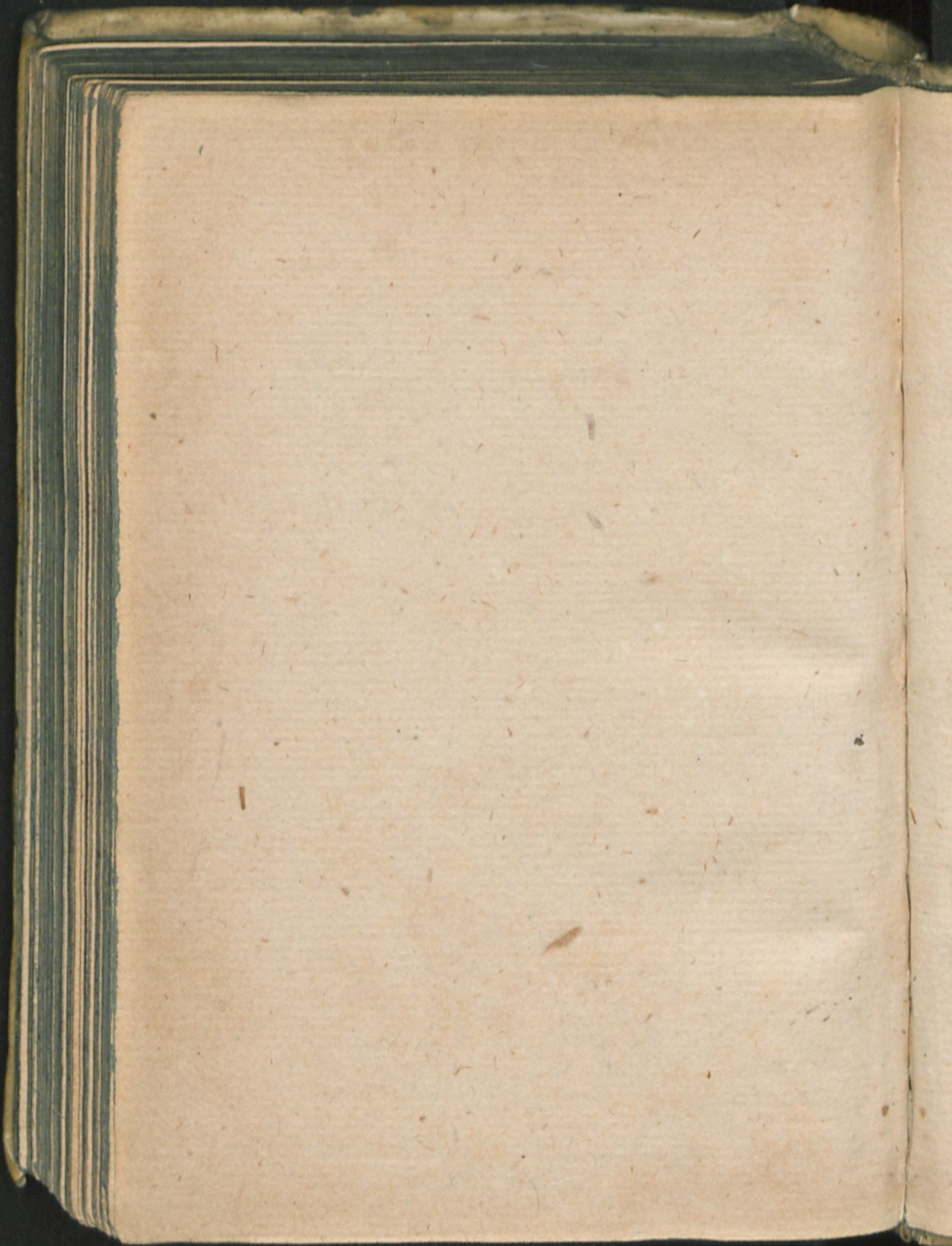

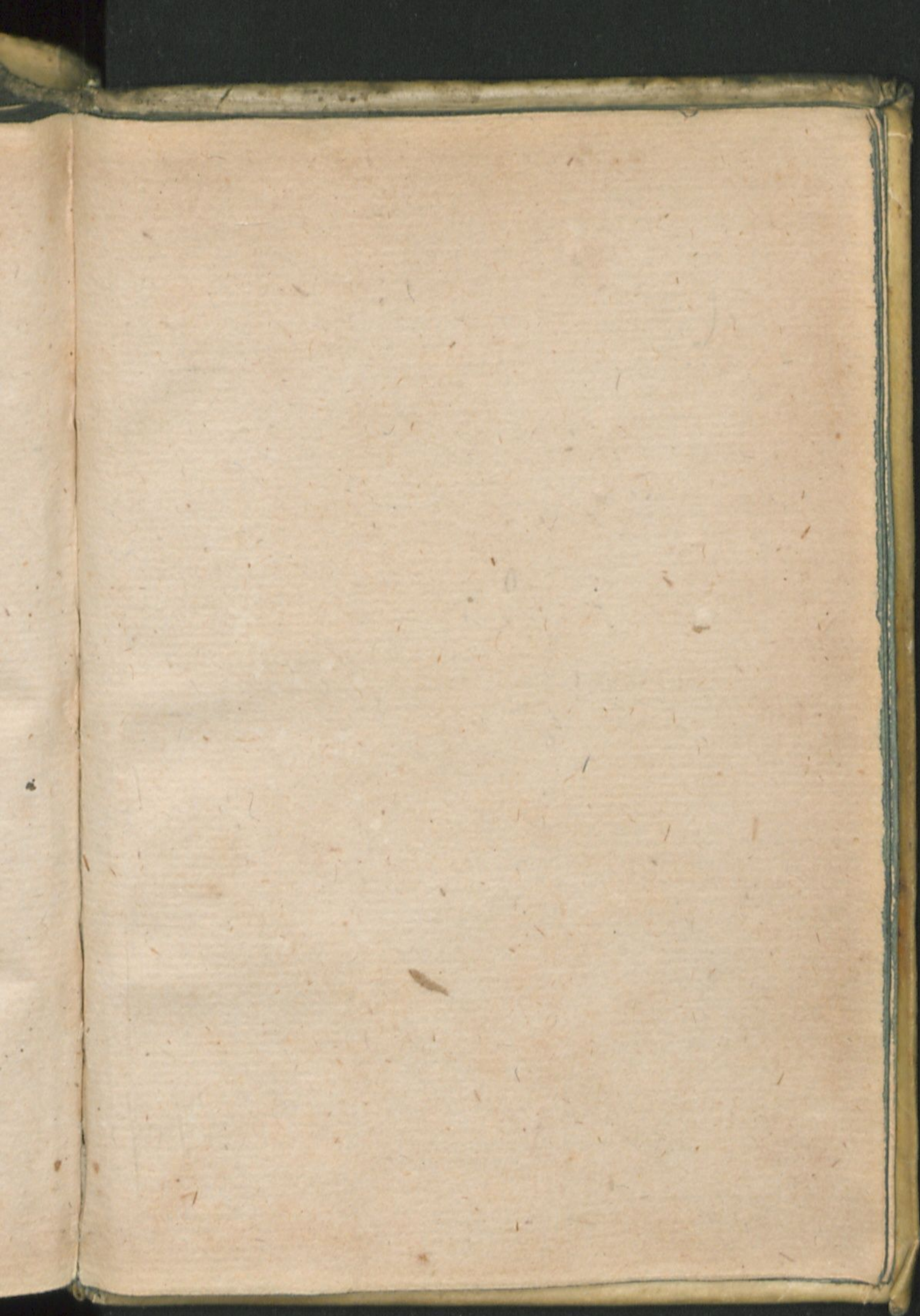

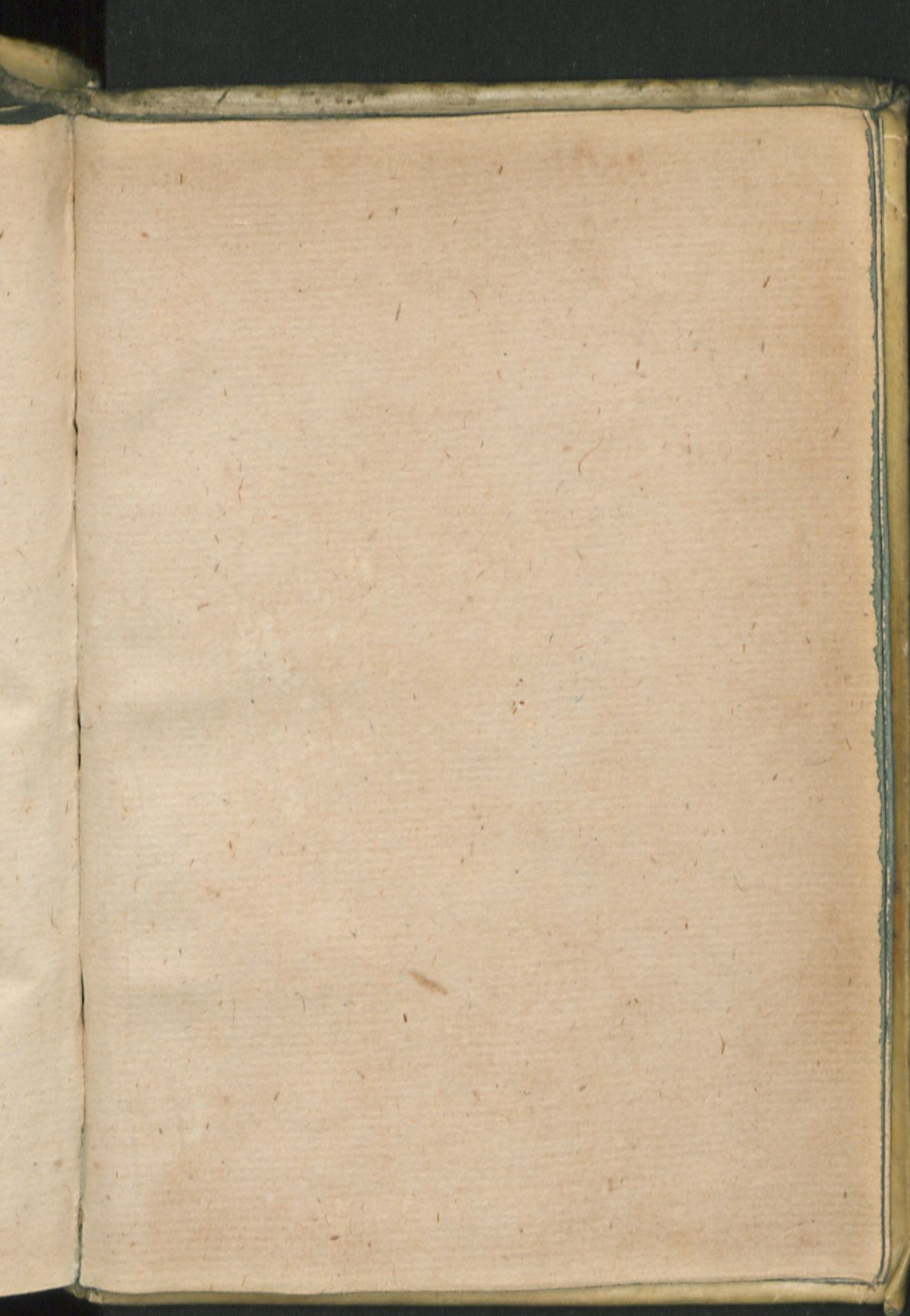

Jm 881

(X227 5233)

44

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8
Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

Farbkarte #13

B.I.G.

FORMVLÆ
P R E C V M
S V M T A R V M E X L E -
C T I O N I B V S Q V A E V S I -
T A T O M O R E I N E C C L E -
s i a l e g u n t u r ,
C O M M O N E F A C I E N T E S
D E P R A E C I P V I S D O C T R I -
n æ p a r t i b u s , & m o n s t r a n t e s v s u m d o c t r i n æ i n
e x e r c i t i j s v e r æ p æ n i t e n t i æ & i n u o c a t i o n i s .
C o n s c r i p t æ p e r
D . I o a c h i m u m C u r æ u m .

Petrus Jnang
1624

C V M P R I V I L E G I O .

